

**HANGAR.
ORG**

**MEMÒRIA
2009**

**HANGAR.
ORG**
**CENTRE DE PRODUCCIÓ
D'ARTS VISUALS**

Hangar és una iniciativa de la Fundació Privada
de l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya

fundació
oavc

amb el suport especial de

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

la col·laboració de

Diputació
Barcelona | Àrea de Cultura

III institut
ramon llull
Llengua i cultura catalanes

El programa internacional de beques i intercanvis
compta amb el suport especial de l'AECID

Hangar compta amb el patrocini de

EPSON
EXCEED YOUR VISION

Patronat de la Fundació AAVC

Període 2009-2012

Presidència: Antoni Abad

Vicepresidència: Martí Anson, Daniel G. Andújar, Florenci Guntín,
Francesca Llopis

Patrons: Ignasi Aballí, Rosa Amorós, Octavi Comeron, Marià Dinarès,
Jordi Encinas, Evru, Joan Fontcuberta, Clara Garí, Josep Guiu, Blai Mesa,
Yaiza Nicolás, Eloi Puig, Elvira Pujol, Muntsa Roca

Gerent: Ignacio R. Somovilla

Advocats: Brun i Guiu

Amics d'Hangar: Sergi Aguilar, Frederic Amat, Eduard Arranz-Bravo,
Marta Cárdenas, Miquel Condé, Florentino Díaz, Dis Berlín, José Luis Fajardo,
Jorge Galindo, Teresa Gancedo, Juan Genovés, Montserrat Gómez-Osuna,
Luis Gordillo, Alfredo Jaar, Sohad Lacgiri, Carles León, Robert Llimós,
Daniel Machado, Feli Moreno, Antoni Muntadas, Jorge Oteiza, Perico Pastor,
Jaume Plensa, Manolo Quejido, Albert Ràfols Casamada, Rafael R. Rivera,
Sergio Sanz, Schlunke, Soledad Sevilla, Susana Solano, Antoni Tàpies,
Francesc Torres, Salvador Victoria, Evru

Comissió de Programes

Amb veu i vot: Marcel·lí Antúnez Roca, Luis Bisbe, David Armengol,
Pilar Parcerisas i Carles Guerra. Des de l'octubre, en Carles Guerra i la Pilar
Parcerisas han estat substituïts per la Maribel Perpinyà i en Salvador Juanpere.

Amb veu i sense vot: un representant de l'Institut de Cultura de Barcelona, del
Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de la Diputació de
Barcelona.

Equip Tècnic

Director: Pedro Soler

Gerent: Ignacio R. Somovilla

Administració econòmica: José Navarro i Laila Agzaou

Producció: Carme Romero i Núria Marquès

Gestió d'espais: Rocío Campaña

Coordinació beques i tallers: Joana Cervià

Vídeo: Glòria Martí

Medialab: Merche Blasco i Jovan Cvetkovski

Laboratori d'interacció: Álex Posada i Miguel Ángel de Heras

Programari lliure: Lluís Gómez i Bigordà

Administrador de sistemes: Raffaello Manacorda

Suport Linux oficina: Josianito

Comunicació gràfica: Ángel Uzkiano

I tots els professionals, artistes, col·laboradors i veïns que fan realitat el dia
a dia d'Hangar.

1. Introducció	7
2. Artistes residents	11
3. Programa de beques i intercanvis internacionals	85
4. Plató i sala polivalent	97
5. Medialab	111
5.1. Vídeo	111
5.2. Imatge digital	119
5.3. Lloguer d'equips	133
5.4. Laboratori d'interacció	135
5.5. Programari lliure	145
5.6. Sistemes, xarxes i servidors	155
6. Central de producció	157
7. Activitats	169
8. Presentacions d'Hangar	181
9. Projectes independents residents	185
9.1. Formació Contínua	185
9.2. Hamaca	188
9.3. Idensitat	191
9.4. Disonancias	195
9.5. Minipimer.tv	199
10. Hangar a Xarxaprod	201
11. Dades econòmiques	203
12. Alguns indicadors	205
Annex I: Fet a Hangar	211

1. Introducció

Director: Pedro Soler

És des de l'interior d'aquest nou escenari que emergeixen les preguntes que podem plantejar als qui pensen/creen, especialment els i les artistes, en l'afany de delinear una cartografia de la contemporaneïtat; i que ho fan amb l'objectiu d'identificar els seus punts de tensió per fer irrompre justament allà la força de creació d'altres mons.

Suely Rolnik

Els darrers anys de confusió urbanística al Poblenou han estat un període de transició per al centre, en els quals hem hagut de fer front a molta activitat política (tant al nivell de les bases com al nivell institucional), però en els quals, al mateix temps, també hem gaudit d'un munt de llibertat. Aquest espai de llibertat ha permès a Hangar generar una articulació social amb tots els nivells de la societat que potser hagués estat difícil en situacions de major visibilitat o institucionalització.

Entre 2004 i 2005, Hangar es va veure immers en un moviment de reivindicació d'un altre model de desenvolupament urbanístic, que implicava una oposició a les tàctiques repressives dels propietaris, promotors i Urbanisme de 22@. Can Ricart, l'antic complex industrial on es troba Hangar, va estar a punt de ser enderrocat per ser substituït per oficines i lofts. La batalla per Can Ricart va cristal·litzar diversos corrents d'aquesta oposició: artistes que estaven sent desallotjats dels seus estudis i veïns de les seves cases, negocis que perdien els seus locals, historiadors en lluita per preservar la memòria de les classes treballadores del Poblenou, activistes treballant per noves maneres d'organitzar la societat, el coneixement i la ciutat.

Les forces combinades d'aquests diversos grups van aconseguir, a finals de 2005, aturar la demolició dels edificis, però no van aconseguir evitar que els negocis i els artistes que hi treballaven perdessin el seu espai. Això va suposar la pèrdua de 255 llocs de treball. Només Hangar, que comptava amb el suport de l'ICUB (Ajuntament de Barcelona), va aconseguir quedar-se a Can Ricart, malgrat els plets i altres hostilitats del propietari, Federico Ricart.

Una assemblea –Salvem Can Ricart– es reunia cada setmana a fi d'articular les demandes dels diversos grups per a l'ús dels espais que quedarien disponibles. Al mateix temps, Hangar va impulsar una investigació de l'àrea de Poblenou amb l'objectiu de cridar l'atenció sobre la pèrdua progressiva i dramàtica d'espais artístics al barri.

Quan, el maig de 2006, l'Ajuntament va declarar els edificis de Can Ricart com a bé cultural d'interès local, es va declarar un incendi a l'edifici principal del complex, clarament provocat per certa gent descontenta amb el caire que prenen els esdeveniments. L'Ajuntament es va fer amb la propietat dels edificis i va permetre al propietari construir edificis més alts als solars que restaven de la seva propietat a fi de compensar-lo per la pèrdua de metres quadrats en la zona salvada.

Aquell mateix any, més tard, i coincidint amb l'elaboració del Pla Estratègic de la Cultura de l'ICUB, un gran centre okupat, La Makabra, va ser desallotjat del seu espai al carrer Tànger, no gaire lluny de Can Ricart. Aprofitant una reunió veïnal a Hangar per celebrar un any de l'aturada de la destrucció de Can Ricart, els membres de La Makabra van envair el recinte i van ocupar diversos espais abandonats que encara pertanyien a l'antic propietari del recinte, F. Ricart. Van tenir la precaució de no entrar als edificis de propietat municipal.

L'ocupació va durar 12 dies i va crear un important enrenou mediàtic i un fort debat a la ciutat. Alguns activistes van intervenir en la presentació del Pla Estratègic de la Cultura. De sobte, el sector artístic tenia una representació política molt visible: hi havia cada dia manifestacions a la plaça de Sant Jaume i l'extensa cobertura mediàtica va crear el que la premsa va qualificar d'"alarma social". L'exagerada presència policial al començament –no es va permetre l'entrada d'aigua ni d'aliments a Can Ricart durant els primers dies– i la manera de posar fi a l'ocupació van ser totalment exagerades. Les mesures de seguretat draconianes a les quals Hangar va ser sotmès després del desallotjament van forçar el centre a tancar en senyal de protesta fins que no van adoptar una política d'entrada al recinte una mica més flexible, tot i que encara cada visitant s'havia d'identificar davant dels guardes privats de seguretat contractats per 22@.

Aquestes accions, combinades amb anys de militància per part de l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya (AAVC), van servir perquè els responsables municipals se sensibilitzessin amb la necessitat d'afavorir una cultura artística activa a la ciutat i posessin a l'abast espais de treball, la qual cosa els servia al mateix temps per apaivagar la protesta social, visible i perillosa. Així va néixer el projecte de les Fàbriques de Creació, del qual Hangar és el model (edifici i fons públics i gestió privada a través de fundacions o associacions). Aquest projecte ha creat espais per al circ i les arts visuals, ha aconseguit una gran fàbrica per a la creació, la Fabra i Coats, i ara està creant un espai per a la dansa.

Vegeu: http://hangar.org/docs/premsa/2007/el_pais_29_enero_2007.jpg

Durant el 2009, hi ha hagut un canvi clar i perceptible en l'actitud dels responsables municipals envers la comunitat artística. La creativitat és ara el terme en voga per salvar el capitalisme i els artistes poden oferir el talent tant per a les indústries culturals com per al context (exposicions, festes, etc.) en el qual la gent jove i intel·ligent desitja viure i desenvolupar-se.

L'edifici principal de Can Ricart va ser escollit per a la seu de La Casa de les Llengües. Aquest projecte no té cap connexió amb el barri i la seva història i no era al programa original desenvolupat per l'assemblea de Can Ricart. Ben finançat i amb el suport dels més alts nivells del poder polític de Catalunya, encarna aquesta nova interpretació de la cultura com a força motriu darrere de la innovació i del poder econòmic. La seva arribada a Can Ricart ha estat acompanyada d'un canvi en la retòrica dels responsables municipals. Ara parlen d'eixos culturals i de com la cultura està reemplaçant la indústria com a força impulsora de l'economia.

Hangar no pot i no ha d'evitar aquest procés d'integració. Tot i que és clar que sempre serà a prop de les necessitats dels artistes i creadors, no podem dubtar que serà absorbit en aquest paradigma dominant. El repte d'Hangar, i el de la comunitat artística, és com afavorir que aquesta nova posició creï noves oportunitats perquè prosperi la creativitat artística i social. Les autoritats municipals estan en desavantatge a l'hora d'afrontar els paradigmes canviants i el discurs ben estructurat, i la pràctica real, per la seva banda, té l'oportunitat d'influir de debò en les polítiques futures.

Ens trobem, doncs, en un temps molt fructífer per a Hangar i els artistes en general, un bon moment per sortir del seu estatus relativament marginal i situar-se al centre de l'escenari en els debats que ens afecten a tots, reivindicant al mateix temps una comprensió de la cultura més enllà del valor merament mercantil i potser essent capaç d'incidir en el canvi social real.

Amb tot, un no pot ser ingenu. Les forces obscures no deixen de treballar i el camí és ple de perills, des de la pura especulació ("és molt exòtic i pintoresc veure els artistes com treballen") fins a la divisió dels projectes alternatius entre "bons" i "dolents", amb la corresponent repressió i marginalització. Factors com aquests s'han de tenir en compte en el desenvolupament d'estratègies que privilegin "maneres" de fer tant o més que els "resultats". La major visibilitat i integració en la planificació institucional reduirà inevitablement l'espai de llibertat per a l'experimentació, però dóna alhora un accés a l'espai polític que hem de conquerir com a propi, recordant sempre, com diu el Petit Príncep, que l'essencial està en allò invisible.

La situació actual de La Casa Invisible, a Màlaga (<http://lainvisible.net>), és un bon exemple. Ocupada el 2006 per un grup d'activistes i convertida en centre social, se les han empescat per resistir els intents de l'ajuntament per desallotjar-los, i sembla que són en vies de ser acceptats. Ha estat un cas interessant, perquè el govern de la ciutat, de dretes, ha cregut de debò en la importància de les iniciatives culturals autònomes, seguint el pensament dels gurus de la nova economia mundial, però al mateix temps s'oposa a l'ocupació i a les visions progressistes. De moment, amb el suport del Museu Reina Sofia a Madrid, Hangar a Barcelona i diverses institucions acadèmiques, tot i l'estat de continuïtat inseguretat, la iniciativa sembla que té possibilitats de no desaparèixer.

Ara, 12 anys després de la seva fundació, Hangar s'ha convertit en una institució. Els treballs de construcció comencen als nous edificis, cedits juntament amb l'edifici original a la Fundació AAVC per a un període de 10 anys a començaments de 2010. L'organització esdevindrà més estructurada i més integrada en les noves polítiques de la ciutat (economia cultural). En aquest procés de creixement, Hangar es troba a si mateix ubicat de cop i volta en ple centre del florent districte de la indústria cultural. Hangar té una energia creativa transversal i lliure que ningú més, en un clima de conformisme i prudència, pot oferir.

Aquesta transversalitat és present en totes les pràctiques d'Hangar, des de la tècnica (de la pintura a la robòtica, a la performance i el cinema, el dibuix i el so...) a la forma (social i geogràfica). Una cartografia de l'ésser rizomàtic d'Hangar ens mostra una sèrie d'escales de treball sobreposades: el barri, la ciutat, Catalunya, Espanya, Europa, Amèrica del Sud, el món, en què tot el ventall social també s'entrellaça i movent-se fàcilment entre el món de les institucions, el dels negocis i el de l'art cap als moviments socials i la pràctica individual. És essencial que totes aquestes escales coexisteixin per nodrir-se mútuament.

Altament integrat en el barri de Poblenou i activament reivindicatiu durant els processos de canvi del barri, Hangar és ara un dels motors de la vida cultural del barri. Participa en les Festes de Maig i en la Festa Major, que ara engloba Tallers Oberts de Poblenou, i col·labora amb Can Felipa, Escena Poblenou, Niu, La Escocesa, La Fundició i altres entitats del barri. Arran dels canvis al 22@ aquest últim any, hem començat a treballar amb el departament de Nous Talents. Un projecte pilot ja està en marxa (Hybrid Playground de Lalalab) i continuem investigant oportunitats per desenvolupar la relació amb les noves realitats del barri i de la ciutat.

La Xarxa de Centres de Producció de Catalunya, una associació de centres de producció arreu del país impulsat per Hangar i altres centres, s'ha convertit en una eina molt útil, política i alhora productiva. La política de col·laboració amb festivals del país –pas lògic en la cadena de producció– ha donat com a resultat la implicació d'Hangar en iniciatives tan diverses com ara Nits Digitals (Vic), Festival Tramuntana (Cadaqués), Surpas (Portbou), VAD (Girona), Mapa (Pontós), Strobe (Amposta), Wip (Poblenou) i Manresa Territori Contemporani (Manresa) i el Festival Artifariti al Sahara Occidental.

Hem vist augmentar de manera espectacular l'interès internacional per Hangar. Hem estat convidats a molts llocs i això ha derivat en projectes a l'estranger com ara OLE a Egipte (finançat per l'Ambaixada d'Espanya), la relació amb els centres culturals d'Espanya (amb finançament de l'AEICD) a l'Amèrica Llatina (São Paulo,

Santiago de Xile, Buenos Aires) o la futura col·laboració amb el SAT a Mont-real o amb Méduse al Quebec. El desenvolupament internacional és estratègicament fonamental per a Hangar. En el futur, l'eix Barcelona-Lió (amb l'arribada aviat de l'AVE), l'eix Mediterrani (Barcelona-El Caire) i l'eix Quebec-Catalunya són molt prometedors. Hem de desenvolupar relacions amb institucions estrangeres a banda d'espanyoles, obrint, entre altres beneficis, noves perspectives de finançament.

Prenent-se seriosament el seu mandat de donar suport a l'àmplia diversitat de formes artístiques de producció i investigació, Hangar no només ofereix espais per a artistes individuals, sinó que també n'ofereix a iniciatives col·lectives (vegeu la secció Espais i activitats). Els seus espais comuns (vegeu <http://hangar.org/drupal/?q=content/espais>) són utilitzats de les dues maneres: tant els artistes individualment com els col·lectius hi poden tenir accés. Hangar coprodueix esdeveniments que són d'ús col·lectiu (tallers, espais de debat, etc.) a través de la cessió d'espai físic, difusió a través de la web i la llista de correu i equipament amb suport tècnic. Els projectes individuals habitualment paguen, però de vegades poden negociar coproducció des d'Hangar. Els artistes es comprometen a retornar els diners invertits per Hangar en forma de serveis. Aquest model flexible de coproducció s'hauria de perfeccionar i desenvolupar en els propers anys i podria esdevenir una font de finançament complementària.

Tot el programa d'activitats del 2009, excepte les dues sessions d'Hangar Obert (esdeveniments per donar visibilitat a artistes en residència i finançats per la Fundació Banc Sabadell), va estar generat de forma autònoma pels mateixos grups d'usuaris i sense cap intervenció d'Hangar, cosa que ha generat teixits col·laboratius inesperats i una gran diversitat d'activitats. Aquesta diversitat de tallers i activitats, combinada amb els diferents grups de treball oberts (Lab, streaming, etc.) i el programa ben dissenyat i estructurat de Formació Contínua, fa d'Hangar un espai per a experiències d'aprenentatge intenses per als artistes, un dels objectius fonamentals d'Hangar.

L'arribada de noves infraestructures també obre nous espais per a la col·laboració i la creació. Especialment remarcable és la connexió d'Hangar a Internet2, gran xarxa de fibra òptica de banda ampla, i guifi.net, la xarxa wi-fi ciutadana més gran del món. La connexió a la fibra permet a Hangar participar en l'Anella Cultural, un projecte endegat per i2cat per connectar els centres culturals de Catalunya entre ells.

Tot amb tot, Hangar no disposa del finançament suficient si tenim en compte el seu paper central en l'ecologia cultural de Barcelona, Europa i el món. És imprescindible un major pressupost a fi de ser capaços de dur a terme els objectius d'Hangar com a centre per a la recerca en art contemporani i en l'àmbit social. És excel·lent disposar d'infraestructures, però sense el finançament adequat acaben infraexplotades i no poden atènyer tot el seu potencial. La integració de l'art i dels artistes en el nou paradigma de societat ha d'estar acompanyada d'una distribució correcta i justa dels recursos. No estem disposats a continuar com a classe precaritzada i marginada per a entreteniment o nutrició d'un sistema que no reconeix les nostres aportacions.

Amb aquests objectius al capdavant, ha estat escollida una nova directora d'Hangar, la Tere Badia. Ella és la persona perfecta per consolidar els processos que hem posat en marxa durant aquests darrers 4 anys amb Pedro Soler a la direcció i per amplificar l'impacte i la utilitat d'Hangar per a artistes tant locals com internacionals.

Per acabar, voldria donar les gràcies de tot cor a totes les persones, institucions i col·lectius que han contribuït, compartit i donat suport al treball d'Hangar en aquests quatre anys, uns anys turbulents, excitants i esgotadors. Per a mi ha estat tot un somni fet realitat treballar en un entorn com aquest i amb una xarxa de persones tan intel·ligents i tan motivades.

Barcelona 10.01.10

2. Artistes residents

Responsable del servei: Joana Cervià

2.1. Introducció

Com a centre de producció d'arts visuals, Hangar té en funcionament 15 espais en els quals artistes amb interessos molt variats poden desenvolupar el seu treball. Hangar és un centre que no parteix d'una definició estètica estricta (i aquesta és la raó de la diversitat de propostes i artistes que hi treballen), sinó d'una voluntat d'atenció prioritària al present i als seus aspectes més estimulants i innovadors. La investigació, l'experimentació, la voluntat d'aportació als discursos i les pràctiques de la cultura contemporània són algunes de les característiques comunes a aquesta diversitat. En aquest sentit, la pintura, el dibuix, la fotografia, l'escultura o les instal·lacions són alguns dels mitjans que fan servir els artistes residents a Hangar i els que estan més vinculats al centre i, concretament, a l'ús d'un espai.

Un dels problemes amb què es troben els artistes joves és l'accés a un espai de lloguer a causa dels alts preus. És per aquesta raó que necessiten un suport especial en els primers anys de la seva trajectòria artística que, en el cas d'Hangar, es materialitza en un espai i un seguit de prestacions. Els artistes residents poden fer ús dels serveis d'Hangar de manera gratuïta: medialab, autoedició de vídeo (Mac G5), lloguer del plató i de la sala polivalent, excepte l'edició de vídeo amb tècnic, a banda de suport logístic per a la realització i producció de projectes. A més, disposen d'una sèrie de contactes professionals, visites als seus tallers de crítics i periodistes, etc.

Les residències als tallers es plantegen a mitjà termini: els artistes poden disposar dels espais fins a un màxim de 2 anys; transcorregut aquest temps, el taller queda vacant per a una altra persona. Hi ha una altra modalitat d'estades curtes, d'1 a 3 mesos, per a la realització de projectes puntuals.

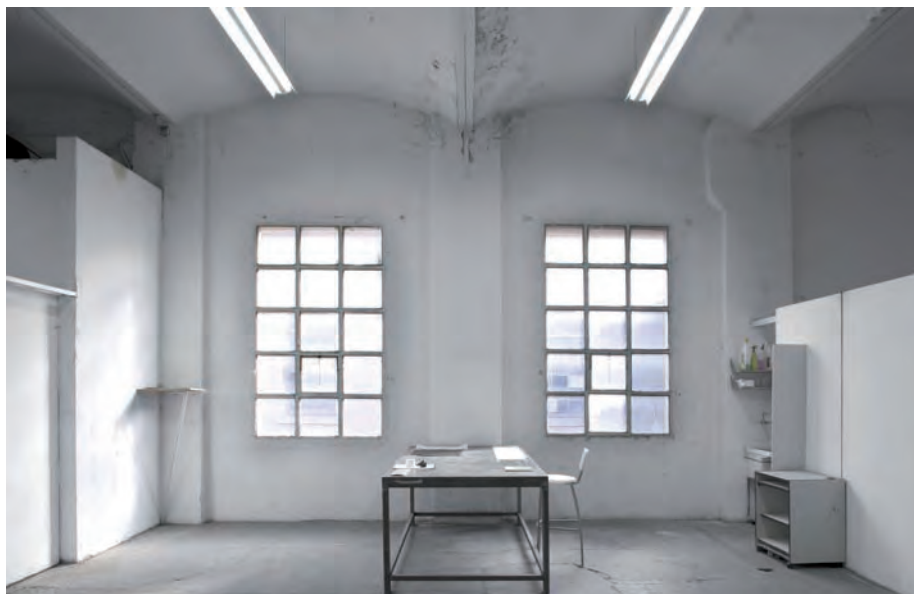
Durant l'any passat vam disposar de 15 espais individuals (d'entre 30 i 60 m²), de 1'espai per a col·lectius que treballen amb art electrònic, de 2 medialabs, de 1 plató i d'una sala polivalent de 200 m² per a projectes puntuals o de gran format.

Al llarg del 2009 hem rebut un total de 118 sol·licituds de lloguer de tallers, de les quals 8 han estat ateses per a residències llargues, 6 per al programa internacional de beques i 11 per a estades curtes.

El percentatge d'ocupació dels tallers ha estat del 100%. La responsabilitat de la selecció d'artistes va correspondre a la Comissió de Programes d'Hangar.

2.2 Relació d'artistes residents

Nom	Espai	Entrada	Sortida
Tjasa Kancler	30 m ²	Març 2007	Març 2009
Rubén Verdú	30 m ²	Novembre 2008	Novembre 2010
TV BOY	60 m ²	Novembre 2007	Novembre 2010
Alberto Gracia	30 m ²	Gener 2009	Gener 2010
Ana García-Pineda	30 m ²	Setembre 2007	Setembre 2009
Ana Álvarez-Errecalde	30 m ²	Gener 2008	Gener 2010
Joan Saló	30 m ²	Novembre 2007	Abril 2009
Carlos González	30 m ²	Gener 2008	Gener 2010
D_forma	30 m ²	Abril 2007	Abril 2009
Lola Lasurt	30 m ²	Gener 2009	Gener 2011
Diego Pujal	30 m ²	Gener 2009	Gener 2011
Vives/Bestué	30 m ²	Novembre 2008	Novembre 2010
Alex Reynolds	30 m ²	Gener 2009	Gener 2011
Mercè Hernández	30 m ²	Novembre 2009	Novembre 2011
Joan Cabrer	30 m ²	Novembre 2009	Novembre 2011
Guillermo de Pfaff	30 m ²	Novembre 2009	Novembre 2011
Beca Québec	30 m ²	Febrer 2009	Maig 2009
Patrick Berubé	30 m ²	Setembre 2009	Novembre 2009
Beca Egipte			
Mahmoud Khaled	30 m ²	Gener 2009	Abril 2009
Beca Casa Àrabe/ Emirates Foundation			
Layla Jumla	30 m ²	Setembre 2009	Setembre 2009
Beca CCE a Montevideo			
Javier Abreu			

2.3 Resultat de la convocatòria pública per a estades llargues

Novembre de 2009

Sol·licituds de lloguer rebudes: 70

Número de renovacions: 9

Número de nous residents: 8

2.4 Artistes residents a Hangar durant el 2009

Mercè Hernández

Tot sorgeix a partir d'una forma que, o bé m'ha semblat suggeridora, o bé és fruit de l'atzar. A partir d'aquí comença el joc: un desencadenament de formes que poden ser objectuals o paisatgístiques o totes dues coses a la vegada, cadascuna de les quals intenta adaptar-se a la que la precedeix en un combat de colors i lluita pel protagonisme. Amb quina finalitat? El procés constructiu d'aquest espai pictòric ve motivat per la necessitat de l'home a l'hora d'haver-se d'adaptar a situacions de la vida en les quals no ha pogut intervenir, i pel desig de sortir-se'n o resoldre-les de la millor manera possible: sobreviure. És així com es desenvolupa aquesta pintura, a través d'un seguit de conseqüències on van apareixent una sèrie de conflictes formals, errors, contagis, trencaments i solucions amb l'objectiu de crear un lloc mínimament habitable.

M'interessa l'estranyesa que es crea en convertir un objecte en espai i viceversa, com si ambdós volguessin ser totes dues coses alhora, a vegades donant com a resultat una pintura atapeïda, un lloc mancat d'oxigen.

Es tracta d'una successió de formes que pretenen adaptar-se a la forma que els ha originat amb més o menys fortuna. Les circumstàncies en què es troba l'obra en cada moment condicionen cadascun dels passos que realitzo, tant pel que fa a la forma com al color. Els errors poden esdevenir tan importants com qualsevol altre aspecte de l'obra, cada nou moviment ha de ser una resposta coherent respecte de l'anterior.

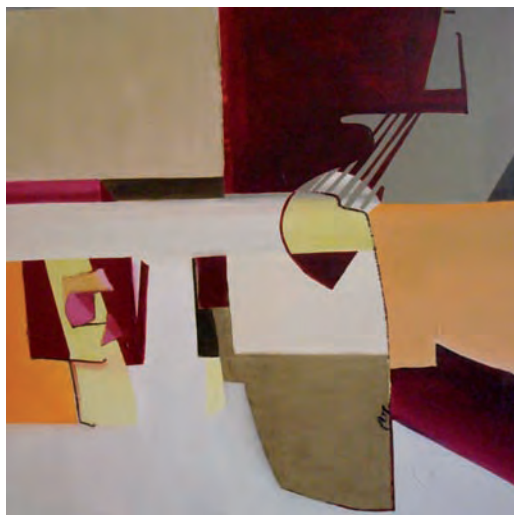
M'interessa veure com es construeix l'obra a partir d'una pauta, com ens veiem obligats a integrar-nos, a adaptar-nos a unes circumstàncies que no hem triat i com en podem treure el màxim profit.

Amb la pintura intento esbrinar on es troba el límit entre allò suportable i allò que no ho és. Hi ha un moment en què tot encaixa o tot es perd, però sovint el que més m'interessa és el punt en què tot avança sobre un fil: la incertesa.

Així doncs, hi ha quadres que finalment queden tancats i altres que es converteixen en una mena de punts d'inflexió imperfectius.

Finalment he de dir que utilitzo la pintura com a mitjà artístic no només pel gust de fer-ho sinó també pel temps que em requereix, en aquest cas la pintura a l'oli, a l'hora de portar a terme aquestes construccions mentals.

Per altra banda, considero que encara no he esgotat les enormes possibilitats que m'ofereixen uns elements tan senzills com són l'oli i el pigment.

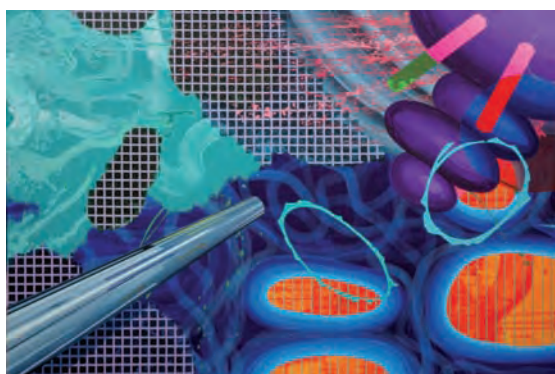
Joan Cabrer

Mundo cuadrado...

Presento una sèrie de quadres realitzats en els darrers mesos de treball en què el denominador comú és la cerca o aproximació d'una estètica que reflecteixi les meves preocupacions formals i conceptuals. La pintura com a eina, amb tots els

seus recursos, i fent èmfasi en el color i la forma, cerca reflectir en el llenç un món inaccessible als ulls de l'home; referents com la fotografia microscòpica o científica són eines que obren nous horitzons a l'espectador, malgrat que el mecanisme més fructífer sigui sempre la imaginació. Els temes tractats són la fusió-confrontació entre la natura i allò artificial, la intrusió de la màquina en el desenvolupament de la vida, la contaminació, el mestissatge, la mort.

La pintura reclama així la recuperació d'un espai central en la producció de l'art que en els darrers anys s'ha vist desplaçada per altres tendències tal vegada més efectives, sense pretendre una regressió o estancament quant a recursos i tècnica, ja que els nous materials i tecnologia són de gran ajuda, com els pigments de gran qualitat, l'ús del projector en l'elaboració de grans formats... Sí que pretenc enfocar el meu treball vers la realització d'obres davant les quals l'espectador es pugui aturar i establir un diàleg amb la imatge que no sigui unidireccional i sí, en canvi, reflexiu. Un crit en contra de la imatge d'un sol ús, del *fast-food* visual i una crida al retorn a la qualitat.

Guillermo de Pfaff

(...) Quan Herodes convenç la seva fillastra que balli la dansa dels set vels, aquesta ho fa amb la melodia d'un interludi orquestral que, en una primera audició, sona decebedorament vulgar amb els seus ritmes repetitius i el seu exòtic colorit pseudooriental. Quan Mahler va escoltar Salomé, va pensar que el seu col·lega havia malbaratat el que devia haver estat el moment culminant de l'obra. Però Strauss sabia, gairebé amb certesa què estava fent: aquesta és la música que li agrada a Herodes, i compleix la seva funció com un contrast kitsch per a la truculència que s'aproxima (...)

El ruido eterno

Alex Ross

En aquest fragment d'*El ruido eterno*, llibre en què es narra la història del segle XX a través de la seva música, es parteix de l'òpera de Strauss *Salomé*, basada en l'obra de teatre que va escriure Oscar Wilde, història extreta, al seu torn, del Nou Testament.

D'aquest exemple puc extraure dos punts que aglutinen un interès temàtic i teòric que pretenc suscitar amb la meua obra. M'interessa la capacitat de fer versions d'una història sense tenir la necessitat de recórrer al referent primer, és a

dir, inspirant-me en obres posteriors, en versions. D'altra banda, en la meua obra investigo la mobilitat entre disciplines, no en el sentit que una obra es pot reproduir en diferents formats, sinó com en l'exemple d'*El ruido eterno*, on s'explica amb literatura una òpera sense limitar-se a explicar allò purament literari, ans al contrari, es descriu i s'analitza la música, considerant-la una realitat en si mateixa i obviant la història de la qual procedeix. (Aquesta teoria, portada a l'extrem, convertiria les crítiques en creacions artístiques i les còpies en versions, com en el moviment apropiacionista, però no pretenc arribar aquí ni fer d'això un leitmotiv.)

Tècnicament he partit i/o acabat sempre en la pintura, tot i que sense massa prejudicis. He preferit no donar gaire importància al mitjà i n'he utilitzat un o un altre indistintament segons les circumstàncies. Actualment, em sedueixen molt els nous canals de difusió com les xarxes, que crec que estan donant moltes possibilitats tant creatives com de divulgació.

Ana García Pineda

El punt de partida del meu treball comença per acceptar que vivim al món d'Alanis Morissette: ens sobren les culleres quan el que necessitem és un ganivet. Cadascun dels meus projectes no és més que un intent de construir eines de supervivència, de maquinari missions per salvar el món, de fracassar, d'apuntar entre la realitat i la fantasia, d'intentar entendre, d'estar convençuda que mereixem bones històries... En definitiva, d'escriure un altre peu de pàgina que comenti el fet que l'àrbitre del món sigui l'absurd.

Participa a l'exposició *Al final la fusil·lan*, que inaugura al Centre Cultural Can Felipa, a Barcelona, el 22 d'abril de 2009.

La mostra tracta d'oferir una visió, des de l'art contemporani, dels clíxés que operen en els esquemes tancats de les pel·lícules de gènere, fent per extensió una analogia amb els gèneres culturals. Ana treballa en una instal·lació basada en el dibuix i l'aforisme que es dirà *Omnisciencia*, en la qual revelarà, des d'uns supòsits entre lògics i absurds, alguns mecanismes de la tragicomèdia, de vegades amables i de vegades terribles; però que acaben en un inevitable somriure agre-dolç.

Entre la veritat i el descobriment. Al Bòlit de Girona, a l'espai de la Rambla, exposició *Recursos propis*, en la qual Ana participa amb "Investigación formal y observaciones" (de la sèrie *Encontrar la verdad*), fins al 26 d'abril de 2009.

Joan Saló

Ja fa dos anys Joan va tenir la idea d'oferir a la comunitat artística una eina que servís per aconseguir recursos de producció. Un web informatiu on se seleccionessin i classifiquessin beques, concursos i altres convocatòries que permetessin als artistes aconseguir fons per tirar endavant el seu treball i produir l'obra, així com altres recursos formatius, entrevistes i articles amb recomanacions per començar el procel·lós recorregut d'aconseguir finançament.

El que va començar sent un bloc allotjat en un servidor de blocs gratuïts, s'ha desenvolupat en un web amb domini propi i un disseny cada vegada més atractiu i accessible. Plena d'informació útil i fàcil de navegar, i més ràpida que mai gràcies al servidor d'Hangar, Cuatroperras ofereix a primer cop d'ull les beques

i convocatòries afegides recentment i les que estan a punt de vèncer, la modalitat a la qual s'adscriuen i, molt important, la seva dotació econòmica. La nova secció Bloc reuneix les anteriors, Recursos i Opinió, i s'hi ha afegit RSS. La nova Cuatroperras és el que és gràcies també al treball i esforç de Daniel Jacoby.

Joan, a més, prepara un projecte per al Museu Abelló de Mollet del Vallès a mitjan octubre. Amb una forta vocació editorial, porta el títol provisional El fracàs del triomf i viceversa.

Joan Saló es llicencia el 2006 en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. En el transcurs de la carrera estudia amb una beca Erasmus a la Universitat de Plymouth, al Regne Unit. Paral·lelament participa, el 2003 i el 2005, a les jornades de la QUAM de Vic (en sengles tallers impartits per Patty Chang i per Francesc Ruiz, respectivament). El 2006 rep una beca de residència d'Hangar per anar al centre Astèrides de Marsella i el 2007 l'EADC (Departament de Cultura) li concedeix un ajut de recerca per al projecte *Escultures en moviment*.

Alex Reynolds

Aquell moment en què el Coyote, mentre persegueix el Correcaminos, es troba corrent en l'aire, a punt de caure per un penya-segat. Mentre està en l'aire, encara corrent, de sobte s'adona que ja no hi ha res sota els seus peus, mira cap avall, ens mira i, per fi, cau.

Llavors ens adonem que aquesta relació amorosa, religió o ideologia a què ens aferràvem, que ens treia de dubtes, que havíem construït amb molt de treball, afecte i suor, i a través de la qual ens definíem, s'enfonsa.

Allò habitual és caure, aixecar-se de nou i tornar a construir. Però el moment que ens ocupa ara no és el de la caiguda, ni el de la reconstrucció, sinó el d'aquest impàs, aquest moment en què no estem ni en un lloc ni en un altre, quan el present i el passat es fonen i eludeixen el present, quan aquests hàbits, ara inútils, encara estan amb nosaltres, tot i que ja no ens els creiem, mentre busquem quelcom de nou on aferrar-nos.

El meu treball gira entorn de moments d'intensitat, quan el dubte desapareix, emfasitzant l'efímer d'aquests moments, de com ens arriben a marcar i de com la seva memòria influeix en la construcció de la nostra identitat. Finalment, de com s'accepta el final d'aquests moments i de com el canvi pot posar aquesta identitat, construïda a través de la memòria, en crisi. El dubte reapareix, deixant-nos penjats en l'aire, amb cara de ximple, sense saber què coi fem allà abans de fotre'ns, un cop més, una meravellosa hòstia.

En obra recent, i seguint aquesta fascinació per aquell qui creu en alguna cosa sense cap dubte, m'ha interessat posar a prova el nivell de credulitat de l'espectador, utilitzant estructures provinents del món de la ficció.

Ha estat inclosa a l'arxiu de creadors que estan elaborant des de Matadero Madrid. L'arxiu és un ambiciós projecte en procés la finalitat del qual és donar visibilitat als artistes de Madrid. En la primera etapa de 2009 s'ha centrat en artistes plàstics i visuals menors de 35 anys. La seleccionadora és Manuela Moscoso i hi ha inclòs artistes com Marlon de Azambuja o Fernando Martín Godoy, entre d'altres.

L'arxiu quedarà a disposició del públic a Matadero Madrid en format mòbil i n'hi haurà una còpia disponible als altres centres de creació a partir del 2010.

Diego Pujal

La bidimensió és un espai aliè a la nostra corporalitat, és l'espai per antonomàsia amb el qual interactuem conceptualment. Està intrínsecament lligada a la nostra capacitat de comunicació. Durant els darrers anys, he estat influït per la idea d'una síntesi que em permeti treballar amb les seves claus i codis. Veig els meus treballs com a eines, com a claus.

Treballa en un altre grup de pintures i ha acabat la sèrie anterior, però el títol encara no s'ha definit. A més, treballarà com a responsable d'acabats artístics en una escenografia dissenyada per M. Zehetgruber per a l'obra Salomé de Richard Strauss, una coproducció del Gran Teatre del Liceu i del Teatre Reial La Monnaie De Munt de Brussel·les.

Buenos aires, 1971. Viu i treballa a Barcelona. Estudia dibuix amb l'artista Osvaldo Dubatti. Finalitza els estudis en les escoles Bellas Artes P. Pueyrredón -especialitat pintura- i l'Escuela Nacional de Artes Visuales M. Belgrano, a Buenos Aires.

Entre els anys 2002 i 2008 duu a terme la realització pictòrica de diferents escenografies presentades al Gran Teatre del Liceu.

Lola Lasurt

Els meus projectes tenen com a punt de partida el terreny personal per tractar temes que poden significar un element d'identificació per a un col·lectiu. El meu mitjà per treballar ha estat sobretot la pintura. Tanmateix, he utilitzat la fotografia i el vídeo i estic oberta a utilitzar qualsevol altre mitjà si un projecte ho requereix.

Pintant treballa amb representacions figuratives en les quals revelo el meu interès per l'estètica concreta dels anys 60 i 70. El meu treball representa, amb un cert grau de fascinació i, per tant, també de fantasia, una generació marcada per un clima de canvi.

Utilitzo imatges trobades en els àlbums de fotografies familiars; la seva selecció i recollida com a material per treballar i pensar per a mi és tan o a vegades més important que l'acte de pintar.

El retorn al passat només pren sentit establint un diàleg amb conviccions actuals. Parlo d'una generació passada però antecedent a la meua; m'identifico amb Diane Arbus quan diu que la seva història comença abans que ella nasqués. Els meus propers projectes pictòrics s'allunyen de l'àlbum familiar per treballar amb l'imaginari que proporcionen edicions concretes dels 70 que entenc com a manuals de comportament; alguns exemples en són La Enciclopedia de la Mujer de l'editorial Salvat o El libro de la vida sexual de l'editorial Danae. Un altre projecte pictòric parteix d'una col·lecció de llibres per fer manualitats editats també entre els 60 i els 70.

En vídeo he dut a terme el projecte Traspàs; un intent d'arxiu de l'experiència viscuda a l'estanc, negoci familiar, davant de la imminent pèrdua del contacte directe amb cadascun dels clients.

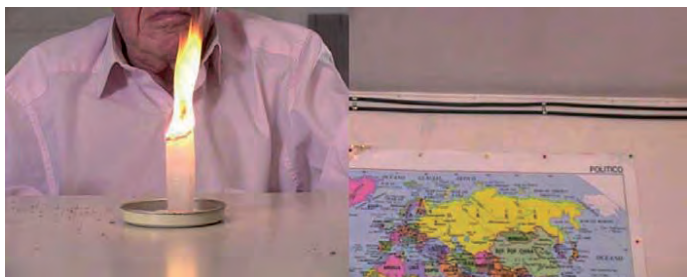
L'estanc m'ha proporcionat un petit món hermètic i únic emmarcat dins un lloc

real (encara que tan propici a despertar l'imaginari), del qual he partit i sempre hi he pogut tornar. Tanmateix ha esdevingut un espai on assolir coneixement alternatiu a cap altre centre oficial d'ensenyament.

El meu proper projecte en aquest sentit, ja a nivell de barri, és la realització d'un mapa amb la situació de tots els tallers mecànics dins les dotze illes de l'Eixample compreses entorn del Passeig de Sant Joan "de dalt". Treballant en vídeo vull seguir fent entrevistes que alhora publicaré amb la col·laboració de l'associació de veïns del mateix passeig per mitjà del seu microbulletí.

És present en el festival de videoart Loop 09, dins del programa internacional d'universitats. Hi participen 28 universitats de 12 països involucrades en l'ensenyament del videoart. Podrem veure la peça *Expenedoria 193* juntament amb una selecció de vídeos d'alumnes de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona a l'espai del Media Lounge de l'Hotel Catalonia Ramblas, del 21 al 31 de maig.

Lola està treballant al taller en un grup de pintures sobre *El cineasta aficionat*, que il·lustra el procés analògic d'editar vídeo. És un procés que abans era lògic en la pràctica amateur i que ara recuperen només alguns artistes interessats en la cinematografia. Es tracta de parlar del mitjà en si, del procés i del llenguatge del vídeo des de la pintura i a la inversa, i parlar dels diferents processos tècnics de reproducció i de com avancen i es desenvolupen.

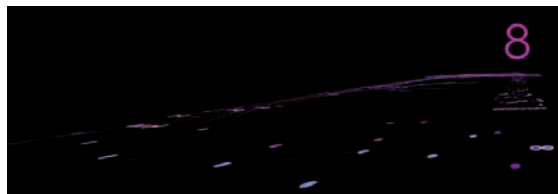
D_forma

D_forma és un grup d'artistes que pretén reflexionar, per mitjà de diferents iniciatives, entorn de les diferents relacions entre l'art i els mitjans digitals. En aquests moments està format per 8 components repartits entre Mèxic DF i Barcelona.

D_forma funciona a partir de col·laboracions. Dins del col·lectiu cada artista treballa de forma individual, en subgrups, amb tots els membres de l'associació o fins i tot amb persones alienes al col·lectiu. Aquesta forma de treballar fa que *D_forma* funcioni com un node on cadascú aporta les seves habilitats i interessos per desenvolupar els diferents projectes. El punt de connexió de *D_forma* es troba actualment al taller 08 d'Hangar. Des d'aquí coordinen, desenvolupen i gestionen sempre amb el mateix objectiu: donar forma a projectes i deformar, a través del llenguatge artístic, el món que ens envolta.

Antonio R. Montesinos ha rebut el Premio Especial Andalucía en Formación pel projecte *Comportamientos* a la ciutat de Màlaga durant el 2009. Es tracta d'un projecte que utilitzarà la relació entre el digital i l'espai físic per dur a terme una apropiació de la ciutat, un exercici cartogràfic interactiu que es basarà en els nous sistemes de geoetiquetat del web 2.0.

En altres coordenades geogràfiques Antonio donarà per acabada la itinerància del projecte *Narraciones caminadas*, dins de la programació d'Intracity 08, amb una última exposició a Picassent, València, fins al 23 de gener de 2009. I també a València, en concret a Magatzems Wall & Video, realitzarà una intervenció que s'inaugura el dia 30 de gener, una reflexió sobre l'ús dels espais de lleure. Beatriz Sánchez i Raquel Labrador van participar el mes passat a *Aptitudes. Encuentro de Arte Contemporáneo Alfonso Ariza*, projecte de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de La Rambla, a Màlaga. Formava part del programa Bucles de videocreació i documental creatiu en diferents botigues i bars de la localitat.

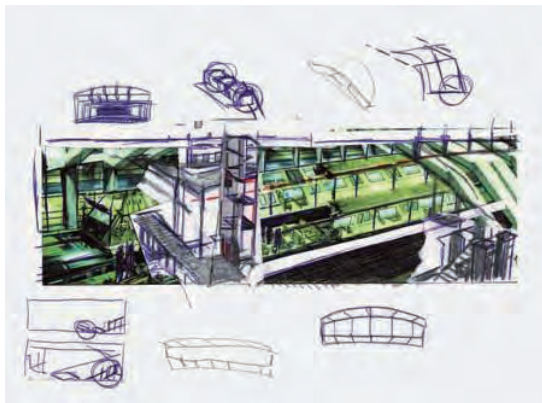

Carlos González

En col·laboració amb l'arquitecte Toni Santiago prepara una intervenció gràfica encarregada per una consultora d'enginyeria per a la futura estació de metro de la Zona Franca de Barcelona. Si la constructora aprova les obres, es tractarà d'un plafó de 12 x 4 metres dibuixats amb la paleta gràfica de l'ordinador i elaborat segons un procediment de collage d'imatges que juga amb la impressió en color i blanc i negre, conjuga mides i crea volums amb les diferents resolucions. González ha projectat una sèrie d'escultures que parteixen del sabotatge com a procés de treball. Per exemple, ara treballa en una motocicleta aprofitant les idees i el treball que va desenvolupar en un projecte anterior –*Moción*– que mai no va arribar a portar a terme.

El material de l'escultura són petits trossos de cartró a manera de tesselles, extrems d'aquesta escultura anterior, una moto realitzada en cartró. La nova es va completant com un puzle o mosaic. Encara en procés, l'acabat de la peça està per decidir. Una vegada enllestida serà seccionada per la meitat i se'n separaran les parts. Pot ser que inclogui un mecanisme per mitjà del qual un cop s'hagin separat les parts, la peça pugui tornar al seu estat original.

Carlos González González va néixer a Barcelona el 1980 i va viure a Almeria des dels 10 fins als 20 anys. Després de ser instruït com a il·lustrador i grafista tot terreny a l'Escola Joso, es va “deseducar” intel·lectualment a la Facultat de Belles Arts de Barcelona. Durant 7 anys va compaginar aquesta formació amb la seva tasca com a mosso d'un magatzem. En l'actualitat busca feina en l'art contemporani al·ludint a la seva doble condició: la d'aturat que percep la prestació per desocupació i la d'artista resident a Hangar. Ha col·laborat amb els artistes Santi Antón, Cesc Moliné, Toni Santiago, Anna Gordillo, Álex Belmonte, Juan Fernando González, Noemí Pérez i Ieke Trinks.

Alberto Gracia

Microfugas

El projecte *Microfugas* reflexiona, a partir de diferents factors, sobre la realitat de l'art i l'artista i el context que els envolta, desenvolupant el seu discurs basat en l'experimentació amb el material i el joc amb el llenguatge i els conceptes.

- micrologia:

La lògica d'allò banal, d'allò petit i intranscendent és el motor del projecte. Es proposa un apropament micrològic a la realitat, una mirada amb lupa per desmembrar els mecanismes de la norma i presentar-los sota una mirada cínica dels esdeveniments.

Precisament, la concreció formal de les microfugues es basa en conceptes suposadament banals com el riure, l'estupidesa, el cinetisme inherent a tot, l'il·lògic, la no-norma (balboteig), etc.

- deconsumició:

Proposar la deconsumició com a fet artístic. Deconsumir és reciclar objectes en desús per intervenir-los i provocar un desassossec intranscendent dins la cadena de producció modal, dins la lògica del consum (provocant una tornada d'aquests objectes a la mateixa).

Els objectes deconsumits són objectes freds i cinètics, com el context que els envolta, però realitzen un petit treball calòric o de resistència, presentant la bellesa de l'esforç inútil però necessari. Deconsumir és imaginar un Sísif feliç.

- flexibilitat:

Un altre factor que es té en compte és que l'individu ha esdevingut persona, tot necessitant ser flexible a l'hora de fer-se mestís i seguir aportant diferència.

D'altra banda, la fragmentació inherent a la informació suposa un esforç de flexibilitat i adaptació als medis. Ser flexible és respectar, respectar és resistir i resistir és crear.

- liquiditat:

La velocitat del capitalisme i el seu sistema productiu provoquen una realitat canviant i especialment efímera que dona lloc a peces processuals que es destrueixen per manifestar-se com a temporalment necessàries.

En el meu treball, la ironia que suposa provocar eutanàsies, consisteix a mostrar la percepció com un fet impossible de l'objectivitat, posant atenció en la inevitable participació de la subjectivitat.

Treballa en una sèrie d'instal·lacions interactives per a les quals busco producció en els concursos vigents, a què s'ha presentat amb ànim d'aconseguir els recursos econòmics necessaris.

Són instal·lacions multidisciplinàries, en les quals utilitzo el vídeo, la peça escultòrica, el dibuix i en alguns casos l'escultura d'ambient. A més, preparo una *performance* que té el soroll i l'ou com a protagonistes.

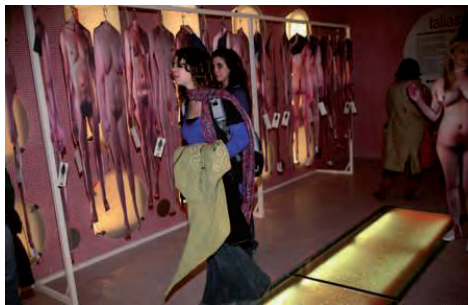

Ana Álvarez-Errecalde

Va presentar a la cripta del FAD, a Barcelona, el seu projecte Tallas, en el qual va treballar durant diversos mesos i que ha estat produït gràcies a una subvenció del Departament de Cultura de la Generalitat. Consistia en una instal·lació que imitava el dispositiu de les botigues de moda. Als penjadors hi havia vestits, fets amb fotografia impresa en tela, de cossos de dones, de diferents tipus d'anatomia, de color de pell, de pes. La instal·lació, amb emprovador i miralls, convidava literalment a "posar-se a la pell de l'altre", ja que permetia a qui ho desitgés emprovar-se aquestes peces, i reflexionar sobre la mercantilització i l'estandardització del cos femení.

Ana ha començat el nou any editant el documental Expectation, dins de la sèrie de vídeos que registren el treball en l'espai públic de l'artista Jorge Rodríguez Gerada. Expectation va consistir en una intervenció efímera a la Zona Fòrum de Barcelona, un retrat gegant d'Obama, visible des del cel i registrat pel Google Earth.

Ana Álvarez-Errecalde ha mostrat el seu treball fotogràfic tant individualment com col·lectivament a nivell internacional. Quant als seus curtsmetratges, han estat exhibits en certàmens com The Tank (Nova York), Dokumentarfilm (Kassel), MALBA (Buenos Aires), Videoformes (Clermont-Ferrand, França), Museu de Vojvodina (Sèrbia) i BCNvisualsound, entre d'altres.

Tjasa Kancler

Ha participat en el Berlinale Talent Campus, convocatòria anual en què participen unes 350 persones de més de 100 països. En aquesta trobada internacional d'artistes i cineastes emergents s'organitzen conferències, tallers i situacions que facilitin l'intercanvi, el treball en xarxa i la col·laboració videogràfica i cinematogràfica.

A través del web, els participants poden intercanviar també informació sobre els seus projectes en curs i la seva filmografia.

Tjasa Kancler (Maribor, Eslovènia, 1978) és llicenciada en Dret per la Universitat de Ljubljana. El 2003 va continuar els seus estudis al Departament de Pintura de l'Accademia di Belle Arti di Bolonya (Itàlia), on va obtenir una beca d'intercanvi Erasmus per a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, on es va llicenciar el 2007. Actualment és estudiant de doctorat del programa Investigació en imatge, del Departament de Disseny i Imatge del mateix centre.

Rubén Verdú

El meu treball està afectat per l'extrema ubiqüitat del visual. Estem sotmesos a "la disciplina de l'ull", una mena de determinisme instintiu que ens imposa la mirada. És precisament aquesta expansió implacable del visual la que intento articular en el seu paroxisme màxim encara que acabi sempre presentant-se un punt ridícula. Aquesta és, al cap i a la fi, la meua intenció final.

L'exercici d'aquesta pràctica el duc a terme de manera polimorfa. No m'inclino per cap tècnica en particular. El meu interès és purament dialèctic, és a dir, no pretenc anar més enllà del que és estrictament relacional, de tot allò que pugui presentar una dinàmica potencialment desestabilitzadora. Per exemple, a Love Without Contact em proposo bàsicament un replantejament de la funció de l'espai arquitectònic. Com sabem, la distància és necessària perquè s'estableixi la possibilitat de la mirada, però a Love Without Contact aquesta condició encara no ha estat del tot assolida. Les parets de la galeria són tan a prop l'una de l'altra que una plenitud sòlida ens aparta, ens impedeix l'entrada. Només un estret corredor resta il·luminat. L'ambigüitat d'aquest espai es debat entre la "claustrofília" d'un col·lapse total, d'un amor cec, i l'"antipatia" de la separació que s'ha de generar en intentar recuperar un mínim de distància òptica. En aquestes condicions, intento investigar herències i construccions culturals més complexes. Heliospora i Swallow juguen amb l'origen i els límits semàntics d'aquest territori visual i fins a quin punt es llancen a la conquesta d'altres canals cognitius, sobretot, en els casos en què l'oral conté un nucli d'afectacions molt primitives.

Rubén es basa en alguns plantejaments de l'art conceptual, en les seves formes i la seva manera d'investigar els projectes, però li agrada treure l'aura de serietat

i el pes que té el conceptual. Ell tracta sobre temes culturals antropològics, i ho fa des d'un punt de vista còmic, gairebé burlesc, ajustant-se gairebé invariablement a una mena de caiguda còmica de la cultura contemporània. Rubén és nouvingut a Hangar des d'una residència de dos anys a Experimentem amb l'Art, d'on es va acomiadar amb una instal·lació anomenada *Swallow*. En aquesta instal·lació hi havia un niu que ell mateix havia construït amb la boca, com si fos un ocell, per reflexionar sobre la construcció de l'ego que suposa la construcció d'una casa, per emfatitzar l'olfacte i el gust com a sentits de coneixement del mitjà, i crear una paròdia del règim del visual i el pes que té en la nostra cultura i en l'art.

TV BOY

El seu personatge i els seus dibuixos reben influències del còmic, l'art i la cultura pop, Yoshimoto Nara, el cinema de terror de sèrie B i l'skate, entre altres. Reconeix el seu treball dins del surrealisme pop, i ho exposa sense distinció a galeries, al carrer, a fàbriques abandonades o estampat en roba i objectes, amb la intenció que arribi a la gent, i exercitant al màxim la capacitat de comunicació del seu personatge.

TVBOY apareix en escenes entre la iconografia pop i picades d'ullet a la història de l'art.

Pseudònim de l'artista Salvatore Benintende, nascut a Palerm. Cursa estudis a la seva ciutat adoptiva, Milà, on desenvolupa els seus primers treballs i descobreix el món del grafit. Després d'estudiar Belles Arts a Bilbao, s'instal·la a Barcelona i de seguida rep propostes interessants i decideix quedar-s'hi. Al cap de poc temps es fa evident la seva arribada a la ciutat: les parets del centre de Barcelona s'inunden del seu personatge més emblemàtic, un nen de cap gegant anomenat TvBoy, a qui acompanyen en les seves aventures el seu gos i milers de personatges de fantasia.

Bestué-Vives

David Bestué i Marc Vives treballem en equip des de l'any 2002. El resultat del nostre treball es formalitza principalment com a performances, en què hem desenvolupat un sistema d'aproximació a diferents realitats, des de les més íntimes (Acciones en el cuerpo) passant per l'entorn social (Acciones en Mataró) fins a nivells macroestructurals (Accions en l'Univers). En aquestes performances, dialoguen amb diversos temes extrets de la recent història de l'art, focalitzat al segle XX, en el qual s'hi afegeixen conceptes del propi imaginari. Les primeres accions van anomenar-se Acciones en Mataró i constaven de la recopilació fotogràfica d'un seguit d'accions realitzades a l'espai urbà i que foren compilades en el llibre homònim. Posteriorment vam fer Acciones en casa, aquest cop sobre suport videogràfic i contextualitzat en l'àmbit domèstic; i Acciones en el cuerpo, que va ser registrat, també en format videogràfic, però prenent aquest cop la forma d'obra de teatre que va tenir lloc el 25 d'octubre a la Sala Mirador de Madrid, en el marc del projecte Los29enchufes.

Al MUSAC es va presentar Imágenes del fin del mundo al març de 2007; un petit projecte que va ser posteriorment incorporat com a part d'Accions en l'univers, que va començar a presentar-se com a Solo Project a Arco'08 amb La Caverna, diorama que transformava el subsòl en diverses pedres organitzat segons les suposades relacions socials que podrien tenir.

Finalment, a la darrera edició de Frieze Art Fair, també convidats pel CGAC, hem realitzat un conjunt d'accions pensades per a l'espai de la fira; i el proper divendres 24 s'inaugura La Confirmación, projecte site specific creat especialment per al centre CASM (Centre d'Art Santa Mònica) i que serveix de tancament d'aquesta darrera etapa.

Participen en un dels esdeveniments cabdals de l'art contemporani internacional, la Biennal de Venècia. Amb el títol *Making Worlds*, la 48a edició de la Biennal es podrà visitar fins al novembre d'aquest any. Presenten el projecte *Acciones en casa*, vídeo realitzat el 2005 i guanyador de diversos premis, que presenta un centenar d'accions de baixa intensitat en els límits de l'àmbit domèstic.

També han realitzat un nou projecte per a l'ocasió anomenat *Proteo*. A Madrid, Marc i David formen part de l'exposició *A la vuelta de la esquina*, la comissària de la qual és Direlia Lazo, en el context de la convocatòria Inéditos 2009 de Caja Madrid. La mostra s'inaugura el 30 de juny a La Casa Encendida.

2.5 Residències curtes per a la producció de projectes específics

Els artistes que han realitzat els seus projectes en residències curtes, de les 25 sol·licituds rebudes durant el 2009, han estat:

1. Kim Engelen

Residència setembre i octubre

2. Mercedes González

Residència de maig a setembre.

3. Hans Diemel

Residència juliol i agost

4. Daniel Jacoby

Residència desembre

5. Pedro Eurrutia

Residència de maig a setembre

6. Juan Lesta

Residència octubre, novembre i desembre

7. Marc Serra

Residència maig, juny, juliol i agost

8. Carlota Perla

Residència octubre, novembre i desembre

9. Javier de Cea

Residència maig, juny i juliol

10. Divina Huguet/Rodrigo Villas/Teresa Martín

Residència de setembre a desembre

11. Maria C. Cucuetu

Residència d'agost a novembre

12. Pau Suris

Residència juny, juliol i agost

Pau Suris

Durant la seva residència a Hangar aquest estiu, Pau pretén fer convergir els vídeos i conceptes en els quals ha treballat fins ara, i els que elabori a Hangar, que confluiran en un llargmetratge. D'aquesta manera les seves reflexions sorgides de la teoria sociològica quedaran plasmades en una obra unitària. Aquestes reflexions són, quant a la imatge, la idea de la imatge dins de la mateixa imatge, dels seus paral·lelismes i projeccions, de les fragmentacions, i dels espais visuals i de projecció d'imatges sobre imatges. Respecte al so, explora els comentaris del públic dins de l'obra i la metasonoritat com a guió, així com l'extracció de contextos discursius i la seva aplicació a altres contextos visuals i sonors.

Pel que fa als elements de l'espai, treballa en la construcció d'espais visuals canvians a partir dels elements d'un plànol fix o de la filmació en dues altures. Molts d'aquests conceptes Pau ja els va investigar a la Universitat de Berkeley, sota la tutoria de Kevin Radley, d'altres es treballaran amb el material generat a Hangar durant el mes de juliol.

Una altra part del seu treball és l'art mural, sobre superfícies com metall o fusta, en el qual continua indagant en la construcció de diverses temporalitats i evolucions a partir de fragments *random* i d'espais *random*, i continuarà innovant en termes conceptuals a partir de la reflexió de teories lingüístiques i sociològiques.

Maria C. Cucuetu

Com a escultora, una força important del meu treball es dirigeix cap al tractament conceptual de temes que giren al voltant del temps i la seva relació amb la memòria, així com a temes de la percepció. Intento investigar aquestes relacions a través de l'ús del vídeo, el so, la instal·lació i la *performance*. Puc veure com han influït en el meu treball des d'artistes conceptuals com Duchamp o Beuys fins a artistes que treballen amb instal·lacions, com Bruce Nauman, James Turrell i Bill Viola. No obstant això, tinc la meua pròpia comprensió i interpretació dels mateixos temes, idees i pensaments.

El meu treball intenta encarnar la teatralitat de la memòria tant en la seva presentació com en el seu contingut. El mètode de l'art de la instal·lació, l'ús d'objectes quotidians en conjunció amb les meves fotografies, l'ús de la llum i l'ombra, tot això parla d'una teatralitat de la memòria i d'un mateix. La percepció mateixa -la trobada de l'espectador amb el seu propi cos i ment en relació a l'objecte artístic- pot ser interpretada com la matèria subjecte de la meua obra. El meu treball tracta també el tema del temps i les seves nombroses vies de percepció i memòria. D'una banda, l'espectador participa en les meves instal·lacions i és exposat a les meves experiències, i passa de ser observador a *performer*; de l'altra, mentre les peces inciten certa interpretació de l'espectador, no vull que aquest ho reveli tot.

Intento obtenir una resposta que no és purament física, sinó una interpretació simbòlica d'aquesta.

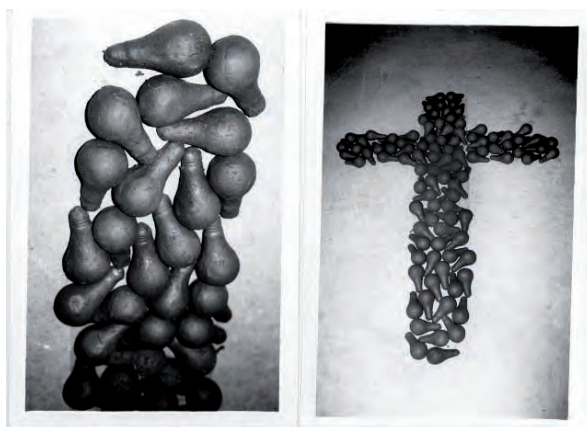
Aquesta interpretació (i els seus corol·laris emocionals o psicològics) està condicionada per la resta d'experiències que una persona ha tingut, i que de manera voluntària comporta davant cada nova situació. Estic interessada en permetre que els records de l'espectador interactuïn amb l'espai i el temps de la instal·lació. D'alguna manera, allò que sabem del món és la suma de les nostres percepcions i les nostres reaccions físiques, emocionals i intel·lectuals davant el nostre entorn.

A través del meu treball, intento introduir introspecció, requerint que els observadors mirin els seus propis processos d'observació. Voldria incitar l'espectador a detenir i sondejar el seu jo interior i animar-lo a reconsiderar la seva aprehensió del món exterior i la connexió que estableix amb aquest.

Darrerament, estic interessada en les relacions que creem entre diferents sentits, amb més atenció a la part del so. Com que el so estimula un altre sentit en l'espectador, la meua idea és intentar utilitzar el so de manera metafòrica com a comunicació del passat. El passat no tan sols està a la memòria, ha d'ésser articulat en la memòria.

Per a mi, és una cerca contínua, el continu intent de l'ésser humà de descobrir-se a si mateix en els seus instints més bàsics i els seus elements conductuals. És com si estigués intentant exfoliar la ment de l'home intentant assolir el subconscient i invitar l'audiència a ser espectadors d'aquesta *performance* i ser els seus propis espectadors.

Portant l'audiència a aquest àmbit, jo sotmeto l'espectador/*performer* a l'autoconsciència en termes de qualitat de la nostra condició espiritual.

Divina Huguet

M'agrada treballar amb persones que expliquen coses, que fan coses. I contar-ho. Treballar en periodisme ha estat una manera d'accedir a altres vides, però he trobat en el periodisme convencional un camp massa reglamentat i tancat per experimentar amb formes més lliures de relat. Per això continuo treballant amb vídeo i fotografia, però sense condicionaments de format o d'estil. En les formes d'interfície interactiva trobo noves maneres de construir i reproduir discursos amb tot un camp obert per anar descobrint maneres de fer participar l'usuari-espectador.

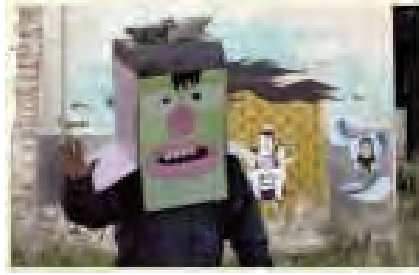
Teresa Martín Ezama

M'agrada pensar que la memòria és l'eix vertebrador a l'hora de plantejar un projecte. La memòria com a identitat col·lectiva, entesa com el que ens uneix com a grup, i la pròpia, la que conforma la identitat individual. La memòria també estratificada en l'espai de la ciutat.

Formalment, la imatge també requereix reflectir aquests estrats de temps. Estratificada, en què el discurs de la imatge, el text i l'àudio quedin separats, aïllats i quasi contraposats. La imatge apropiada, robada, rescatada, dotada de la seva pròpia història com a part d'un procés d'actualització, de recuperació, potser d'una història que ja no ens pertany.

Rodrigo Villas

Actualment el meu interès se centra sobretot en les diferents possibilitats del Street Art, en la preocupació per l'ús de l'espai públic així com les possibilitats infinites d'intervenir-hi. Pintar al carrer és d'alguna manera reivindicar una socialització d'aquest espai, una democratització de l'estètica i una integració de l'entorn urbà amb aquest procés que legitima el propi acte de la seva realització. Els meus treballs al carrer, amb stickers i grafiti, són part important de la meua producció artística. Els personatges creats per al carrer, majoritàriament acaben traslladant-se a les meves altres pintures i collages. Produir per al carrer és un treball més directe que obre més la meua mirada creativa, hi ha també una necessitat d'adaptació major i d'improvisació en funció de les característiques variables de l'espai. A més, suposa un afegit de poder compartir el meu treball amb més gent. El treball al carrer que proposo és efímer. Sempre faig servir materials reutilitzats o peribles. Els personatges de les meves sèries actuen com a portaveus de la filosofia en què baso part del meu treball. Els utilitzo per expressar les idees de connexió i de comunicació entre les persones dins de l'espai urbà. Per això intento expressar a través d'ells idees sintètiques, evocar també sentiments i missatges positius. Una altra àrea del meu treball actualment és el vídeo. En els meus treballs he intentat unir l'interès per les manifestacions artístiques populars amb la reflexió sobre les diferències socials al meu país. Al meu documental Món Colorit em vaig centrar en la necessitat d'establir ponts de comunicació entre la població de la favela i la classe mitjana de la ciutat de Rio de Janeiro a través del grafit.

Javier de Cea

La intenció de l'obra que he desenvolupat és la d'intentar plasmar d'alguna manera el pas del temps als carrers de la ciutat, com es van superposant les diferents empremtes de diferents intencions i com interaccionen entre si, fins a arribar al nivell d'adquirir en conjunt, per al receptor, un sentit propi, nou.

Per a aconseguir-ho, reciclo els diferents tipus de registres que anem deixant i d'aquesta manera acabo fent una mena de mostra poliglota del paisatge urbà. M'interessa trobar harmonia entre màquina i ésser, entre el gest informal i la gràfica i la infografia del carrer.

Javier està preparant el treball que presentarà a la Florence Art Factory el mes de novembre, que consistirà en una sèrie de pintures i una intervenció in situ de l'espai. En el seu treball recicla diferents tipus d'empremtes en les quals es registra l'expressivitat del gest, les empremtes que es van deixant als carrers i que resulten ser com capes a través de les quals es llegeixen diferents sentits significats i nous per a l'espectador.

Javier també està preparant la seva participació en la desena edició Fira d'Art Independent FAIM de Madrid, que se celebrarà a la Casa de Campo el novembre d'aquest any. Aquesta fira pretén ser un aparador perquè artistes nacionals i d'altres països puguin presentar el seu treball al públic sense la intermediació de galeries comercials.

Carlota Perla

La Monstrua és el títol del projecte que Perla té planejat treballar a Hangar. La instal·lació conté un conjunt de dibuixos a la tinta i un videoobjecte. Els dibuixos a la tinta es faran en diferents formes i es col·locaran com un collaret en l'espai de la galeria quan es presenti al públic.

El videoobjecte serà com un model de l'Alcázar Real de Madrid. Rere dues finestres, es col·locaran un parell d'iPods. Els iPods reproduiran dos bucles de vídeo. En un, hi veiem la infanta Margarita girant el cos amb el seu ample vestit de princesa, i en l'altre, mostrarem Eugènia menjant cotó ensucrat. La presentació pública tindrà lloc a la galeria Natalia Goldin, a Estocolm, el 2012. Perla també té previst treballar amb galeries de Barcelona.

La instal·lació *La Monstrua* és una paràfrasi del retrat del pintor espanyol del segle XVIII Juan Carreno de Mirandas, que es pot veure al Prado, Madrid.

Eugenia Martínez Vallejo, també coneguda com *La Monstrua* per la seva malaltissa obesitat, va ser entregada a la cort espanyola a l'edat de sis anys com un objecte. La cort allotjava un gabinet de les meravelles que contenia éssers humans rars, amb l'objectiu de fer sentir els membres de la reialesa com a superiors i més poderosos.

El projecte *La Monstrua* és una continuació del darrer projecte de Perla, *Margarita's Box*. Margarita i Eugènia van viure a la cort espanyola, una com a princesa i l'altra com un monstre.

La instal·lació *Margarita's Box* de Perla ha estat exposada en diverses galeries i museus a Suècia. La instal·lació també es va mostrar a Londres, a Holster projects, durant l'estiu de 2009. El novembre de 2009, els treballs de Perla es podran veure a Moscou, en una exposició organitzada per Holster projects.

La instal·lació *Margarita's Box* està basada en l'icònic retrat de la infanta Margarita pintat per Velázquez. La instal·lació es compon de 16 detallats dibuixos a la tinta i un videoobjecte. Als dibuixos hi podem veure Margarita col·locada davant un tapís del Renaixement italià, rodejada per multitud de bombolles.

La forma oval dels dibuixos fa referència a la tradicional pintura femenina en miniatura. El sentiment de bogeria es veu reforçat per una melodia en bucle que sorgeix d'una capsa de música. A la tapa de la capsa es mostra un vídeo a través d'una obertura oval, on Margarita balla tot fent voltes sobre si mateixa, amb el seu ample vestit de princesa.

Carlota Perla va néixer el 1972 a Suècia i es va educar a la Royal Academy of Fine Art d'Estocolm.

DSK

L'apropament de DSK a l'art va ser, en primer lloc, a través del vídeo, i més endavant de les eines digitals. Avui dia, en el treball diari és difícil romandre al marge de les noves tecnologies, i l'ordinador, de vegades l'estimes i de vegades l'odies. Qui no ha experimentat la impotència i el desig de llançar-lo per la finestra quan perds informació?

A partir d'aquesta atracció destructiva, sorgeix la idea de creació.

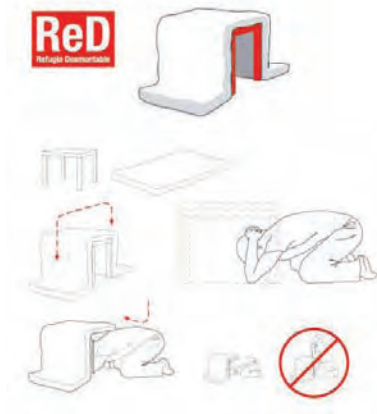
La conservació de les dades i l'estètica associada a les eines digitals del dia a dia ens porten a desenvolupar el projecte CODECO (codificat-decodificat-codificat). Una unió entre els avenços del progrés tècnic amb la realització de programes informàtics complicats i el treball físic al més pur estil tradicional i artesà, *analogitzar* la informació. El resultat és un estil que guanya cada cop més adeptes gràcies a la tasca que estem desenvolupant des que vam arribar a Barcelona fa uns anys.

La vida transhumant entre Galícia i Catalunya, amb dos pisos de 40 m², ens fa de vegades impossible treballar sense disposar d'un espai adequat, per la qual cosa ens hem plantejat sol·licitar un taller a Hangar per a la creació d'algunes peces projectades i per a la consolidació del projecte.

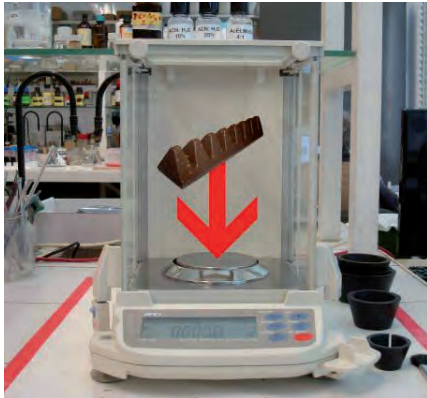
Pedro Eurrutia

En l'actualitat desenvolupo projectes en l'àmbit de l'art públic, entenent allò públic com un espai on el discurs artístic es confon amb la quotidianitat, fugint de peanyes i etiquetes que assenyalin la procedència de les peces. Ja que, en metabolitzar l'observador una obra en el context de l'art, aquest assigna una

També elabora una altra sèrie de peces com exvots o representacions iconogràfiques similars a les de l'art religiós.

L'elecció del Toblerone no pretén tenir cap significat. És elegit pel seu prestigi com a producte de consum i per la seva emblemàtica forma, que en facilitarà un ràpid reconeixement en les fotografies de registre. El fet que tingui un origen suís, país conegut per l'alta qualitat dels seus productes, emfasitza la ironia de cercar el mínim error.

Hans Diemel

Com a artista, m'agrada veure el món com un escenari. La nostra percepció del món és central, per com donem sentit a allò que està passant al nostre voltant. Com en una pel·lícula, els personatges i els seus entorns proveeixen algunes pistes per construir històries més o menys coherents. Lloc, Acció i Temps estan considerades les pedres angulars del cinema.

En general, el meu mètode és el d'un caçador-recol·lector, i consisteix a reunir material dels carrers i dels mitjans al nostre voltant, i retornar-los en una altra forma i context (per exemple: *Protest2008* i *Old Church* 2008). Estic interessat a passar històries suggerides a través de petits gestos amb possibles grans efectes. El món passa com un continu rierol d'enregistrament trobat que ens dona pistes per crear noves històries.

Un dels meus objectius és utilitzar conscientment la forma i el contingut junts. Per exemple, el treball *Orbit* (2008) es pot percebre com un exercici en perspectiva. L'ús de la càmera juga un rol tan important quan expliquem una història com el moviment i les perspectives canviants dels personatges. El mateix passa amb *Protest* (2008), basat en un esdeveniment mostrat des de diferents angles en diferents diaris. Posant-me jo mateix per duplicat, espero tractar amb temes com perspectiva, realitats múltiples, escenari i identificació.

Actualment estic produint una peça de dansa juntament amb Tomohisa Hashimoto (Japó), amb el títol provisional de *The opposite of falling*. És una recerca sobre la imitació i la conducta destructiva. Al mateix temps, m'ocupo recollint cops d'ull (fílmics) d'històries al carrer. Estic intentant ampliar els conceptes de personatge i escenari, abstraient les persones en espais públics, i el resultat serà una animació com una videoinstal·lació. Escenificant i reescenificant esdeveniments presos del carrer, utilitzant com a fons un paisatge urbà sempre canviant. Això és una preparació per a un projecte més gran que estic planejant de fer a Barcelona. Té a veure amb el creixement evolutiu de la ciutat. El conjunt tindrà un efecte com de collage mecànic, i mostrarà una gran quantitat de petites històries de gent amb un paisatge urbà sempre canviant com a fons.

Nascut el 1974 a Utrecht, Holanda, i després d'estudiar Psicologia transcultural a la universitat d'Utrecht i arts audiovisuals a la Rietveld Art Academy d'Amsterdam, Johannes ha tingut sempre una fascinació coreogràfica per les coses que passen al nostre voltant. La major part del seu treball tendeix a tractar amb persones i el seu context, de manera literal i metafòrica.

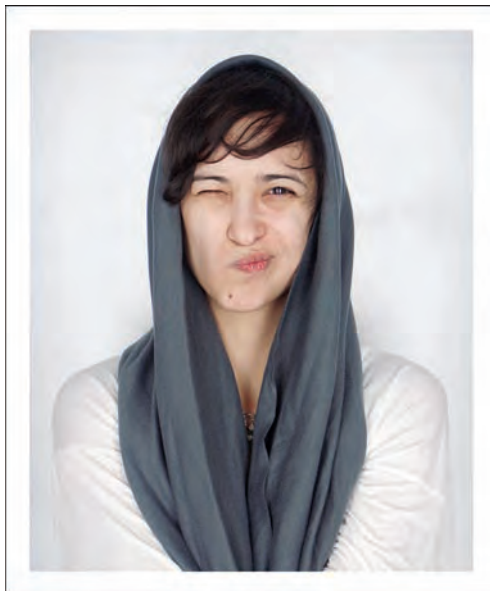
Marc Serra

El projecte artístic que inicio parteix del meu bagatge com a fotògraf; aquest *background* m'ha fet interessar pel desenvolupament de la imatge com a eix comunicatiu en les meves creacions; no obstant això, actualment estic abordant un nou vessant dins el meu treball visual on s'incorpora la interactivitat com a eina d'experimentació i on la delicada frontera entre artista i públic esdevé una intenció més de la meua obra.

Les creacions en les quals conceptualment treballa versen sobre la comunicació i les possibles solucions tecnològiques que alimenten l'erotisme processual d'aquesta; de com la tecnologia dialoga amb la nostra pròpia identitat; temàtiques que es portaran a terme formalment amb peces de vídeo/àudio, amb instal·lacions que utilitzen dispositius fotogràfics. Projectes que amb l'absurd com a rerefons, i a partir d'una càrrega conceptual i formalització cuidada, utilitzen els *inputs* d'allò que ens és pròxim, contemporani, per a despertar un esperit crític al receptor, integrador i fins i tot generador en algunes ocasions de la mateixa peça.

El projecte *Runrún* estic interessat a desenvolupar-lo a les instal·lacions d'Hangar, amb la utilització del Medialab, el Lab i, puntualment, del plató. *Runrún* és un projecte audiovisual, amb dues entitats diferenciades: per una banda, una aplicació d'àudio per a ésser distribuïda a Apple Store i utilitzada en un dispositiu telefònic iPhone de Mac; el projecte incorpora una "solució" com és afegir àudio de soroll ambient a les nostres converses per tal que l'interlocutor ens ubiqui en un emplaçament imaginari proposat. El projecte es formalitzarà visualment amb unes peces de videoart que reivindiquen el soroll i la interferència com a element integrador en una comunicació telefònica; també es treballa en el llançament del producte per a una aplicació real.

Happy People és el projecte recent que acabo de realitzar amb la col·laboració d'Hangar (lloguer equipament d'il·luminació). Es tracta d'un *work in progress* que utilitza la tecnologia fotogràfica domèstica d'última generació; incorporacions com "l'obturador per a detecció de somriure" serveix com a pretext per a desenvolupar una obra en què a través d'un dispositiu fotogràfic s'exploren temes com l'aparença, l'espontaneïtat i el posat en un retrat.

Mercedes González de Garay

Canviar, moure's, experimentar, provar... Crec que és la base fonamental del treball d'una artista.

Els darrers 8 anys he intentat viure com a artista nòmada, explorant noves cultures i moviments artístics. Florència, Lisboa, Istanbul, Berlín i Nova York han estat alguns dels meus llocs de treball i experimentació.

Aquesta trajectòria nòmada, l'entorn, la gent, les ciutats, es reflecteixen en el meu treball d'una forma subtil, quasi velada.

En la meua obra, conceptes com passat i futur, la infància, la religió i la tradició o la mort, es representen per imatges gràfiques i directes.

Els meus quadros són el resultat d'una barreja de tècniques tradicionals i el que podríem considerar noves tècniques urbanes, com l'*stencil*, o recursos aplicables a la il·lustració.

Plens de color, sempre amaguen quelcom de fosc a l'interior, que porta l'espectador a reflexionar sobre profunds conceptes de la nostra societat.

El meu treball està fet de petites parts d'un món que està canviant, mostrant les dues cares de la condició humana. *Just keep on moving.*

Kim Engelen

En els meus vídeos, allò humà juga el paper central, amb el focus en el seu món intern de pensament. Penso en les persones com a "treball en procés"; la gent està sempre aprenent, (re)creant-se i reposicionant-se. Crec que aquest procés de prova i error és molt interessant. Faig zoom sobre els processos de consciència. En fer això, exposo diferents emocions, com les lluites i l'alegria de viure, a la cerca d'un balanç habitable i de la felicitat. Som capaços de descobrir i conformar el nostre ésser en contacte amb els altres. Som tots diferents i, no obstant això, tan similars. En la trobada amb l'altre a través del reflex, hi pot tenir lloc un desenvolupament. El meu llenguatge visual és íntim, punyent i directe. Els meus vídeos mostren, principalment, preses estàtiques o de seguiment, com apropaments i un muntatge directe. Les característiques de les persones es fan visibles i el suggeriment d'un espectador és allà, com un mirall o com una "mosca a la paret".

2.6. Residències en col·laboració

Centro Cultural de España en Montevideo

Artista: Javier Abreu

El Centro Cultural de España en Montevideo és un instrument de la cooperació espanyola. Integra una xarxa de centres instal·lats a països on es parla la llengua espanyola, principalment a Amèrica Llatina, que duen a terme una nova línia estratègica de cultura i desenvolupament plantejada en el Plan Director de la Cooperación Española 2005-2008.

És un òrgan a l'exterior de l'Agencia Española de Cooperación Internacional para el Desarrollo, d'on prové el pressupost que permet el funcionament integral del Centre, amb totes les seves activitats i serveis, que són sempre gratuïts per als seus usuaris.

El CCE es planteja la cooperació cultural a l'Uruguai sota els principis de la solidaritat i el diàleg, horitzontal i plural, per a la promoció de la trobada entre els actors del pensament i la cultura dels països iberoamericans. Els seus objectius de col·laboració i suport a la cultura del país es compleixen a través d'una programació d'activitats molt variades, que abraça les diferents àrees artístiques i de reflexió, incloent-hi exposicions, seminaris, tallers, debats, conferències, concerts, projeccions de cinema, cicles de teatre, etc. Així mateix, existeix una línia d'actuació fora de l'espai físic del CCE, que es concreta en la promoció d'activitats en la perifèria de Montevideo i a l'interior del país (exposicions itinerants, teatre o cinema), o en la col·laboració amb iniciatives de diferents institucions i intendències.

El CCE convidà l'artista **Javier Abreu** a una residència durant el mes d'octubre de 2009 per situar el seu projecte a la ciutat de Barcelona.

Projecte *El empleado del mes*

L'any 2002, l'Uruguai va patir la pitjor crisi econòmica i Javier Abreu (*El empleado del mes*) es va quedar a l'atur...

Decideix provar sort en una altra empresa, L'ART, i esdevé un personatge contemporani víctima/victimari d'aquest temps global.

El seu gran somriure és la teranyina amb la qual vol arrossegar-nos al seu món estrany ple de nous productes *homemade* (o de segona mà) amb què pretén VENDRE'NS EL PITJOR del nostre món REAL.

Casa Árabe de Madrid i l'Emirates Foundation

Artista: Layla Juma Raschid

Casa Árabe i el seu Instituto Internacional de Estudios Árabes y del Mundo Musulmán compta amb dues seus, a Madrid i a Còrdova, i és un consorci constituït el 6 de juliol de 2006 pel Ministeri d'Afers Exteriors i l'Agencia Española de Cooperación Internacional, les Comunitats Autònomes de Madrid i Andalusia i els Ajuntaments de Madrid i Còrdova.

Té la vocació de ser un actiu instrument que contribueixi, des de les institucions polítiques i els mitjans econòmics, culturals i intel·lectuals, a enfortir i consolidar la relació polivalent amb els països àrabs i musulmans, i a desenvolupar-se com a referent en l'estudi i el coneixement de la realitat i la història d'aquests països. A més a més, desenvolupa un paper de doble difusor: en l'àmbit europeu i occidental de les realitats àrabs i musulmanes, i viceversa. Tot això en un marc de cooperació i interacció institucional amb l'objectiu d'esdevenir pont de comunicació i relació entre les societats respectives. Un espai de coneixement mutu i reflexió compartida, un punt de trobada.

L'Emirates foundation, creada fa 3 anys, és una fundació que treballa en els següents àmbits: ciència i tecnologia, educació, desenvolupament social, medi ambient, art i cultura. Tenen uns 8-12 projectes en marxa per a cada àrea, entre els quals destaquen les beques de recerca.

En l'àmbit artístic, el seu objectiu és contribuir a fer que els Emirats es converteixin en un centre mundial d'art tradicional i contemporani. Així, volen millorar la qualitat dels artistes del país a través de programes de formació, residències i tallers als Emirats i a l'exterior, l'organització de festivals, millorar l'ensenyament artístic en col·legis i universitats, difondre entre la població el gust i l'apreciació de l'art i formar professionals autòctons en gestió cultural. Van iniciar el seu programa de residències d'estudiants el 2008-2009 a Espanya amb la Casa Àrabe, el Brasil i França.

La Comissió de Programes d'Hangar seleccionà, entre els 2 candidats que es van presentar, l'artista **Layla Juma Raschid** per a una residència de 4 mesos, de gener a abril de 2009, en un taller a Hangar.

Tent, Rotterdam (Països Baixos)

Artista: Yael Assaf

Cada any la TENT ACADEMY AWARDS dona un premi de vídeo entre els candidats de la convocatòria que són els estudiants de l'últim curs de l'escola d'art Witte van Hulzen de Rotterdam. El premi consisteix en 2 mesos de residència en un taller d'Hangar amb el compromís de desenvolupar un projecte de videoart amb el suport tècnic, els serveis i l'assessorament de la central de producció d'Hangar.

Aquest any l'artista seleccionada ha estat Yael Assaf, resident d'Hangar durant els mesos de febrer i març de 2009.

Descripció del projecte:

M'agradaria continuar la meua recerca en la combinació de diferents mitjans com una manera d'expressar idees en un nou llenguatge cinemàtic. En aquest projecte, m'agradaria crear 5 petites obres que formin una composició, amb la intenció de deixar la tasca de "connectar els punts" a l'espectador. Per això, enfocaré el meu treball en un llenguatge cinemàtic i el meu tema elegit, tot permetent a l'audiència fer les seves pròpies "frases i paràgrafs" de les "paraules i frases clau" que els presento.

En la meua obra recent *Everyone Has to Get Over His Biography*, intentava fer un esborrany dels mapes topogràfics dels paisatges interiors de diferents persones. Vaig mirar de trobar els índexs d'aquests mapes i els fragments que els creen; fragments que són tan personals, d'una banda, i que, no obstant això, d'algun manera són tan universals. En aquest treball m'agradaria concentrar-me en una d'aquestes capes: la fragilitat.

La fragilitat, per a mi, és un estat mental, d'estructura i de proporció. Per investigar sobre la fragilitat, vull tocar la rudesia i la duresa, d'una banda, i la debilitat i la qualitat de trencadís, de l'altra. En algun lloc entre aquests dos extrems trobem allò que és fràgil, vulnerable, delicat. Voldria crear capes que proporcionen una traducció visual de les vores externes de la fragilitat, sense tocar-les directament. Per analogia, semblaria l'ús musical del contrapunt o d'una melodia amagada. Voldria presentar la fragilitat de la carn, de l'ànima dins la carn, la fragilitat de les estructures.

2.7. Presentacions d'artistes d'Hangar

El mes d'abril d'enguany vam iniciar un nou servei per als artistes residents: *Presentacions d'artistes*. Aquesta proposta vol donar a conèixer i difondre la producció que realitzen els artistes residents, tant els que fa temps que treballen a les nostres instal·lacions com els convidats amb beques d'intercanvi internacional.

La programació es va desenvolupar durant 4 mesos, d'abril a juliol de 2009, en diferents institucions i centres culturals de la ciutat amb un total de 8 artistes. A cada sessió 2 artistes van exposar la seva trajectòria artística presentant la seva obra i els processos de creació. La iniciativa va tenir una gran acollida ja que va propiciar una major interacció entre artista i públic, i la comunicació amb altres institucions en un context diferent del lloc de treball habitual.

Relació d'artistes i lloc de les presentacions:

HANGAR.ORG
PRESENTACIÓ D'ARTISTES
DIJOUS 23 D'ABRIL A LES 19,30H A L'AUDITORI DEL MACBA

HANGAR vol donar a conèixer i difondre la producció que realitzen els artistes residents de taller i de beques del programa d'intercanvi de residències internacionals.

Per això, iniciem una programació de presentacions del treball dels artistes a diferents institucions i centres culturals de la ciutat durant els mesos d'abril, maig i juny de 2009, que ofereixen una millor interacció entre l'artista i el públic en un context diferent de l'habitual lloc de treball.

Artistes residents en un taller a Hangar:
LAYLA JUMA
(Arch Ensemble Foundation i la Casa de la Música)

PATRICK BERUSE
(GRAC Comar i un dels tallers de Quilom 136 Generalitat de Catalunya)

Per les properes presentacions consultar la web d'Hangar www.hangar.org

Aquestes són les adreces de cada sessió: **MACBA**
Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona

HANGAR.ORG

HANGAR.ORG
PRESENTACIÓ D'ARTISTES
DIMECRES 13 DE MAIG A LES 19,30H AL PAILEBOT SANTA EULÀLIA (MOLL DE LA FUSTA)

HANGAR vol donar a conèixer i difondre la producció que realitzen els artistes residents de taller i de beques del programa d'intercanvi de residències internacionals.

Per això, iniciem una programació de presentacions del treball dels artistes a diferents institucions i centres culturals de la ciutat durant els mesos d'abril, maig i juny de 2009, que ofereixen una millor interacció entre l'artista i el públic en un context diferent de l'habitual lloc de treball.

Artistes residents en un taller a Hangar:
ALBERTO GRACIA
CARLOS GONZÁLEZ

No caldrà portar cap cosa i l'entrada és gratuïta.

PRESENTACIÓ SANTA EULÀLIA
Moll de la Fusta (Barris i Abasco) del Port Vell de Barcelona, s/n
(a l'esquerra estació de Catalunya)

HANGAR.ORG

HANGAR.ORG
PRESENTACIÓ D'ARTISTES
DILLUNS 8 DE JUNY A LES 19,00H A LA FÀBRICA C/TÀPIOLES 53

HANGAR vol donar a conèixer i difondre la producció que realitzen els artistes residents de taller i de beques del programa d'intercanvi de residències internacionals.

Per això, iniciem una programació de presentacions del treball dels artistes a diferents institucions i centres culturals de la ciutat durant els mesos d'abril, maig i juny de 2009, que ofereixen una millor interacció entre l'artista i el públic en un context diferent de l'habitual lloc de treball.

Artistes residents en un taller a Hangar:
BRUNO BRESANI
FRAN BLANES

No caldrà portar cap cosa i l'entrada és gratuïta.

LA FÀBRICA
C/ Tapioles 53

HANGAR.ORG

HANGAR.ORG
PRESENTACIÓ D'ARTISTES
DIJOUS 23 DE JULIOL A LES 19,30H A L'ESPAI TALLER DE LA FUNDACIÓ JOAN MIRÓ

HANGAR vol donar a conèixer i difondre la producció que realitzen els artistes residents de taller i de beques del programa d'intercanvi de residències internacionals.

Per això, iniciem una programació de presentacions del treball dels artistes a diferents institucions i centres culturals de la ciutat durant els mesos d'abril, maig i juny de 2009, que ofereixen una millor interacció entre l'artista i el públic en un context diferent de l'habitual lloc de treball.

Artistes residents en un taller a Hangar:
COL·LECTIU D'FORMA

No caldrà portar cap cosa i l'entrada és gratuïta.

PRESENTACIÓ ESPAI TALLER
Districte de Montjuïc, Barcelona

HANGAR.ORG

2.8. Hangar News

En aquesta secció podeu llegir les notícies que els artistes residents han generat al llarg del 2009, segons quedaven recollides en la newsletter.

Hangar news_gener 2009

Nou any, nous residents.

Amb l'entrada de l'any tenim una àmplia renovació entre els residents d'Hangar, nous artistes, nous llogaters per als tallers.

Durant aquest mes estan instal·lant-se Rubén Verdú, Alberto Gracia, Alex Reynolds, Marc Vives i David Bestué, Lola Lasurt i Diego Pujal. A més, com a artistes residents sense taller entraran Jesús Rodríguez i Antonio Felices.

Alex Reynolds està exposant actualment *Le Buisson St. Louis* a l'escola municipal d'art de Terrassa dins del cicle *Interferències*; i acaba de concloure la seva exposició a *Nulles 08. Representacions rurals contemporànies*, amb la peça produïda per a l'ocasió *El passejant*.

Diego Pujal té la peça *Sense títol n°3* exposada a la Sala d'exposicions de l'Ajuntament de Cambrils, com a participant del Premi de Pintura Vila de Cambrils. La seva obra *Oscilio* ha estat finalista del Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert d'Arts Visuals 2008, i es podrà veure a partir del 20 de gener al Casal Sollellic. Rubén Verdú dona continuïtat a les seves investigacions en línies de treball caracteritzades per la seva atracció cap a un episodi cultural concret i al seu contingut antropològic.

Per últim, Marc Vives i David Bestué inauguren a finals d'aquest mes en una exposició individual al Centro de Arte 2 de Mayo de Madrid les *Acciones en el Universo* i *La Confirmación*; i sense canviar de comunitat autònoma es pot veure al MNCARS el seu vídeo *Acciones en casa* com a part de la col·lecció del museu. En següents newsletters ampliarem la informació sobre nous i veterans. 2009 serà un gran any, no ho dubtis.

Artistes Residents

Ana Garcia-Pineda

L'exposició col·lectiva de videoart *Fràgil*, en la qual Ana participa amb el vídeo *Ataque emocional*, itinaera a Baiona. Es podrà veure fins al 15 de febrer al Musée Bonnat, i explora, a través del treball de 40 joves artistes de diversos països, la versatilitat de significats del concepte fragilitat.

Ana prepara durant el mes de gener la seva participació en la mostra *Recursos propis*, la segona exposició en la jove trajectòria del gironí centre d'art Bòlit.

TVBOY

Salvatore prepara una exposició individual a la galeria CO₂ de Roma, que inaugura el febrer i que portarà el títol *Pop Remixes*. Hi presenta una sèrie inèdita dedicada a la reinterpretació sarcàstica d'algunes de les obres canòniques de l'art modern i contemporani, així com d'algunes figures de la cultura popular del segle XX, rebarrejades i interpretades per Salvatore a través dels seus dos personatges emblemàtics, TVBOY i Nico.

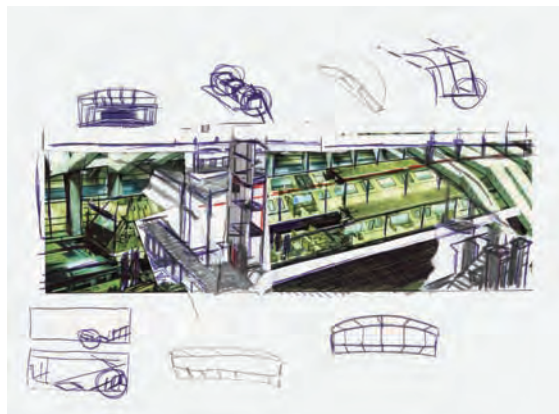
Aquests personatges circulen per tota la producció de Salvatore en les seves diferents facetes. El mes de gener surt en venda una edició limitada d'escultures de ceràmica de TVBOY i Nico, disponibles al web de SuperEgo, una companyia italiana dedicada a l'edició de col·leccions exclusives, limitades i firmades de ceràmica i objectes creats per dissenyadors i artistes italians. www.superegodesign.com La línia de moda tardor hivern 09 de TVBOY es presentarà durant aquest mes a les fires de moda de Milà White Homme i de Florència Pitti Uomo. Més informació a www.thetvboy.com

I estan en línia les entrevistes a Salvatore Benintende a Barcelona Visió de BTV i Balzac TV, que van ser rodades a Hangar a finals de l'any passat. Vegeu Balzac TV <http://www.youtube.com/watch?v=MMOzYGC8JLc&eurl=http://www.thetvboy.com/tvboy/> i BTV <http://www.youtube.com/watch?v=b8yDPgcNLMI&eurl=http://www.thetvboy.com/tvboy/>

Carlos González

En col·laboració amb l'arquitecte Toni Santiago prepara una intervenció gràfica encarregada per una consultora d'enginyeria per a la futura estació de metro de la Zona Franca de Barcelona. Si la constructora aprova les obres, es tractarà d'un plafó de 12 x 4 metres dibuixats amb la paleta gràfica de l'ordinador i elaborat segons un procediment de collage d'imatges que juga amb la impressió en color i blanc i negre, conjuga mides i crea volums amb les diferents resolucions.

Fran Blanes

El dia 21 de gener, a partir de les 20.30 h, hi ha a Hangar sessió triple de projeccions de Fran. D'una banda, es presenta el vídeo *Casting Klein*, projecte que va realitzar durant els tallers oberts del Poblenou TOP 08, amb els veïns del passatge

de Klein, lloc on es troba situat Hangar Klein.

Així mateix, es podrà veure el documental *Sóc català a Argentina*, una *road movie* sentimental a través de les pròpies arrels familiars de l'artista i les cases regionals de Catalunya a Argentina.

I, a més, es projectarà el vídeo produït per Nau Còclea i realitzat en col·laboració amb Dionís Escorsa, titulat *Jardín de raíces*, en què un presumpte botànic arriba a un poble on creu que hi ha un peculiar jardí i per trobar-ho entrevista una sèrie de personatges del poble.

Ana Álvarez Errecalde

El mes passat Ana va presentar a la cripta del FAD, a Barcelona, el seu projecte *Tallas*, en el qual va treballar durant diversos mesos i que ha estat produït gràcies a una subvenció del Departament de Cultura de la Generalitat. Consistia en una instal·lació que imitava el dispositiu de les botigues de moda. Dels penjadors penjaven vestits, fets amb fotografia impresa en tela, de cossos de dones, de diferents tipus d'anatomia, de color de pell, de pes. La instal·lació, amb emprovador i miralls, convidava literalment a "posar-se a la pell de l'altre", ja que permetia a qui ho desitgés emprovar-se aquestes peces, i reflexionar sobre la mercantilització i l'estandardització del cos femení.

Ana ha començat el nou any editant el documental *Expectation*, dins de la sèrie de vídeos que registren el treball en l'espai públic de l'artista Jorge Rodríguez Gerada. *Expectation* va consistir en una intervenció efímera a la Zona Fòrum de Barcelona, un retrat gegant d'Obama, visible des del cel i registrat pel Google Earth. Vegeu més sobre *Tallas*:

http://www.elperiodico.com/default.asp?idpublicacio_PK=46&idioma=CAS&id-noticia_PK=572460&idseccio_PK=1013&h=

D_Forma

Antonio R. Montesinos ha rebut el Premio Especial Andalucía en Formación per realitzar el projecte *Comportamientos* a la ciutat de Màlaga durant el 2009. Es tractarà d'un projecte que utilitzarà la relació entre el digital i l'espai físic per dur a terme una apropiació de la ciutat, un exercici cartogràfic interactiu que utilitzarà els nous sistemes de geoetiquetat del web 2.0.

En altres coordenades geogràfiques Antonio donarà per acabada la itinerància del projecte *Narraciones Caminadas*, dins de la programació d'Intracity 08, amb una última exposició a Picassent, València, fins al 23 de gener de 2009.

www.narracionescaminadas.com

I també a València, en concret a Magatzems Wall & Video, realitzarà una intervenció que s'inaugura el dia 30 de gener, una reflexió sobre l'ús dels espais de lleure. www.magatzems.net

Beatriz Sánchez i Raquel Labrador van participar el mes passat a Aptitudes. Encuentro de Arte Contemporáneo Alfonso Ariza, projecte de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de La Rambla, a Màlaga. Estaven dins del programa *Bucles*, un programa de videocreació i documental creatiu en diferents botigues i bars de la localitat.

www.dforma.net

Hangar News_febrer 2009

Hi ha paraules que es posen de moda i inevitablement s'acaben usant dintre i fora del seu context. És el cas de la paraula *crisi*, que des de fa alguns mesos s'escolta pertot arreu. S'utilitza amb abús en els mitjans de comunicació i arriba inevitable fins als membres de la comunitat artística, els quals majoritàriament sempre han viscut en situacions econòmiques de crisi endèmica. Veient com alguns sectors econòmics cauen, esperarem les notícies del mercat de l'art provinents d'ARCO, sense saber si aquest any descendiran les vendes, i per tant augmentarà l'estat crític de l'economia d'alguns artistes i galeries. D'altra banda, enfront de la crisi s'imposen les mesures creatives, i potser una sigui la recerca de nous estímuls procedents d'altres contextos, altres latituds. Hangar llança aquest mes la seva convocatòria de beques de residència i intercanvi destinades a facilitar la mobilitat dels artistes, la producció o la investigació i reflexió artística. Hangar té acords d'intercanvi amb centres d'Alemanya, Itàlia, Colòmbia, Holanda, Japó, Brasil, Egipte i Mèxic. Les bases i els terminis es poden consultar al web d'Hangar, apartat beques: www.hangar.org

Artistes i col·lectius residents

Alberto Gracia

Microfugas és el nom que rep el treball que Alberto desenvolupa a través d'instal·lacions basades en la interdisciplinarietat, utilitzant eines tan dispars com el vídeo, el dibuix, l'acció puntual, el so o els sensors analògics. A través del riure, la banalitat i el joc d'experimentació estètica, l'esdeveniment artístic és plantejat des de la possibilitat i al·ludeix a l'atzar i a l'accident, la catàstrofe i l'espectacle, i la relació entre allò virtual i allò real. Les seves peces mantenen altres factors com la fragilitat, el procés, les escombraries, la norma, la màquina i la connectivitat. Ara per ara, Alberto treballa en la instal·lació *Ibuprofanación* (Ibuprofeno + profanació), amb reflexions sobre el dolor i l'estètica a través de la ironia i una espècie de "rebel·lió del discret". D'altra banda, desenvoluparà al llarg de l'any un tríptic d'accions puntuals, les dues primeres es desenvoluparan a Tànger i consistiran en la creació d'una màquina per crear transcendència i un passeig amb bicicleta basat en la invisibilitat i l'esforç inútil. L'última, ja a Barcelona, serà una acció en l'espai urbà relacionada amb l'eterna tensió entre la insolència i la llei. <http://microfugas2.blogspot.com>

Rubén Verdú

Rubén es basa en alguns plantejaments de l'art conceptual, en les seves formes i la seva manera d'investigar els projectes, però li agrada treure l'aura de serietat i el pes que té el conceptual. Ell tracta sobre temes culturals antropològics, i ho fa des d'un punt de vista còmic, gairebé burlesc, ajustant-se gairebé invariablement a una espècie de caiguda còmica de la cultura contemporània. Rubén és nouvingut a Hangar des d'una residència de dos anys a Experimentem amb l'Art, d'on es va acomiadar amb una instal·lació anomenada *Swallow*. En aquesta instal·lació hi havia un niu que ell mateix havia construït amb la boca, com si fos un ocell, per reflexionar sobre la construcció de l'ego que suposa la construcció d'una casa, per emfatitzar l'olfacte i el gust com a sentits de coneixement del mitjà, i crear una paròdia del règim del visual i el pes que té en la nostra cultura i en l'art.

www.peepingmonster.com

Lola Lasurt

Just ha acabat el seu projecte *Traspàs*, en el qual desenvolupa una narrativa de memòria a través de l'estanc que pertanyia a la seva família, fins al moment del seu traspàs, i la comunitat de clients que al llarg dels anys va passar pel comerç. Un petit microcosmos a punt de desaparèixer, el registre del qual va prendre forma de llibre d'artista i vídeo, aquest últim realitzat dins de la convocatòria *Projectes deslocalitzats* de la Sala d'Art Jove de la Generalitat.

Lola acostuma a treballar a partir de l'àlbum de fotos familiar. Parla de la generació anterior, interessada pel seu passat i el que va ocórrer abans del seu naixement, impregnada en aquesta estètica dels anys 60 i 70, fascinada pel que va succeir amb una generació en ple vèrtex de canvi polític i social. Ara està centrada en projectes pictòrics que continuen l'imaginari que proporcionen manuals de comportament dels anys 70, com *La enciclopedia de la mujer* o *El libro de la vida sexual*. A partir de les fotografies de l'Enciclopèdia, Lola està realitzant una sèrie en acrílic que il·lustra els capítols de "Salut: mossegades de serp", i "Jardins: les atencions de l'hort".

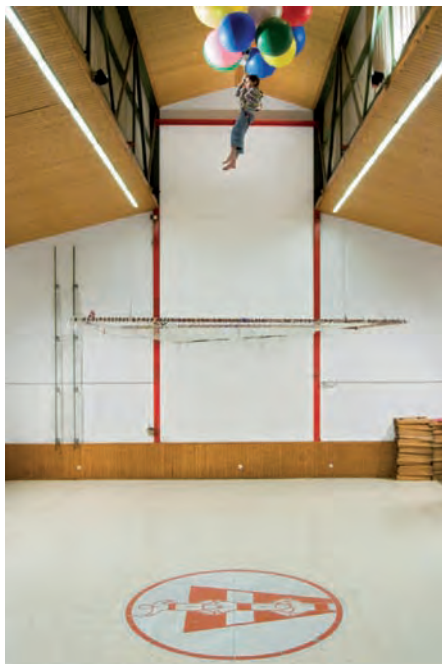
Alex Reynolds

El seu vídeo *Laia* està seleccionat en la desena edició de Generaciones. Premios y Becas de Arte Caja Madrid. Generación 2009 i es podrà veure a La Casa Encendida fins a mitjans de març, i posteriorment itinerarà per altres ciutats espanyoles.

Laia va ser produït per a l'exposició de la Capella de Sant Roc a Valls l'estiu del 2008 i recrea un dels símbols fonamentals de la cultura catalana, el castell, que construeix l'estructura humana necessària per arribar a una nena – enxaneta – que està suspesa en l'aire, invertint la lògica habitual del castell.

Un vídeo d'Alex forma part de la revista de vídeo en línia *Juliol*, de la qual s'ha editat una selecció en DVD que es presentarà a la fira ARCO.

www.thisisjulio.com

Marc Vives i David Bestué

Presenten a ARCO, dins de la galeria Estrany de la Mota, un nou projecte anomenat *Encàrrecs difícils*, en el qual han demanat a professionals d'un camp determinat alguna cosa que estiguin acostumats a fer en el seu treball, però portat a un cert punt d'estranyament i tensió. El resultat d'aquest treball serà l'enunciat de l'encàrrec i la seva materialització.

També a ARCO presentaran fotografies pertanyents a *La Confirmació*, instal·lació que actualment es pot visitar al Centro de Arte Dos de Mayo juntament amb altres obres de Marc i David en l'exposició *Cisnes y Ratas*.

Al taller d'Hangar actualment roden una animació. Es tracta d'un objecte de fang dins d'un context domèstic, al qual li van succeint una sèrie d'accidents que el carreguen de significat al mateix temps que el transformen materialment.

Ana Garcia-Pineda

Acaba d'inaugurar una instal·lació al centre d'art contemporani de Girona Bòlit. Es tracta d'un vídeo i una sèrie de dibuixos que aprofundeixen en la idea d'organitzar el món segons la seva forma i d'investigar-lo a partir de les seves aparences, jugant amb l'humor, la tragèdia, l'alquímia i la ciència. L'exposició en la qual Ana participa s'anomena *Recursos propis*, en què explora el fet creatiu com a disposi-

tiu per a la comunicació, i reflexiona sobre els mitjans i les vies per a la distribució de la creativitat i les metodologies per a la participació activa en els seus processos i resultats. Serà present a la Sala de la Rambla i a les biblioteques municipals fins a finals d'abril.

www.bolit.cat

D_Forma

A múltiples escenaris seran els components de D_Forma durant aquest mes.

En primer lloc, ARCO, en el qual Beatriz Sánchez serà present amb la seva peça *Quelo de Garatas*, dins del volum de videoart andalús de la Junta d'Andalusia. El video de Beatriz també ha estat seleccionat a través del recent festival Imatge Dansa i Nous Mitjans per formar part del fons de la mediateca del Caixaforum i per a la seva distribució.

Antonio R. Montesinos, Beatriz Sánchez i Irma Solernou participen amb la videoinstal·lació *Videopatía* al 4t Carnaval anual de la e-Creativitat (CeC 2009) a l'Índia. En aquest festival es programen actuacions, exposicions i reunions en què participen creatius de l'Índia i de diverses parts del món.

Com a part de l'exposició *Creación Joven del INJUVE*, el projecte *La aventura de la araña* de Raquel Labrador travessa l'oceà i comença un viatge per diversos països del continent americà.

Les D_formers Apatches presenten la peça *Cargando* en la IV Mostra de Peces Curtes a la Casa Elizalde, Barcelona, el dia 18 de febrer. I a més estrenen

Myspace: www.myspace.com/apatces

www.dforma.net

Bruno Bresani

Participa en l'exposició del Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert, amb la instal·lació *Good Night my Love*, que va quedar finalista del concurs. Es podrà veure al casal Solleric fins a principis d'abril.

Acaba de participar en el *Zàping de videoart*, un passi de vídeos realitzat el passat 5 de gener al centre cívic de la Barceloneta.

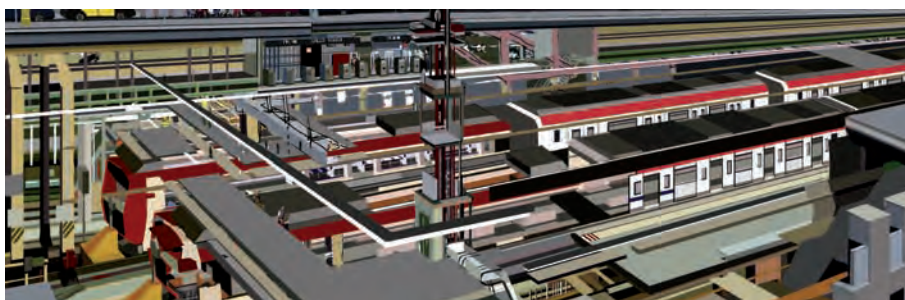
Ja es pot veure al Youtube el primer videoclip musical realitzat per Bruno, *GruaLuv*, de la cantant Cee.

<http://www.youtube.com/watch?v=UNsn4nO339I>

Carlos González

Prepara juntament amb l'arquitecte Toni Santiago una intervenció gràfica encarregada per la consultora d'enginyeria TEC4. El seu destí és la futura estació de metro de la Zona Franca de Barcelona. Es tractarà d'un panell amb un collage d'imatges, per al qual Carlos ha realitzat fins a 20 esbossos.

Fran Blanes

Estarà a ARCO realitzant una acció videoperformance, produïda per Ob Art. Es basa en la idea de l'home anunci com un gest de complicitat humorístic a la prohibició per part de l'Ajuntament de Madrid dels venedors ambulants anunciants per considerar-ho una feina indigna; es mou entre allò al·legal i la venda en una fira paradigma del negoci econòmic d'art a Espanya, sinònim de poder i legitimitat del sistema artístic.

TVBOY

El 6 de febrer es va obrir la primera exposició individual a Roma de TVBOY, a la galeria CO2, amb el títol *Pop Remixes*. S'hi presenta una sèrie inèdita de pintures que reinterpreten, sota un prisma sarcàstic, alguna de les obres més famoses de l'art contemporani d'autors pop, així com icones de la cultura popular de masses del segle XX i XXI. Com sempre, les teles estan protagonitzades per l'alter ego de Salvatore, el ninot TVBOY amb cap de tele, i el seu gos Nico.

www.thetvboy.com

www.co2gallery.com

Jorge Rodríguez Gerada

Aquest mes ens acomiadem de Jorge, que acaba la seva residència a Hangar i es prepara per a la seva exposició a l'Andripa Gallery de Londres que inaugurarà el març. En l'últim mes va acabar el projecte realitzat en col·laboració amb la Universitat Autònoma de Barcelona, *Identitat Composta*, un retrat compendi dels trets d'alumnes, professors i personal de la UAB. També ha tret a la venda una

edició de fotografies sobre el projecte *Expectation*, el retrat efímer a escala gegant d'Obama que Jorge va realitzar a la zona Fòrum de Barcelona. Els dos projectes van rebre una gran cobertura mediàtica.

Les fotografies es poden adquirir a través del seu web: www.artjammer.com

HAMACA

La distribuïdora serà present a ARCO en un dels fòrums d'experts, el dia 14 de febrer, al costat d'altres distribuïdores internacionals. El títol del fòrum és *Copia limitada / copia no limitada*. S'hi debatrà la complexa composició del mercat del vídeo, intentant desmitificar el concepte d'original aplicat a una obra de vídeo o *new media*.

Hangar News_març 2009

A Hangar, com a centre de producció que és, hi ha els tres esglaons de la cadena productiva de l'art: formació, producció i difusió.

De la formació se n'encarrega Formació Contínua, que ofereix als artistes un conjunt de cursos i seminaris destinats a actualitzar i ampliar les capacitacions específiques de la professió artística. Durant el mes de març Joan Morey imparteix el curs *Comunicació i presentació de la trajectòria professional artística*. I també estan obertes les inscripcions als cursos que el seguiran: *Orientacions per al treball artístic i cultural*, que impartiran YP i David Armengol l'abril, i *Preproducció i producció en els processos artístics, de la idea al producte*, que impartirà Maribel Perpiñá el mes de maig.

Quant a la producció, hi ha diverses opcions que Hangar ofereix: d'una banda, l'accés a un taller per a estades curtes d'1 a 3 mesos i, per l'altra, una possibilitat que permet la producció però també la investigació o simplement l'intercanvi, que és el Programa d'Intercanvis Internacionals. Hi ha beques de residència i intercanvi amb 8 països diferents, per a diversos perfils i necessitats artístiques. Consulteu el web, apartat Beques.

Finalment i referent a difusió, hi ha Hamaca, la distribuïdora espanyola de mèdia i videoart, que acaben d'optimitzar els seus serveis tècnics amb actualització de tarifes i noves prestacions.

<http://formaciocontinua.aavc.net>

www.hamacaonline.net

www.hangar.org

Artistes i col·lectius residents

Ana Garcia-Pineda

Ana forma part de l'exposició *Recursos propis*, al Bòlit de Girona. L'exposició reflexiona sobre la innovació, la imaginació, les xarxes d'intercanvi i el capital cultural, i com els individus poden transformar situacions mitjançant la comunicació i l'intercanvi d'informació i la participació en accions de comunitat per influir en el perfil de la societat.

Ana presenta a l'exposició els projectes *Investigación formal* i *Observaciones*,

que formen part de la sèrie *Encontrar la verdad*. Amb aquests indaga en la realitat quotidiana amb l'ànim de trobar respostes a qüestions existencials, per intentar canviar el món i els seus processos, posant en marxa per aconseguir-ho una sèrie d'investigacions a gran escala. Les eines utilitzades per a això són l'observació directa, una aparent simplicitat i un sentit comú portat a l'extrem que filen arguments a mig camí entre l'evident i el delirant.

Tjasa Kancler

Acaba de tornar de Berlín, on va participar en el Berlinale Talent Campus, convocatòria anual en què participen unes 350 persones de més de 100 països. En aquesta trobada internacional d'artistes i cineastes emergents s'organitzen conferències, tallers i situacions que facilitin l'intercanvi, el treball en xarxa i la col·laboració videogràfica i cinematogràfica.

A través del web, els participants poden intercanviar també informació sobre els seus projectes en curs i la seva filmografia.

Es pot consultar el perfil de Tjasa i una selecció del seu treball videogràfic recent aquí: www.berlinale-talentcampus.de/campus/talent/tjasa-kancler

Fran Blanes

A l'última edició de la fira ARCO Fran va realitzar la performance SEAPAÑA, en la qual, abillat com un home anunci, va tractar de vendre als visitants de la fira, galeristes, i fins i tot el propi rei d'Espanya, unes samarretes en les quals es podia llegir SEAPAÑA, com una picada d'ull conceptual entre el joc de paraules i la crisi financera. L'acció, entre il·legal, absurda i humorística, va ser enregistrada en un vídeo que en aquests moments està en procés d'edició, produït per Ob Art. També hi ha un *making-off* de les incidències, situacions al·legals de venda i top-manta que es van produir durant la fira ARCO amb aquest projecte.

<http://www.youtube.com/watch?v=hGvVIA7duAc>

Marc Vives i David Bestué

Fins a principis de maig serà possible apropar-se al mític Móstoles per visitar, al Centro de Arte Dos de Mayo, l'exposició *Cisnes y Ratas*, amb dues grans instal·lacions: *La confirmación*, que remet a un ritu de pas d'un personatge a través de tretze situacions simbòliques, el recorregut del qual permet a l'espectador recrear aquestes situacions, i *Acciones en el Universo*, un túnel del terror que analitza la idea d'espai d'una manera ascendent des d'allò microscòpic fins a allò universal.

Mentrestant, al taller, Marc i David continuen treballant en el rodatge d'una animació amb un objecte de fang que viu una sèrie d'accidents que el transformaran definitivament.

Teresa Dillon

Des del passat mes de gener, Teresa va estar treballant, com a resident al medi-alab d'Hangar, en el desenvolupament de la primera fase de la instal·lació *Pop-Up Landscapes*, junt amb els col·laboradors lok arquitectura i l'artista Tuomo Tammenpää.

Pop-Up Landscapes és una instal·lació multimèdia amb sensors de localització i un projecte d'investigació que explora la construcció de paisatges en relació amb la transformació, la independència i la supervivència d'aquests.

A finals de febrer es va realitzar a Hangar el taller *Explorar noves eines de visualització per a la participació de la comunitat en les transformacions de l'ambient construït*. Es basava en estudis de cas del barri del Poblenou, en què s'utilitzaven tècniques de visualització desenvolupades dins del projecte *Pop-Up Landscapes* i amb Wiki Planning per crear un joc d'eines visuals per a la participació ciutadana en la planificació urbanística.

www.pop-up-landscapes.net

Lola Lasurt

Lola treballa amb publicacions dels anys 70, documents del passat als quals s'apropa no des de l'estranyesa sinó des de la reconsideració en el present. El primer acostament a aquestes edicions és a partir de les fotografies que il·lustren un manual dels anys 70, de l'*Enciclopedia de la Mujer*, secció jardineria, on hi ha una part que explica com donar forma geomètrica a un arbre, redreçant les branques quan l'arbre és jove per cenyir-les a una forma determinada. Lola està experimentant amb una pomera nana i amb la translació al llenguatge pictòric de les fotografies contingudes a la publicació.

D'altra banda, un cop finalitzat ja el seu projecte *Traspàs*, i continuant en la mateixa línia de registre de la història del barri, ara ha començat a col·laborar a la revista de l'Associació de Veïns del Passeig de Sant Joan. Aquesta col·laboració li serveix com a font per al seu següent projecte, que se centrarà en els subministraments d'aigua, gas i electricitat, il·lustrat mitjançant la vida d'un electricista de la zona, anomenat *Galopa*, treballant així a nivell de barri i en contacte amb multiplicitat d'històries.

Alex Reynolds

Fins al 7 de març és possible, dins del marc del projecte *Interferències* de Terrassa, veure la vídeo - instal·lació *Le Buisson St. Louis*, on a través d'una sèrie d'entrevistes a tots els membres d'una família, Alex investiga sobre l'aparició i la permanència en el temps d'una comunitat de veïns, així com l'evolució del significat de viure en comunitat. Un grup de famílies que decideixen, després del 68, construir un conjunt de cases segons les seves necessitats en un barri industrial de París.

A més, aquest mes viatja al Centre del Carme de València la mostra *Generación 2009. Premios y Becas de Arte Caja Madrid*, en la qual Alex participa com a seleccionada de la convocatòria de Caja Madrid amb el seu vídeo *Laia*.

Carlos González

Treballa a la instal·lació de la futura estació de metro de la Zona Franca de Barcelona, investigant amb materials i processos.

"Els dies en què estigui aquest març al taller, faré com que estic fent alguna cosa encara que realment no estaré fent res". Carlos *dixit*.

D_forma

Els dformers participen en *Procesos*, una programació didàctica basada en les pràctiques projectuals entre la producció, la transmissió i la difusió, que es desenvoluparà a l'EACC de Castelló al llarg d'aquest any i el pròxim. D_forma realitza a principis de març el taller de creació col·lectiva *Colaboratorio del terror*, la continuació del projecte *Paisajes del Terror*, basat en les pors populars. El DVD_forma, una selecció de treballs videogràfics dels integrants del col·lectiu i altres convidats, es projectarà del 6 al 14 de març a la sala La Perrera, un nou espai de trobada entre joves i professionals de l'art de la ciutat de València. A Can Xalant de Mataró, D_forma presenta la peça *Émulo*, dins de les jornades *Google Revolution*, en què es debatrà la influència de google i els cercadors en les arts contemporànies. *Émulo* és un retrat videogràfic que defineix la seva pròpia intimitat i estats d'ànim amb testimonis recollits a temps real de blocs reals mitjançant RSS.

Durant tot el mes de març a magatzems wall&video de València hi ha una instal·lació del d_former Antonio R. Montesinos, *Los amigos de mis amigos*, realitzada amb TouchGraph de Facebook, que pretén visualitzar el tipus d'espais i comunitats que la massificació de la denominada web 2.0 està generant a partir de les relacions entre persones amb interessos comuns.

Raquel Labrador presenta a la Universitat de Lleó, dins de la *Muestra de Artes Visuales Injuve 08*, el seu projecte *La aventura de la araña*, que compara la identitat virtual d'usuaris de mspace amb la seva verdadera identitat. El projecte també es presentarà a Miami, Mèxic, El Salvador i Guatemala.

I finalment Beatriz Sánchez participa amb el vídeo *Paraoffelias* a *Corpórea*, exposició centrada en el cos humà i la seva representació al món contemporani. La mostra s'inaugura el 17 de març al Museu de la Universitat d'Alacant.

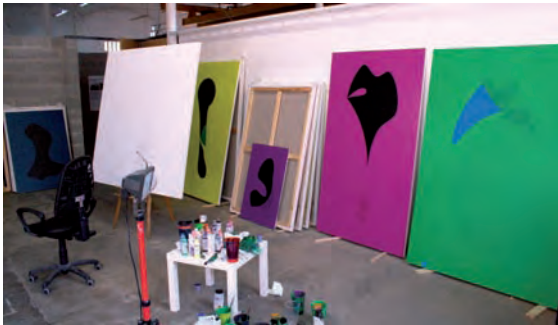
www.dforma.net

Diego Pujal

En els tres mesos que fa que és resident d'Hangar, Diego ha estat bàsicament dedicat a la producció, a pintar una sèrie que encara no porta títol però de la qual aviat tindrem més informació.

D'altra banda, al Casal Solleric de Palma de Mallorca exposa una obra seva, dins de l'exposició del Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert d'Arts Visuals 2008. Una mostra del seu treball es pot veure a www.diegopujal.com

Bruno Bresani

La peça de videoart *Soy*, de Bruno, és present a la quarta edició del Festival Internacional de Videoart Magmart, a Itàlia, i a l'exposició *Corpórea*, al MUA d'Alacant.

La seva instal·lació *Good Night My Love*, actualment exposada al Casal Solleric de Mallorca, dins del Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert, ha estat ressenyada a la revista d'art contemporani *RIM* de Mèxic, on viatjarà la instal·lació a finals d'abril.

Finalment el projecte *Ekko* que Bruno va realitzar el novembre passat dins del festival de creativitat i art mòbil Mobilefest 08, es presentarà al CCCB de Barcelona. *Ekko* és un projecte sobre com la telefonia mòbil pot facilitar la comprensió de la problemàtica del medi ambient, la sostenibilitat i l'ecosistema. També durant aquest mes, a La Nau de Mollet del Vallès, es podrà visitar el *Contenedor de los amores imposibles*, realitzat per Bruno i Mar Canet.

A l'espai Menosuno de Madrid estarà present Bruno, fins a mitjan març, a l'exposició *Irrecuperables*, dels artistes seleccionats en la convocatòria d'obra ràpida *Arte Emergente Urgente*.

www.espaciomenosuno.com

<http://mcanet.info/contenedor>

www.ekkoprojekt.net

www.magmart.it

Ana Álvarez-Errecalde

Aquest mes s'inaugura l'exposició *Mater*, a la sala d'exposicions Centro de la Universidad de Jaén.

L'exposició, que va sorgir després del contacte de la comissaria del projecte amb el treball d'Ana, tracta d'il·lustrar la visió de les pròpies dones sobre el tema de la maternitat, visió que tradicionalment, en la Història de l'Art, ha estat a càrrec de l'home, i sobre el concepte de la maternitat com a condició no necessària per ser dona.

Ana presentarà la sèrie fotogràfica *El nacimiento de mi hija*, junt amb l'obra de Judy Chicago, Tania Brugera, Marina Núñez i Ouka Lele, entre d'altres artistes, i també participa en una taula rodona sobre el tema.

Layla Juma

Layla és arquitecta i artista dels Emirats Àrabs. Resident a Hangar durant quatre mesos gràcies a una beca de residència de The Emirates Foundation, una organització que s'ocupa de donar suport a artistes i creadors, treballant en el desenvolupament cultural del país.

Layla forma part de The Flying House, una institució dedicada a la promoció d'artistes contemporanis dels Emirats Àrabs.

Com a artista ha participat en l'última Biennial de Singapur, el 2008, on va mostrar *Beauty and the Beast*, una escultura de mida molt petita realitzada amb xiclet, complementada amb unes fotografies de mida més gran. Els detalls de la peça només es podien apreciar a través de la seva reproducció. L'escultura, que permet diferents interpretacions visuals, representava els personatges del conte *La bella i la bèstia* o personatges desconeguts i anònims, segons el punt de vista de l'espectador. Layla, que normalment treballa amb altres mitjans com l'animació 3D, s'apropa així a una desmitificació del noble art de l'escultura, utilitzant un material paupèrrim i íntim, que ha estat en contacte directe amb el cos de l'artista i les seves secrecions.

A Hangar està realitzant un projecte escultòric anomenat *The Bride*.

Més informació de la seva obra a: www.the-flyinghouse.com

http://universes-in-universe.org/eng/nafas/articles/2008/layla_juma

Kikol Grau

Al web d'Hangar està allotjat el canal *Si te he visto no te aguanto TV*.

Aquest canal conté diversos continguts multimèdia realitzats per Kikol, video-clips, ficció, o càpsules de vídeo d'altres artistes, col·legues i músics.

<http://canal.hangar.org/kikol>

A <http://canal.hangar.org> també es poden veure entrevistes a artistes residents a Hangar, i vídeos de conferències i altres activitats realitzades a Hangar.

En aquests dies de tremolors capitalistes a Hangar no es deixa espai al derrotisme especulatiu i s'aposta pel treball diari i el suport als projectes i a la comunitat artística, per a la qual s'ofereixen múltiples serveis a preu de cost: serveis d'assessorament, lloguer d'equips i d'espais, serveis integrals orientats a la producció artística i serveis digitals. A més aquest mes es posa en marxa un servei nou per als artistes residents, consistent en la presentació pública del treball artístic o projectes en procés. Les presentacions tindran lloc fora d'Hangar, en altres institucions artístiques de la ciutat. El calendari de presentacions serà d'abril a maig, i es podrà consultar a www.hangar.org

D'altra banda Hangar té el Programa d'Intercanvis i Residències Internacionals, mitjançant el qual estableix línies de col·laboració amb centres de tot el món, tant per a intercanvis residencials com per obrir i participar en projectes comuns d'investigació i experimentació creativa. A aquestes beques poden optar creadors que visquin a Espanya. Fins al 15 d'abril es poden presentar sol·licituds de les beques Duende (Holanda) i

Cittadellarte, a Itàlia. Hi ha diverses dotacions econòmiques i diversos tipus de modalitats d'acord amb diferents perfils artístics i línies de treball. Consulteu tota la informació a <http://www.hangar.org/drupal/?q=content/llegir-aix%C3%B2-primera>

Duende més informació i sol·licitud

<http://www.hangar.org/drupal/?q=content/beca-hangar-duende-rotterdam-0>

Cittadellarte més informació i sol·licitud

<http://www.hangar.org/drupal/?q=content/beca-hangar-cittadellarte-biella>>

Artistes residents

Ana Garcia-Pineda

Participa a l'exposició *Al final la fusilan*, que inaugura al Centre Cultural Can Felipa, a Barcelona, el 22 d'abril.

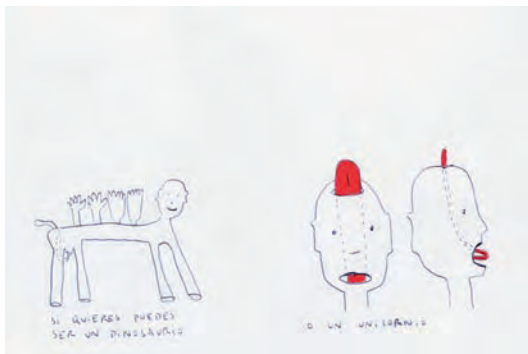
La mostra tracta d'oferir una visió des de l'art contemporani dels clixés que operen en els esquemes tancats de les pel·lícules de gènere, fent per extensió una analogia amb els gèneres culturals. Ana treballa en una instal·lació basada en el dibuix i l'aforisme que es dirà *Omnisciencia*, a la qual revelarà des d'uns supòsits entre lògics i absurds alguns mecanismes de la tragicomèdia, de vegades amables i de vegades terribles; però que acaben en un inevitable somriure agredolç. Entre la veritat i el descobriment.

Mentrestant, al Bòlit de Girona, a l'espai de la Rambla, es pot visitar l'exposició *Recursos propis*, en la qual Ana participa amb *Investigación formal* i *Observaciones* (de la sèrie *Encontrar la Verdad*), fins al 26 d'abril.

www.myspace.com/lafusilan

<http://ananaesana.blogspot.com>

www.bolit.cat

Bruno Bresani

El passat mes Bruno, al costat de Mar Canet, van presentar a La Nau de Mollet del Vallès el projecte *El contenidor dels amors impossibles*. Es tracta d'un espai real, virtual i poètic, un lloc on dipositar somnis anònims, il·lusions i històries d'amor. L'espai virtual del projecte consisteix en un web amb els *tags* d'històries d'amor perdudes que el públic va dipositant, i a la sala d'exposicions hi ha una impressora que va imprimint i dipositant aquestes històries en un contenidor que les conservarà al llarg del temps. Les històries poden enviar-se de manera anònima a www.impossiblelove.org o seguir-se a través de twitter

http://twitter.com/impossible_love

També va participar el passat mes al festival d'arquitectura eme3 Collapse al CCCB de Barcelona amb *Ekko*, una instal·lació interactiva basada en la telefonia mòbil, que crida l'atenció cap als problemes ambientals i la nostra responsabilitat individual en aquest sentit.

Bruno participa en diversos festivals de vídeo durant aquest mes. En primer lloc en el FIAV 16th International Festival of Video Arts, a Casablanca, que aquest any observa la temàtica de l'espai urbà. Ell presenta les peces *Saudades* i *Monos*.

A Oporto, dins del Black&White Audiovisual Festival, participa amb la peça *Grualluv*, un vídeo d'amor gris que es pot visionar al youtube:

<http://www.youtube.com/watch?v=UNsn4nO339I>

I finalment el 30 d'abril s'inaugura al Centre Cultural d'Espanya a Mèxic l'exposició *Reverb*, en la qual participa amb l'obra *Good Night my Love*.

Fran Blanes

A partir d'ara es pot trobar la samarreta *SEAPANA* a la galeria Barcelona Base Elements.

Recordem que aquesta samarreta formava part d'una performance que Fran va dur a terme en la passada edició d'ARCO, durant la qual intentava vendre les samarretes, amb el seu joc de paraules conceptual sobre la crisi, en un top manta i armat amb una cuirassa d'home anunci. El *making off* es pot veure al Youtube.

<http://www.youtube.com/watch?v=hGvVIA7duAc>

<http://www.baseelements.net>

D_Forma

Aquest mes s'acomiaden d'Hangar els dformers, somrient per la positiva avaluació de dos anys de residència en què han passat per múltiples experiències.

El col·lectiu, format per set artistes de diversos recorreguts, es van conèixer estudiant el màster d'arts digitals en la Pompeu Fabra, i des de llavors han dut a terme nombrosos projectes que relacionaven art i mitjans digitals a través d'iniciatives individuals, comunes, en duet i en *menage a trois*, fins i tot convidant altres artistes per a col·laboracions eventuais.

Amenacen amb un comiat en viu i en directe abans de continuar la seva trajectòria, que es podrà seguir a través del seu web.

Però abans de tot això, durant el mes d'abril, Apaches (Noemí Laviana i Raquel Labrador) presenten la performance de dansa i new media *Cargando* al Mercat de les Flors, de Barcelona, el 8 d'abril. Programada dins de la IV Mostra de Peces Curtes, *Cargando* explora diferents llenguatges escènics i tecnològics, i l'existència del jo i les impressions de nosaltres mateixos que projectem a l'exterior.

El video *Quelo de Garatas* de Beatriz Sánchez es projectarà al festival *Moves* de Manchester, dins d'un programa de vídeos d'artistes catalans comissariat per NU2's.

I per al futur pròxim, a Mèxic, en col·laboració amb el Centre Cultural d'Espanya i el centre ExTeresa, els D_forma prepararan el projecte de tallers *Amalgama*, en els quals treballaran amb vídeo, maquinari i arts escèniques amb nous mitjans. Els resultats de cada taller s'encadenaran als següents tallers.

<http://www.movementscreen.org.uk/>

<http://www.dforma.net>

David Bestué i Marc Vives

A finals del mes passat van participar a la segona trobada de videoacció i videoocreació *Influxus*, al Museu Vostell Malpartida. Van presentar una selecció de treballs en vídeo, al costat d'artistes com Laura Torrado, Eugenio Ampudia o Los Torreznos.

Tot el mes d'abril queda per visitar l'exposició *Cisnes y Ratas* al Centro de Arte Dos de Mayo. L'exposició mostra dues instal·lacions, *Acciones en el Universo*, que pertany i tanca la sèrie d'accions que David i Marc van desenvolupar durant els últims anys; i *La Confirmación*, que mostra un recorregut vital amb una sèrie de ritus d'iniciació o de passatge. El catàleg de l'exposició està disponible per a consulta i descàrrega al web del centre.

I ja s'ha confirmat la participació de Marc i David a la Biennial de Venècia, que en la seva edició número cinquanta-tres portarà el títol *Making Worlds*.

http://www.madrid.org/centrodeartedosedemayo/descargas/CISNES_RATAS.pdf

<http://www.labiennale.org/en/art/exhibition/en/73799.2.html>

Carlos González

Fa els últims retocs, realitza la memòria i pressuposta el seu projecte d'intervenció a l'estació de metro de la Zona Franca de Barcelona. Caldrà esperar que s'acabi de construir i s'inauguri l'estació.

Mentrestant, Carlos desenvoluparà al seu taller un projecte escultòric sobre la significació lingüística que atribueix a la paraula *sabotatge* en el seu propi procés de treball. Els actuals passos són la concreció d'una sèrie d'idees a petits esbossos, procés en el qual és immers actualment.

Tjasa Kancler

Aquest serà l'últim mes de Tjasa com a resident a Hangar. Però abans d'anar-se'n està acabant d'escriure el guió per al seu vídeo assaig *Hit-to-Kill* sobre la instal·lació de l'escut antimíssils a l'Europa de l'Est.

Participa a l'exposició *Al final la fusil·lan*, un acostament des de l'art contemporani als codis i llocs comuns que imperen en els gèneres cinematogràfics. Tjasa ofereix la seva visió del tòpic cinematogràfic present en el cinema d'acció i drama de periodistes, del paper dels mitjans de comunicació i l'ambigua figura del periodista en la defensa de certs interessos, com a ens que controla l'opinió pública. Presenta *p-a-r-a-d-i-g-m-a.net* i *Relats de Sebastopol* serà a Can Felipa des del 22 d'abril fins al 19 de juny.

El projecte *Paradigma* rebrà després d'això un nou enfocament, amb ajuda del programador Pau Artigas, cap a la representació mediàtica de la crisi econòmica; el web estarà obert a qui vulgui pujar continguts i comentaris.

I finalment durant els pròxims mesos, en col·laboració amb Anja Steindinger, desenvoluparà *Copycat*, consistent en un vídeo i un web arxiu. *Copycat* proposa investigar en la tendència autodestructiva més radical. El suïcidi *copycat* o *Efecto Werther* es defineix com a la duplicació o imitació d'un suïcidi conegut. El terme va ser encunyat pel sociòleg D. P. Phillips per descriure l'efecte de suggestió de la conducta suïcida. La intenció de Tjasa i Anja és reflexionar sobre les representacions artístiques, cinematogràfiques, mediàtiques i literàries del suïcidi en relació amb el concepte d'imitació per qüestionar el silenci que envolta aquest fenomen i les causes socials d'aquest silenci.

<http://copycat.cat>

www.p-a-r-a-d-i-g-m-a.net

www.myspace.com/lafusilan

<http://tjasa-kancler.net>

Alex Reynolds

Alex participa a la revista de videoart *Julio* amb el vídeo *9 segundos de negro*. És el número dos d'aquesta revista, disponible en línia, amb vídeos de Lilli Hartmann, Javier Núñez Gasco o Josechu Dávila, entre d'altres.

Al Centre del Carme de València es pot visitar fins a finals d'abril l'exposició *Generación 2009, Premios y Becas de Arte Caja Madrid*, en la qual Alex participa com a seleccionada en la convocatòria amb el vídeo *Laia*.

www.thisisjulio.com

Ana Álvarez-Errecalde

El nacimiento de mi hija és una sèrie fotogràfica que documentava el moment immediatament posterior a un part, quan va néixer la filla d'Ana, i aquesta obra va ser la que va inspirar la comissària Maria Isabel Moreno per realitzar una exposició sobre el tema de la maternitat.

L'exposició *Mater* es pot visitar a la Sala d'Exposicions Centre de la Universitat de Jaén fins al 22 d'abril i compta, a més del treball d'Ana, amb peces de Judy Chicago, Ouka Lele, Amelia Riera i Marina Núñez, entre d'altres.

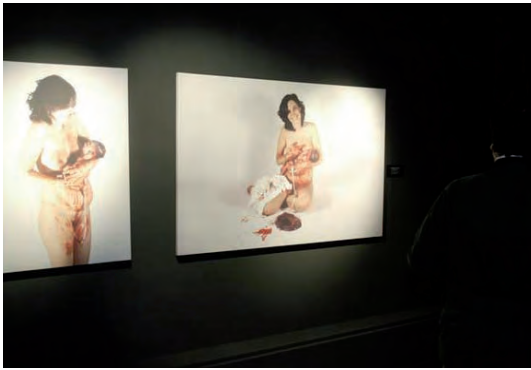
La sèrie *El nacimiento de mi hija* mostra mare i filla unides pel cordó umbilical, en un escenari blanc, tacat amb sang i placenta, en un intent de contrarestar la idea de la maternitat de pel·lícula, neta i gairebé sagrada, oferta pel cinema, la publicitat i tota la història de l'art.

Per a Ana l'experiència de l'exposició ha estat positiva. Va participar en una taula rodona el dia de la inauguració, junt amb Bettina Gesselman, Carmen Montoro i Maria Isabel Moreno, i la Universitat de Jaén n'ha editat un catàleg amb texts de Magaly Espinosa i Luz de Ulierte.

Per al mes d'abril té previst realitzar l'edició i postproducció del documental que va gravar sobre la intervenció d'art públic de Jorge Rodríguez Gerada, *Expectation*, un retrat efímer d'Obama en uns terrenys adjunts al Fòrum de Barcelona.

Fins al 19 d'abril es pot veure el documental *Identidad (Maria)* al Museu de l'Empordà, a Figueres, formant part de l'exposició *Quatre parets i un sostre*.

www.museuemporda.org

Diego Pujal

Diego treballa actualment al taller d'Hangar en una sèrie pictòrica. L'obra *Res*, pertanyent a aquesta sèrie, ha estat recentment adquirida per la Diputació d'Alacant, en la seva convocatòria d'arts plàstiques per a adquisició d'obra. Se celebrarà pròximament una exposició amb les obres seleccionades pel jurat d'aquesta convocatòria.

www.diegopujal.com

Joan Saló

A partir d'aquest mes comença a treballar en un projecte amb el Museu Abelló de Mollet del Vallès. Es tracta d'una intervenció per a una exposició amb el seu corresponent catàleg. Encara sense títol definitiu, la producció es mourà entre el gràfic, la fotografia i la il·lustració; un treball molt visual i alimentat d'iconografia popular. Versarà sobre la idea del triomf i el fracàs. Si en els nostres objectius

professionals i vitals l'èxit és una casualitat i el fracàs una lliçó, no són potser ambdós gairebé la mateixa cosa?

Alberto Gracia

Desenvolupa i discorre diversos projectes que envia a concursos i convocatòries diverses. Un seria una performance amb Àlex Posada basada en àudio a temps real en la qual els ous fregits jugarien un paper important.

Prepara també una instal·lació interactiva que reflexiona sobre el moviment, la quietud i la dicotomia entre identitat individual i social.

A més, també, en fase preparatòria elabora una videoinstal·lació sobre una utòpica urbanització sota la qual planegen el caos i la catàstrofe.

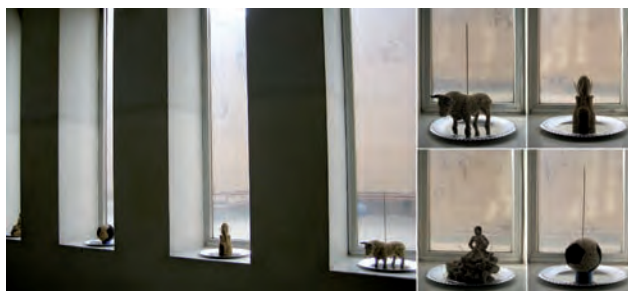
Pertany a la investigació *in progress Ibuprofanación* (de la sèrie *Microfugas*), reflexions sobre el dolor i l'estètica en què utilitza la ironia com a principal aspecte formal de desenvolupament i es recolza en una espècie de rebel·lió d'allò discret.

Patrick Bérubé

Procedent de Mont-real, resident a Hangar durant tres mesos amb la beca d'intercanvi entre el govern del Quebec i la Generalitat de Catalunya.

El març va participar a la mostra *Printemps de la Francophonie* a l'Institut Francès de Barcelona. En el seu treball posa en relleu la fragilitat humana i els nostres comportaments davant situacions d'impotència i pèrdua de control.

Durant la seva residència a Hangar treballarà sobre certs clixés d'Espanya i de Barcelona, a través d'imatges turístiques, objectes i atraccions populars de la ciutat.

Rubén Verdú: Les paraules i les coses, per Daniel Gasol

L'obra de Rubén Verdú ens parla des de la noció de la paraula i l'anàlisi del propi significat per explicar-nos el nostre coneixement de la realitat i qüestionar-la.

Mitjançant diversos formats i suports ens confronta a nosaltres mateixos i al creador des d'una perspectiva semiòtica, a un joc de paraules i imatges per narrar de quina manera funciona cadascú davant el seu treball. En realitat es tracta d'això: d'agafar la informació i fer-la lluitar, per descobrir qüestions en l'espectador. Potser aquesta lluita és pel seu naixement a Veneçuela, i les seves estances als EUA i Barcelona. Meres qüestions de confrontament amb el llenguatge... i això es veu clarament a *Swallow* (que significa "oreneta" i "empassar"), on en el joc de paraules trobem una obra en què una càmera de videovigilància controla el niu construït amb la boca del mateix artista com a eina.

Actualment Rubén treballa per a una exposició a El Paso (Texas), en la qual presentarà una recopilació del seu treball mitjançant un recorregut de 6 peces anteriors (entre les quals *Self inflicted* i *Love without contact*) i dues peces noves en procés (*Football*). A partir del recorregut de l'exposició veurem que aquestes obres remetent a un compromís de Rubén amb fer art, per formular preguntes a la capacitat d'expressió i comunicació del llenguatge narrat i escrit. Quina capacitat té un mateix d'expressar el que sent? No hi ha paraules per definir-ho...

Col·lectius amb seu a Hangar

HAMACA

La distribuïdora de vídeo i *media art* participa a Les Rencontres Internationales, un espai de descobriment i reflexió entre el nou cinema i l'art contemporani, a Madrid, el 18 d'abril. Participen en una taula rodona, junt amb altres distribuïdores internacionals de videoart. Durant la setmana de les trobades es presentarà una selecció de vídeos del catàleg d'Hamaca. Més informació: www.hamacaonline.net

FORMACIÓ CONTÍNUA

Durant aquest mes d'abril Formació Continua per a Artistes Visuals, un projecte de l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya, ha programat el curs Orientacions per al treball artístic i cultural. S'impartirà al Pati Manning (c/ Montalegre, 7, Barcelona) entre el 16 d'abril i el 7 de maig. Es pot fer la preinscripció a través del web <http://formaciocontinua.aavc.net>

Hangar News_maig 2009

A Hangar opinem que el treball dels artistes, tant en la seva fase final d'exhibició d'obra acabada com en el seu procés de desenvolupament i concepció, ha de ser mostrat i ofert al públic, ja que en la presentació pública és quan, com en el cub de Rubik, encaixen totes les cares del políedre de l'obra. Enfrontar-se a explicar un treball davant d'una audiència o, el que és el mateix, traslladar a un altre mitjà expressiu unes intencions i pressuposts? que s'han pensat per a un altre tipus de consum, suposa un repte per a l'artista i una prova de foc per a l'obra. Que difícil resulta de vegades justificar o traduir a paraules la feina diària, el treball de l'artista, les seves intencions, el discurs i les emocions que es desenvolupen durant el procés creatiu.

Cada mes Hangar organitza la presentació pública del treball dels artistes residents, dos artistes per mes, en institucions culturals o llocs emblemàtics escollits per cada artista. D'aquesta manera el diàleg s'amplia al context, i s'estableixen picades d'ull amb altres centres i, fins i tot, amb altres públics. El mes passat els va tocar a Patrick Berubé i a Layla Juma a l'auditori del MACBA, i aquest mes anem al Moll de la Fusta del Port Vell de Barcelona, en concret a una especialíssima localització, just al costat de Colom. Serà dins d'un vaixell, el pailebot Santa Eulàlia, un vaixell de vela de principis del segle XX, restaurat pel Museu Marítim de la ciutat. Hi presenten els seus respectius treballs Alberto Gracia i Carlos González.

I així com Mahoma ha d'anar de tant en tant a la muntanya, també Hangar obre les seves portes dues vegades l'any per mostrar la producció al mateix centre de treball, als tallers de cada artista. Aquest any l'Hangar Obert se celebra el dia 24 de maig. Durant el matí Hangar muntarà una paradeta a la Fira d'Entitats, a la rambla de Poblenou. Després, ja en el recinte de Can Ricart, hi haurà un vermut, seguit d'un dinar i discjòqueis, i durant tot el dia punts de consulta, estudis oberts, mostra de vídeos de la distribuïdora Hamaca, visites guiades per Hangar, i dues performances: de Bruno Bresani i d'UKI; així com una presentació de Fernando Llanos.

Més info a www.hangar.org

Artistes residents

Alberto Gracia

Treballa en una sèrie d'instal·lacions interactives per a les quals busca producció? en els concursos vigents, als quals s'ha presentat amb ànim d'aconseguir els recursos econòmics necessaris.

Són instal·lacions multidisciplinàries, en les quals s'utilitza el vídeo, la peça escultòrica, el dibuix i en alguns casos l'escultura d'ambient. A més, prepara una performance que té el soroll i l'ou com a protagonistes.

A no perdre? l'entrevista que li han realitzat Dani Gasol i Brooke Borg amb motiu de la seva pròxima presentació en el Pailebot Santa Eulàlia.

<http://enter-vista.blogspot.com/>

Carlos González

Ha projectat una sèrie d'escultures que parteixen del sabotatge com a procés de treball. Per exemple, ara treballa en una motocicleta aprofitant les idees i el treball que va desenvolupar en un projecte anterior – *Moción* – i que mai no va arribar a portar a terme.

El material de l'escultura són petits trossos de cartró a manera de tesseles,? tres d'aquesta escultura anterior, una moto anterior realitzada en cartró. La nova es va completant com un puzzle o mosaic. Encara en procés, l'acabat de la peça està per decidir. Una vegada acabada serà seccionada per la meitat i se'n separaran les seves parts. Pot ser que inclogui un mecanisme per mitjà del qual una vegada s'hagin separat les parts, la peça pugui tornar al seu estat original.

D'això i d'altres coses, ens en parlarà a la presentació del seu treball en el Pailebot de Santa Eulàlia el dia 13 d'abril.

Ana Garcia-Pineda

Exposa en l'exposició col·lectiva *Al final la fusilan*, que serà present al centre Can Felipa de Barcelona fins a mitjan juny. L'exposició utilitza els gèneres cinematogràfics com a clau de lectura de l'art contemporani. La seva intenció és comprovar com, a través del treball artístic, es poden utilitzar, contestar o reconduir aquests tòpics de les fórmules de gènere per qüestionar i treure a la llum l'entramat subjacent. *Al final la fusilan* desenvolupa conceptes a través de les obres de set joves artistes que es poden rastrejar sense dificultat en les sales de cinema. Ana presenta sota el títol *Omnisciència* – la ciència de tot – una sèrie de dibuixos sobre paper amb aforismes il·lustrats d'una ciència l'objecte de la qual és el coneixement total. Però els aforismes d'aquesta suposada ciència resulten ser gregueries, gags basats en la conjunció de la paraula i el dibuix, senzill i contundent. Ana treballa des de l'esquema del gènere tragicòmic, una conjunció d'elements l'objectiu final dels quals és provocar una catarsi de l'espectador. En els dibuixos de la sèrie *Omnisciència* s'endevina alguna cosa terrible després d'una aparença formalment humorística, després del somriure ofereix un gest de complicitat a la intel·ligència de l'espectador que condueix a una catarsi que es produeix amb l'absurd.

www.myspace.com/lafusilan

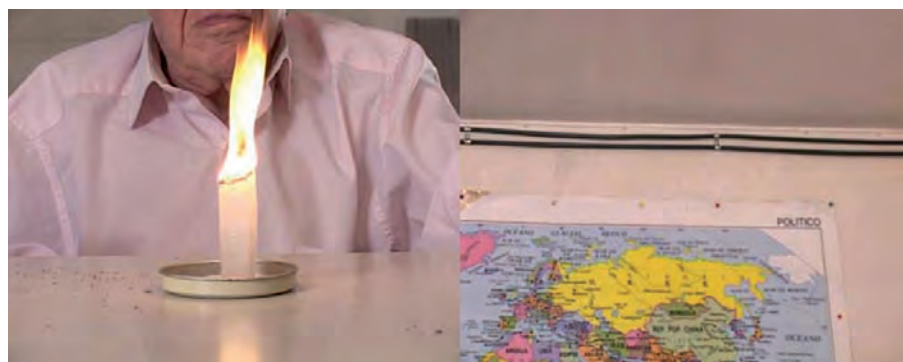

Lola Lasurt

És present en el festival de videoart Loop 09, dins del programa internacional d'universitats. Hi participen 28 universitats de 12 països involucrades en l'ensenyament del videoart. Podrem veure la peça *Expenedoria 193* juntament amb una selecció de vídeos d'alumnes de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona a l'espai del Media Lounge de l'Hotel Catalonia Ramblas, del 21 al 31 de maig.

Lola està treballant al taller en un grup de pintures sobre "El cineasta aficionat", que il·lustra el procés analògic d'editar vídeo. És un procés que abans era lògic en la pràctica amateur i que ara recuperen només alguns artistes interessats en la cinematografia. Es tracta de parlar del mitjà en si, del procés i del llenguatge del vídeo des de la pintura i al revés, i parlar dels diferents processos tècnics de reproducció i de com avancen i es desenvolupen.

www.loop-barcelona.com

Joan Saló

Aquest mes ens acomiadem de Joan, que marxa amb un parell de projectes potents sota el braç, per desenvolupar o continuar treballant a curt termini. Ja fa dos anys Joan va tenir la idea d'oferir a la comunitat artística una eina que servís per aconseguir recursos de producció. Un web informatiu on se seleccionessin i classifiquessin beques, concursos i altres convocatòries que permeten als artistes aconseguir fons per tirar endavant el seu treball i produir l'obra, així com altres recursos formatius, entrevistes i articles amb recomanacions per començar en el procés recorregut d'aconseguir finançament.

El que va començar sent un bloc allotjat en un servidor de blocs gratuïts, s'ha desenvolupat en un web amb domini propi i un disseny cada vegada més bonic i accessible. Plena d'informació útil i fàcil de navegar, i més ràpida que mai gràcies al servidor d'Hangar, *Cuatroperras* ofereix a primer cop d'ull les beques i convocatòries afegides recentment i les que estan a punt de vèncer, la modalitat a la qual s'adscriuen i, molt important, la seva dotació econòmica. La nova secció Bloc reuneix les anteriors, Recursos i Opinió, i a més s'hi ha afegit RSS. La nova *Cuatroperras* és el que és gràcies també al treball i esforç de Daniel Jacoby. Joan, a més, prepara un projecte per al Museu Abelló de Mollet del Vallès a mitjan d'octubre. Amb forta vocació editorial, porta el títol provisional *El fracàs del triomf i viceversa*.

www.cuatroperras.es

Bruno Bresani

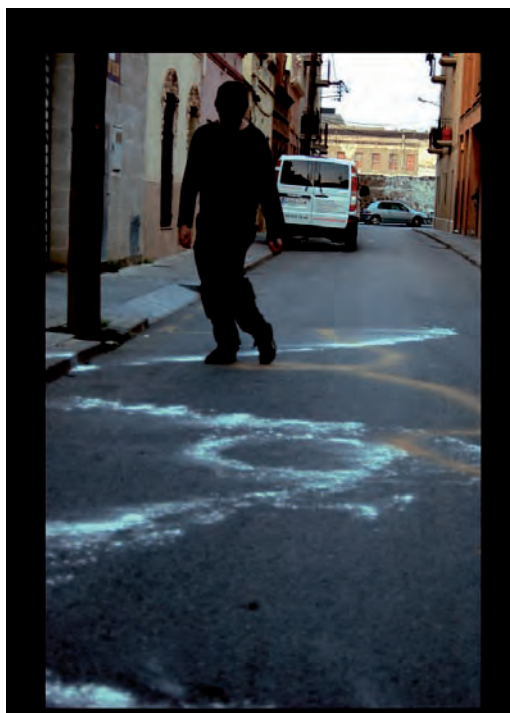
Participa en el festival Nopasswd, que es farà del 7 al 14 de maig a la ciutat italiana de Gènova. El nom del festival al·ludeix a l'accessibilitat, responsabilitat social i cooperació. Bruno realitzarà la performance *Crossing*, juntament amb Sara Herculano i Andròmeda Rodríguez Tendilla. El treball tracta sobre la idea de l'encreuament de cultures en l'actual moviment migratori, i sobre com aquesta barreja cultural ha creat una nova concepció de l'espai i el temps.

Aquesta performance també es realitzarà durant l'HANGAR OBERT del dia 24 de maig a les 17 h a Hangar.

El dia 31 de maig, dins del festival Loop, a l'Ateneu Barcelonès es projectarà el seu vídeo *Soy* dins d'un programa de videopoesia que mostra una selecció dels millors vídeos presentats en el Festival Videobardo, a l'Argentina.

www.nopasswd.com

www.loop-barcelona.com

TVBOY

Salvatore Benintende aka TVBOY ha participat aquest abril en l'esdeveniment *Streets Without Wall* a Florència, un projecte d'*Street art charity* per recolzar el projecte *Villaggio San Sebastiano* dedicat a donar suport a persones amb discapacitat intel·lectual.

Pel maig, entre el 16 i el 23, és a Palerm, al festival *Palermo Design Week*, per pintar un gran mural en el casc antic de la ciutat. També és jurat del concurs de disseny *Cut&Paste* de Milà.

A més, Salvatore és al taller produint una obra per a dues exposicions venidores. La primera serà el setembre d'aquest any a la Galeria Spazioinmostra de Milà i

es titularà *Contemporary Icons*. La segona exposició que ha de preparar serà el maig de l'any que ve a la Fundació Mudima, comissariada per Jacopo Perfetti, i es dirà *The Art of Superheroes*. La Fundació Mudima va ser fundada en 1988 a Milà per presentar la interdisciplinarietat d'artistes que connecten el seu treball visual amb la literatura contemporània o la música i les expressions multimèdia. A les seves sales ja hi ha hagut exposicions individuals d'artistes com Yoko Ono, Piero Manzoni, Nam June Paik o Joseph Beuys, entre d'altres.

www.villaggiosansebastiano.it

www.palermodesignweek.it

www.thetvboy.com

Ana Álvarez Errecalde

Acaba de participar en el festival REC de Tarragona, on ha presentat el vídeo *IDENTITAD/David*.

I ja va acabar l'exposició *Mater*, mostra de la Universidad de Jaén, a la qual participava juntament amb artistes com Ouka Lele, Bettina Geisselmann o Marina Núñez, i que reflexionava sobre les visions i lectures de l'experiència de la maternitat. Ana va quedar molt satisfeta amb l'experiència, després de presentar el seu tríptic fotogràfic *El nacimiento de mi hija*, en què dona la seva particular, desmitificada i visceral visió sobre el moment posterior al part.

Aquests dies es troba a l'Argentina, on tant Ana com Jorge Rodríguez Gerada han estat convidats per parlar del seu treball individual i dels projectes que realitzen en comú a les Escuelas Medias de la Universidad Nacional del Sur, a l'Escola d'Arts Visuals de Bahía Blanca i en un espai polivalent per a la cultura alternativa de la ciutat anomenat El Peladero. També presenta la seva obra en el Màster d'Art Teràpia de la UBA.

Alex Reynolds

Ha estat inclosa a l'arxiu de creadors que estan portant a terme des de Matadero Madrid. L'arxiu és un ambiciós projecte en procés la finalitat del qual és donar visibilitat als artistes de Madrid. En la primera etapa de 2009 s'han centrat en artistes plàstics i visuals menors de 35 anys. La seleccionadora és Manuela Moscoso i ha inclòs artistes com Marlon de Azambuja o Fernando Martín Godoy, entre d'altres.

L'arxiu quedarà a disposició del públic a Matadero Madrid en format mòbil i en viatjarà una còpia als altres centres de creació a partir del 2010.

Fran Blanes

Va participar en el BANG Festival de videoart, que es va desenvolupar a finals d'abril en el Punt Multimèdia, al parc de l'Espanya Industrial de Barcelona.

En el web del festival es poden veure alguns dels vídeos de Fran. Pareu atenció sobretot al *making off* de la performance que va realitzar en l'última edició d'ARCO en la qual, vestit com un home d'anunci, intentava vendre una obra conceptual, una samarreta amb un joc de paraules que al·ludia al context de crisi econòmica i la representació nacional.

<http://bang-festival.com/people/73-fran-blanes>

Diego Pujal

Treballa sobre un grup de pintures nou i ha acabat la sèrie anterior, però el títol encara no s'ha definit. A més treballarà com a responsable d'acabats artístics en una escenografia dissenyada per M. Zehetgruber per a l'obra *Salomé* de Richard Strauss, una coproducció del Gran Teatre del Liceu i del Teatro Real La Monnaie De Munt de Brussel·les.

Hangar News_juny 2009

El passat 24 de maig vam tenir una d'aquelles jornades en què es demostra que el treball artístic no ha de quedar-se a les quatre parets del taller, en què la feina desenvolupada durant mesos surt a la llum i la producció artística es mostra en l'epicentre del seu lloc d'origen: el propi centre de producció Hangar. Així que això vam tenir, tallers oberts dels artistes amb visita guiada i sense, música i ambient, una selecció de vídeos presentats per Hamaca a la caseta del vigilant, i les freqüentades i impactants performances de Bruno Bressani i la resident d'*Hangar Lab* Shu Lea. Encara restablint-se de la ressaca de tanta activitat en un sol dia, a Hangar ja es prepara el següent *Hangar Obert* per al mes de setembre, dins del marc dels *Tallers Oberts de Poblenou*.

També es prepara la tercera presentació d'artistes d'Hangar. Per parelles, es presenta el treball dels artistes residents a Hangar en diferents institucions i espais de la ciutat. D'aquesta manera, en presentar-ho en contextos diferents s'enriqueix el discurs artístic i s'amplia la repercussió i el contacte amb el públic. El 8 de juny es presenta Bruno Bresani i Fran Blanes a La Fábrica (C/ Tapióles, 53) i a mitjan mes es farà la presentació de Lola Lasurt i Rubén Verdú. En posteriors presentacions tindrem a Nuria Canal i el col·lectiu D_Forma.

Ja les presentacions anteriors (Al Pailebot Santa Eulàlia i a l'Auditori del MACBA) van ser un èxit. Van convocar una audiència que es va implicar molt en l'esdeveniment. No us perdeu les següents!

Tota la informació, i més, a la web: <http://www.hangar.org>

Llegeix també la ressenya que fa en Daniel Gasol de l'exposició "Al final la fusil·lan", en què participa l'Ana Garcia-Pineda.

Artistes residents

David Bestué i Marc Vives

Marc i David participen en un dels esdeveniments cabdals de l'art contemporani internacional, la Biennal de Venècia. Amb el títol *Making Worlds*, la 48 edició de la Biennal es podrà visitar fins al novembre d'aquest any.

Presenten el projecte *Acciones en casa*, vídeo realitzat el 2005 i guanyador de diversos premis, que presenta un centenar d'accions de baixa intensitat en els límits de l'àmbit domèstic.

També han realitzat un nou projecte per a l'ocasió anomenat *Proteo*. A Madrid, Marc i David formen part de l'exposició "A la vuelta de la esquina", la comissària de la qual és Direlia Lazo, en el context de la convocatòria *Inéditos 2009* de Caja Madrid. La mostra s'inaugura el 30 de juny a La Casa Encendida.

TVBOY

Ja es poden comprar en línia les samarretes de la col·lecció d'estiu de TVBOY. Estan disponibles al web: <http://shop.thetvboy.com/>

Les samarretes tenen línia masculina i femenina, i el protagonista de les peces és el petit ninot de gran cap, alter ego de l'artista, amb el seu inseparable gos Nico. TVBOY apareix en escenes entre la iconografia pop i picades d'ull a la història de l'art.

Lola Lasurt

El projecte *Expendeduría 193* es mostrarà en el seu lloc d'origen. El vídeo es va realitzar enregistrant els clients de l'estanc que la família de Lola regentava, i reproduceix les converses i hàbits dels clients habituals d'aquest comerç. L'experiència de rodatge del vídeo va ser de 20 dies en els quals Lola feia entrar aquests clients al magatzem de l'estanc per reproduir les converses que solien tenir mentre els venia tabac o altres articles, convertint el magatzem de rebotiga a escenari, on ells mateixos es representaven a través dels seus hàbits de compra. *Expendeduría 193* serà projectat el dia 29 de juny al Centre Cívic La Sedeta, en el marc de la Festa Major del Camp d'en Grassot, la zona on s'ubicava l'estanc familiar de Lola. D'aquesta manera els clients protagonistes del vídeo podran veure'l en el seu propi entorn. L'esdeveniment està produït per l'Associació de Veïns del passeig de Sant Joan i suposa per a Lola assolir l'objectiu final del projecte, tornar el vídeo al seu origen veïnal.

D'altra banda, al taller Lola continua treballant en la sèrie de pintures *El cineasta aficionado*, que il·lustra el procés analògic d'edició de vídeo, molt comú entre els aficionats amateurs abans de l'arribada de les tècniques digitals i que ara només recuperen alguns artistes interessats en la cinematografia.

Ana Álvarez-Errecalde

La sèrie fotogràfica *El nacimiento de mi hija*, que ha estat recentment exposada a la Universitat de Jaen, acaba de sortir publicada al llibre *Art i Maternitat*, editat per EUMO Editorial - H Associació per a les Arts Contemporànies. Aquesta publicació recull també treballs de Rineke Dijkstra, Louise Bourgeois, Catherine Opie, Eulàlia Valldosera, Diane Arbus i Betye Saar.

Ana té previst en els pròxims mesos, amb l'ajuda de Natalia Cervero Martín, començar la producció de l'obra fotogràfica i les peces de videoart al seu taller.

Marc Serra

Marc ve del camp de la fotografia editorial, publicitària i d'autor, i està interessat a desenvolupar la imatge com a eix comunicatiu. Els projectes en els quals treballa actualment versen sobre això, la comunicació i l'erotisme processual. En els seus projectes hi és present l'absurd com a fons, i a partir d'una formalització cuidada, utilitza el que l'envolta per despertar l'esperit crític del receptor, que en ocasions arriba a ser l'origen o part de la pròpia peça.

L'última producció de Marc ha estat *Happy People*, a la galeria H2O de Barcelona. Es tractava d'un *work in progress* que utilitzava la tecnologia fotogràfica domèstica d'última generació, un fotomaton amb una càmera digital equipada amb un dispositiu detector de somriures. D'aquesta manera només disparava quan el subjecte somreia o aparentava somriure, cosa que servia com a pretext per explorar temes com l'aparença, l'espontaneïtat o la posa, al temps que es feia una reflexió sobre els cànons del retrat.

Aquest mes acaba de rodar a Hangar *Fan*, que reflexiona sobre el fenomen *fan* i utilitza l'absurd i l'inversemblant com a matèria prima. Es projectarà una versió reduïda del vídeo a la galeria H2O dins del festival Loop a finals de juny.

Vídeo de *Happy People*: <http://vimeo.com/4483523>

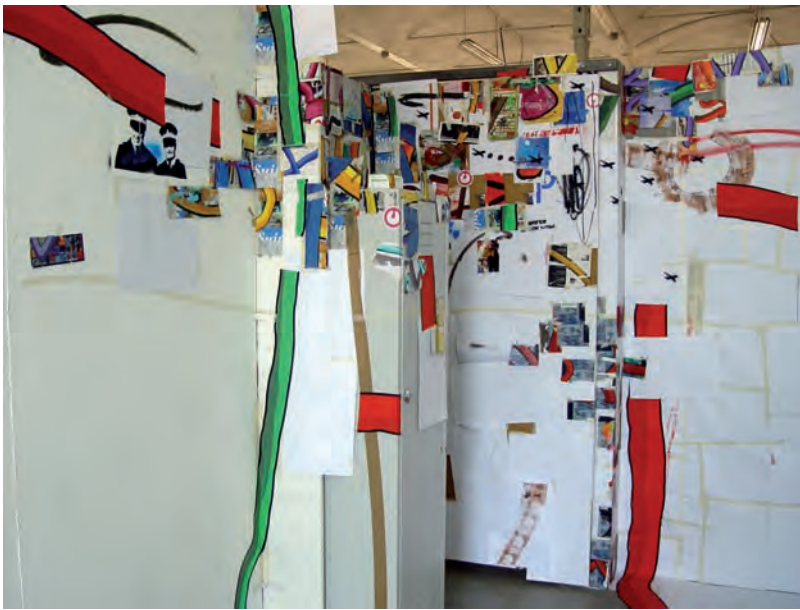
Javier de Cea

Javier utilitza els diferents signes i les empremtes que queden a l'espai urbà i plasma com s'hi manifesta el pas del temps, superposant capes per trobar en aquestes marques nous significats i sentits per a l'espectador. Per això recicla els diferents tipus d'empremtes dels murs de les ciutats i les barreja amb el registre expressiu i informal del gest, la qual cosa dóna com a resultat una mena de *sampler* poliglota del paisatge urbà.

Durant aquest últim mes, al taller d'Hangar, Javier està desenvolupant un projecte entre pictòric i d'intervenció in situ per mostrar en una exposició a Itàlia, al Florence Art Factory el mes de novembre.

www.javierdecea.com

www.myspace.com/florenceartfactory

Diego Pujal

Durant aquest mes ha estat treballant en la realització pictòrica de l'escenografia de l'òpera *Salomé*, que s'estrenarà el juny al Gran Teatre del Liceu, amb direcció escènica de Guy Joosten i escenografia dissenyada per Martin Zehetgruber. El mes passat s'inaugurava l'exposició de la Convocatòria d'Arts Plàstiques 2009 de la Diputació d'Alacant a la nova sala que van adequar al Palau Provincial. Allà hi ha exposada l'obra *Res*, que va ser adquirida per la Diputació dins d'aquesta convocatòria i que es podrà visitar fins al setembre.

A més ha estat seleccionat a l'XI Premi Honda i es podrà veure una exposició amb els seleccionats per diverses localitats catalanes.

Mentrestant Diego treballa al taller preparant una obra per a una exposició individual que té prevista l'any que ve a Tarragona.

Alex Reynolds

Aquest mes podem veure el seu vídeo *Laia* a La Capella, a Barcelona, dins de l'exposició "Generación 2009, Premios y Becas de Arte Caja Madrid". És la desena edició d'aquesta convocatòria, que serveix de plataforma per a la creació i difusió de l'art jove. Els seleccionats i guanyadors participen en una exposició col·lectiva que aquest any ja ha passat per La Casa Encendida de Madrid, pel Centre del Carme de València, i després de l'estada a Barcelona passarà per la Sala Santa Inés de Sevilla.

Mercedes González de Garay

Mercedes ha passat els últims vuit anys explorant diferents cultures i moviments artístics. Per això ha viscut i treballat, experimentant amb la seva obra, en llocs tan dispars com Florència, Lisboa, Istanbul, Berlín o Nova York. Aquesta trajectòria nòmada i les vivències en diferents entorns es reflecteixen en el seu treball,

que barreja temàtiques com el passat i el futur, la infantesa, la religió o la mort; i recursos pictòrics tradicionals amb tècniques provinents de l'art urbà o la il·lustració. www.degaray.es

Formació Contínua

Està oberta la inscripció al curs de Fotografia digital en els processos artístics, que s'impartirà al centre de producció Can Xalant, de Mataró, aquest mes de juliol.

El curs pretén oferir una base als artistes que integren la fotografia digital en els seus processos de creació o comunicació, base que els permetrà el posterior autoaprenentatge. Inscripcions aquí: <http://formaciocontinua.aavc.net/es>

I a més a més

No us perdeu el canal de televisió en línia Si te he visto no te aguanto TV, dirigit per Kikol Grau <http://canal.hangar.org/kikol>

La vida és com una pel·lícula de l'Oest, però ara no portem les pistoles a sobre.

Per Daniel Gasol

De la sèrie de dibuixos "Omniscència". Ana Garcia-Pineda. Barcelona 2009

Can Felipa ens presenta l'exposició "Al final la fusilan", projecte comissariat per Pilar Cruz, en què set artistes reflexionen sobre l'art del clixé del cinema de gènere. Durant un recorregut per diverses peces tenim la sensació de trobar-nos en un lloc conegut. Un lloc on hi ha coses que coneixem i que relacionem amb la nostra pròpia vida: el llenguatge cinematogràfic s'ha introduït en la nostra existència i per tant en el nostre camp d'actuació, fet que no és estrany després que el llenguatge verbal com a tal comenci a expandir-se. Tots ja sabem què significa la paraula "play"... i òbviament en el llenguatge artístic també es comença a efectuar aquest fenomen. És una forma d'apropament al públic o només és tracta d'un canvi de mirada cap a la producció i la seva temàtica? Això em deixa bastant fascinat...

I com molt bé ens relata Pilar Cruz en el text de presentació: "*l'estereotip ha matat l'arquetip, el saber es converteix en un clixé*"; i l'ha deixat ben mort, tant que el saber o el coneixement s'ha dogmatitzat de forma escandalosa. No obstant això, la subjectivitat encara resta present, i en moltes de les obres que veiem durant la trajectòria a la sala, existeix una formulació de qüestions, no d'afirmacions... Això és bo. Malgrat tot, no vull deixar de banda una de les frases de Jordi Costa sobre l'exposició quan ens parla de la mítica pel·lícula *Scream*: "*... no la polvoritza en un clixé, sinó que es reconeix com a pura combinatòria de clixés*". En certa manera aquest fenomen emfatitza l'estereotip des d'un altre prisma, des de la gràcia, reconeixent que ens fa somriure tot el que és previsible. Tornem a abandonar una vegada més el patró? del qual s'obtenen més idees. Si l'arquetip modela altres conceptes amb l'estereotip s'han tancat totes les portes amb clau i amb tanca de seguretat inclosa.

Una de les nostres artistes residents al centre forma part de l'exposició. Es tracta d'Ana Garcia-Pineda, que mitjançant un llenguatge senzill ens parla de conceptes bastant complexos, temes tractats en el cinema de gènere, per suposat. Amb 15 dibuixos de gràfica senzilla i d'aspecte innocent que amaguen una tragèdia alarmant, Ana Garcia-Pineda ens explica situacions, afirmacions, idees i preguntes atemporals que formen part d'un entramat de situacions aparentment estúpides i sense sentit, i aquest fet és el que resulta interessant de la seva obra: situacions en les quals tots ens podem veure immersos, situacions que ens fan somriure, però que són tan tràgiques que les amaguem darrere una cara somrient. Un fet terriblement bell, i malauradament cert...

Hi ha un dels dibuixos que m'ha fet aturar, més que un dibuix és una pancarta, una pancarta reivindicativa: *"Todo el mundo tiene corazón, pero hay quien lo usa de zambomba"*. Aquesta frase he d'apuntar-la per quan em trobi amb un individu despietat. Però, i si sóc jo l'individu despietat i no me n'adono? l'altre em dirà la mateixa frase?

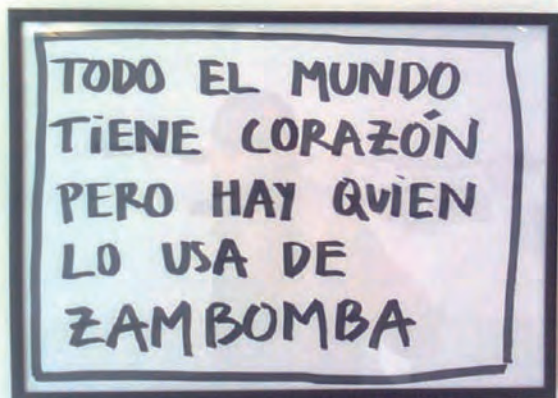
En això consta totes les afirmacions i hipòtesis que ens proposa l'artista. Com a partir d'afirmacions universals amb totes les lletres ens trobem davant d'una realitat que ens confronta amb nosaltres mateixos. Els dibuixos ens proposen una veritat o una solució cap a l'existència hipotètica de les nostres pròpies realitats, que a vegades semblen una empenyada d'un nen petit per no aconseguir el que volia... però que en cinc minuts ja se li ha passat. Només cal que es fixi en un altre cosa per oblidar-ho. No obstant això, l'empenyada tornarà a ressorgir en el moment menys esperat. Torno a ser jo.

Un altre dibuix que m'ha fet somriure: *"Las cosas que se convierten en basura se parecen entre ellas. También les pasa a los seres humanos"*. Tornem a diferenciar i a assenyalar qui és el bo, qui és el dolent, com en una pel·lícula de l'Oest. El que tregui la pistola més ràpidament guanya, el que insulta més fort guanya, el que sigui més enginyós en la venjança guanya. Molta mala hostia... i m'agrada, m'agrada molt.

La sèrie de dibuixos al complet, dins el marc expositiu, és de les peces més senzilles, però de les més franques, més sinceres, que ens conviden a qüestionar la nostra intel·ligència i la nostra picardia davant d'un seguit de situacions absurdes, absurdes com el nostre entorn.

Una bona catarsi per part de l'artista i de les seves pròpies preocupacions, d'unes preocupacions molt humanes i honestes de les quals tots participem i que tots hem viscut.

Jo també me n'he enriquit, d'una persona guerxa, però també he tingut amics que ho han estat... Terrible coincidència. A partir d'ara tindrà els ulls més tancats, no vull ser el blanc de totes les burles ni, sobretot, de les meves pròpies burles.

Hangar News_juliol i agost 2009

Sembla que aquesta sigui una bona època per desconnectar de la feina, però hi ha qui ho veu com una oportunitat per centrar-se, per tirar endavant projectes amb la calma, sense distraccions, amb la ciutat deserta i un bon ventilador que alleugereixi els rigors climàtics.

També és una bona època per aprendre coses noves. A Hangar tenim una sèrie d'activitats durant l'estiu, com presentacions d'artistes o tallers d'Introducció a la programació de sons i músiques en MaxMSP, de Construir el teu propi sintetitzador o de Muntar el teu propi espectacle col·laboratiu. Tallers que són un signe dels temps que corren. Davant de la tan cloquejada crisi econòmica, excusa que més d'una administració i empresa està esgrimint per no fer front a certes obligacions, s'imposa prendre el poder i el control dels recursos i els mitjans. I això s'aconsegueix tornant a aquest "fes-ho tu mateix" que porta dècades instal·lat en el pensament artístic. El problema és que no sempre l'artista té la capacitat de poder afrontar, no només la creació, sinó tots els dispositius derivats de l'exhibició i comercialització, que en teoria no li toquen, però que a la pràctica han d'assumir ja que n'hi ha d'altres que no estan fent els deures i llancen pilotes fora gràcies a la gran excusa de com de malament li està anant al capitalisme.

El final del curs escolar també és adequat per replantejar-ne el camí, o discórrer nous plans. Nosaltres estrenarem curs amb un nou format de *newsletter*. Hi haurà canvis en els continguts, la periodicitat, hi haurà col·laboracions i seccions noves. Mentre preparem tot això, et convidem a llegir les notícies dels artistes residents, un especial sobre les peripècies de Marc Vives i David Bestué amb la Biennal de Venècia, i un article sobre el programa de les presentacions públiques dels nostres artistes residents que hem estat elaborant aquests últims mesos.

Bona lectura, bon estiu, ens veiem al setembre.

És que ningú pensa en els nens? (sobre la Biennal de Venècia) _ per Daniel Gasol

Ja ha arribat Venècia i la seva fantàstica Biennal, i Catalunya és el primer any que hi estrena un, propi, individual, transgressor, iconoclasta pavelló (tot això no ho dic jo, ho va dir Carod Rovira a la inauguració...), però el més important de tot això no és el que digui un senyor amb bigoti, sinó que dos dels nostres artistes residents tenen obra al pavelló.

Bestué i Vives presenten dos vídeos: *Acciones en casa* i *Proteo*, una videoinstal·lació en què apareix un tipus una mica estrany que es metamorfoseja a una zona industrial.

Però no vull parlar de l'obra d'en David i en Marc, sinó de la seva experiència en un lloc que hipotèticament existeix com un circuit professionalitzador en tots els seus aspectes.

Hi ha una llista sobre més coses que m'agradaria anomenar: que no van cobrar honoraris; que la Biennal no és qui tria els pavellons, sinó que és el govern de cada comunitat autònoma o cada país els que ho fan si poden permetre-s'ho; la performance privada de Barceló, tancada només a un públic molt específic; o que els nostres artistes han hagut de fer paperassa per a la subvenció amb la qual han pogut produir l'obra. Sembla que estem parlant d'una quantitat important de diners per a una subvenció... no, senyors, no... parlem de pocs euros, una situació grotesca com la que més. Els diners que haurien d'invertir-se en obres i salaris s'inverteixen en sopars i actes públics per demostrar que una ciutat té tanta cultura com diners... Continuem igual que a principis del segle XX, però ara ja no vivim en unes golfes de fusta a París.

Quant de temps haurem d'aguantar aquestes coses? No sé si la culpa és que en el món de l'art no pot cobrar-se res, si laboralment no compleix cap funció social concreta, si l'art és innecessari per a la supervivència contemporània o perquè ens veuen com una colla de subnormals que anem donant tombs... i això semblen, subnormals fotent-nos d'hòsties contra una paret per poder entrar amb una obra. Mentre no aprenguem a dir: "O es millora això o a prendre vent" no s'acabarà... És clar que després d'haver-ho engegat a la merda vindrà un altre amb un bon dossier dispat a tot per poder exposar... Sembla que només busquem triomfar...

Des d'on hem de lluitar? Com podem combatre això? Des de dins? Des de fora? Des del centre y *pa' dentro*? Afortunadament sembla ser que la situació comença a canviar en alguns llocs (tot i que siguin els de sota): Can Felipa o la Biennal de Valls paguen... i no parlo de la producció, sinó d'honoraris. Això em tranquil·litza... Hem d'esperar un parell de generacions perquè això pugi fins a dalt? Perquè els que comencen ara acabin millorant el sector? És que ningú pensa en els nens?

ARTISTES I COLLECTIUS RESIDENTS

Lola Lasurt

Lola participa a principis de juliol al taller *Por una cartografía de lo intermedio. Canarias/Barcelona*, on farà una presentació del seu treball.

Aquest taller té lloc a la Nau Sud de l'Estruch, i resulta una activitat complementària a l'exposició que amb el mateix nom presenta el treball d'un col·lectiu d'artistes emergents de La Laguna, a les Canàries, que han estat com a residents durant el mes de juny a l'Estruch, el Centre de Producció i Creació Artística de Sabadell.

Por una cartografía de lo intermedio pretén obrir un espai per al debat crític sobre la pintura contemporània i la seva posició a la producció artística actual, les actituds i el posicionament de l'artista en el nostre moment i una revisió de la teoria i els referents dels artistes en territoris locals i globals. S'establirà així una comparativa i un diàleg entre el context de La Laguna i de Barcelona.

Durant la resta de la temporada estival Lola executarà una sèrie de projectes pictòrics dels quals parlarem al final de l'estiu.

Javier de Cea

Està preparant el treball que presentarà a la Florence Art Factory el mes de novembre, que consistirà en una sèrie de pintures i una intervenció in situ de l'espai. En el seu treball recicla diferents tipus d'empremtes en les quals es registra l'expressivitat del gest, les diferents empremtes que es van deixant als carrers i que resulten ser com a capes a través de les quals es llegeixen diferents sentits significats i nous per a l'espectador.

Javier també està preparant la seva participació en la desena edició Fira d'Art

Independent FAIM de Madrid, que se celebrarà a la Casa de Campo el novembre d'aquest any. Aquesta fira pretén ser un aparador perquè artistes nacionals i d'altres països puguin presentar el seu treball al públic sense la intermediació de galeries comercials.

<http://www.artefaim.net/>

<http://www.myspace.com/florenceartfactory>

Pedro Errutia

Pedro ha estat seleccionat per Can Felipa en la seva Convocatòria 2009 d'arts visuals, en la modalitat de creació artística. El treball dels artistes seleccionats serà mostrat durant el curs 2009-2010 a la sala d'exposicions del centre cívic Can Felipa.

Pedro, durant la seva residència a Hangar, ha estat desenvolupant el projecte *Apologia de la salvació*, que consisteix en una sèrie de peces amb les quals aborda el concepte de la salvació des d'una perspectiva atea, una revisió etimològica i formal del terme.

A través de diverses peces retrata una sèrie de personatges a qui ens encomanem en cas d'accident o conflicte greu, com bombers, metges o socorristes, els moderns salvadors de la nostra societat. Una de les parts d'aquest projecte consisteix en una sèrie d'estampetes a l'estil de les estampes religioses, que n'adopten l'estètica, les referències i la composició, però generant nous significats. També elabora una altra sèrie de peces com exvots o altres representacions iconogràfiques similars a les de l'art religiós.

Marc Serra

Es troba immers en el procés de producció d'*El Absurdo. Videografia de*, que consisteix en una sèrie de quatre peces de vídeo que saluden l'absurd amb un rigor gairebé lògic. Aquesta sèrie treu a escena allò reflexiu, filtrat conscientment a través de l'estúpid, d'allò que no té raó de ser, però que per aquesta raó no ha de perquè deixar d'existir, i tracta de respondre a la pregunta "Quin seria el resultat de posar imatges en moviment i algun so a determinats pensaments?".

La resposta ve en els vídeos *Aspirina*, que tracta sobre les possibilitats curatives de la medicina per transpiració; *Pleased to meet you*, sobre les possibilitats reals de conèixer-se a un mateix; *Inexplicable Odeur*, sobre la ruptura de les connexions experiencials que deriven d'adjudicar una olor comercial a una col·lecció de plantes, i, finalment, la peça videogràfica *Hacer rallas verticales de pica pica*, peça sobre el desafiament a la llei de la gravetat, sobre la levitat de l'ésser i el seu interès en alterar l'estat mental a través de la intervenció química i la ingravitació.

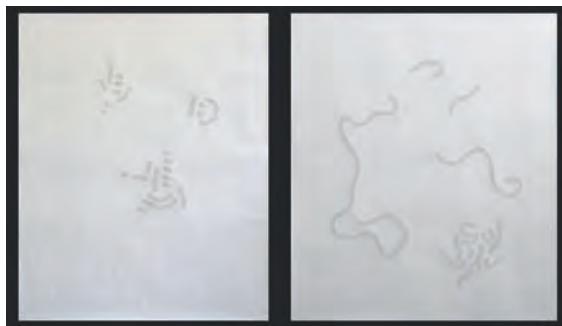
Diego Pujal

Durant els últims mesos Diego ha estat treballant en una sèrie de pintures que podrien portar el títol de *Dades* o potser *Índexs*. Es tracta de dades mínimes però que participen en la capacitat humana de gestar signes, que produeixen un estímul a l'espectador i alhora li provoquen la sensació d'enigma. És un accés a un sector de la nostra percepció i el nostre enteniment a través de la bidimensionalitat. Aquest treball mostra claus i codis que sorgeixen de la nostra interacció amb el bidimensional, és una sèrie que bé pot ser una eina, una clau o un enigma.

El procés de treball s'inicia amb un grafisme sobre el paper, que una vegada format es digitalitza i es passa a treballar a través de l'ordinador. Amb el programa de vectors de codi obert *Inkscape* les formes es poleixen i netegen, a través de la possibilitat de disposar ràpidament de diverses variables i possibilitats amb diferents plànols i colors. El color es comporta de manera conceptual, amb una concordança amb la forma que el conté i per la relació que manté amb els altres plànols. Per traspasar el treball a la tela utilitza un programa de mesures per punts per no perdre les formes ja definides a l'ordinador. En aquest moment la presència física de la tela pren el paper principal. Comença una recerca gairebé obsessiva de precisió en la tonalitat de color escollida, i evita qualsevol empremta expressiva a la pinzellada. Els plànols i la immanència del color en aquests (no concep certa forma o plànol en un altre color) actuen com a detonadors d'una significança que no arriba a materialitzar-se però que d'alguna manera actua en l'espectador.

D'aquesta sèrie es poden veure actualment exposades dues teles, la que porta per títol *Res*, a la Sala d'Exposicions del Palau Provincial de la Diputació d'Alacant, fins al mes de setembre. La segona es pot veure a la Garriga i forma part del XI Premi Honda fins a mitjan juliol i posteriorment viatjarà per diverses localitats catalanes.

El dia 10 de juliol s'inaugura l'exposició col·lectiva de la galeria Antoni Pinyol de Reus, en la qual Diego participa junt amb altres artistes seleccionats en la dissetena edició del Premi Telax.

Mercedes González de Garay

Mercedes porta vuit anys vivint en diferents llocs, explorant cultures i entorns diferents. Aquest nomadisme, les diferents ciutats per les quals ha passat i els ritmes de vida de la gent amb qui s'ha creuat, es reflecteixen de forma subtil a la seva obra.

El seu treball és el resultat de la barreja de tècniques artístiques tradicionals i noves tècniques urbanes. Els fons dels seus quadres estan realitzats amb la tècnica de l'*stencil* però els dissenys estan inspirats en papers i obres d'art antigues, en patrons i motius tradicionals com la flor de lis. Utilitza l'ordinador per a la composició, però en la fisicitat del quadre emprava materials que dialoguen amb el pas del temps, com teles i tuls antics, òxids i pintures metàl·liques. Durant la seva estada a Hangar està elaborant una sèrie de retrats de gitanos i nòmades, personatges de l'imaginari popular, però descontextualitzats, en què inclou elements que normalment no s'associen a la manera de representació habitual d'aquest tipus de personatges.

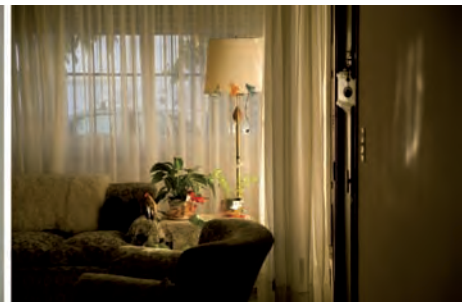
A finals de juliol Mercedes participarà al II Simposio Internacional de Arte Contemporáneo a la localitat riojana de Torrecilla de Cameros, l'objectiu del qual és convertir-se en estímul per a la creació i apropar l'expressió artística al públic no especialitzat.

Ana Álvarez-Errecalde

Acaba de produir el díptic *Paisaje interior. La casa de mis padres* (Bahía Blanca, Argentina, 2009) que forma part de la sèrie *Egología*, un projecte d'àlbum familiar com a documentació del jo. Ana porta treballant uns quants anys en aquesta sèrie fotogràfica que tracta sobre el concepte d'àlbum de família, format per esdeveniments que es fotografien i editen segons un valor estètic o segons la felicitat projectada en l'esdeveniment retratat, celebracions com a baptismes, vacances o aniversaris. *Egología* qüestiona la sinceritat de la imatge de família feliç que es conserva com a llegat per a generacions venidores i es planteja quanta informació real sobre nosaltres mateixos queda registrada en cada una de les imatges que generem a diari gràcies al desenvolupament de la tecnologia digital.

El 15 de juliol Ana impartirà un taller a l'alumnat de l'Escola d'Estiu de Metàfora, a Barcelona. També ha estat seleccionada per participar en el taller *Rastres* que organitza la Fundació Fotocolecció de Barcelona el dia 18 de juliol.

Pau Suris Sunyer

Durant la seva residència a Hangar aquest estiu, Pau pretén fer convergir els vídeos i conceptes en els quals ha treballat fins al moment, i els que elabori a Hangar, que confluiran en un llargmetratge. D'aquesta manera les seves reflexions sorgides de la teoria sociològica quedaran plasmades en una obra unitària. Aquestes reflexions són, quant a la imatge, la idea de la imatge dins de la mateixa imatge, dels seus paral·lelismes i projeccions, de les fragmentacions, i dels espais visuals i de projecció d'imatges sobre imatges. Respecte al so, explora els comentaris del públic dins de l'obra i la metasonoritat com a guió, així com l'extracció de contextos discursius i la seva aplicació a altres contextos visuals i sonors. Quant als elements de l'espai, treballa en la construcció d'espais visuals canviants a partir dels elements d'un plànol fix o la filmació en dues altures. Molts d'aquests conceptes ja els va investigar Pau a la Universitat de Berkeley, sota la tutoria de Kevin Radley, d'altres es treballaran amb el material generat a Hangar durant el mes de juliol.

Una altra part del seu treball és l'art mural, sobre superfícies com metall o fusta, en el qual continua indagant en la construcció de diverses temporalitats i evolucions a partir de fragments *random* d'espais *random*, i continuarà innovant en termes conceptuals a partir de la reflexió de teories lingüístiques i sociològiques.

Hamaca

La distribuïdora de vídeo i art multimèdia Hamaca ha inaugurat al seu web una secció de recursos teòrics. El primer d'aquests recursos és un estudi sobre les possibilitats de venda, conservació i comercialització de l'art digital, elaborat per a *mínima*, una publicació especialitzada en art actual i nous mitjans. De molt recomanable lectura per orientar-se al procés del món del net art i l'intent de rendibilitzar les produccions artístiques a priori menys comercials.

http://www.hamacaonline.net/recursos_teoricos.php

Formació contínua

Durant aquest temps d'estiu es dediquen a preparar la pròxima oferta lectiva de cursos de formació contínua per a artistes visuals. Del 7 al 20 de setembre és el termini d'inscripció per als cursos que s'impartiran de les tres branques que ofereixen: àrea tècnica i tecnològica, àrea professional, i àrea juridicofiscal. Entre els cursos oferts hi ha, per exemple, *Tecnologies i metodologies de vídeo digital*, *Introducció als processos de creació sonora*, *Preproducció i producció en els processos artístics* i *Gestió fiscal i econòmica a la pràctica artística*. L'objectiu del Pla de Formació Contínua per a Artistes Visuals, impulsat per l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya i Hangar, és oferir als artistes suport professional, així com actualitzar i ampliar les capacitacions específiques de la professió artística.

PRESENTACIONS D'ARTISTES RESIDENTS

La sopa de ceba de la meva mare, sobre els artistes i la subjectivitat _Per Daniel Gasol

Proposo una petita enquesta per començar aquest text:

- Si t'has dedicat al món de l'art en qualsevol dels seus formats, has narrat mai o has fet servir la teva experiència personal com a eina per desenvolupar el teu treball o projecte?

- Sí, alguna vegada ho he fet perquè m'he trobat en una situació complexa que m'ha donat algunes pistes per desenvolupar un treball que parli sobre situacions concretes.

- Mai, el meu treball no parla de mi ni de les coses que em passen, és una esfera en què l'art deixa de ser professional i passa a ser autobiogràfic.

- Sempre, l'art i l'existència de l'artista sempre van lligades, una sense l'altre no s'entendria, ja que l'art és una forma de veure el món des dels ulls d'una persona.

I ara proposo que, en el cas que tinguis alguna resposta, miris el teu treball i pensis si realment és veritat, o millor encara, pregunta-li-ho a un altre, perquè potser no pots acabar de veure-ho, ja que parlar de nosaltres mateixos sempre és complicat...

Malgrat tot, aquest joc no acaba de ser clar... Aquesta pregunta no té una resposta concreta, perquè en l'art res és concret, només la resposta del creador (afortunadament existeixen els crítics...), i amb això reafirmo el que Kant ens va dir a propòsit de la modernitat i la seva forma de producció: *"la nova modernitat és el real explorat a partir dels formats de ficció"*. I en això he de donar-li la raó, ja que Kant es va avançar en afirmar, a la *Crítica del Judici*, l'autonomia artística i el creixent desinterès per allò estètic, perquè el judici del gust no és un judici de coneixement ni teòric ni pràctic. Però, a què ens porta tot aquest entramat d'idees, si és que ens pot portar a algun lloc?

Per una banda em pregunto si l'art parla sobre nosaltres mateixos en la seva gran majoria, del que ens amolina; per una altra, si l'art contemporani té un judici estètic del que parteixin treballs, i, per una altra, si la postmodernitat ens ha portat a dir coses sense dir res només per estar dintre d'una sala... Les Spice Girls i la seu triomf immediat van fer molt de mal, però tranquils que ja no hi són... *if you want to be my lover...*

Des de fa un temps la meua companya Brooke Borg i jo col·laborem amb Hangar i amb el seu cicle per presentar els artistes residents. Aquestes presentacions tracten que cada artista presenti el seu treball dins un marc concret. Com a full de sala, hem fet tres preguntes a cada un dels artistes i revisant les respostes he vist una cosa clara: A cada un d'ells se'ls va fer una pregunta sobre si la seva obra és una forma d'entendre's a si mateix i el que els envolta. Les respostes han estat molt variades, però el jo com a artista sempre ha estat present. Com Donald Kuspit va dir en una conferència d'ARCO fa un temps: *"la crisi és tan evident com irreversible de dos models tradicionals, el de l'artista acadèmic i el d'artista d'avantguarda"*. D'aquí que acabés la seva xerrada dient que és necessari un nou plantejament de ser artista, que estigui a l'alçada de les transformacions del camp artístic amb el nou paper que ara toca jugar... Però, és que no sap que en la modernitat l'home és el centre de qualsevol realitat? Seguim jugant... Ara proposo que a partir d'aquestes respostes en busquem unes altres...

Sí i no. Sens dubte, els processos artístics són inspirats directament en unes inquietuds personals, però no són necessàriament autobiogràfics. Sinó que la meua vida personal és un punt de partida per pensar més enllà de les meves pròpies limitacions. Diria que és més una qüestió personal transformada a un nivell social.

Patrick Bérubé

Vull reflectir el meu pensament vers qualsevol esdeveniment o comportament humà, o qualsevol fenomen social. No treballo en una sola direcció com altres artistes. Em sento lliure de presentar la meua obra a la manera que vull i no trobo necessari seguir una forma. Tinc maneres irregulars de presentar obres regulars i viceversa.

Layla Juma

En el meu treball, la ironia que suposa provocar eutanàsies, resta en mostrar la percepció com un fet impossible de l'objectivitat, posant atenció en la inevitable participació de la subjectivitat.

Alberto Gracia

Es pot entendre com es vulgui, jo ho faig d'una forma o una altra depenent de com m'hagi llevat aquell dia.

Respecte a "la perspectiva personal" és inevitable (no conec ningú que no la tingui), per aquesta raó sempre he intentat fugir de totes aquestes merdes de "treball d'identitat" o "investigació de vida personal", tot i que finalment sempre hi són i mentre més "antipersonal" o "antiestètic" em proposo ser, més reafirmo aquest filtre.

Carlos González

No me'n ric de la meua obra, sóc massa seriós personalment, l'humor és una vàlvula d'escapament en la meua vida.

Fran Blanes

Mai em desfaig del que sento, mai oblidó que en la pell es marquen les històries, els sabors, el que som, com caminem, experimentem, traïm, es veu q "Manifiesto 260606051340". Si no creïes en el que s'amaga?

Bruno Bressani

No acostumo a sentir tan en altres llocs. He pensat molt cops que el que faré tota la vida és anar d'un espai a un altre sense preocupar-me de construir el meu espai, cosa que potser seria el més normal. Això que dius de retratar-me a mi mateixa... suposo que analitzo una sèrie d'espais que detecto instintivament i que em condicionen però a la vegada tinc aquesta necessitat de recrear-m'hi formalment.

Lola Lasurt

...intento entendre quina és la lògica de la subjectivitat, si més no, perquè aquest concepte es transforma, de manera molt curiosa, en una insistència encara més absurda després de la mort. Aquesta lògica jo la veig perfectament manifesta dins del concepte d'autor, no tant sols com a signant d'una obra, sinó, també, com a actor, com a responsable d'unes activitats vitals amb tots els elements destacables, el drama, la heroïtat, que això comporta.

Rubén Verdú

Diverses afirmacions, i molt rotundes, per parlar de les obres de cada un d'aquests artistes. Parlem en termes generals: "l'art és allò que..." potser és que hi ha tantes arts com persones artistes? Es pot declarar una afirmació en general si ets artista? Ho hauria de fer una persona de fora? Arrosseguem encara residus del concepte de geni? Podem valorar en comú la nostra obra? Estem intentant definir una cosa indefinible que forma part de l'ésser humà i de les preguntes que s'ha de formular durant la seva existència? És aquesta pregunta una tonteria? No ho sé... però m'ha deixat amb un bon gust a la boca... Moltes idees diferents signifiquen que en sortiran altres de bones (de la fricció es generen les espurnes) i tenint una mica d'atenció a les respostes podem afirmar que el camp estètic està sota terra, com a mínim per aquesta categoria d'artistes (no entrarem en altres).

Aquestes respostes ens donen unes pistes entre l'acte de fabricar conceptes o objectes i el de veure les coses, perquè transformen materials en cossos sensibles que són contenidors d'idees, i és en aquests processos de creació on veiem que les coses més o menys funcionen. Si més no, que roden, no sé cap a quina direcció, però que la maquinària que fa moure-ho tot no estigui espatllada ja és un gran què. Però vull centrar-me en el tema principal del text: el jo com a forma de veure el món i representar-lo, és dolent?, deixem de ser objectius?, hem de ser-ho?

Hi ha una artista que tots coneixem i que considero la màxima exponent d'emprar el material autobiogràfic per a la seva obra. Efectivament, és Jo Spence, de qui des de la seva exposició "Más allá de la imagen perfecta" al MACBA l'any 2006, de la qual no en va sortir gaire ben parada, no n'he sentit a parlar més... i les coses que he sentit són dolentes: Que si fa servir el càncer com a excusa, que no té sentit, que no és art, que és documentalista, que no s'ha de fer servir una cosa tan seriosa per guanyar diners, que si de sentit pedagògic no en té gens, que de treball polític "nanai de la xina", que si "para radical mi madre"... Clar, no es pot defensar des del 1992... Com diria la meua mare: "està molt malament parlar malament dels morts...", però tots odiem Jo Spence, o com a mínim la majo-

ria. "¡Muerte a Jo Spence!". Però en aquesta ciutat sabem una cosa, o moltes coses.

En primer lloc, que Barcelona és la ciutat de Bourriard; aquí seria el geni dels genis, i això és veu als centres cívics, a galeries, a centres d'art i fins i tot a la sopa de ceba de la meva mare. Cattelan, Deller, Beecroft i Tiravanija estarien contents de tots nosaltres...

L'altre és que aquest tipus de producció fa al·lusió al llenguatge del dubte. No s'ha de construir una imatge, sinó la relació entre nosaltres i la resta: es venen sensacions com a formes de ser, no de fer.

L'altre tracta del poder: Hi ha alguna cosa més subjectiva i de trajectòria previsible que l'art relacional i tots els seus derivats? Si algú diu que no, li faig menjar un plat de sopa de ceba de la meva mare...

La subjectivitat sense objecte, només ubicant-la? com que l'objecte funciona com un llenguatge que tots coneixem... (la típica peça de la trucada telefònica...). Amb això no estic portant per bandera un canvi o un art nou; no vull ser-ne partidari, només intento fer una petita reflexió entre l'ús de materials personals, la subjectivitat com a objectivitat i les formes de relacions de poder en l'art en nom de l'art relacional.

L'art forma part dels valors culturals, però, de quin valor parla? Potser el camí sigui un altre, potser el camí sigui abandonar l'art. La meva mare fa art relacional preparant una sopa de ceba...? Ja hi tornem amb la sopa de ceba! El tema està en qui diu que és que, allò de sempre... subjectivitat pura i dura, senyors. Tots hauríem de ser una mica més Guattari i rebutjar la figura d'autor, potser així podríem aprendre que preparar una sopa en una galeria és el mateix que preparar-la a la cuina de casa. És que Tiravanija va copiar la meva mare? Només són formes de veure les coses i donar-li un sentit; una altra vegada la subjectivitat, tot i que no puguem dir-ho a l'artista: s'enfadaria...

Notícies dels artistes residents tardor/hivern 2009

Ana Álvarez-Errecalde, David Bestué & Marc Vives, DSK (Juan Lesta & Belén Montero), Kim Engelen, Carlos González, Mercedes González de Garay, Alberto Gracia, Divina Huguet, Rodrigo Villas, Teresa Martín Ezama, Daniel Jacoby, Mahmoud Khaled, Lola Lasurt, Carlota Perla, Diego Pujal, Alex Reynolds, TVBOY, Rubén Verdú

Ana Álvarez-Errecalde

L'Ana prepara el final de la seva estada a Hangar amb moltes propostes en marxa. Durant l'estiu ha iniciat dos projectes en col·laboració amb alguns centres. El primer està relacionat amb el món de la immigració i amb els desitjos que es tenen en arribar a un país més o menys desconegut, amb la seva realitat quotidiana. El segon se centra en la idea de la cicatriu innecessària generada sovint per un part, la marca interna i externa.

El treball de l'Ana segueix implicant-se amb el fet de ser dona i amb la seva pròpia identitat com a mare. El seu darrer treball *Talles* ha donat un gir a la seva obra més personal, per portar-la a un terreny social, de grup, on podem d'alguna manera reconèixer-nos.

Hem entrevistat l'Ana abans de la seva marxa d'Hangar i ens ha explicat les seves impressions, els seus plans en finalitzar la seva estada, i la forma en que ha desenvolupat el seu treball en aquest període.

David Bestué i Marc Vives

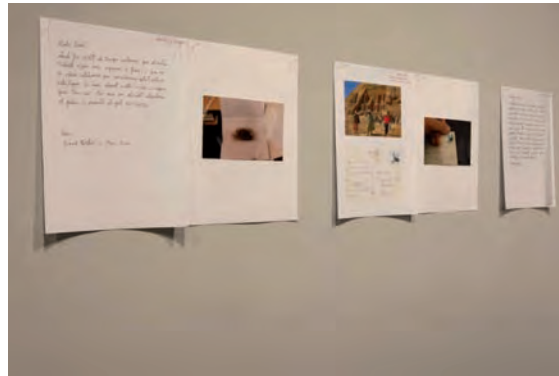
Participen en l'exposició col·lectiva *La història no és més que petites coses en cert desordre*, que ha passat per l'Institut Cervantes d'Estocolm i ara es pot visitar a l'Espai ZERO1 d'Olot, amb el vídeo *Proteo*, que es va realitzar per a la Biennal de Venècia 2009.

Han participat en diversos programes de vídeo gestionats per Hamaca com el BRXLBRAVO de Brussel·les, l'HKM a Holanda o l'Art Bakery al Camerun. Estan presents amb el projecte 60 cartes a la col·lectiva *El mal de l'escriptura*, a l'Espai de Documentació del MACBA, fins a l'abril del 2010. Amb 60 cartes, el Marc i el David plantegen l'enviament de cartes a persones o a institucions de la ciutat de Barcelona, amb la intenció de contactar directament amb els receptors escollits, i busquen una relació directa i física amb ells. El text juga un paper d'interpel·lació directa, dirigit a unes persones concretes i que s'insereix en una realitat determinada.

El Marc i el David formen part, amb el vídeo *Accions a Casa*, de l'exposició itinerant organitzada per la Diputació de Barcelona *El geni de les coses*, que serà a Can Palauet de Mataró fins al 31 de gener.

En David i en Marc estan a càrrec del taller *Jugar-se la vida*. L'acció com a límit i el límit com a anacronisme. Tindrà lloc a la Nau Sud de l'Estruch, a Sabadell, de l'11 de gener al 16 d'abril. La convocatòria és oberta a qualsevol creador vinculat a les arts performatives, des de performers, músics, comissaris o investigadors. El taller, que compta amb els col·laboradors Nacho Vigalondo, Agustín Fernández Mallo i Andrés Jaque, reflexionarà al voltant de la idea que avui treba-

llar amb els límits de la representació i la moral s'ha tornat un anacronisme, però al mateix temps transitar-los és una activitat d'exigència constant i rica en conclusions. estruch@ajsabadell.cat antes del 4 de diciembre.">Les persones que hi estiguin interessades s'han d'apuntar a través del correu electrònic estruch@ajsabadell.cat abans del 4 de desembre.

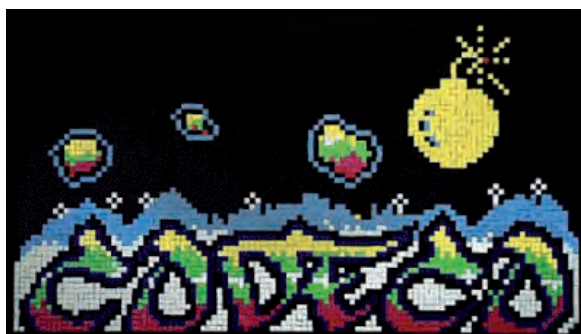
DSK (Juan Lesta & Belén Montero)

El treball de la Belén i el Juan es vehicula a través de diverses línies com la producció audiovisual i multimèdia a través de la productora Esferobite o el projecte CODECO (Codificat - Descodificat - Codificat) amb el que tracten de superar l'era de la digitalització d'acord amb seva recodificació, d'analogitzar el tractament de la informació.

A Hangar estan desenvolupant algunes de les seves peces CODECO com el xat en paper o la gastronomia CODECO. Aquesta última s'oferirà al públic que assisteixi a la presentació d'aquesta revista el dia 18 a l'Espai UBÚ. El seu vídeo ANIM 01 ha guanyat el primer premi de vídeo experimental en el concurs Curtas na Rede i a més ha estat seleccionat al Documentary Kassel Film Festival i a l'Espacio Enter de Canàries.

A l'octubre van estar presents al festival Outonarte, a la Corunya, amb CINE_ASCIIart i amb un taller CODECO per a nens, els quals van participar activament en la creació de la peça *Copia_seguridade_obradoiro_infantil*, en la qual plasmaven les seves idees sobre l'espai públic, que eren traduïdes a codi binari i reanalogitzades. També participen en l'exposició *Inconexions*, a la facultat de Filosofia i Lletres de la UAB.

Acaben de posar en funcionament un videoblog, de moment en període de proves, en el qual produeixen vídeos per a les cançons que reben.

Kim Engelen

L'artista de Rotterdam Kim Engelen fa deu anys que treballa amb el videoart per desenvolupar treballs enfocats a un terreny íntim. Veure l'obra de l'artista és un enfrontament amb dos aspectes amb els quals treballa: per una banda el sentir-nos reconeguts en agradar a la resta, com un engany personal per autosatisfèr-nos. L'altre punt és una trobada amb la pantalla, amb un judici de persones que t'observen i sembla que t'analitzen, una situació incòmoda.

En la seva trajectòria podem apreciar que ha mostrat el seu treball en diversos centres com a VIDEO VAREA 3 o SUB URBAN VIDEO LOUNGE, a Rotterdam, Holanda.

La Kim té previst treballar en diversos vídeos durant la seva estada. La vam poder

veure en els Tallers Oberts del Poblenou '09 amb un treball en vídeo i està planejant la seva última peça per produir-la a Hangar, amb una temàtica semblant a les anteriors: dones i enfrontament amb l'espectador.

Carlos González

El Carlos segueix apostant per l'experimentació i amb aquesta finalitat segueix fent visibles situacions, llocs i comportaments quotidians. El fet de realitzar transgressions sobre la naturalesa dels objectes li permet desenvolupar nous llenguatges.

Actualment el Carlos es troba en fase d'experimentació amb diversos treballs que giren al voltant del mateix tema.

Va participar en el XVII Concurs de pintura ràpida Frances Cabanas Alibau amb la seva parella i germana. Actualment la seva obra es troba a la Casa de Cultura de Sant Cugat del Vallès, entre la d'altres 93 participants.

Mercedes González de Garay

La Mercedes participa en una exposició col·lectiva a la Galeria Montcada de Barcelona, fins a finals de novembre, amb les obres *Manolete el Tortugador* i *Cold Chicken*.

Continua treballant en el projecte expositiu nòmada *Gypsy Time*, amb el qual exposarà els seus quadres per diferents espais d'Europa.

També prepara la seva residència a Pequín, on anirà durant tres mesos gràcies a la residència internacional d'artistes que manté la Galeria Arteaga de La Rioja.

Alberto Gracia

Alberto Gracia treballa actualment en una instal·lació interactiva a Can Ricart, una instal·lació site specific, de la qual ja vam tenir l'oportunitat de veure un avanç en el Hangar Obert del passat setembre. El desenvolupament de la mateixa s'acobla a l'entorn escollit, un espai industrial en desús.

D'altra banda, prepara una exposició comissariada per Pedro Soler a Can Felipa, per al proper mes de gener, amb el títol *L'espai de l'intent*.

Aquest estiu va participar en la trobada per a creadors organitzada per Hangar a La Laboral de Gijón, on va presentar una actuació que desenvolupava el treball realitzat durant aquesta. Es tractava de *Maltrato Objetual*, una instal·lació site specific que proposava una actitud crítica davant l'entorn, la monumental Laboral, i les activitats que s'hi realitzen.

Divina Huguet, Rodrigo Villas i Teresa Martín Ezama

La Divina, el Rodrigo i la Teresa comparteixen un taller on veiem tres tipus d'obra. D'una banda, la Divina treballa sobre la idea de la creació de la identitat de gènere, i posa a debat la construcció social dels sexes. D'altra banda Rodrigo Villas té un treball més compromès amb aspectes relacionats amb allò social, com ara el seu documental sobre els grafiters de les faveles a Rio de Janeiro. El seu enfocament es narra des del *streetart*, i el seu treball intenta expandir-se per diverses ciutats. Finalment tenim a la Teresa que s'acosta a la cultura transgènere, amb la qual cosa intenta donar visibilitat a la qüestió del canvi i del tòpic amb la cultura transsexual.

Els tres artistes comparteixen taller, ja que també realitzen alguns projectes en col·laboració, on cadascun realitza diverses tasques que formen un projecte comú.

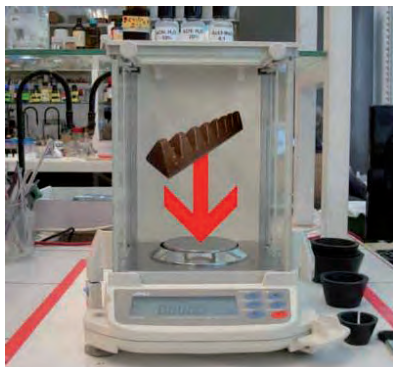

Daniel Jacoby

La trajectòria de Jacoby no és curta. El seu treball ve molt definit per partir d'un pretext: la informació de la informació.

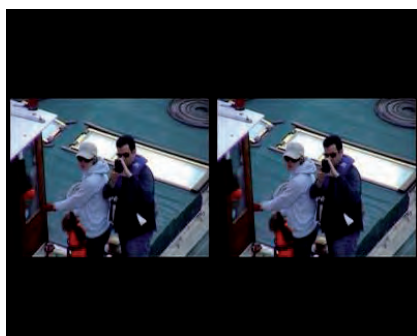
Durant la seva estada d'un mes a Hangar desenvoluparà el projecte *Un Toblerone d'exactament 50 g i (n) Toblerones d'aproximadament 50 g* basat en el pes correcte de les xocolatines. El projecte està subvencionat per la Beca Cajasol per a Projectes d'Arts Visuals i el resultat es mostrarà el 12 de març de 2010 a Sevilla.

Paral·lelament, el Daniel està immers en diversos projectes com la participació en l'exhibició col·lectiva NETescopio l'MEAC (Museu Extremeny i Iberoamericà d'Art Contemporani) comissariada per l'artista Gustavo Romà. Dins d'una selecció de treballs pensats per a la xarxa, s'exposaran *The Impersonal Artwork* i *Fragment del discurs del President Hugo Chávez, el 3 de desembre de 2007*, en ordre alfabètic.

Mahmoud Khaled

Mahmoud Khaled és a Hangar amb la beca d'intercanvi amb Egipte, viu i treballa a Alexandria, on es va llicenciar en Art especialitzat en Pintura i serà a Hangar del 3 de setembre al 30 de novembre. El seu treball gira al voltant de la multidisciplina. Treballa des del vídeo a la instal·lació. El seu treball ens explica les múltiples investigacions dels documents, en moltes de les seves varietats, des del document social fins a l'institucional. Les seves últimes obres semblen donar un canvi i es dirigeixen cap a un terreny on analitza la trajectòria político-social i com afecta les nostres vides quotidianes.

Lola Lasurt

Ha iniciat un projecte anomenat *Indians, American, or Ameridians*. Una configuració nova formada per pintura i altres objectes que fan referència al terreny personal per tractar temes que poden significar un element d'identificació per a un col·lectiu mitjançant un procés de reconeixement. El seu treball pictòric parteix d'un material gràfic, testimoni d'una època anterior a l'artista. Treballa amb aspectes del temps, que ens obliguen a recórrer el passat mitjançant el present, com una necessitat.

La Lola ha estat seleccionada per la Biennial de Valls '09 que s'inaugurà el 31 de novembre i s'està preparant per a diverses convocatòries d'àmbit nacional.

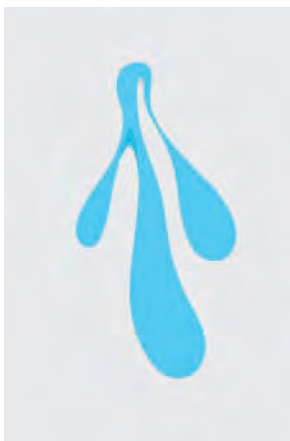
Carlota Perla

La Carlota treballa amb grans formats en quadres que segueixen patrons decoratius extrets de la iconologia de la Història de l'Art, sobretot amb referències al gòtic o als segles XV i XVI. També mira cap al barroc espanyol, període pel qual sent especial fascinació, sobretot per la representació de la infància, els seus posats, les vestimentes, el retrat, i altres elements típicament barrocs com la *van-itas*. Carlota realitza molts dibuixos preparatoris en blanc i negre dels seus projectes, en els quals treballa durant uns tres anys. El seu projecte sobre la infanta Margarida, basat en el personatge central de *Las Meninas* de Velázquez, es desenvolupa en 16 dibuixos de gran format i un vídeo-objecte, i s'ha mostrat a la Holsten Projects Gallery de Londres. L'exposició viatjarà a Moscou el 2010. Ara la Carlota està preparant un projecte sobre Eugenia Martínez Vallejo, la monstruositat, personatge de la cort de Carles II retratada per Juan Carreño de Miranda, que desenvoluparà a través de dibuixos i vídeo objectes.

Diego Pujal

Diego Pujal s'ha passat l'estiu pintant. La seva producció es dirigeix cap a l'experimentació de formes uniformes i de colors plans. Les últimes pintures les ha gestat en llenços de grans dimensions (195 x 130 cm) i comença amb un projecte format per cinc pintures d'iguals dimensions (92 x 73 cm). En Diego ha participat al Centre Cultural Mariano Meson de Utebo, Saragossa, amb la seva pintura *Llaves* i ha estat seleccionat amb la pintura *SEM* al premi Honda, després de ser exposada a La Garriga. Actualment s'exhibeix a la Biblioteca Pública de Lleida i pròximament s'exposarà a Girona.

Alex Reynolds

L'Alex ha produït el vídeo *Ovella, Bou, Vent*, amb el qual forma part de la col·lectiva *La història no és més que petites coses en cert desordre*, una coproducció entre l'Institut Cervantes d'Estocolm i l'Espai ZERO1 d'Olot. La mostra ha passat per Suècia i el 21 de novembre arriba a Olot.

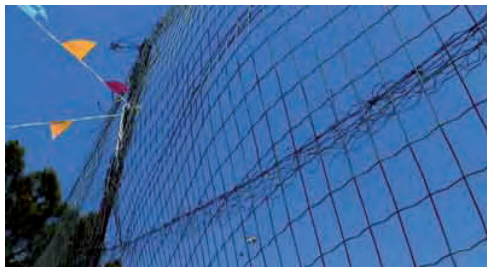
Aquest vídeo també forma part de l'exposició col·lectiva *4° Parete?*, a La frumentària de Sàsser, a Sardenya, dins el marc del premi de l'Associazione Marco Magnani 2009.

Ovella, Bou, Vent, mostra dues maneres diferents d'apropar-se a la realitat, gràcies a les peripècies d'una artista que va a la Sardenya amb el propòsit de cantar en un cor musical masculí de fort arrelament i tradició. L'operadora de càme-

ra que l'acompanya s'anirà convertint en un personatge més de la narració gràcies als imprevistos que van provocant la pèrdua de control sobre el projecte. D'altra banda el vídeo *Laia* continua en itinerància amb *Generació 2009 Premis i Beques d'art de Caja Madrid*, en aquesta ocasió a la Sala d'Exposicions Santa Inés de Sevilla, on ha estat des de principis d'octubre fins a mitjans de novembre.

I amb el vídeo *Nou segons de negre*, l'Alex estarà present a Les Rencontres Internationales a París, al Museu Nacional Jeu de Paume, entre el 30 de novembre i el 10 de desembre.

L'Alex va participar a principis de novembre a l'exposició *Entes*, organitzada per Luz Broto en un pis del barri de Gràcia, en què van participar més de 30 artistes del panorama barceloní durant un cap de setmana.

TVBOY

Després de dos anys d'estada a Hangar, Salvatore Benintende recull el seu alter ego, el ninot TVBOY i el seu gos Nico i es trasllada a un altre taller, encara que sense moure's de la ciutat. Però sí que es mou a l'hora de realitzar els seus projectes. Acaba de tornar de Burgos, on ha estat uns dies per dibuixar un gran mural de 100 metres quadrats. El mural s'ha realitzat amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de la declaració de la catedral de Burgos com a Patrimoni de la Humanitat, i hi romandrà fins al 30 de desembre. Salvatore l'ha realitzat en un mur del burgalès carrer Madrid, i representa una interpretació pop del paradís i de la pròpia catedral. A finals de novembre viatjarà a Milà, on pintarà un mural sobre la infància i la integració cultural. Durant el mes de desembre estarà present a HIPERMERC'ART, a la sala Vinçon, a més TVBOY manté la seva línia de roba, de la qual surten dues col·leccions a l'any per a home i dona.

Rubén Verdú

La trajectòria de Ruben Verdú es fa latent en la seva producció contínua. Durant l'estiu ha treballat en diverses peces que actualment s'exhibeixen a Stanlee and Gerald Rubin Center for the Visual Arts. Les obres que presenta segueixen una trajectòria, a primera vista, força heterogènia. Encara que, en un principi, cadascuna se sustenta per l'atracció cap a un episodi cultural concret i es deixa portar pel seu propi contingut antropològic, en certa manera la conclusió final de totes elles sempre s'ajusta a una mateixa pauta, la d'una espècie d'ensorrament còmic de la nostra cultura contemporània i de l'envit dominant que planteja la seva suposada transcendència.

2.9. Artists.hangar.org

Un projecte de Pilar Cruz

Els darrers anys, la Pilar Cruz ha estat la responsable de la redacció de les *Newsletters* dels residents d'Hangar, un butlletí de periodicitat mensual en format pdf on es detallava l'actualitat d'aquests artistes.

Durant la segona meitat del 2009, la Pilar ha treballat en un nou projecte per convertir la *Newsletter* en una revista online. A continuació en detallem el projecte:

Es proposa convertir el butlletí mensual de notícies en una revista de periodicitat bimensual.

La idea és que el document que actualment s'envia per e-mail i es penja en un directori de la web es converteixi en una extensió de la pàgina hangar.org, a manera de "portal" o magazín electrònic, un hangar.org/news.

Els avantatges d'aquesta forma de comunicació són variats. El primer és el pas qualitatiu de butlletí d'e-mailing a revista electrònica. L'accés serà més fàcil i intuïtiu, els continguts i les activitats dels artistes residents es divulgaran millor i les notícies i el contingut gaudiran de més entitat i més visites; d'aquesta manera s'aconseguirà optimitzar l'esforç humà i econòmic que suposa la redacció del butlletí.

L'estructura serà semblant a la que actualment manté el butlletí, però amb elements afegits.

Es mantindrà l'editorial i es dotarà de més pes específic. La línia editorial i el contingut d'aquesta introducció es pactarà amb la direcció d'Hangar, tot mantenint l'esperit crític que hem tingut fins ara, però afegint-hi contingut i atenent a l'actualitat sobre la política cultural que afecta directament els artistes. Cada nova edició recollirà els suggeriments que rebí de la direcció i el personal d'Hangar.

Continuarem donant gran importància a les notícies dels artistes residents, incloent-hi, com s'ha fet fins ara, notícies del període de vigència del butlletí i reflexions sobre projectes anteriors o línies de treball habituals.

També s'afegiran seccions noves que donin sentit a una forma d'entendre la comunicació més profunda i crítica. Aquestes noves seccions seran:

Entrevista a un/a artista resident.

Presentació de cada artista amb un enllaç a la seva carpeta o àlbum a la web d'Hangar.

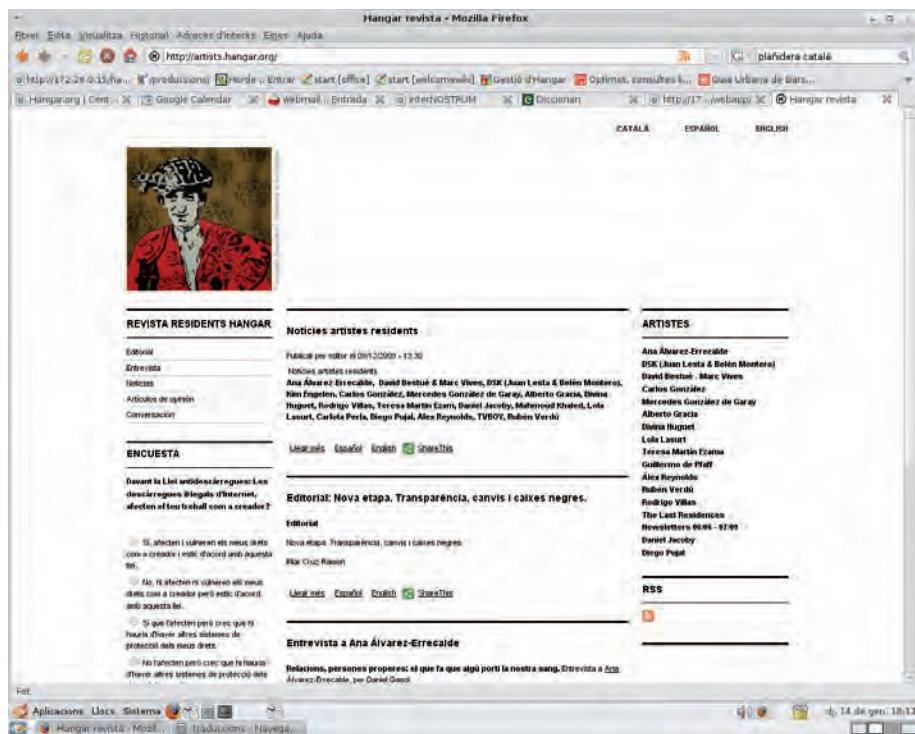
Article de fons o d'opinió o crític sobre algun aspecte de la producció artística. Enquestes o altres espais per a la divulgació o la participació.

Es comptarà amb un col·laborador habitual, en Daniel Gasol, i amb un col·laborador per a l'article de fons que canviarà en cada nova edició, amb la finalitat d'ampliar i enriquir els nostres registres i dotar-nos de varietat estilística.

Es proposa, a nivell tècnic, que per a cada article i per a tota la revista el lector pugui obtenir una versió en pdf o versió per imprimir. Es proposa també que disposi de possibilitats 2.0 per a cada article o per a tota la revista, tipus Menéame, Facebook, Digg, etc., així com subscripcions RSS, o de fer comentaris al contingut, o també de l'opció Enviar a un amic.

Periodicitat: la revista serà trimestral.

El primer número de la revista presenta un editorial a càrrec de la Pilar Cruz, notícies dels artistes residents per al període octubre/desembre, una entrevista a fons amb l'artista Ana Álvarez-Errecalde, un text sobre la comunicació textual en art a càrrec de Mery Cuesta i, finalment, una conversa entre Daniel Jacoby i Juan Lesta -artistes residents-, i Pilar Cruz i Daniel Gasol.

3. Programa de beques i intercanvis internacionals

Responsable del servei: Joana Cervià

Amb el programa d'Intercanvis i Residències Internacionals, Hangar estableix línies de col·laboració amb centres de tot el món, tant per a intercanvis residencials com per obrir i participar en projectes comuns d'investigació i experimentació creativa.

El programa té com a objectiu propiciar la mobilitat dels creadors per tal que puguin desenvolupar els seus treballs d'investigació, creació i producció en centres especialitzats. El contacte i la interacció amb un context nou afavoreix el procés de treball de l'artista.

El programa de beques d'Hangar va dirigit a artistes de nacionalitat espanyola i artistes estrangers que visquin a l'estat espanyol que vulguin viatjar a centres en altres països.

El programa de beques d'Hangar va dirigit a artistes de nacionalitat espanyola i artistes estrangers que visquin a l'Estat espanyol i que vulguin viatjar a centres d'altres països.

La Comissió de Programes d'Hangar s'encarrega del procés de preselecció de les sol·licituds. La selecció final la realitza el jurat del centre col·laborador que acollirà l'artista guanyador de la beca.

Tanmateix el jurat d'Hangar realitza la selecció final de l'artista becat procedent dels centres col·laboradors de les beques d'intercanvi.

ARTE DOS GRÁFICO, BOGOTÁ (COLÒMBIA)

El jurat de l'Arte Dos Gráfico de Bogotá va escollir Raúl Lázaro. L'artista inicià la seva estada el 23 de setembre, i la finalitzà el 23 de novembre de 2009. Projecte:

Només veiem allò que mirem. Mirar és triar. John Berger.

Es proposa cartografiar la ciutat de Bogotá, elaborar nous mapes; els que tenim han quedat obsolets. Mapes sensorials, fenomenològics, visuals. Descobrir els espais intermedis, els contorns indefinibles revelats quan els recorrem i representats mitjançant la fotografia i el collage.

La definició d'un nou paisatge urbà. Al cap i a la fi, el procés artístic del collage, ¿no s'assembla al de la ciutat, continuament en procés de construcció-destrucció?

En el seu llibre *Collage City* (1978), Collin Rowe fa èmfasi en el fet que la ciutat no és una simple operació additiva, sinó que allò important és la reflexió sobre la forma urbana, no com a estratègia, sinó com a diagrama. Una anàlisi fenomenològica de la quotidianitat urbana a través de la definició de les seves relacions.

Francesco Careri, en el seu llibre *Walkscapes*, proposa cercar la ciutat inconscient en aquests territoris de ningú, difosos, perduts entre la urbanització, per experimentar amb ells.

Caminar i recol·lectar, seleccionar i superposar, buscant noves i inesperades relacions. La ciutat com a superposició d'imatges. Addició i collage.

El resultat d'aquesta recerca el recollirà un llibre d'artista que representarà aquesta visió transversal, cartogràfica i personal de Bogotá. Una mirada destinada, no ja a reproduir models, sinó a reconèixer relacions.

Crec en les coses petites, fetes amb temps i amb afecte. Desprenen un halo invisible que et fa romandre quiet, observant-les, com volent descobrir mentalment el procés seguit en la seva realització. Crec en les coses quotidianes, que conviuen en el trencaclosques de la nostra memòria fotogràfica en silenci. Admiro l'anàlisi acurada i tranquil·la amb què Georges Perec ens descriu una habitació com un joc que consisteix a unir les peces del trencaclosques de la quotidianitat. Comparteixo la seva admiració per allò que és extraordinari i la seva passejada tot "interrogant el què és habitual". Aquesta visió tan objectiva de les coses i, per tant, tan subjectiva en la relació entre elles i entre elles i nosaltres...

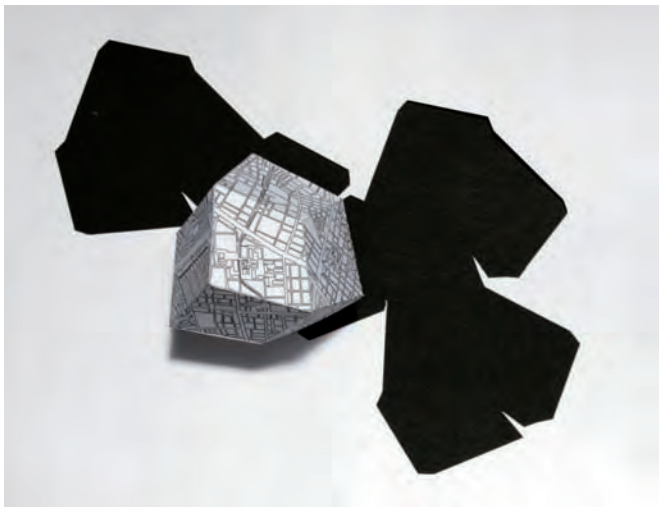
Una mirada calidoscòpica: no fixa o estabilitzadora, capaç de retallar petits fragments de la realitat i posar-los en relació amb els seus límits, textures, tot solapant-los, pintant-los, ensumant-los, tocant-los. Una mirada tàctica, intencional, per escollir, recollir i descobrir per compondre a partir d'ella. No en el sentit d'un pura recopilació, sinó d'una operació activa, d'arxiu de la quotidianitat. Un arxiu llest per ser processat i reactivat.

Una mirada destinada no pas a reproduir models sinó a reconèixer relacions. No a establir categories sinó a replantejar-les, tot vinculant-les i interconnectant-les. Una mirada irònica on el significat només pren sentit mitjançant el processat d'imatges. En certa manera, un procés de reciclatge d'anada i tornada, on totes les imatges impreses són possibles víctimes de les tisores i la cola, i s'associen temporalment a l'espera d'una nova situació.

M'encanta tenir la taula plena de retalls, on un mar de papers i textures fan sortir associacions inesperades o fruit de l'atzar. El joc entre l'atzar de la cerca i la construcció de les obsessions visuals.

Mig tancar els ulls i deixar pas a una visió lateral on realment els elements essencials són els protagonistes del collage que es reuneixen com en una inesperada trobada.

Com ho expressa Sean Mackaoui, "la poesia visual com a construcció d'imatges que rimem". Les fotografies i collages amb els quals treballa actualment són fruit de la meua personal reinterpretació de la quotidianitat, en la qual crec i que he provat d'explicar. Però aquests treballs són, al seu torn, un projecte en comú que necessita de les nostres mirades per ser reinterpretades i emmagatzemades tot esperant la seva següent associació inesperada i transversal.

MUSEU DA IMAGEM E DO SOM (MIS) DE SÃO PAULO (BRASIL)

El jurat del MIS de Sao Paulo va escollir Lot Amorós. L'artista inicià la seva estada l'1 d'octubre, i la finalitzà el 31 de desembre de 2009. Projecte:

La meua intenció és crear una obra híbrida on exposar inquietuds i reflexions entorn de la tecnologia, però al mateix temps utilitzant-la. Des d'aquest paradigma, sorgeixen noves lectures sobre els seus usos i abusos que deconstrueixen la nostra forma de relacionar-nos—hi. La tecnologia com a depredadora de recursos, però també com a sortida a grans problemes.

El format de la peça no és només una representació audiovisual, sinó un diàleg entre dansa, música i escenografia generades en temps real, sensibles al moviment i al so. Un joc entre la llum i allò real en un entorn de realitat augmentada, tot creuant elements de diferents disciplines: vídeo, teatre, discurs, *performance*, fotografia, música... que fan inclassificable l'obra mateixa.

En alguns moments hi haurà música en directe, un micròfon transmetrà el senyal a l'ordinador tot incorporant aquesta informació a la projecció, transformant el so en llum. Al llarg de l'obra, s'empraran objectes que interaccionaran amb els visuals. Hi haurà objectes físics que seran substituïts per artefactes virtuals gràcies a la seva marca ID.

Donades les característiques de la llum, podem generar espais, aixecar murs i enderrocar-los, jugar amb les fronteres de la percepció humana, tot utilitzant-la com a metàfora del pensament. En ocasions, suposem coses que no hem vist mai, i en d'altres veiem coses que mai hauríem cregut que veuríem.

Es tracta d'emprendre junts un viatge introspectiu a l'essència mateixa de l'ésser humà. Com evoluciona la nostra civilització? Som només cultura i tecnologia heretada?

Tot el projecte es portarà a terme usant programari lliure. El programari s'alliberarà sota *GPL, amb la qual cosa es contribuirà a la creació de noves *performances* en el món.

La idea està concebuda per a ser un espectacle, però parts d'aquest es podran utilitzar de manera independent per adaptar-lo a un format d'instal·lació interactiva audiovisual.

Si hagués de definir l'essència dels meus treballs i de la meua vida faria servir el terme *hacktivisme*. Somnio que les meves intervencions en el món no tinguin únicament un caràcter contemplatiu, voldria que fossin una eina per a la reflexió crítica, que produeixin canvis de comportament en relació als nostres problemes com a societat, que traspassin les fissures de comoditat d'aquesta societat moderna.

Fa temps que la potència de la imatge em va captivar, i des de llavors la perseguixo, buscant idees i formes que mantinguin segrestada l'atenció de l'espectador. En aquest temps de capitalisme cognitiu, l'atenció es paga cara. Tant les estructures visuals abstractes com les narratives tenen alguna cosa a dir. Saber entendre i transmetre això forma part de les meves inquietuds com a artista.

No puc separar de la meua identitat la meua condició d'enginyer informàtic. Quan vaig descobrir Processing, vaig començar a veure el programari d'una altra forma. Tenim en les nostres mans noves eines amb les quals transmetre noves idees i amb prou feines les estem aprofitant. La nostra cognició encara conserva el caràcter físic dels objectes. Utilitzar l'abstracció de la programació per a separar-se del món real i entrar, aquesta vegada de debò, en les noves formes de representació i de significat, és el repte a la imaginació que tot artista digital ha d'emprendre.

Passar anys a la universitat dins un ordinador ha provocat que ara vulgui sortir-ne. Una obra limitada a una pantalla és massa virtual per a ser real. No vull que l'art visqui tancat en una caixa, per això busco la interacció. El misteri com una invitació a la reflexió. Per això vull usar el cos i l'espai. Per això vull explorar noves formes de comunicació amb les màquines.

Conscient de la meua admiració per la cultura audiovisual, vaig ser VJ quan en vaig tenir oportunitat. Ara he canviat les limitacions del vídeo per visuals que reaccionen en temps real. Programo visuals que canvien la seva forma amb el so, buscant l'equilibri emocional entre la imatge i el seu entorn, investigant els nous horitzons d'aquesta tecnologia.

Utilitzar programari com a base de les meves obres m'aporta una dimensió que potser no tinguin altres disciplines: puc donar-los vida. Només crec en la cultura si és lliure. Publicant els meus treballs amb llicències lliures garanteixo la seva independència i que altres persones puguin fer-se'ls seus i fer-los evolucionar, corregir un error no detectat, afegir una funcionalitat no pensada, generar una destinació no prevista. Construir un món diferent.

La Comissió de Programes d'Hangar també seleccionà l'artista brasilera Anaisa Franco per a una residència de 3 mesos, febrer, març i abril de 2010, en un taller d'Hangar.

GLOGAUAI DE BERLÍN (ALEMANYA)

L'artista Lucía Egaña inicià la seva estada l'1 d'octubre i la finalitzà el 31 de desembre de 2009.

Hi ha dos temes que em resulten molt interessants davant la perspectiva de poder treballar 3 mesos a Berlín:

1) La ciutat en si mateixa. M'agrada Berlín perquè en relació a Barcelona entenc que té molt d'espai lliure. Carrers grans, espais residuals, residus històrics, monuments fortuïts. M'agradaria poder desenvolupar un projecte en relació amb l'espai urbà, com a suport i com a espai que presenta una sèrie de característiques i particularitats que es poden desplaçar a espais d'exhibició. Com aconseguir-ho? M'agradaria incorporar estratègies d'utilització de l'espai urbà en la producció d'una obra, incorporar la forma igual que persones de diferents procedències, edats i pràctiques utilitzen la ciutat, documentar-ho i replicar-ho en un context privat.

2) Un altre tema que m'interessa de Berlín és l'idioma, en bona part per raons biogràfiques. Vaig parlar alemany fins als 6 anys i des d'aleshores mai més l'he tornat a parlar. En teoria, tinc arxivat en el meu "disc dur" una sèrie de coneixements de la llengua, ocults en alguna part. Tinc una pronunciació bona, pel que sembla gairebé nadiua, sense entendre gaire de l'idioma. És per això que m'agradaria jugar amb la fonètica i els malentesos, amb un vocabulari que es va estancar als 6 anys, que no entén de pensament complex, per més que l'alemanya sigui una llengua complexa i composta. M'agradaria jugar amb l'escriptura, fonèticament i amb la dicció.

Aquests dos eixos temàtics m'agradaria treballar-los a partir de la documentació de les meves pròpies derives i desenvolupant formes de visualitzar-los en espais interiors. En qualsevol cas, la meua interacció amb persones i espais també formaria part del treball que vull desenvolupar a Berlín, de tal manera que un gran tema que voldria considerar seria la forma en què es desplacen de l'espai públic al privat determinades situacions i com n'és de necessari tenir en compte, per a cadascun d'ells, diferents aspectes.

El meu treball es basa en inquietuds polítiques i socials. Se serveix de materials i metodologies simples i quotidians, buscant produir obres que puguin ser interpretades per espectadors amb diferents nivells de comprensió.

M'interessa molt la cultura lliure (conceptualment i pràcticament). En general, utilitzo procediments analògics on el procés és visible i es pot copiar; models de producció col·lectiva i metodologies *do it yourself*.

A nivell tècnic, no utilitzo només un mitjà, el corpus de la meua obra és interdisciplinari. Treballo amb vídeo, instal·lacions, *performances*, impresos, collages i amb residus (escombraries), entesos en un sentit literal i expandit. De cadascuna de les tècniques n'obting beneficis que s'adapten a la intenció que tinc. No obstant això, penso que són més importants els processos que porto a terme i que procuro manifestar.

M'agrada interpretar la figura de l'artista com un editor, una espècie de catalitzador d'experiències múltiples, un organitzador d'arxius, com qui disposa una determinada informació en un ordre i uns codis que poden repercutir de diferents maneres en les persones que en gaudeixen.

M'interessa molt desenvolupar estratègies de producció col·lectives, problematitzant l'autoria i el lloc que ocupa la societat a l'interior de l'obra d'art. En aquest sentit, l'espai social és incorporat en els meus projectes com un material més, entenent-lo com a construccions polítiques, elements iconogràfics, normes de conducta o hàbits, entre altres coses.

TOKIO WONDER SITE (JAPÓ)

El jurat del TWS va escollir Ángel Núñez. L'artista inicià la seva estada l'1 de setembre i l'acabà el 30 de novembre de 2009.

La meua estada m'ha dut a plantejar diferents grups de treball que m'interessa desenvolupar. El primer grup apareix com una primera reacció a l'aclaparadora qualitat visual de la ciutat, els seus carrers, la seva il·luminació; els seus rètols són ben coneguts en el nostre imaginari col·lectiu, tots tenim presents les escenes de *Blade Runner* rodades a Shinjuku. Aquest aspecte queda reforçat pel fet que, normalment, en el meu treball la llum i la percepció apareixen com a elements primordials. M'interessava, doncs, especialment, captar aquesta sensació que produeix estar en un carrer a Tòquio, una sensació que és única per la relació especial de la seva llum i de la seva escala.

Això em va dur a plantejar un grup de peces que utilitzen un sistema de projecció mapada de vídeo de manera que, a sobre de diferents objectes col·locats en l'espai - la majoria tenen una forma cúbica - pogués projectar imatges de vídeo en les seves diferents cares. Aquestes serien imatges dels cartells lluminosos sense fi de la ciutat, de la qual podria generar una petita miniatura, de nit, en la qual només es perceben canvis de llum i de color. El sistema de projecció mapada permet canviar la sensació de pantalla plana del vídeo dotant la imatge d'una qualitat tridimensional i, per tant, escultòrica, on la forma cúbica dels objectes reproduceix la forma dels rètols lluminosos de la ciutat. Amb això, creo una projecció que es va movent d'objecte a objecte, formant una cadència de llum i color.

La sensació d'experimentar la massiva aflluència de signes i cartells publicitaris sense realment entendre el que anuncien recorda allò que Roland Barthes descriu en el seu llibre *L'imperi dels signes*: "En aquest país (Japó), l'imperi de símbols és tan immens, tant en l'excés de la comunicació, que l'intercanvi de signes manté una fascinant riquesa, mobilitat i subtileza..."

Aquest és un estudi del Japó basat en la semiòtica, que encara avui sembla una de les millors guies per a entendre el país.

Una d'aquestes peces es va muntar en un dels Open Studios del Tokyo Wonder Site.

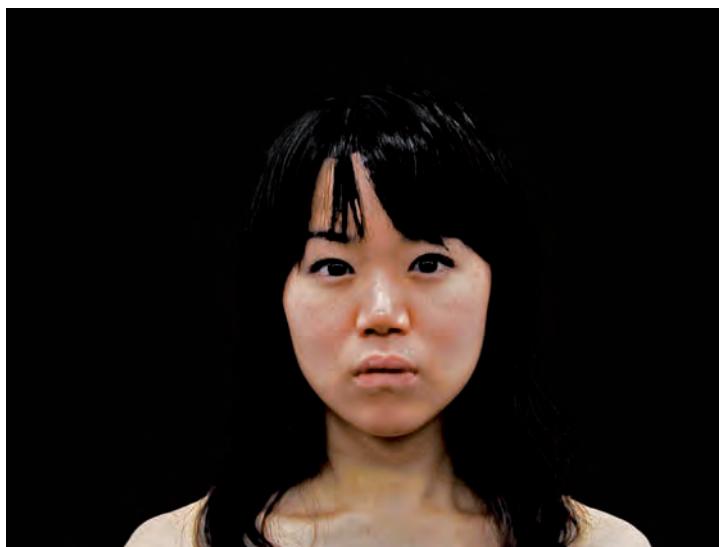
Un segon treball se centra a captar l'aparent normalitat nipona, que per a la visió occidental no té res de normal, i amb aquesta idea en la ment estic desenvolupant una sèrie de retrats dels treballadors del Tokyo Wonder Site. Bàsicament, no m'interessava utilitzar cap tipus de les ja tan explotades subcultures de la ciutat, simple-

ment m'interessa fotografiar la més banal i quotidiana de les realitats amb tot l'element d'estranyesa que això suposa per a qui visita el Japó per primera vegada.

I un tercer treball es basa en la idea de la utilització del text *L'elogi de l'ombra* de Junichiro Tanizaki i d'imatges preses en vídeo de la ciutat. Aquest llibre exemplifica la problemàtica de l'occidentalització del país i d'alguna manera explica el curiós equilibri que el país manté entre una societat tremendament moderna i el respecte per uns valors tradicionals que en cap moment s'han perdut.

La intenció és superposar imatges del Tòquio contemporani sobre una narració en àudio de fragments d'aquest text en un intent d'entendre aquesta dicotomia entre una tradició espectacular i una modernitat que també ho és, i al seu torn entendre com ambdues realitats perviuen en la vida quotidiana, que és potser el fet més sorprenent per a la mirada occidental.

La Comissió de Programes d'Hangar també seleccionà l'artista japonès Soshiro Matsubara per a una residència de 3 mesos de gener a març de 2010.

CONTEMPORARY IMAGE COLLECTIVE DEL CAIRE (EGIPTE)

El jurat del CIC del Caire va escollir Álvaro Sau. L'artista inicià la seva estada l'1 d'octubre, i la finalitzà el 31 de desembre de 2009.

Durant la meua estada a Egipte he tractat de continuar una sèrie de retrats que vaig començar a realitzar al País Basc. Pel tipus d'espais i persones que em solen interessar, a Egipte se m'han multiplicat les possibilitats, encara que, d'altra banda, adaptar-se a un nou lloc i als codis que faciliten una relació directa amb les persones que volia retratar ha dut el seu temps. Especialment atent als gestos, les atmosferes i el temps, he fet un retrat de la meua experiència en aquest país i de gent que he anat coneixent al llarg d'aquests 3 mesos.

Vaig començar la meua carrera com a pintor, però aviat el format vídeo em va cridar l'atenció. Em va fascinar immediatament la possibilitat de manipular el temps, l'acció i els fets; així que vaig començar a utilitzar aquests paràmetres per a compondre les meves primeres peces. Després d'un breu període d'abstracció pura, que va ajudar a enriquir molts aspectes del meu actual estil, vaig començar a desenvolupar un llenguatge propi per a explicar espais, atmosferes i personatges que utilitzo com a eines de treball habituals.

Utilitzant un equip lleuger i manejable, tracto d'acostar-me a persones i entorns amb la major immediatesa, més enllà de tot discurs o reivindicació. En aquests retrats, m'agrada aconseguir que es filtri a la imatge un present diferent, que transcorre proper al silenci.

La Comissió de Programes d'Hangar també seleccionà l'artista d'Egipte Mahmoud Khaled per a una residència de 3 mesos, de setembre a novembre de 2009, en un taller d'Hangar.

Mahmoud Khaled viu i treballa a Alexandria, on es va llicenciar en art especialitzat en pintura i serà a Hangar del 3 de setembre al 30 de novembre. El seu treball gira al voltant de la multidisciplina. Treballa des del vídeo fins a la instal·lació. El seu treball ens explica les múltiples investigacions dels documents, en moltes de les seves varietats, des del document social fins a l'institucional. Les seves últimes obres semblen fer un gir i es dirigeixen cap a un terreny on s'analitza la trajectòria políticocial i com afecta les nostres vides quotidianes.

FONCA-CENART, MÈXIC DF (MÈXIC)

El jurat del FONCA seleccionà Karin Dolk per a una residència de 4 mesos, de setembre a desembre de 2009, a Mèxic DF.

Projecte Talento para llorar:

Entre les pràctiques funerals, el gest de plànyer és dels més antics. Present en les cerimònies d'Egipte, Grècia i Roma, la planyedora actuava com una mena d'actriu tràgica capaç de dur el públic a la catarsi.

Per a la Beca Hangar-FONCA/CENART a Mèxic DF, proposo desenvolupar un projecte audiovisual sobre les planyedores; una expressió pública del dolor a través d'un llenguatge primitiu, d'un ritual que ha desaparegut a la societat contemporània.

Actualment recollim aspectes d'aquestes manifestacions dramàtiques i purgatives en programes confessionals televisius com *El diario de Patricia*. En aquests xous, podem trobar la tragèdia, la comèdia i la catarsi; la representació aristotèlica del nostre temps.

A la ciutat de San Juan del Río, al nord de Mèxic DF, se celebra, en el seu Museu de la Mort, un concurs nacional de planyedores cada 1 de novembre.

En aquesta espècie de xou de talents, se celebra un funeral on les planyedores mostren el seu dramatisme amb l'objectiu de guanyar el concurs. Segons el museu, tenen tan sols un minut per a mostrar les seves qualitats i dots per a "plorar el mort". L'únic requisit d'aquestes dones entre 15 i 99 anys és que tinguin "talent per a plorar".

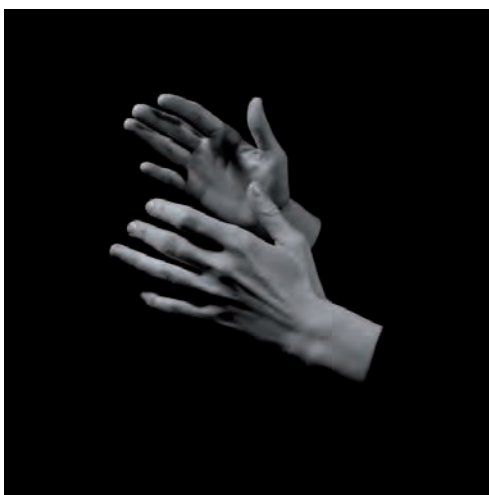
Talento para llorar estarà compost per material audiovisual recollit entorn dels símbols relacionats amb la cultura de la mort, així com per entrevistes amb les concursants i el mateix desenvolupament del concurs, material que al seu torn gestarà els treballs resultants.

D'una banda, el projecte versarà sobre les concursants planyedores des d'un punt de vista postmodern, ja que conformen una representació d'una representació, una mena de metaficció formada per sons guturals, plors i gestos.

De l'altra, les obres resultants descontextualitzen l'acte de plànyer i el converteixen en una contemplació del concepte de teatre, de la imitació d'una única acció i la seva interpretació (el dol, la tragèdia) que, per la seva banda, ens pot conduir al *punctum* de Barthes, relacionat amb la memòria i la representació fotogràfica, així com amb la mirada (Lacan, Deleuze) i les teories de Butler sobre la performativitat del gènere.

Els meus treballs i projectes són una reflexió sobre els mecanismes de la comunicació i els múltiples llenguatges que se'ns ofereixen diàriament i que, de vegades, pel subtil acord sociocultural, no decodifiquem. Utilitzo activitats i rituals quotidians, frases, materials i objectes com a eines de recerca per explorar les concepcions d'identitat. Aquestes eines són descontextualitzades i transformades en obres audiovisuals que ens resulten familiars i alienes al mateix temps –que qüestionen la nostra condició social, cultural i de gènere en relació amb l'Altre i que confronten el significat obvi de paraules i accions amb un estat aliè a tal pacte.

Les esquerdes que apareixen entre el significat i el significat del llenguatge ens aboquen a l'interstici: l'escletxa emergent entre allò que volem comunicar i allò que l'alteritat interpreta constitueix la *raison d'être* de la meua obra.

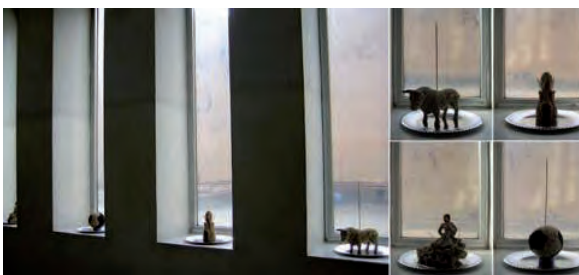

CONSELL DE LES ARTS I LES LLETRES DEL QUEBEC/AXÉNEO7 (CANADÀ)

Enguany, l'artista seleccionat va ser Patrick Bérubé, que va fer una estada en un taller d'Hangar durant 4 mesos, de gener a abril de 2009, procedent de Mont-real amb la beca d'intercanvi entre el govern del Quebec i la Generalitat de Catalunya. El març va participar a la mostra *Printemps de la Francophonie* a l'Institut Francès de Barcelona.

En el seu treball posa en relleu la fragilitat humana i els nostres comportaments davant situacions d'impotència i pèrdua de control.

Durant la seva residència a Hangar treballarà sobre certs clixés d'Espanya i de Barcelona, a través d'imatges turístiques, objectes i atraccions populars de la ciutat.

DUENDE - ROTTERDAM (PAÏSOS BAIXOS)

El jurat de Duende de Rotterdam va escollir Jorge Satorre. L'artista inicià la seva estada l'1 de juliol i la va acabar el 30 de setembre de 2009.

Projecte *The Erratic*:

Al setembre de l'any 2008, el port de Rotterdam (Maasvlakte), el més gran d'Europa, va iniciar una impressionant transformació a partir d'un pla d'expansió d'un 20% del seu terreny. El projecte preveu un període de 5 anys de treball en què s'obtidran 2.000 hectàrees noves de terra ferma per mitjà de l'extracció i reubicació de sorra.

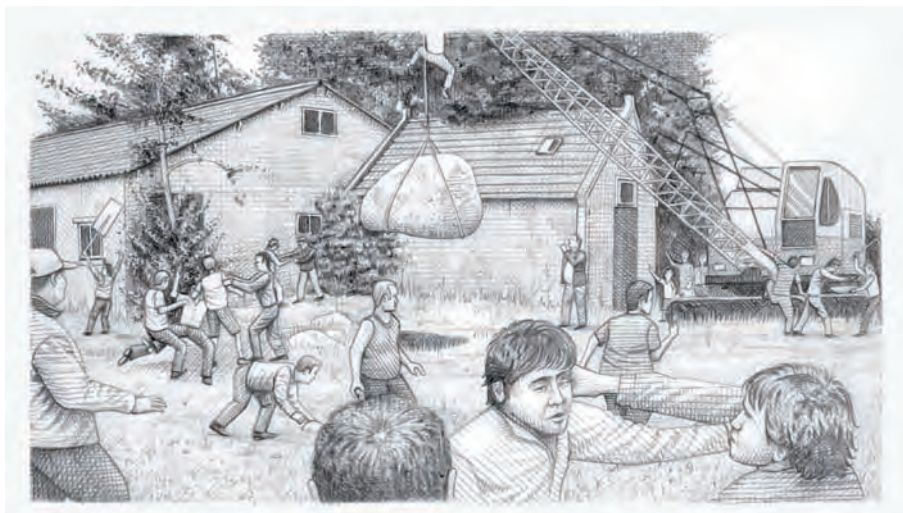
Sobre la base de les lleis ambientals vigents en la Unió Europea i sent conscients de l'impacte que aquesta intervenció provocarà, el projecte inclou un programa de compensació ecològica i una sèrie d'esdeveniments i projectes on un grup d'artistes vam ser convidats a donar la nostra opinió de l'"smithsonià" succés.

La meua proposta gira entorn d'aquesta mateixa idea o intenció de compensar, la qual està lligada a la cultura holandesa des de fa segles i que em sembla tan fascinant i respectable com impossible, especialment si es tracta d'un tema ecològic. No crec que hi hagi manera de compensar sense provocar un nou efecte. Sense entrar en exemples, els mètodes de compensació es donen comunament en llocs diferents als afectats. Malgrat que s'intenta que aquests llocs siguin al màxim de propers possible, aquest fet evidentment té com a conseqüència un "reallotjament" en el territori nou, pel qual la cadena es torna infinita. En el pitjor dels casos, la compensació és simplement econòmica, i s'assigna un valor monetari al terreny destruït.

Durant la creació del nou port, s'utilitzaran grans pedres comprades a Escandinàvia per a la construcció de dics o murs de contenció. Curiosament, gairebé en la seva totalitat, les poques roques que es poden trobar en terreny holandès van arribar fa milers d'anys des d'aquesta regió per mitjà d'un procés lent de desplaçament de la glacera.

La meua proposta per a aquesta invitació implica una absurda compensació simbòlica, una mena de caricatura de la situació i d'aquest tipus de mètodes en general, amb la intenció d'apuntar a la impossibilitat abans esmentada. Un geòleg analitzarà una roca d'unes quatre tones de pes, de les que van arribar d'Escandinàvia durant la darrera era glacial, amb la intenció de determinar exactament el seu lloc d'origen. Una vegada tinguem aquesta informació, la roca serà desplaçada fins a aquest lloc per a procedir al seu abandonament, proposant així un mínim i fals balanç pel que fa a les noves pedres escandinaves que s'introduiran en terreny holandès durant els propers anys.

El títol del projecte prové de la denominació d'aquest tipus de roques .

CITTADELLARTE (ITÀLIA)

Finalment, el jurat de la Fondazione Pistoletto va escollir Diego del Pozo per a una estada a la Fondazione des del 15 de juny fins al 15 d'octubre de 2008. Durant l'estada desenvolupà el projecte *Dinero caducado*:

El vídeo que estic realitzant gràcies a aquesta beca, i a manera de prototip, mostra les reaccions de diferents persones sobre una pregunta hipotètica: què passaria si els diners caduquessin cada cinc anys?

Alguns dels participants no creuen que sigui una bona idea, uns altres pensen tot el contrari, però és clar que és una pregunta estranya. Es va voler involucrar en el projecte ciutadans de Biella i també alguns actors i actrius de la ciutat. Els ciutadans donen la seva opinió personal, mentre que les opinions que interpreten els actors i actrius introdueixen una situació semifictícia en el vídeo, perquè tot i que també són opinions reals, han estat preses de diferents blocs d'Internet i lleugerament modificades. La història i les històries fictícies són vehicles fonamentals en l'elaboració de les meves obres. M'agradaria crear noves ficcions per a pensar sobre les nostres societats en el futur.

En els últims anys, he estat desenvolupant projectes sobre l'elaboració social del cos, les identitats i el desig. La idea de com materialitzar el desig i els estats d'ànim que aquests processos generen en l'individu és una de les motivacions que impulsa el meu treball.

Assistim a una fragmentació radical del nostre temps amb la distinció entre el temps laboral i el temps lliure. No obstant això, hem creat un sistema que ha aconseguit que el nostre temps lliure i d'oci sigui també un temps de producció. Treballem i produïm en tot moment, fins i tot de manera inconscient, amb la nostra vida al voltant de les indústries de l'oci, la producció immaterial i la producció simbòlica del consum. Aquesta situació condiona per complet la construcció de subjectivitats, que són construïdes d'acord amb les necessitats d'aquest sistema, cosa que les indueix a estats de molta precarietat.

En aquest sentit, m'interessa el pensament i les anàlisis de Judith Butler en relació a quin és l'estatus d'integració dels subjectes en les seves societats, i també pensar quines són les conseqüències de la idea de distinció del postcolonialisme, com ho va enunciar Pierre Bourdieu; del concepte de precarietat permanent de l'individu en els diferents sistemes productius contemporanis, com ho enuncitava Gayatri Spivak; i del desig planificat pels *mass media*, com ho enunciaven Guy Debord o Gilles Deleuze.

M'interessa reavaluar el subjecte com un concepte molt més ampli, complex i divers que el d'individu. La part subjectiva de cada individu s'enriqueix en gran mesura dels processos col·lectius que es produeixen. Per això, em sembla molt important repensar una cartografia en col·laboració, contemporània, que pugui reflectir i motivar nous sistemes productius.

M'intriguen les formes de la producció, la idea social imposada sobre el desig, la solitud que caracteritza les societats occidentals, els seus processos d'individualització, com a adequació i admiració del sistema de consum, de la cultura de l'èxit i de l'espectacle.

Les meves obres reflexionen sobre el concepte d'intercanvi. Vull explorar les relacions del nostre sistema econòmic amb la construcció d'afectes. En quina mesura els valors de la rendibilitat i el benefici requerits sempre en la inversió dels nostres diners, els nostres recursos i el nostre treball, també són aplicats en les nostres relacions familiars, d'amistat o fins i tot amoroses. Una altra qüestió interessant és pensar en quina mesura el treball afectiu o les tasques de cura de persones estan sent regulats en termes productius i, si és així, quines són les conseqüències d'aquesta situació. Les lògiques del sistema de producció s'han infiltrat en les lògiques emocionals. Existeix, també, una regulació dels afectes.

4. Plató i sala polivalent

Responsable del servei: Rocío Campaña

4.1. Projectes

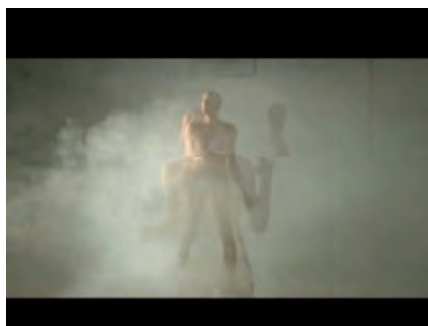
Videoclip "La increíble historia de Carles Carolina"

Autor/s: Goal Studio

11/2009

Sala Polivalent, 1 jornada

Video on els personatges estan animats en flash i passen per diferents decorats fets en cartolina i filmats en stop motion.

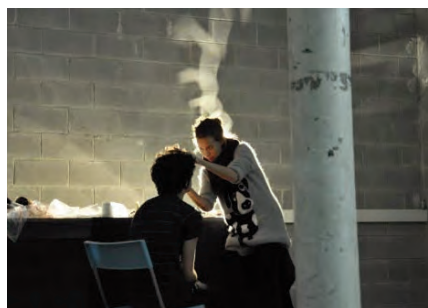
Videoclip "Katarrama Stuma"

Autor/s: Goal Studio

11/2009

Sala Polivalent, 1 jornada

Banda de rock que simula que toca mentre uns famèlics es contornegen per l'espai.

Videoclip "La panceta británica"

Autor: Ferran Capdevila

11/2009

Sala Polivalent, 1 jornada

Enregistrament individual de cada músic davant el ciclorama (chroma key).

Cançó: The Robotonne.

Panzer Chocolate

Autor/s: Projecte que arriba de la mà de la Fundació Digitalent

11/2009

Nova nau plató, 1 jornada

Curtmetratge

Julie, una estudiant de doctorat en Arqueologia, creu que el més valuós d'art espoliat pels nazis pot trobar-se amagat en alguna part dels Pirineus, però ningú accepta les seves hipòtesis per inconsistents. Amb l'ajuda dels seus

companys Rask (especialista en llocs sagrats i virtuosa de la informàtica), Jose (rata de biblioteca) i Micky (fotògraf) assoleix donar amb evidències, però les seves investigacions els acosten perillosament a cercles nazis clandestins. A pesar de les amenaces i els intents de posar fre a la seva empresa, per fi donen amb les coordenades exactes del tresor i surten a buscar-lo. El lloc, amagat a la meitat de les muntanyes, resulta ser un búnker segellat en el qual troben diversos munts de caixes amb Panzer Xocolata, les rajoles de xocolata miraculoses, amb metametamina, que Hitler repartia a les seves tropes per a infondre'ls una capacitat de lluita sobrehumana. Tot es torça quan els nois decideixen provar la xocolata i perden el control. No triguin massa a adonar-se que no estan sols i que aquest lloc amaga molt més del que aparenta. Un ésser monstruós, abillat amb l'uniforme de les SS, comença una brutal massacre per fer-los pagar per la seva gosadia. Julie tindrà ocasió de confirmar les seves sospites sobre l'espòli d'art i experimentarà en primera persona els salvatges rituals nazis. En el paper de víctima, per descomptat.

Spot benèfic

Autor/s: El Banquillo

10/2009

Sala Polivalent, 1 jornada

Rodem un spot benèfic per a la conscienciació sobre l'Esclerosi Lateral Amiotròfica. El guió va sobre una dona que va en cadira de rodes (i que és la directora de la fundació) que s'acosta a un personatge que intuïm que és un metge i li pregunta si hi ha algun tractament per a aquesta malaltia. Ella mateixa li diu que ha sentit a parlar de les possibilitats amb les cèl·lules mare, però el suposat metge es disculpa dient-li que ho sent molt però que no s'hi pot fer res.

Adult Contemporary

Autor: Carles Congost

10/2009

Nova nau plató, 5 jornades

Fotonovel.la. El conjunt fotogràfic es va estrenar a la galeria Joan Prats.

Teaser Festival Slamdance

Autor/s: Boolab SL

10/2010

Sala Polivalent, 2 jornades

Trailer / curtmetratge

Vídeo per a l'obertura del 16º festival de Slamdance, festival de cinema independent americà.

El vídeo consisteix en una metàfora a través d'una nena que es converteix en adolescent. Del canvi de ser nena a adolescent de 16 anys. Veiem a la nena ballant i com trenca la closca d'un ou, com donant a entendre que surt de l'ou, per fer-se gran..

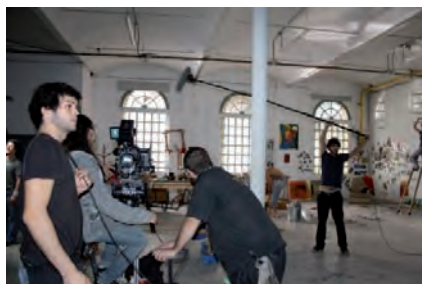
Videoclip Tokyo sex destruction

Autor: Kenneth Santos

08/2009

Sala Polivalent, 1 jornada.

Videoclip de la cançó "The Sound Of Your Soul".

A straight son

Autor/s: Escándalo Films S.L.

12/2009

Sala Polivalent, 4 jornades.

Teaser

El *teaser* es basa en tres personatges: un pare i els seus dos fills, que parlen a càmera explicant coses els uns sobre els altres. És a dir, el pare parlarà sobre els fills i els fills sobre el pare i el germà. Tot el que diuen és negatiu. Finalment, acabarem veient els tres personatges al terrat bevent cervesa, sense parlar. El *teaser* ens ha de portar a pensar que potser aquests tres personatges no són tan diferents com ells poden creure i que, en el fons, són una família.

The Particle

Autor: Alex Posada

09/2009

Nova nau plató, 7 jornades.

Instal·lació

The Particle és una escultura cinètica que experimenta amb color, so i moviment. Un sistema de monitorització de sensors analitza els moviments dels usuaris en l'espai expositiu. Al voltant de l'espai ocupat per l'escultura es defineix un sistema de so envoltant que reacciona i esdevé un tot amb el moviment i la llum.

Faking it, El fals orgasme

Autor: Jordi Herreros, Zip Films

07/2009

Sala Polivalent, 1 jornada.

Documental de creació

Aproximació als nous paradigmes d'identitat i gènere vinculats a la sexualitat a través de l'artista *performer* nord-americà Lazlo Pearlman. Una reflexió sobre la percepció del cos i les identitats, de com es constitueixen i es *performen* socialment. Falsegem per buscar una coherència cultural? Es pot realment separar natura i cultura?

Direcció i guió: Jo Sol

Edició: Afra Rigamonti

Intervenien: Lazlo Pearlman, Judith Butler, Beatriz Preciado, Lydia Lunch, Jango Edwards, Nina Braunsteiner, Sophie Evans, Nacho Vidal i Maria Llopis

Durada: 86 minuts

Format: HD

Productors: Jordi Rediu i Norbert Llaràs

Una producció de Zip Films

E-ristoff Internative Festival

Autor/s: Sigfrid Mariné, CP Proximity

06/2009

Sala Polivalent, 4 jornades.

Concert

L'“E-ristoff Internative Festival” és una sèrie de concerts peculiars que es realitzen en sales singulars. Els concerts es retransmeten exclusivament per Internet i no estan oberts al públic en general. Els pocs assistents al concert són blogaires que hagin participat en la difusió de la campanya. El primer concert té lloc el 7 de juny (lluna plena) a les 12 de la nit.

La vida privada de Helena

Autor: Daniel Clavero

08/2009

Nova nau plató, 1 jornada.

Videoart

Es tracta d'un videoart en el qual representarem l'opressió social en què viu la societat actual fent dels personatges uns titelles en mans del poder dirigent, mitjançant unes cadenes o cordes que actuaran sobre els personatges i els sotmetran a la seva voluntat i els obligarà a fer actes dels quals només la mateixa persona hauria de ser ama, en la intimitat. Paral·lelament, existeix una visió externa encarnada en el personatge de l'Helena, que està present en tot moment, ho veu tot però no actua, i fa de la soledat la seva única companya de viatge en un món que no li agrada però que no fa res per canviar.

Liboria

Autor/s: CIA Catarsis, Pedro Gutiérrez

08/2009

Nova nau plató

5 mesos *Performance*

Liboria és un estat existent, universal. Un *liborià* visita una dona que intueix que dins seu existeix “quelcom” que li és desconegut. En aquesta trobada, entendrà que la seva intuïció i el seu propi ésser... la faran entrar a Liboria. Liboria és el recorregut d'un naixement, passant per on creiem que hem estat, on som o on serem algun dia...

Intèrprets:

Idurre Azkue

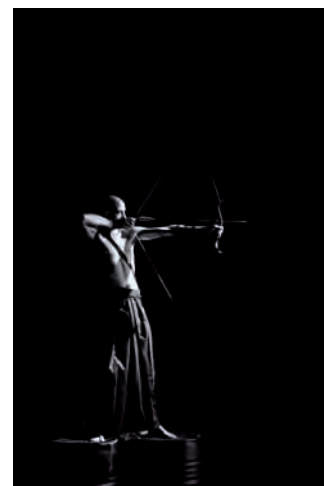
Jordi Vall-lamora

Jesús Ramírez

Guillermo Esteban Zapatero

Direcció: Pedro Gutiérrez

Durada: 1h aproximadament. *Performance* en procés.

El fin del mundo

Autors: Carlo Padia, Carlos de Diego

08/2009

Plató, 5 jornades.

Curtmetratge, comèdia de situació.

Dos amics es disposen a passar un tranquil cap de setmana en una casa a la muntanya, provant videojocs, quan, de sobte, esclata una guerra nuclear que acaba amb la humanitat. A partir d'aquest moment en David, un programador de videojocs, i en Dídac, un aturat de llarga durada, hauran de fer

front a un entorn que ha passat de ser un paisatge bucòlic a una natura amenaçadora.

Aïllats de la civilització, la supervivència no els resultarà fàcil a dues persones les principals preocupacions de les quals havien estat, fins al moment, saber com treure un dvd de la capsa sense ratllar-lo i tornar-lo a introduir sense que tampoc patís cap desperfecte.

Persona

Idea, guió i realització: Ángeles Ciscar

Direcció d'accions: Hansel Nezza

Realitzador *stream*: Hansel Nezza

Direcció i execució tècnica: Jean Carlos Ramos

Textos: Orit Kruglanski.

Edició musical: Michel Parra

Realització video: Jovan Cvetkovski

06/2009

Plató, 18 jornades.

Coproducció

A vegades, així, em funciona. D'altres, és millor no tenir-me en compte, sobretot quan estic cansada. Després hi sou tu i ell i l'altre brega que brega..., i jo, que ja no sé ni com em dic, me n'oblido i em perdo a la pista. Encara sort que hi ha un cartell que diu com, quan i què. De vegades, s'agraeix que hi hagi un referent tot i que el canviïn de seguida. Si m'agafa molt perduda, li faig cas. Altres, no tinc cap. Altres, més segura, li porto la contrària i quan estic contenta amb el meu rombe, ja me l'han canviat. No importa, sóc una dona del meu temps, flexible, capaç de reinventar-me i mudar-me cada diumenge, si cal. En darrera instància, no hi ha recepta que valgui. Així que unes vegades me n'assabento de tot i altres em poso les ulleres de sol que em vas regalar, surto al carrer i connecto el meu iPod. Una exposició vivent. Una experiència d'edició lliure. Una *performance* on no se sap qui és el *performer*. Un experiment en temps real i espai virtual. Una reflexió en imatges en un espai íntim sense parets.

Apología de la Salvación

Autor: Pedro Eurrutia

06/2009

Plató, 1 jornada.

Fotografia

En aquesta sessió fotogràfica es realitzaran imatges de referència per a la generació d'"estampetes" (sèrie de peces dins el projecte global) en les quals, partint de l'estètica de les estampes religioses, es generaran noves imatges que revisen el concepte de salvació.

Videoclip Fur Voice

Autor: Jordi Cusso

06/2009

Sala Polivalent, 1 jornada.

Videoclip de la cançó "Caramel", en col·laboració amb The Ortiz.

Lapssus

Autor: Xavier Miralles

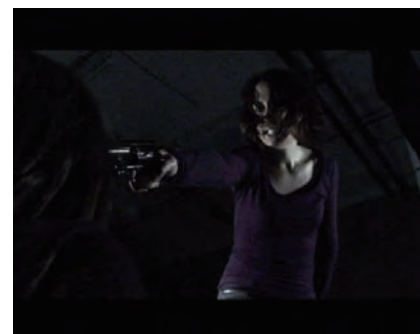
06/2009

Sala Polivalent, 1 jornada.

Curtmetratge

L'Esther és una noia amb un futur prometedor. Després d'una nit de celebracions pel seu ascens, es desperta en un lloc desconegut.

Alguna cosa terrible ha passat durant la festa, però no es recorda de res. Aquí comença una angixant recerca per descobrir-ho.

Renacimiento

Autor: Ignacio F. Rodó

06/2009

Sala Polivalent, 2 jornades.

Curtmetratge

Aquest treball és la història d'un personatge que durant tota la seva vida ha hagut de respirar amb una màquina de respiració artificial. A Hangar es va recrear l'habitació del protagonista.

Vídeo d'introducció a la web d'Eristoff

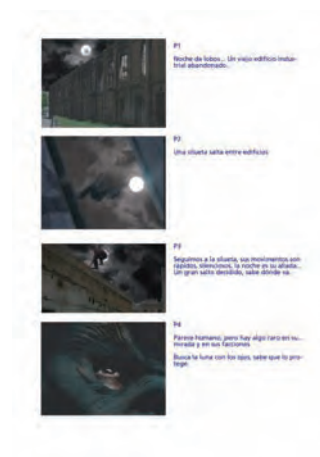
Autor/s: Lantanafilms

06/2009

1 jornada, Sala polivalent.

Publicitat

Presentació per als concerts d'Eristoff. La sinopsi del vídeo parla d'un noi amb una màscara de llop que s'introdueix en un hangar abandonat, troba un radiocaset antic i hi escolta el contingut d'una cinta.

Faces

Autors: Maria Llopis, Lalalab.

12/2009

Plató, 1 jornada.

Vídeo postpornogràfic realitzat en col·laboració amb Lalalab.

Sexe entre dones, pràctiques SM, sempre mirant a càmera ja que el vídeo és per a una peça en què un programa informàtic creat per Lalalab canviarà les cares dels protagonistes de l'escena per les cares dels assistents a la instal·lació. Es tracta d'una sèrie de 3 vídeos.

Así trabaja Fina Lunes

Autora: Fina Lunes

05/2009

Plató i exteriors, 1 jornada.

Sessió fotogràfica per al llibre *Así trabaja la fotógrafa Fina Lunes*, d'Artual Ediciones. Llibre de promoció personal, en el qual l'artista explica la seva forma d'afrontar les diferents imatges, que són fruit tant d'encàrrecs comercials com d'obra personal, i les tècniques que utilitza. Fotografies amb models que serviran per explicar com treballa l'artista.

Reanimadors d'objectes

Autor/s: Marcel Pié Barba, productora Estampa

04/2009

Plató, 1 jornada

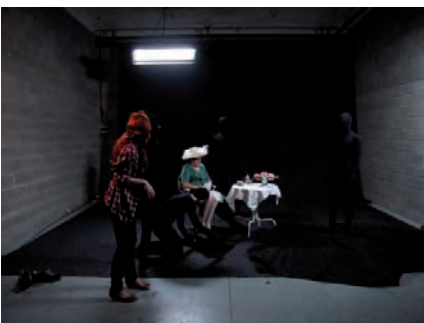
Curtmetratge

Premi del concurs de guions de projectes de curtmetratges

Organitza: FEICAT

Quatre persones han estat convocades a participar en una acció de treball creatiu a l'entorn de la reutilització de residus. L'acció ha tingut lloc durant vuit hores (una jornada laboral) i se'ls ha pagat un sou corresponent. Els han proposat com a objectiu crear una sèrie il·limitada d'objectes mitjançant la reutilització dels residus que ells mateixos han generat durant els 30 dies anteriors a l'acció. Memòria de direcció: l'acció que es proposa està orientada a donar eines i regles del joc a un grup de persones especialment avesades a aprofitar els residus que generen per tal de reinventar-ne els usos; la consciència que es vol despertar no és tan sols la de l'esfera domèstica, sinó reivindicar un tipus d'economia que es nodreix d'invertir la tendència (no produir nous residus sinó recuperar els existents). Es planteja com una jornada de treball de quatre persones amb la intenció de crear un escenari possible, uns objectius concrets de treball, un sou per les hores dedicades, i se simulen les condicions actuals d'activitat en el món laboral.

El títol conté aquest doble sentit entre animació i reutilització i un símil clínic, com en el cas de la reanimació *in extremis* d'un malalt a l'hospital. Aquests objectes són reanimats per seguir existint amb unes altres funcions.

Videoclip Blueberry Hills

Autor/s: Goal Studio

04/2009

Plató, 1 jornada.

Videoclip, StopMotion

Una noia està prenent el te i de cop la situació es transforma de manera que ella esdevé l'estrella d'un Peep Show. Un exercici d'artificis reals contat en un pla seqüència.

Sessió de fotos Franco Maestrini

Autor: Fran Blanes

04/2009

Plató, 1 jornada.

Sessió fotogràfica per al videobook de Franco Maestrini.

Home is where the heart is

Autor: Ben Dierckx

04/2009

Plató, 1 jornada.

Instal·lació interactiva amb so, a partir d'una filmació en directe.

Forma part d'una sèrie de treballs que parteixen d'objectes que tenen referències a un sentit de llar.

Els objectes formen part d'una instal·lació amb càmera que filma i processa la imatge en directe en relació amb l'ambient sonor de l'entorn a través d'un ordinador.

La peça queda entre una instal·lació i una experiència de *live video*. En aquest cas, es combinen tres objectes: un quadre amb flors, una estàtua amb una creu catòlica i un aquari, tot de producció xinesa. Un *patch* de Max mesclarà la filmació en directe amb una seqüència preenregistrada d'un aquari. El so de l'ambient determinarà els matisos de la imatge.

The image: Installation with decorative frame with embroidery and statue from China shop, base with computer, cinema software, camera, projector, sound projection system, variable dimensions, 2009.

Broken Time HD DVD, 8'10", 2009

Perrxs Horizontales

Autora: Lubna Horizontal

03/2009

Sala Polivalent, 1 jornada.

Vídeo postporno

Aquest projecte sorgeix d'un altre d'anterior, *Mujeres Horizontales*, que va néixer fa uns quants anys quan un bon dia em vaig preguntar què seria de la meua nodrida vida sexual quan sigui vella. Vaig començar a pensar sobre com n'està de desequilibrat el tema de la prostitució en el sentit de a qui s'ofereix, a qui va dirigida.

Ara pretenc reprendre el projecte però d'una forma diferent, més senzilla, més atractiva i enfocada no solament a l'escena lèsbica majoritària sinó a tota aquella persona que desitgi follar o jugar amb mi o amb alguna de les altres persones que decideixin participar en el projecte.

<http://pornoterrorismo.com/perrxs-horizontales/el-proyecto/>

Pratiques de moda

Autor: Ferran Mansanet

03/2009

Plató, 1 jornada

Fotografies de moda com a pràctica de l'IEFC.

Cesare

Autor: Àngel Moya

02/2009

Plató, 1 jornada.

Curtmetratge

De manera inesperada, tota la gent que es troba en un gratacel decideix suïcidar-se al mateix temps.

Videoclip del tema “Monstruos” per al grup Elvira

Autor/s: The Hands

03/2009

Sala Polivalent, 1 jornada.

Videoclip

Enregistrat a càmera lenta. L'artista apareix sol a l'espai, cantant, en blanc i negre.

Videoclip del tema “El mundo es mejor” per al grup Presidente

Autor: Josep Pi

03/2009

Sala Polivalent, 1 jornada.

Videoclip

Es tracta d'un videoclip que parodia altres videoclips famosos. A Hangar es van rodar 2 escenes.

EXTERIOR CARRER INDUSTRIAL. Els 5 músics fan una coreografia. No hi ha *atrezzo*.

EXTERIOR FAÇANA O PARET INDUSTRIAL. 2 músics parodien una lluita amb espases de joguina. Com a *atrezzo* només hi ha un bidó de cartró simulant un foc (que es farà amb paper de seda).

A veces

Autors: Raquel Labrador, Anders Hattne

12/2009

Plató, 2 jornades.

Projecte audiovisual

A veces és un projecte de col·laboració entre Anders Hattne i Raquel Labrador. Ambdós havien col·laborat anteriorment en projectes de videocreació i en aquesta ocasió col·laboren amb altres músics en la creació de material audiovisual que s'utilitzarà en viu.

Reunió del projecte *Disonancias*

Usuaris del servei: Disonancias, Tere Badía

03/2009

Plató, 1 jornada.

Reunió de treball del projecte *Disonancias*, una plataforma per impulsar la innovació oberta i col·laborativa entre artistes i empreses.

<http://www.disonancias.com/es/>

La transubstanciación de la carne

Autor/s: Jaume Pitarch

02/2009

Nova nau plató, 1 jornada.

Videoart

És una mirada zenital sobre un trencaclosques que reproduïx l'*Adam i Eva* de Dürer. Sense interrompre el pla fix, la càmera enregistra la progressiva transformació de la imatge per mans desconegudes que intercanvien les peces a la vegada que es relacionen en un erotisme discret. Al final d'un llarg procés de descomposició i recomposició, Adam i Eva han deixat de mirar-se. Reapareix, així, l'interès de l'artista per acotar les accions mitjançant el video i identificar el rastre i el valor de determinats gestos. Carregada d'ironia, a primera vista la seva obra sembla humorística, quasi divertida. No obstant això, a mesura que un es familiaritza amb el seu treball, descobreix una visió més tràgica, profunda i complexa dels temes que aborda. En els darrers anys, explora la possibilitat de lligar l'ordre de les “coses físiques” amb altres ordres més abstractes, tot revisant el

mode en què aquestes “coses físiques” poden ser ecos d’una realitat que no “encaixa” i que ens desconcerta.

Años de Silencio

Autor/s: Patofilms S.L., Marcel Leal

02/2009

Sala polivalent, exteriors Can Ricart, 4 jornades

Curtmetratge de ficció

L’equip de Patofilms va rebre una subvenció de l’ICAA (Instituto de las Artes y Ciencias Cinematográficas) i ara es presentarà a l’ICIC (Cultura de la Generalitat) per la subvenció a curt acabat.

En plena postguerra, una dona i el seu fill netegen la casa quan un estrany rumor crida l’atenció del nen, que descobreix, sorprès, la seva mare mirant per la finestra amb angoixa. Tot i que tots els adults justifiquen incòmodes que deu ser una tempesta llunyana, aviat es descobrirà la veritat sobre la naturalesa del soroll, que canviarà la seva vida per sempre.

Humty Dumty, ritual para una caída

Autor: Ramon Ayala

02/2009

Sala Polivalent, 1 jornada

Videoart

Realització: Ramón Ayala Ortega

Fotografia: Guto Golçalves Moura

Art i estilisme: María Lavilla

Producció: Víctor Manuel Velasco

Voldríem recrear, amb elements molt senzills, l’univers de Lewis Carroll, les seves fonts i els prejudicis que pesen sobre la seva percepció, a través de retrats dels seus personatges en un esborrany d’elements mínims.

Portar tota aquesta imatgeria de la cultura pop a través de moviments mínims de les figures en l’espai. Els personatges seran tractats com si fossin escultures en la tradició clàssica. El projecte està orientat a explorar les possibilitats i restriccions que imposa el format súper 8 i les seves possibilitats extremes de llum i ombra. La natura es troba entre el reportatge fotogràfic i la revisitació de bodegons, tríptics i díptics victorians.

Videoclip The New Raemon

Autor/s: Bogaloo Films S.L., Alejandro Marzoa

02/2009

Espai Nova nau plató, 1 jornada

Conversió de The New Reamon en l’home-pinyata. Utilitzarem la sala per convertir-la en el laboratori on tenen raptat l’artista i el van transformant en una pinyata humana.

Dshambukare

Autor/s: Noemí Laviana

02/2009

Sala polivalent, exteriors d’Hangar, 1 jornada

Videopromo del set d’Orl

L’artista es fa anomenar ORL (<http://www.myspace.com/orl1>) i el vídeo és per a la cançó “Dshambukare”. No és un videoclip sinó un videopromo del set que Orl porta al concert, és a dir, una acurada posada en escena amb dos músics i uns visuals de fons. El vídeo el volem enregistrar parcialment en exteriors, només amb els músics i part de la sala polivalent.

Los milagros de la voluntad y su fuerza plástica

Autora: Julia Montilla

02/2009

Espai Nova nau plató, 4 setmanes

Julia Montilla: direcció, il·luminació i fotografia

Ramon Rey: il·luminació

Juande Jarillo: fotografia

Es tracta d'un encàrrec d'Alberto Martín, coordinador de programació del Servicio de Actividades Culturales de la Universidad de Salamanca, i d'una producció del Centro de Fotografía.

Són recreacions en estudi a partir de les explicacions de testimonis oculars del miracle del sol dansant a Fátima. Descripció de l'esdeveniment seqüencialment, per mitjà d'un paral·lisme entre aquestes percepcions sensorials i els fenòmens naturals (boires, tempestes, halos...)

Partint d'un punt de vista racionalista, abordem el miracle com el relat hiperbòlic d'un fenomen natural. D'altra banda, confrontant l'antic concepte de miracle amb el seu homòleg present, l'efecte especial, es pretén aprofundir en el fet que allò miraculós pressuposa una certa tecnicitat, fins i tot quan aquesta està oculta, i la tecnicitat, al seu torn, depèn d'un cert sistema de "creences", és a dir, la percepció dels espectadors.

Cargando

Autores: Apatches (Noemí Laviana, Raquel Labrador)

01/2009

Sala Polivalent, 4 jornades

Realització i audiovisuals en directe.

Coreografia: Victoria Macarte i Apatches

Intèrpret: Victoria Macarte

Música: Anders Hattné i Noemí Laviana

Cargando és una reinterpretació d'una de les parts que componen la *performance* d'Apatches *Diestra y Siniestra*, que per a aquesta ocasió hem desenvolupat i convertit en una peça independent. Seguim explorant aquí la convergència entre diferents llenguatges escènics i noves tecnologies, que ens permet expressar cada idea en diversos plans de profunditat. En aquesta revisió, un personatge es carrega de si mateix per després desprendre's dels seus diferents "jo", jugant així amb la idea de l'existència d'un "jo" real i les múltiples impressions de nosaltres mateixos que projectem a l'exterior.

Aquesta *performance* es va presentar a la Casa Elizalde el dia 18 de febrer, com a finalista de la IV Mostra de Peces Curtes de Dansa +aprop.

Reunions Emulsión Sur

Autor/s: Emulsión Sur, Carlos Crespo

01/2009

Sala Polivalent, 1 cop al mes de gener a juny

Reunions d'associacions de fotògrafs de Barcelona per preparar el festival Emulsión Sur. Una trobada que sorgeix d'una petita associació juvenil de fotografia que intenta mostrar treballs fotogràfics d'una manera oberta a un públic al qual difícilment arribarien d'una altra forma. L'associació desenvolupa principalment la seva activitat en el municipi de Getafe.

Passi de vídeos *Sóc català en Argentina i Càsting Klein*

Autor: Fran Blanes

01/2009

Sala Polivalent, 1 jornada

Projecció dels vídeos de Fran Blanes:

Jardín de raíces, Dvd Interactiu, Dionís Escorsa, 2005, Mapa Fest

Càsting Klein, 14 minuts, 2008, Hangar Klein

Sóc català en Argentina, 2007, Cactus Films

Jordi Mind

Autor: Oscar Sol

01/2009

Plató, 4 setmanes

Primers assajos de la *performance* multimèdia de dansa que integra projeccions de vídeo i sensors de moviment per manipular paràmetres d'àudio i vídeo en temps real.

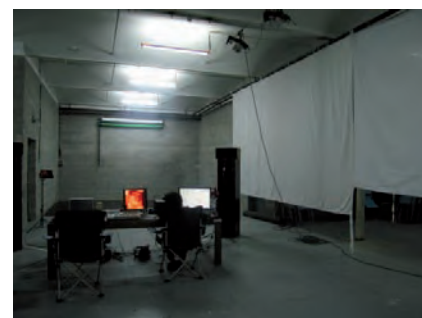
Proves de seguiment de càmera per a instal·lacions de sòl.

Enregistrament de vídeo d'un directe audiovisual multipantalla.

Sempre hi ha un espai i un temps per reflexionar i trobar la música que alimenta l'ànima i l'ànima que alimenta la vida.

En Jordi fluctua entre dos mons diferents i paral·lels. Quan la dualitat -material i espiritual- es complementa, sorgeix la creació de tot procés orgànic. Perquè res existeix en estat pur ni tampoc en absoluta quietud, sinó en contínua transformació.

Una proposta que a través de la dansa i la realització de vídeo en directe mitjançant càmera i ordinador -processant bucles i efectes en temps real- recrea la unió de cos i ànima en recíproca i permanent evolució. L'autor no és una proesa tècnica, ni interpretativa, ni musical, però sí una proesa per a nosaltres feta en cos i ànima.

Nueve segundos de negro

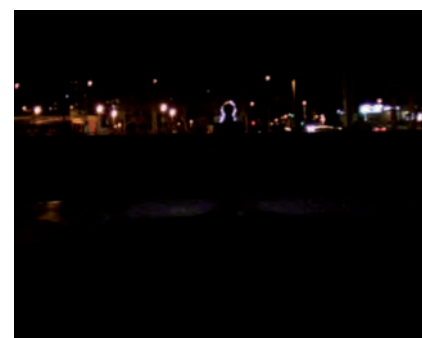
Autora: Alex Reynolds

01/2009

Plató, Kid flaixos, servei autoedició

Proves per a una obra videogràfica d'1 minut per a la web www.thisisjuly.com.

El testimoni d'un pacient mentre se sotmet a una operació a la vista serveix com a punt de partida per parlar d'un procés de treball que implica una cerca lenta per intentar arribar al sentit i a la precisió.

4.2. Col·laboració amb Cromosoma

Hangar i la productora audiovisual Cromosoma han acordat una col·laboració per tal que els artistes, a través d'Hangar, puguin accedir al plató de Cromosoma. Aquest plató està situat molt a prop d'Hangar

Especificacions:

100m² de superfície, pràcticament quadrat i sense llum natural
No està insonoritzat, però sí compta amb aïllament acústic. No té reverberació
Disposa d'un cromà i un "sense fi" que pot pintar-se del color que es necessiti.
No es tracta de paper, sinó d'una construcció
6m d'alçada
2 preses de 20kW
Grup electrògen
Muntacàrregues industrial
Places de pàrquing
3 Sales polivalents adjuntes (vestuari, producció...)
Connexió a Internet
Telèfon
4 Lavabos independents

L'horari de treball es de 8 AM a 8PM, de dilluns a divendres. Els cap de setmana són negociables.

Com accedir-hi:

Es reserva l'espai directament, contactant a través del correu rocio@hangar.org, si està disponible en les dates que es demanen. El primer dia d'ús es signa un contracte, es paga per endavant i es deixa una fiança de 60 €, en el cas que només es llogui l'espai, i de 100€ en el cas que es llogui també material. Aquesta es recuperarà al final de l'estada. Cal deixar l'espai net i recollit, fer-se càrrec de la brossa generada, no deixar-hi mobiliari ni restes de materials o altres objectes.

Projectes realitzats en aquest espai:

Ho fatto un fioretto

Autora: Ilaria Mauro

11/2010

1 jornada, vídeo

La temàtica general del projecte és l'abstinència, i serà presentat al mes de desembre a l'espai F de Mataró.

El vídeo presenta una acció on una figura femenina (coberta de sucre), sumergida en un espai blanc i sobre una taula també blanca, comença a llepar, menjar, devorar un cor 'humà' fet de sucre, fins que s'emborratxa, amb fàstic i nàusees.

CV'series

Autora: Cecilia Vallejos

10/2009

2 jornades, vídeo

Vídeos curts sobre la memòria d'un mateix a través del temps. Es van realitzar per al programa Sobrenatural III de La Porta.

El pla és realitzar aquesta sèrie fent un resum visual de la trajectòria de diferents persones a mode de currículum vitae explicat per les accions i/o esdeveniments importants de la vida de cada persona amb la que he triat per treballar aquesta sèrie.

Per fer això, la meua metodologia de treball és la següent: cada persona és entrevistada fent una breu síntesi d'informació general, professió, edat, característi-

ques, etc. A partir d'aquesta entrevista, jo selecciono el material que m'interessa que aquesta persona tradueixi en accions/ gestos/ moviments/ moments que siguin d'alguna manera reproduïbles físicament sense l'ús de la paraula. Després, amb aquesta col·lecció de moments enregistrats en vídeo i l'entrevista feta prèviament, em plantejo un guió per al muntatge de vídeo corresponent als anys de la trajectòria d'aquesta persona. Quant al treball de càmera necessari per a cada part d'aquesta sèrie de vídeos curts, el meu interès se centra a captar les accions i característiques personals, per tal de fer-les visibles d'una manera simple i sense massa artificis d'edició. Per a cada persona, em plantejo a més determinades regles de tipus formal i/o estètic amb les quals m'interessa treballar a nivell d'imatge; ex: fragmentació de la imatge/ Multifocalitat d'un moment/ dinamisme de postures estàtiques, etc. La primera part d'aquest projecte la vaig començar a Àmsterdam, amb una ballarina clàssica (Bojana Mladenovic). A la part del projecte a BCN, el procés compta amb una part extra (a més de l'enregistrament i edició de la persona per a aquesta part), ja que faré proves d'enregistrament de la mateixa situació amb l'objectiu de provar una versió d'instal·lació d'aquest mateixa sèrie.

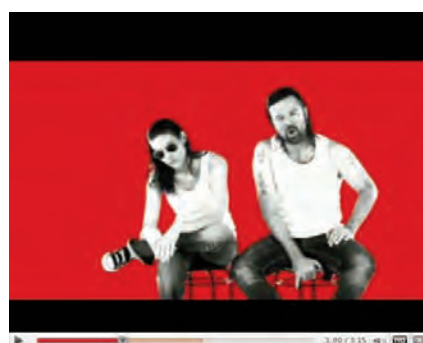
Videoclip *Grita* per a Jarabe de Palo

Autor: Marc Giralt

04/2009

Cromosoma, 1 jornada.

És un videoclip amb dues parts molt diferenciades: una va amb una animació i l'altra sobre un fons de colors. La part de colors és la que rodarem al plató sobre un fons de *chroma*, amb dos personatges, en Pau Donés i l'Aixa.

5. Medialab

5.1. Vídeo

Responsable del servei: Glòria Martí

Postproduccions

Creadors que han utilitzat el servei d'edició de vídeo aquest any:

Antoni Abad i Glòria Martí

David Bestué

Juan Carlos Bracho

Brooke Borg

Oriol Caba

Pep Dardanyà

Cristina Lucas

Núria Marquès

Joan Morey

Rosa Muñoz

Tere Recarens

Juan Carlos Rego

Marc Serra

Col·lectiu SiteSize

Cecilia Vallejos

Marc Vives

Gener a març

Ciberians, arxiu de cultura contemporània

Iniciat el mes d'octubre de l'any 2008.

La producció d'aquest projecte es va dur a terme des del departament de vídeo: per a aquest gran projecte es va utilitzar material de lloguer, tècnics de càmera externs i un editor extern que va ser contractat d'octubre a desembre del 2008

L'equip estava integrat per:

Producció: El tigre de cibèria

Edició: Glòria Martí (Hangar) i Pol González (extern)

Càmera: Pol González (extern), Xavi Hurtado (extern)

So: Carlos Gómez (extern)

Grafisme: Pedro Hugo

Total d'entrevistes: 64 (diverses durades)

Format: HDV i Betacam Digital

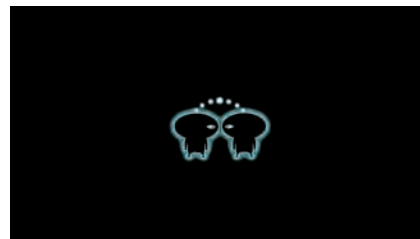
Aquestes entrevistes es poden trobar a la web:

http://www.youtube.com/view_play_list?p=EEF55BB973966C81

Aquests programes es van emetre al canal 33 TDT a principi d'any.

Entrevistats:

Albert Alcoz (cineasta experimental), Marcel·lí Antúnez (artista), Tomás Aragay (director de teatre, coreògraf, guionista de cinema), Josep Bohigas (arquitecte), Xavier Bovés (companyia Playground), Eugènia Broggi (editora), Curro Claret (dissenyador industrial), Ernest Collado (performer codirector del festival MAPA), Carles Congost (artista), Jose Luis de Vicente (periodista i comissari independent), Ignasi Duarte (actor, dramaturg i cineasta), Eduard Escofet (poeta i productor), Eva Franch Gilabert (arquitecta), Roger Gual (cineasta i realitzador de publicitat), Àlex Guifreu (dissenyador gràfic), Andrés Hispano (realitzador i crític), Simona Levi (performer, activista), Maria Llopis (postpornògrafa), Jordi Mitjà (artista i editor), Ana Mir (dissenyadora industrial), Marta Oliveres (promotora cultural), Gabi Paré (Cube.bz escenògrafs), Tanit Plana (fotògrafa), Marc Recha (cineasta), Daniel Riera (fotògraf), Enric Ruiz-Geli (arquitecte), Txema Salvans (fotògraf), Albert Serra (cineasta), Alex Trochut (dissenyador gràfic i il·lustrador).

Març a maig

Finalització dels vídeos que va presentar el col·lectiu SiteSize format per Joan Vila-Puig i Elvira Pujol per al projecte de Catalunya per a la Biennal de Venècia

La comunitat inconfessable

Nom realitzador: SiteSize (Joan Vila-Puig, Elvira Pujol)

Manuel

Durada: 23 minuts

Format: miniDV

Edició: Elvira Pujol

Subtitulació, postproducció color i masterització: Glòria Martí

Repensar Barcelona

Durada: 1 hora i 30 min

Format: HDV

Càmera: Pol González (extern)

Postproducció so: Carlos Gómez (extern)

Edició: Glòria Martí (Hangar)

Subtitulació: Glòria Martí (Hangar)

Postproducció color: Glòria Martí (Hangar)

Gràfics: Glòria Martí (Hangar)

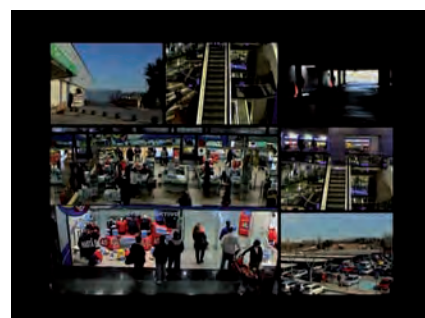
Portes de l'infern

Monocanal

/oop 20 minuts aproximadament

Edició: Glòria Martí (Hangar)

Format: mini DV Imatge

Esriptura del paisatge

Edició: Elvira Pujol

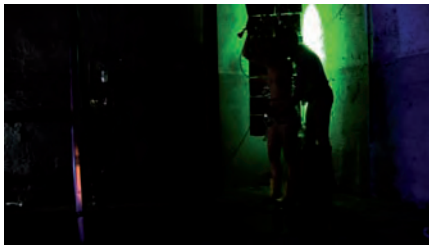
Retoc color i masterització: Glòria Martí (Hangar)

Àgores

Edició: Elvira Pujol

Retoc color i masterització: Glòria Martí (Hangar)

Maig

UKI performance

Nom realitzador: Shu Lea Cheang

Artista convidada per Hangar per a la realització d'un taller; durada 2 mesos. Va finalitzar amb una *performance* que es va dur a terme als tallers oberts d'Hangar.

Composició de l'equip d'enregistrament:

Producció: Núria Marquès

Càmera 1: Merche Blasco (Hangar)

Càmera 2: Glòria Martí (Hangar)

Càmera 3: Jovan Cvetkovski (Hangar)

Més informació sobre aquesta producció a Central de producció i MediaLab

Agost- setembre

La liberté raisonnée

Autor: Cristina Lucas

Director de fotografia: Diego Domínguez Velasco

Edició: Glòria Martí (Hangar)

So: Carlos Gómez (extern)

Maquillatge: Syrie Jo Blanco Walsh

Ajudant de producció: Joseba Moso

En el paper de Llibertat: Elena Alonso

Actors: Asociación Cultural 2 de Mayo, Móstoles

Producció: Centro de Arte Dos de Mayo, Comunitat de Madrid.

Format: HD

Durada: 4:46 min

En aquesta obra Cristina Lucas s'apodera de la imatge de l'emblemàtica obra de Eugène Delacroix (1830) per a crear una composició on els personatges prenen vida i a càmera molt lenta mostra una altra lectura dels fets que es representen en el quadre.

Setembre

Stick, Snake, Spectre, Stone

Nom realitzador: Núria Marquès

Animació

Durada: 5 min

Format: HD

Animadors: David Nasser i Jan Philipp Hochstetter
 Text: Cristina Suau
 Edició: Glòria Martí (Hangar)
 Disseny de so: Burbuja
 Enregistrament de so: Elena Honduras
 Veu en off: Núria Marquès
 Producció: Obra Social SA NOSTRA Caixa de Balears, Diario de Mallorca, Hangar.

Fer adventure

Nom realitzador: Tere Recarens
 Durada: 3: 49 min
 Format: mini DV
 Edició: Glòria Martí (Hangar)
 Loop per a instal·lació monocanal
 Centre Cultural Fontana d'Or de Caixa Girona.

Fan

Autor: Marc Serra, artista resident
 Una peça sobre una hipotètica reflexió artística en la cultura adolescent
 Concepte, fotografia i direcció artística: Marc Serra
 Càmera: Glòria Martí (Hangar)
 So: Carlos Gómez (extern)
 Making off: Xavi Hurtado (extern)
 Assistent de fotografia: Amets Iriondo
 Il·luminació: Amets Iriondo, Marc Serra
 Edició: Glòria Martí (Hangar)
 Estilisme: Gisela Rodríguez
 Producció: Rocío Campaña, Núria Marquès (Hangar)
 Gravat a la galeria H20
 Fet amb el suport d'Hangar

Octubre

Inexplicable Odeur

Autor: Marc Serra, artista resident
 Concepte i direcció: Marc Serra
 Operador de càmera: Oriol Bosch
 Il·luminació: Marc Serra i Oriol Bosch
 Edició: Glòria Martí (Hangar)
 Producció: Marc Serra amb el suport d'Hangar

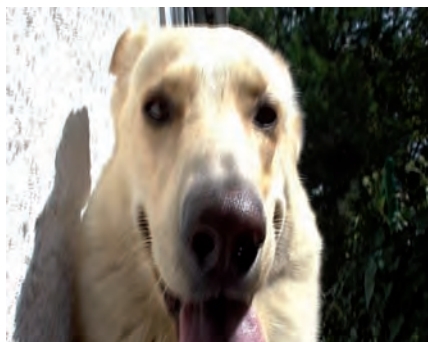

Canal*Saharauí

Format: HDV
 Autor: Antoni Abad
 Programació: Lluís Gómez (Hangar) i Eugenio Tisselli
 Documentació: Glòria Martí (Hangar)
 Producció: megafone.net
 Canal produït per: megafone.net, Hangar i Artifariti
 Documentació en vídeo sobre el canal*Sahrauí del projecte megafone.net de l'artista Antoni Abad; dins el marc d'Artifariti en aquest canal un grup de joves saharauis dels campaments de refugiats de Tindouf, a Algèria, transmeten les seves experiències a Internet utilitzant telèfons mòbils.

Octubre/novembre

One Dog comes

Producció: La Porta, cicle: Sobrenatural/2009

Format: miniDV

Durada: 12 min

Autor: Rosa Muñoz

Edició: Glòria Martí (Hangar)

Càmera: Roberto Romero

Actors: Soren Evinson, Ka, Alba Munera i Rosa Muñoz

RABAT

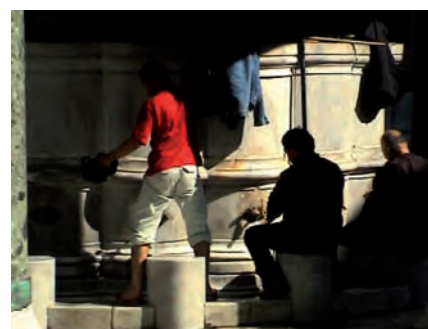
Autor: Juan Carlos Rego

Durada: 3'40"

Video monocal

Format: miniDV

Edició: Glòria Martí (Hangar)

AYIN

Autor: Juan Carlos Rego

Durada: 2'49"

Video monocal

Format: miniDV

Edició: Glòria Martí (Hangar)

CV Series PART II - BEA

Producció: La Porta, cicle: Sobrenatural/2009

Format: HDV 108050i

Durada: 11'18 min

Autor: Cecilia Vallejos

Edició: Hangar

Càmera: Pol González

Actors: Bea Fernández

Novembre

DOCUMENT- Ketubah project

Autor i direcció: Brooke Borg

Productor: Txell Bonet

Director de fotografia: Jordi Fàbregas

Assistent director de fotografia: Alan Fàbregas

So: Josué Pascual/Raúl Hinojoso

Edició: José Ramón Fernández

Subtitulació: Glòria Martí (Hangar)

Masterització DVD: Hangar

Producció: La Capella

Estado de Cambio

Autors: Marc Vives i David Bestué

Durada: 6 min

Format: animació

Realització: Joana Teixidor i Patricia Gea (autoedició)

So: Miguel Vargas i José Lozano

Producció: Obra Social Caja Madrid per a l'exposició Desplazamientos-Generaciones

Masterització DVD: Glòria Martí (Hangar)

LAB. 50

Origen, Peregrinació i Ofrena

Autor: Pep Dardanyà

Durada: 9 min

Format: HDV

Masterització de Blu-RAY per a exhibició

ÀNIMA NEGRA

Gritos y Susurros

Autor: Joan Morey

Edició dels vídeos de les lectures dramatitzades a partir de la instal·lació sonora ÀNIMA NEGRA. GRITOS Y SUSURROS, Conversaciones con los Radicales: de Joan Morey, realitzades a la Capella el març del 2009.

BCN Producció'09

L'autor ha fet servir material de lloguer, autoedició i edició d'Hangar amb tècnic.

Es poden consultar els projectes realitzats en el servei d'autoedició en la secció Imatge digital (5.2.).

Valoracions

Aquest any s'ha pogut notar una certa disminució de la demanda del servei d'edició de vídeo atribuïble, en tot cas, al moment econòmic en què ens trobem. Com és sabut, arreu s'han cancel·lat projectes o bé s'han reduït pressupostos.

És cert, però, que el nombre total d'edicions completes realitzades en aquesta àrea en cap moment ha disminuït, sinó que ha augmentat.

En els dos primers mesos de l'any es va acabar el projecte Ciberians, arxius de Cultura Contemporània, que es va entregar a principis de març.

Aquest projecte que es va començar a realitzar al mes d'octubre del 2008 dins del departament de vídeo, i consta d'un total de 64 entrevistes.

D'aquestes, 11 es van entregar a finals de desembre de 2008 i les 53 restants, més les masteritzacions de so, reedicions i gràfics de les anteriors es van realitzar i entregar durant el primer trimestre de 2009.

Això dona un total de 67 edicions realitzades durant l'any 2009 més la resta de treballs, que ha consistit en masteritzacions, subtitulacions i assessoria per a realitzadors.

L'any 2008 el nombre d'edicions completes va ser de 25, incloent-hi les 11 del projecte Ciberians.

A partir del mes de març no ha estat necessari comptar amb el suport d'editors extres, a causa de la crisi econòmica esmentada.

Material edició vídeo

La llista de material actual és la següent:

Sala d'edició amb tècnic

1 MacPro 3,1 - QUad-COre Intel-Xeon 2,8 Ghz x 2, 4GB RAM

1 targeta gràfica NVIDIA GeForce 8800 GT

2 monitors Apple Cinema HD 23"HD

1 disc dur extern 1,6 Terabyte LaCie Exeme

1 targeta LHe Aja Kona, SDI, HD-SDI, analog HD/SD

1 KL-Box-LH for KONA

2 monitors àudio autoampliables M1 Active MkII ALESIS

1 monitor JVC SD vídeo 14" - TM-H150C

1 monitor Sony SD vídeo 14"

1 VTR digital Betacam Sony DVW-M2000P (equipament d'Hamaca)

1 magnetoscopi Sony DVCAM DSR-80P DVCAM/miniDV

1 gravadora Blu-Ray Lacie

1 reproductor DVD

1 magnetoscopi Sony HVR-M15U compact Desktop HDV/DVCAM/DV VTR 1080i NTSC/PAL

1 magnetoscopi Sony U-MATIC SP VO-9600P

1 magnetoscopi VHS Panasonic NV-FJ603

1 lector DVD Sony DVP-NS330

Software:

Final Cut Pro 6.0.6

Cinema Tools 4.0.1

Color 1.0.4

Compressor 3.0.2

DVD Studio Pro 4.2.1

Live Type 2.1.3

Motion 3.0.2

Soundtrack Pro 2.0.2

DivX Converter 2.0

Title Exchange

On2Flix Standar
Toast 9 Titanium
Annotation Edit
Annotation transcriber

Estacions d'autoedició

Situades al Medialab, són per a l'ús d'aquells creadors que vulguin realitzar l'edició ells mateixos. Formats: mini-DV, DVCAM i HDV

1 MacPro. DUal-Core Intel Xeon. 2 processadors de doble nucli a 2.66Ghz.
4GB RAM
2 monitors 19" Samsung
Software:
Flnal Cut Pro 6.0.5
Cinema Tools 4.0.1
Color 1.0.2
Compressor 3.0.2
DVD Studio Pro 4.2.1
Live Type 2.1.3
Motion 3.0.2
Soundtrack Pro 2.0.2
DivX Converter 2.0
Title Exchange
On2Flix Standar
Toast 9

1 Power Mac G5 model: 7.3 / 2 X 2.76 GHz CPU 2,56GB RAM
2 monitors panoràmics LG Flaton Wide 21"
1 VCR SONY HVR-M10E HDV 1080i, DVCAM, miniDV
1 targeta de captura vídeo analògic 10bit SDI D-Link BlackMagic Extreme
Software:
iMovie
iDVD
Flnal Cut Pro 6.0.5
Cinema Tools 4.0.1
Color 1.0.2
Compressor 3.0.2
DVD Studio Pro 4.2.1
Live Type 2.1.3
Motion 3.0.2
Soundtrack Pro 2.0.2

5.2. Imatge digital

Responsable del servei: Merche Blasco

L'àrea del medialab comprèn una àmplia gamma de necessitats, tant dels artistes que s'adrecen al centre per desenvolupar els seus projectes com del mateix centre per al desenvolupament de les seves activitats.

A banda dels equips necessaris per realitzar aquestes activitats, Hangar posa al servei de la comunitat artística un assessorament tècnic en àrees de vídeo, àudio, imatge digital fixa i muntatge.

Dins l'espai, s'ha fet un ús especial del servei d'autoedició i impressió en gran format. En el primer cas, hem constatat favorablement l'adquisició d'una nova estació. Respecte de la impressió en gran format, l'equip tècnic ha rebut formació per part d'un equip especialitzat en gestió del color per realitzar calibracions específiques per a cada tipus de paper, cosa que ens ha permès donar cabuda a treballs en nous suports sense perdre la precisió d'una línia de treball íntegrament calibrada.

A més a més, des del medialab s'ofereix un servei d'assistència en el muntatge de les activitats del centre, des de la previsió d'equipaments necessaris per a un esdeveniment fins, en ocasions, a la coordinació tècnica durant l'esdeveniment, passant pel muntatge i desmuntatge.

Igualment, els seus tècnics s'han involucrat íntegrament en projectes específics com a operadors de càmera o enginyers de so.

Finalment, també es gestiona des d'aquesta secció el contingut de la web d'Hangar relatiu a les activitats realitzades al centre.

Els serveis oferts de forma més detallada són els següents:

Impressió en gran format

En aquest servei cal destacar que aquest any els treballs han estat menors en nombre però s'han realitzat durant un període més llarg. És a dir, hem notat que els artistes han vingut a desenvolupar un treball més prolongat de recerca o producció en comptes de treballs més puntuals, cosa que considerem molt positiu ja que aquesta és la idea amb què vam concebre inicialment aquest laboratori digital.

El servei posa a la disposició dels artistes el següent equipament:

- Impressora de gran format Epson Stylus 9600 (cedida per Epson)
- Guillotina de gran format
- Papers disponibles: Epson premium glossy photopaper, premium semimatte photo paper, enhanced synthetic paper i doubleweight matte paper

Gràcies al patrocini d'Epson, Hangar disposa d'un servei d'impressió digital de gran format a un preu molt assequible. El servei és conduït per un tècnic, que assessora i prepara els treballs dels usuaris, optimitza el resultat i mostra la correcta manipulació en la preparació de les imatges. Com ja hem comentat, aquest tècnic ha rebut la formació necessària per a realitzar perfils específics de color de nous papers, amb la qual cosa s'ofereixen noves possibilitats d'experimentació a artistes que així ho demanin.

Escaneig i retoc de fotografia i imatge digital

- Power Mac G5 model 7.3 / 2 X 2.76GHz CPU / 2,56GB RAM per al retoc d'imatge digital
- Escàner Epson Perfection V750-M PRO

- 1 impressora làser color DIN A4 HP2600n
- 1 impressora injecció de tinta de qualitat fotogràfica EPSON R1800 per a formats A4, A3 i impressió de DVD
- 1 impressora làser color EPSON C4200
- Tauleta gràfica WACOM graphite classic

El reemplaçament dels components digitals enfront dels analògics en aquest camp comporta immediatesa, abaratiment i capacitat de clonació en els treballs, però també un alt risc quant a una eventual mala gestió del color en els passos intermedis.

L'eficàcia o ineficàcia de l'administració del color rau exclusivament en el correcte ajustament de les nostres manipulacions digitals al comportament correcte de les parts analògiques. Amb aquest objectiu vam contractar un equip especialitzat en gestió de color que va dur a terme les següents tasques al medialab:

- Calibratge dels monitors Lacie 19"
- Calibratge de l'escàner Epson Perfection V750-M PRO (per a positius i negatius)
- Ajustaments de la impressora Epson9600 per a ús òptim en estat nadiu
- Creació de perfils específics per a cada suport. Aquest treball es realitza amb l'equip Colour Confidence Profiler

Autoedició de vídeo i àudio

Per a ús d'aquells creadors que, disposant prèviament de coneixements bàsics del software, vulguin realitzar l'edició ells mateixos. Recomanem als usuaris que portin un disc dur propi, de prou capacitat per a la realització del treball, a fi de mantenir l'ordinador en bon estat i evitar pèrdues innecessàries d'arxius. En aquesta estació es pot realitzar part o la totalitat de l'obra en els formats miniDV, DVCAM i HDV, i, si així ho desitgen els usuaris, passar a la sala d'edició amb la Glòria Martí per a la finalització i masterització del treball amb l'ajut del tècnic d'edició (retoc, titulació, tall final, bolcat, etc.).

L'equip de què disposa l'estació d'autoedició és el següent:

- 1 Power Mac G5 model 7.3 / 2 X 2.76GHz CPU / 2,56GB RAM
- 1 Power Mac G5 model 7.3 / 2 X 2.76 GHz CPU 2,56GB RAM
- 4 monitors panoràmics LG Flaton Wide 21"
- 1 targeta de captura vídeo analògic 10bit SDI D-Link BlackMagic Extreme
- 1 VCR SONY HVR-M10E HDV 1080i, DVCAM, miniDV (per capturar i bolcar)

Software:

iMovie, iDVD, Final Cut Studio 1:

- Final Cut Pro 5.1.4
- Cinema Tools 3.1.2
- Compressor 2.3
- DVD Studio Pro 4.1.2
- Motion 2.1.2
- SoundtrackPro 1.1

1 PC Dual Core Optaron 64 amb Ubuntu Studio (Linux)

Estacions de consulta d'Internet i altres usos

El medialab disposa de diferents ordinadors per a consulta i gestió del treball a la Xarxa. D'aquesta manera, els usuaris poden treballar a Internet amb el suport dels tècnics, així com d'escàners, impressores i els dispositius suficients per a la confecció de dossiers, pàgines web i multimèdia en general.

Equipament:

- 1 PC Intel (R) Pentium (R) 4CPU 3200MHz equipat amb Windows

Muntatge i documentació d'activitats desenvolupades al centre

Hangar proporciona els equips i assistència necessaris per al muntatge de les activitats

programades al centre. Ocasionalment també s'encarrega de la documentació de les activitats o de l'*streaming*, tot i que aquesta és una tasca que des del centre intentem redirigir vers els organitzadors de les activitats.

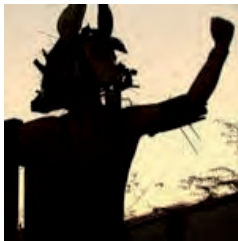
Suport en producció per a artistes

Per a alguns projectes concrets, en els quals determinats artistes han necessitat una assistència més especialitzada com ara la d'un tècnic de muntatge o assistència exclusiva en *performances*, hem proporcionat aquest suport també des d'aquesta secció del centre. Alguns exemples en són el projecte *Theremin Tapestry*, de Chicks On Speed, *Persona*, d'Ángeles Ciscar, la documentació i entrevistes del festival Fundub, etc.

Treballs realitzats

A continuació, oferim un llistat dels treballs desenvolupats durant el 2008 i que il·lustren els serveis explicats:

Autoedició de vídeo

Anubis (the construction of a myth)

Autora: Laura Celada

05/2009

El buit i la fragilitat embolcallen l'ànima de la societat contemporània. El sistema socioeconòmic postcapitalista s'ha posat en dubte.

Anubis, el déu xacal dels morts, s'ha despertat. Tres mil anys més tard, la infinita delicadesa de la decadència de l'imperi global emmudeix la seva glòria, transgredeix el seu poder mitològic, intensifica la seva ambigua condició d'altre i transforma el ritual de conducció de l'ànima en una pregunta constant.

Persona

Autora: Ángeles Ciscar

Usuari del servei: Jovan Cvetkovski

10/2009

Treball d'edició per al projecte PERSONA.

PERSONA és una instal·lació en un espai vigilat per vídeo que reflexiona sobre la imatge del cos com a suport de construcció de la identitat. Una peça que proposa un joc de reflexes on espectadors i performer interactuen i construeixen junts la peça mentre són vistos per un altre públic connectat a la xarxa. Presentat a HANGAR el 18 i 19 d'octubre

Vídeo Comercial THE LIGHT

Autor: Pol González

10/2009

Vídeo corporatiu encarregat per CINEGALLERY, distribuïdora de l'empresa de material d'il·luminació The Light. Vídeo per a la difusió de les noves pantalles de leds The Light 4Long i 6Light.

Lloc d'exposició: Feria de Madrid BROADCAST'09, Website

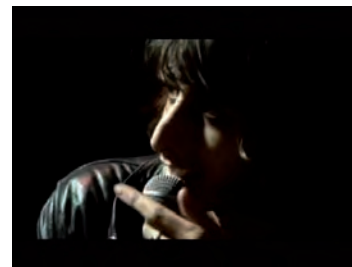
www.cinegallery.es

Entrevistes i càpsules de concerts del Primavera Sound 2009

Autors: Pol González i Merche Blasco

06/2009

Conjunt d'entrevistes i actuacions realitzades a la carpa Vice/Ray-Ban al Primavera Sound 2009

CV'series

Autora: Cecilia Vallejos

10/2009

CV'series és un grup de petites peces de vídeo sobre recordar-se un mateix en un temps passat.

Càmera: Pol González

Edició: Pol González; Cecilia Vallejos

Gràcies a: Equip d'Hangar, La Porta BCN, Cromosoma.

Oveja Buey Viento

Autora: Alex Reynolds

10/2009

Una artista se'n va a Sardenya amb la idea de realitzar un projecte absurd: cantar amb un cor masculí de tradició antiquíssima. L'acompanya una operadora de càmera, encarregada de gravar tot el procés d'aprenentatge. Una sèrie d'imprevistos provoquen la pèrdua de control sobre el projecte i obliguen a prendre partit en el desenvolupament de l'acció a la càmera, que des d'aquest moment passa a ser un personatge més de la narració. D'aquesta manera es posen de manifest dues formes diferents d'enfrontar-se a la realitat.

Mostrat a La Frumentaria, Sassari, i Espai Zero1, a Olot.

Inventario piso C/Banys Nous 15 3°2ª, Barcelona & Other works

Autores: Annegien van Doorn i Verónica Luyo Torres

03/2009

Sèrie de treballs realitzats entre el 2006 i el 2008 per Annegien van Doorn (Holanda) i Verónica Luyo Torres (Perú) a partir de la seva experiència quotidiana; el procés de relacionar-se amb una altra ciutat, una cultura diferent i especialment la manera com s'adaptaven al seu nou espai.

Laia

Autora: Alex Reynolds

04/2009

Postpo i retocs per al vídeo Laia, produït a Valls i seleccionat i exposat a la itinerància de Generación 09.

Nueve segundos de negro

Autora: Alex Reynolds

02/2009

Una obra videogràfica d'un minut per la web www.thisisjulio.com

Observaciones (de la serie Encontrar la verdad)

Autora: Ana García-Pineda

02/2009

"Observaciones" és una cadena de pensaments al voltant de la vida, la mort, l'existència i l'amor. Extracte:

"El problema amb la mort es acostumar-s'hi. Per això, sembla una bona idea entrenar-se. I començar, per exemple, dedicant-li unes hores al mes. Durant aquestes hores pots fingir la teva pròpia mort. Segur que a força de practicar et surt cada cop millor. A poc a poc el teu cos s'anirà acostumant a estar mort, com quan entres lentament a la piscina. T'estalvies calfreds. A més, els teus familiars podran assajar de viure sense tu i provar estratègies fins que trobin aquella que els resulti menys dolorosa. Per a que l'entrenament faci efecte hauràs d'anar augmentant la dedicació mensual, fins que arribi el dia en què les hores de mort superin les de viu. Les hores en les quals fingeixes la teva mort segueixen comptant com a vida."

I un altre extracte:

"El problema més gran de tots és quan algú es mor i tu no vols que es mori. La mort no és discutible. Si algú mor, mor; i si mor no pots fer res per evitar-ho. Et pots enfadar, sentir-te malament o posar-te trist però res d'això no evitarà la seva mort. Pots muntar un referèndum i guanyar. Però fins i tot així, perds."

Ouroboro

Autora: Lola Lasurt

04/2009

Aquest vídeo és l'enregistrament d'una experiència residu del projecte Traspàs. L'experiència va consistir en anar a l'antic Centre d'Art Santa Mònica amb un dels personatges principals del vídeo Expendeduria 193, a l'exposició Hamsterweel el passat mes de Gener del 2008. La seva intenció va ser que el protagonista analitzés l'obra Ouroboro dels artistes austríacs Songül Boyraz i Peter Höl (ell va formar part d'una generació de nens que va jugar molt amb trens elèctrics i Àustria en produeix molts, d'aquests trens, n'és un referent). Aquesta obra consistia en el circuit d'un tren elèctric disposat sobre una taula circular que girava en el sentit contrari a la direcció del tren. Aprofitant la capacitat d'anàlisi del protagonista, l'obra Ouroboro va ser l'excusa perquè ens parlés de la instal·lació de trens elèctrics que va dissenyar per a la seva habitació just en arribar a la residència per a la gent gran on viu.

El projecte d'instal·lació del Sr. Albí té el seu propi logotip i esquemes preparatius. També va pensar en com cobrir el seu pressupost així com en un pla de difusió.

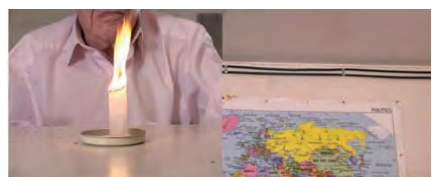

Dinamismo de jarrón

Autors: Marc Vives/David Bestué

01/2009

Edició de l'animació titulada "Dinamismo de jarrón" per a l'exposició col·lectiva del 2010 en celebració del desè aniversari del premi Generaciones de Caja Madrid

Expendeduria 193 (projecte Traspàs)

Autora: Lola Lasurt

03/2009

En motiu del traspàs del negoci familiar vaig trobar necessari de dur a terme un projecte d'arxiu de l'experiència viscuda a l'establiment davant de la imminent pèrdua del contacte directe amb cadascun dels seus clients. La principal part del projecte s'ha desencadenat en aquest vídeo.

Amb el vídeo Expendeduria 193 presento la meua col·lecció de clients i em centro en tres d'ells escollits que destaquen per el seu ingeni, per la seva capacitat

d'anàlisi i per la seva creativitat. El senyor Albí ens parla de la seva educació i ens descriu alguna de les seves creacions com ara la seva màquina de dibuix o un joc de taula amb el que explica el Teorema de Pitàgores; el seu packaging és una fotografia del cop d'estat. El Rafael ens descriu els set sentits ja que té la teoria de que no tenim cinc sentits sinó que en tenim set; el sisè és el dolor i el setè l'emmagatzematge d'imatges mentals que constitueix la nostra memòria. El Sr. Albí ha estat químic tota la vida i el Rafael ha estat quaranta anys professor de matemàtiques; per mitjà de les seves entrevistes es fa evident com apliquen la metodologia científica a tot. L'Amàlia Gaudí, la familiar en vida més propera a l'arquitecte, ens explica que cobra la pensió mínima i també ens parla de com ha treballat tota la vida cosint; ens parla del seu ofici.

La resta de clients apareixen llegint fragments dels llibres "Pensar, Classificar" de Georges Perec i "Bouvard i Pécuchet" de Gustav Flaubert mantinguts, així, en suspensió, encara que en qualsevol moment ells també podrien entrar a escena. Amb aquest vídeo m'enduc de l'estanc tot allò que puc aplicar a la meua professió; els mateixos conceptes que trobo en llibres d'estètica ja me'ls han descrit abans alguns dels meus clients.

Projecte presentat a l'exposició 'Projectes Deslocalitzats' de la Sala d'Art Jove de la Generalitat

Impressió de gran format

Sense títol

Autora: Vahida Ramujkic

12/2009

Impressions per a activitat dins del Festival de Poblenou WIP

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36

Happiness Map

Autor: Miquel Garcia

10/2009

Sense títol

Autors: Lalalab

09/2009

Impressions per a la presentació del projecte "Hybrid PlayGround"

Sense títol

Autors: HAMACA

10/2009

Impressions per a la presentació del projecte "HAMACA"

Sense títol

Autor: Hernâni José Silva Carvalho Dias

10/2009

Impressions per a la presentació del projecte "Metabolic visualizer"

Sense títol

Autors: Compartir dóna gustet

10/2009

Sense títol

Autor: Hamdy el Sameh

12/2009

Impressions per a exposició de l'artista en el centre Art i Natura a Farrera

Sense títol

Autor: Albert Guàrdia

09/2009

Presentació del segell musical "La castaña" en el festival

Sense títol

Autor: Sergi Botella

09/2009

Treballs d'impressió per a presentació de l'artista a Tallers oberts del Poblenou 2009

Sense títol

Autor: Rubén Verdú

09/2009

Treballs d'impressió per a presentació de l'artista a Tallers oberts del Poblenou 2009

Sense títol

Autor: Rodrigo Villas

09/2009

Treballs d'impressió per a presentació de l'artista a Tallers oberts del Poblenou 2009

Sense títol

Autora: Kim Engelen

09/2009

Treballs d'impressió per a presentació de l'artista
a Tallers oberts del Poblenou 2009

Sense títol

Autora: Ana Álvarez

09/2009

Treballs d'impressió per a presentació de l'artista
a Tallers oberts del Poblenou 2009

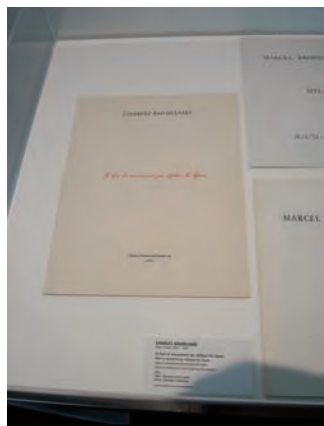

Sense títol

Autora: Alex Reynolds

09/2009

Treballs d'impressió per a presentació de l'artista
a Tallers oberts del Poblenou 2009

Sense títol

Autor: Alberto Gracia

09/2009

Treballs d'impressió per a presentació de l'artista
a Tallers oberts del Poblenou 2009

Ultrapassats

Autor: Xavier Gabriel

03/2009

Impressions sobre paper vegetal del projecte pictòric de Xavier Gabriel per a la
investigació de nous suports pictòrics i mescles tecnològiques.

Transcendir

Autor: Xavier Gabriel

03/2009

Prova per al projecte pictòric titulat "El trànsit de les ànimes" de Xavier Gabriel.
La impressió servirà per investigar les possibilitats de barrejar la imatge impresa
amb el llenguatge pictòric.

Barcelona visió

Autor: Xavier Gabriel

02/2009

Conjunt d'imatges de Barcelona impreses sobre *canvas* treballades per capes que van entre l'estereotip i el desconegut. Unes imatges pop des d'una vesant pictòrica.

Sense títol

Autor: Xavier Carbonell

06/2009

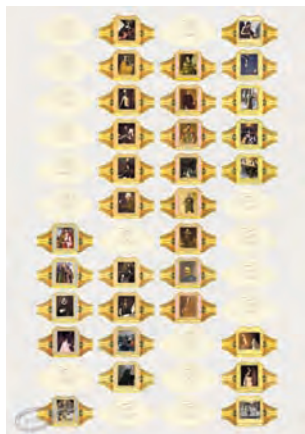
Imatge per a desfilada de la marca El Delgado Buil

Sense títol

Autora: Brooke Borg

05/2009

Sense títol

Autora: Lola Lasurt

05/2009

Sabarcas

Autor: Xavier G. Solís

05/2009

Reflexió sobre el model de desenvolupament turístic i d'oci imperant. Projecte realitzat per a exposició a galeria SETBA (Barcelona)

Sense títol

Autora: Belén Montero

04/2009

Sense títol

Autora: Verónica Luyo

04/2009

Lasting Impressions

Autora: Núria Marqués

03/2009

Impressions realitzades per a l'exposició de l'artista

Diablotín

Autor: Jovan Cvetkovski

03/2009

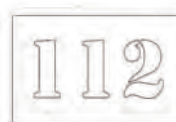
Proves d'impressió per a presentació del Projecte Final de Carrera

Plano 112

Autors: Col·lectiu ÓXIDO

02/2009

Hombre anuncio

Autor: Fran Blanes

01/2009

Sinopsi:

L'objectiu d'aquesta acció és enregistrar de forma il·legal la presentació a la fira Arco 2009, essent INDIA el país convidat i donant joc a la mirada oriental d'occident, de la perfromance de l'artista venedor de la seva obra conceptual "SEAPANA" intentant abordar diferents galeristes, comissaris, crítics i col·leccionistes que assisteixin a la fira, per oferir-los la venda d'una sèrie limitada de 50 samarretes serigrafades amb la firma de l'artista.

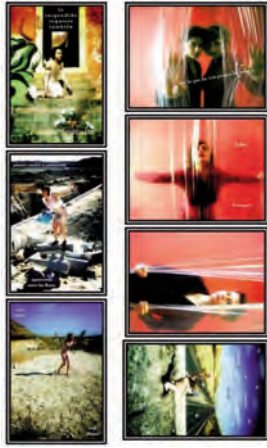
En el panell publicitari que caldrà produir, s'hi podrà llegir un eslògan que farà al·lusió a l'actual crisi financera.

L'humor, l'absurd i la il·legalitat de l'acció conferiran a l'enregistrament en vídeo una frescor poc habitual.

Es posarà un èmfasi especial en l'enregistrament d'àudio i vídeo, que es gravarà en tecnologia de vídeo Hd, amb tripode i micro direccional, i es tindrà cura de l'enquadrament i la composició.

Es planeja realitzar l'acció els dies de la fira, i s'obtindrà un vídeo registre de l'acció i dels imprevistos que es puguin derivar d'aquesta presentació.

Aplastados al vacío

Autors: Laura A. Cancho i Thomas Reydellet

04/2009

Sèrie de fotos per a exposició al Foro de Pozuelo, Madrid (17 abril - 18 de maig)

Zapacoches en llamas (Revolución francesa)

Autor: Xavier G. Solís

01/2009

70.000 cotxes cremats a França des del 2004.

Projecte per al Centre Cultural Barradas (Hospitalet del Llobregat)

Cessió de material

Oxcars 2009

Autor/s: EXGAE

10/2009

Durant una setmana, Barcelona capital mundial de la cultura compartida.

Més de 200 participants, personatges de tots els àmbits de la cultura nacional i internacional participen en una gala i una setmana d'esdeveniments de tot tipus.

En nom dels "artistes", se'ns posen les traves a l'accés al coneixement, però els artistes no les defensen.

Després de "[la Avaricia Rompe el saco](#)", un document que es va fer públic en centenars de fòrums i que es va enviar a 287 polítics al juliol de 2008, el gran espectacle dels OXCARS es repeteix cada any. [Tornem a cridar a l'acció](#).

Els temps han canviat, Internet possibilita l'intercanvi horitzontal d'informació i de cultura entre tots els ciutadans, i cal que els mitjans de producció cultural s'adaptin a aquesta nova democràcia i no al revés.

També en els Oxcars desvetllem i practiquem [descobriments legals](#) que ens permeten alliberar-nos dels abusos de la indústria cultural i de les entitats de gestió.

El que ens hi estem jugant no són simplement els dividendes econòmics, sinó la pròpia concepció de la cultura i el dret a l'accés a la informació (que ens ha costat uns quants centenars d'anys d'aconseguir).

La Cultura es dona per la imitació i la còpia. A l'era digital i de la comunicació, allò digital són els nostres records i la nostra forma de comunicació, és la matèria de la que està feta la nostra memòria.

La societat civil reclama el lucre cessant de tot el coneixement que s'està retinent i sotraient a l'ús públic en nom de beneficis privats.

Estem destruint un monopoli.

Això és el que mostraran els Oxcars.

5 hores non-stop de cultura compartida i de festa amb Gran Concert final.

Festival Surpas

Arriba a Portbou el Festival SURPAS (Cultura lliure i popular) els dies 3, 4 i 5 de SETEMBRE, un festival interdisciplinar, amb artistes de diferent procedència i formació i sota el paraigües del copyleft (la lliure creació, distribució i promoció de les obres artístiques) i la interculturalitat. El que es pretén és establir una dialèctica entre diferents generacions de creadors d'origen molt divers, que consideren necessari implicar-se directament amb l'espectador, l'obra i el temps que ens ha tocat viure. Els objectius de tots els participants són comuns:

- Potenciar una nova manera de crear, difondre i exhibir la cultura a partir de les llicències lliures (copyleft).
- Destronar la idea de l'autor únic per a revalorar la creació col·lectiva i en xarxa.
- Agrupar les formes culturals més tradicionals amb les més contemporànies per l'ús que fan de les noves tecnologies a partir d'uns plantejaments comuns de la cultura.
- Fer de la cultura quelcom que transmeti valors i idees, però alhora com una festivitat que va més enllà de generacions, gèneres, països i formats. I també de les capitals.
- Buscar el debat sobre els temes més urgents de la cultura actual a partir de la figura de Walter Benjamin i buscar opinions més enllà de les icones culturals ja institucionalitzades.

Per aconseguir tot això en el Festival es podran veure les següents activitats:

- Música transfronterera.
- Projecció de cinema mut amb música en directe a l'aire lliure.
- Una petita mostra de videoart local i internacional.
- Un curtmetratge multiautoral en directe i in situ.
- Tallers de programari lliure.
- El treball de diferents *streetartists*.
- Una exposició d'art contemporani jove.
- Activitats infantils.
- Projecció de documentals sobre la Memòria Històrica.

L'entrada a totes les activitats és gratuïta.

Fundub

[Fundub festival05/2009](#)

FunDUB genera periòdicament esdeveniments musicals i artístics que ens apropen els ecos de l'escena Dub de Barcelona. Una escena que en els darrers anys s'ha regenerat en variants com el Dubstep, el Breakstep o el Minimal Dub. El centro va cedir material i tècnics operadors de càmera per a la documentació de l'esdeveniment.

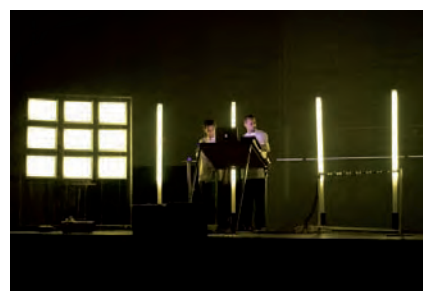
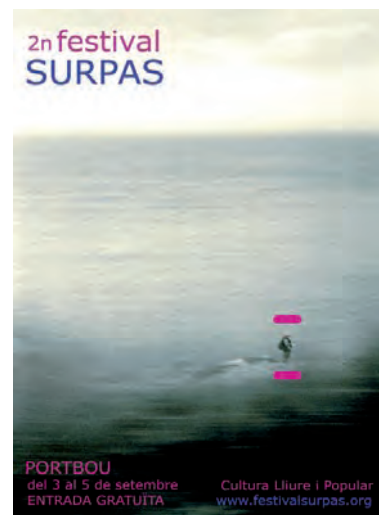
Festival Tramuntana

Usuari del servei: Alejandro Bizzotto

07/2009

Tramuntana: vent fort i fred del nord, que baixa de la muntanya. Mot també emprat per designar allò estrany o forà. Són nombroses les referències artístiques que atribueixen a la tramuntana efectes pertorbadors i creatius sobre la psique.

“Le vent qui vient à travers la montagne me rendra fou.” Gastibelza, Victor Hugo. Durant la II Edició del Festival Tramuntana de Videoart, Electrònica i Interactius, Cadaqués esdevindrà un punt de trobada i convergència per a les arts basades en les noves tecnologies. Actuacions audiovisuals, instal·lacions interactives i projeccions de videoart, amb especial èmfasi en la temàtica dels Quatre Elements, brillaran amb força pròpia sota la lluna plena del mes de juliol, entre els dies 17 i 19. Entrada lliure a tots els actes.

En capítulos anteriores

Autor: Marc Vives

09/2009

És una col·lecció de 13 capítols d'una sèrie que no es farà mai i de la qual només existeixen els fragments de no més d'un minut, que coneixem com "En capítulos anteriores" (o el "Previously") i que mostren la informació més rellevant del capítol anterior. L'argument de la història se centra en el municipi de Pontós (Alt Empordà, Girona) i el col·loca en una dimensió paral·lela, i per tant el funcionament habitual dels esdeveniments es veu alterat, en la qual la seva gent (presentada bàsicament a través d'entrevistes) també entra a formar part d'un relat de ficció. Acompanyant el vídeo i com a explicació del projecte, s'exposen les connexions, les decisions i altres contingències del procés de treball.

Projecte presentat a:

Festival MAPA - Pontós (set. 09)

VAD Festival - Girona (oct. 09)

Galeria SISMARCS - Sabadell (gen.10)

5.3. Lloguer d'equips

Responsable del servei: Jovan Cvetkovski

Hangar ofereix un servei de lloguer de material per al procés de producció i post-producció d'obres en l'entorn audiovisual. Els tècnics del medialab d'Hangar faciliten l'equipament necessari per a la recerca i la realització de projectes. L'equipament inclou il·luminació, equips d'enregistrament d'àudio i de vídeo d'alta definició i equips de fotografia professionals. Tots els serveis s'ofereixen a preus assequibles amb un assessorament tant en la tria com en el seu ús. Els socis de la Fundació AAVC tenen un descompte del 20%. Els artistes residents d'Hangar i les persones en general que estan desenvolupant els seus projectes poden consultar qüestions tècniques i necessitats puntuals als tècnics d'Hangar. El material del medialab és un equipament que s'aprofita notablement i, per tant, el seu desgast és inevitable. A continuació de la llista actual d'equipament en lloguer es detallen les compres que considerem necessàries en un futur per seguir oferint un servei òptim en aquesta secció, juntament amb les reparacions de l'equipament actual que destaquem.

Els equips en lloguer són els següents:

Vídeo

- Càmera de vídeo Sony HVR-Z1.
 - Càmera de vídeo Sony HDR-FX1
 - Càmera de vídeo Sony HDR-HC1E
 - Càmera de vídeo Sony HDR-HC9E
 - Gran angular X 0,7 per a les càmeres Sony HDR-HC1E i Sony HDR-HC9E
 - Torxa per a càmera amb bateria HVL-20DMA
 - Trípod Manfrotto 344B
 - Trípod Manfrotto 755MF3 53
 - Mescladora de vídeo Edirol amb 4 entrades i 2 canals
 - Pantalles de fluorescents FilmGear: 2 de 120 cm amb 4 fluorescents i 1 de 60 cm amb 4 fluorescents. Amb tripodes, extensions, ròtules i sacs de sorra.
- Disponibles
- tubs de llum freda i càlida
- 2 kits de focus de quars laniró, cadascun amb 3 unitats de 1.200 w amb tripodes

Àudio

- Micròfon Behringer XM200S
- Micròfon Sennheiser MKH416
- Micròfon AKG D230
- Micròfon AKG MPA III L
- Micròfon FoneStar FCM2600
- Micròfon condensador solapa AKG C 417
- Micròfon de taula Shure MX400D
- Micròfon Sony E3CM-MS907
- Equip de microfonia sense fils Sennheiser G2_ew100: 2 unitats
- Perxa i paravents
- Minidisc Sony MZ-NHF800
- Gravadora digital Zoom H-2 mp3/WAV

Fotografia

- Càmera digital de fotografia Canon EOS 5D Mark II SLR, amb objectiu EF 24-105mm, targeta de memòria de 8 GB i bateria extra
- Càmera digital de fotografia Canon Power Shot S70 - Kit de flaixos elinchrom style FX 400 digital: 3 flaixos Elinchrom Style FX 400, reflector 16 cm, caputxó de protecció, 1 finestra de llum 60x60, 1 deflector translúcid, 1 paraigua plata 83 cm, 1 paraigua translúcid 83 cm, 3 peus 88-235 cm, 1 bossa de transport per als peus i els paraigües, 1 bossa de transport, 2 jocs de fusibles de recanvi, 2 làmpades de modelatge, 2 cables de xarxa, 1 cable sincronització, 1 con snoot + grid

Material de la Sala polivalent i plató

- Sonorització professional
- Projector d'alta definició
- Ciclorama fix i ciclorama portàtil
- Linòleum
- Mescladora d'àudio Soundcraft amb 12 canals
- Altaveus autoamplificats eurolive B215A 400 watts 2 way Speaker System amb 15" woofer i 1,24" Titanium Compression driver
- Altaveus Mackie 400 watts 2 Way Speaker System
- Compressor Behringer pro-XL MDX2600
- Projector Mitsubishi elèctric XD435U amb braç adaptador
- Sistema portàtil de transmissió per Internet (*streaming*)
- Generador inverter (especial per a equipament electrònic), model Honde EU20i amb 2000w de sortida màxima
- Tricicle amb kit per a intervencions urbanes amb amplificador, projector, generador, altaveus i minímac

A continuació, la llista de previsions futures:

a) Compres necessàries

- 2 taules per als nous ordinadors
- 1 prestatgeria per als papers del plotter
- 1 prestatgeria per al material d'oficina
- 1 armari per a l'equip d'altaveus

b) Compres desitjables

- 2 monitors per a l'autoedició
- 1 gran angular per a les videocàmeres Sony HDV Z1 i FX1
- 1 trípode per a la càmera de fotos Canon EOS D5 Mark II
- 1 gran angular per a la càmera de fotos Canon EOS D5 Mark II
- 1 fotòmetre
- 1 projector de vídeo portàtil

c) Reparacions de material

- La càmera HDR1: servei tècnic per a la revisió i neteja general
- La càmera FX1: servei tècnic per a la revisió i neteja general i reparació de l'ansa de subjecció
- El kit de pantalles fluorescents: servei tècnic per a revisió general i reparació

Hangar i Formació Contínua per a artistes visuals han acordat una col·laboració per la qual es compartirà l'ús dels 7 ordinadors IMac que han estat adquirits per als cursos de formació, i que s'ubicaran en l'actual espai del medialab. Això afectarà el procés de gestió del material i les necessitats d'espai. Es requereix, així, instal·lar nou mobiliari i organitzar nous processos de gestió i manteniment.

5.4. Laboratori d'interacció

Responsables del servei: Álex Posada i Miguel Ángel de Heras

Introducció

El laboratori d'interacció d'Hangar, creat l'any 2006, sorgeix de les necessitats que té el nou perfil d'artista/creador digital que treballa en el camp cada cop més comú de les noves tecnologies interactives. A causa d'aquest interès detectat entre alguns sectors de la comunitat artística internacional i sobretot local, Hangar decideix crear aquest nou departament dins dels serveis que ofereix el medialab. El laboratori està coordinat per Álex Posada, enginyer i creador digital especialitzat en comunicació interactiva i art electrònic. Forma part de l'equip Lluís Gómez (responsable de programari lliure) i Miguel Ángel de Heras. D'aquesta manera, Hangar fa una aposta per la potencialitat de la interactivitat com a eina per comunicar, expressar, emocionar i en definitiva per crear noves peces d'art explorant les possibilitats de les noves tecnologies i la seva fusió amb disciplines com la programació, l'electrònica, el disseny industrial, el vídeo, el disseny interactiu, la música, l'arquitectura, les matemàtiques, etc.

D'aquesta manera, Hangar s'implica en el desenvolupament de hardware a mida per a projectes artístics des d'un compromís amb el hardware i software lliures, en una aposta per la I+D. Podem desenvolupar tota mena de software i hardware, inclòs el desenvolupament de l'electrònica interna, la programació i la construcció de prototips. Alguns exemples d'aplicacions en serien: interacció en temps real, processament i visualització de dades, sincronitzacions, mecanismes, automatitzacions, remotització, etc.

A més a més, des del laboratori desenvolupem una sèrie d'eines lliures de drets, a disposició dels projectes artístics, així com una intensa tasca en el camp de la formació d'una nova generació d'artistes/tècnics especialitzats en els nous mitjans de creació contemporània, principalment a través dels grups de treball setmanals.

Els serveis regulars del laboratori

Servei de producció per a artistes

Analitzem el projecte i fem una proposta de realització. Preparem pressupostos per a la producció completa o parcial del projecte dins del laboratori.

Funcionament: servei amb cita prèvia, cal escriure a medialab@hangar.org.

Preus: anàlisi del projecte i proposta de realització gratuïtes. Pressupost de realització ajustat al projecte.

Servei d'assessorament

Pensant en aquelles persones que estan desenvolupant els seus projectes i són coneixedores de les qüestions tècniques, però que puntualment necessiten suport tècnic per solucionar problemes, reorientar el desenvolupament o conèixer alternatives.

Funcionament: servei amb cita prèvia, cal escriure a medialab@hangar.org.

Projectes convidats i artistes residents

El laboratori rep visites d'artistes convidats, en qualitat de residents, durant el període de desenvolupament d'un projecte. Es tracta d'aportar al laboratori una perspectiva internacional i de qualitat que resulti un estímul per al nostre context creatiu.

Així mateix, oferim residències per a artistes locals que estiguin desenvolupant un projecte d'art electrònic fent servir eines de hardware i software lliures de drets.

Grups de treball

Un dia a la setmana es reuneix al laboratori d'interacció un grup obert de persones que volen treballar amb diferents eines lliures com ara Arduino (sistema de hardware lliure per a prototipat i desenvolupament) i Pure Data (eina lliure per a la creació de sistemes interactius audiovisuals). La inscripció és lliure i gratuïta.

Llistat del material disponible al laboratori

El laboratori es divideix en 4 seccions.

Tot seguit en descrivim el material:

Zona de disseny

- Ordinador amb software per al disseny de circuits i PCB
- Diferents kits de desenvolupament (microcontroladors, PLC, RFID...)

Zona de muntatge i test

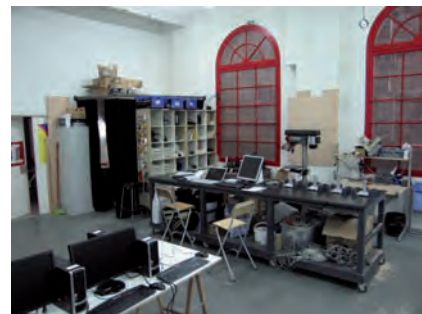
- Taules de treball
- Dremel amb accessoris
- Estació de soldar JBC
- Estació de dessoldar JBC
- Estació d'aire calent Aoyune
- Kit de soldar SMD
- Tester Meterman 38-XR
- Oscil·loscopi/analitzador lògic USB Bitscope BS50
- Oscil·loscopi digital Promax
- Oscil·loscopi analògic
- Font d'alimentació simètrica regulable Kaise

Zona de fabricació de circuits impresos (laboratori de revelat)

- Taules de treball
- Armaris amb components electrònics
- Dremel amb accessoris
- Kits de broques
- Material divers per a muntatge
- Insoladora professional
- Guillotina per a PCB
- Líquids i plaques positives per revelar
- Safates i accessoris de revelat

Zona d'informàtica

- Diferents PC per al desenvolupament i programació de software
- 10 tamborets de treball
- Connexions a Internet
- Armaris amb candau per guardar-hi material
- Càmera i sistema de captura per a visió artificial i tracking
- Focus per a il·luminació infraroja

Projectes durant el 2009

Alarma

Autor: Luis Bisbe

Instal·lació

Alarma és un projecte desenvolupat per l'artista Luis Bisbe i exposat a ARCO 2009. Es va partir d'un sistema d'alarma per a exteriors i se'n va modificar el mecanisme per afegir-hi un reproductor d'àudio autònom i un sistema d'amplificació. Així mateix, se'n va substituir el sistema d'il·luminació per un sistema de LEDS de manera que es pogués tenir un control total sobre la llum i el so que emet l'alarma. El comportament del dispositiu consistia en un enregistrament d'àudio d'una autèntica alarma que es va alentar artificialment, cosa que també alienta el joc de llum. Des del laboratori d'interacció es van desenvolupar, juntament amb l'artista, tota l'electrònica i les modificacions de la peça, i també les modificacions i enregistraments de l'àudio. El sistema d'àudio consisteix en un reproductor integrat *openhardware* basat en Arduino, que llegeix les dades de targetes de memòria SD. Aquesta eina va ser desenvolupada al lab durant la recerca realitzada l'any 2008, de manera que constitueix un exemple d'aplicació d'una recerca prèvia.

Escenografía de luz

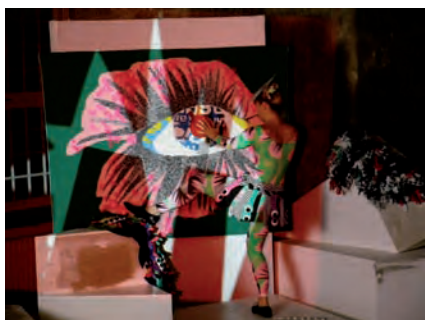
Autora: Burbuja

Performance

Projecte realitzat per a l'actuació de l'artista musical Burbuja el dia 4 de novembre a la sala Apolo de Barcelona.

Els *performers* del concert portaven uns LEDS integrats a la part de darrere dels vestits que duïen. Aquests llums realitzaven diferents coreografies lumíniques que havien estat prèviament programades en el sistema 2 Funnel (per a una versió portàtil d'Arduino).

Els canvis de programació es comunicaven per mitjà d'un XBEE sense fil a través del teclat d'un dels ordinadors que controlava una de les músiques. La programació es va realitzar en Arduino i Processing. El desenvolupament del hardware i del software el va fer l'artista amb l'ajut dels tècnics del laboratori.

Theremin tapestry

Autores: Chicks on Speed

Instal·lació interactiva

Es tracta d'un nou projecte desenvolupat per al grup musical Chicks on Speed. La idea del projecte consisteix a utilitzar un tapís prèviament fabricat expressament per tocar música en directe. S'utilitzen 4 *theremins* (instruments amb sensors de proximitat), per poder controlar el so d'un ordinador en temps real.

El projecte es va desenvolupar en 3 fases. La primera fase de recerca va tenir lloc durant el segon trimestre de l'any i va consistir a investigar a fons la tecnologia de *theremins* analògics. Finalment, vam decidir utilitzar els sensors dissenyats per l'artista i músic Andrei Smirnov, qui va dirigir un taller a Hangar fa un parell d'anys. La segona fase, desenvolupada durant l'estiu, va consistir en un taller que les artistes van dirigir a Austràlia, on es va fabricar el tapís segons les nostres indicacions. La fabricació incloïa la barreja de fil normal amb fil de coure, ja que aquest fil és el que fa la funció d'antena dels sensors. La tercera i darrera fase, desenvolupada durant el darrer trimestre, va consistir en la implementació dels sensors en el tapís, el desenvolupament del software i la composició musical. El resultat va ser una instal·lació sonora en què el públic pot modificar els sons al seu gust tot apropant-se i "disparant" diferents zones sensibles del tapís.

Kryptonita

Autor: Carles Congost

Escultura

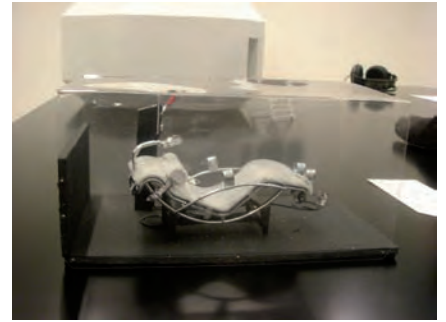
Projecte expositiu de l'artista Carles Congost. Es va desenvolupar un controlador electrònic i un sistema d'il·luminació que genera un joc de llum projectat sobre una peça de resina similar a una pedra preciosa. El resultat és una escultura en la qual la *kryptonita* genera un batec de llum.

Guantánamo Museum

Autora: Alicia Framis

Instal·lació, objectes

Durant el primer semestre de l'any es van realitzar diferents propostes i col·laboracions amb l'artista Alicia Framis. En el marc del seu projecte Guantánamo Museum, es van desenvolupar diferents idees i conceptes per a l'exposició que va tenir lloc al Centre d'Art Santa Mònica. Posteriorment, uns mesos més tard es va desenvolupar un sistema electrònic per modificar una altra peça consistent en la maqueta d'un edifici on es manipulava la llum generant un codi Morse que emetia diferents missatges.

Diablotin

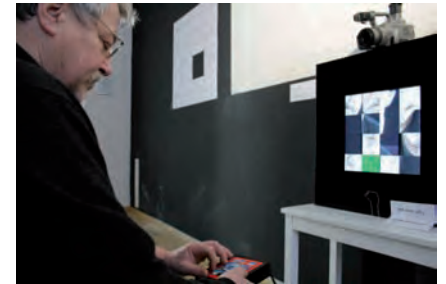
Autor: Jovan Cvetkovski

Joc interactiu

Aquest va ser un projecte desenvolupat durant els grups de treball oberts per l'artista Jovan Cvetkovski. La idea era fer un joc audiovisual partint d'un trencaclosques clàssic.

El Diablotin és la projecció d'una font de vídeo en directe que mostra la zona que hi ha just sobre la pantalla. Aquesta imatge està dividida en 16 fragments d'un quadre que han estat barrejats. El que veiem és un trencaclosques. L'espectador ha de resoldre el trencaclosques a la pantalla tot fent lliscar les diferents peces verticalment i horitzontalment, utilitzant el Diablotin com a interfície. La imatge d'un mateix serveix de guia, de marcador per trobar l'ordre dels fragments. Els moviments de l'espectador manipulant la interfície modifiquen constantment la imatge en el trencaclosques. Així que, per aconseguir identificar els diferents fragments, l'espectador s'ha d'ajudar movent els braços o les cames. La transposició de la fragmentació de la interfície vers la pantalla de vídeo s'aconsegueix per mitjà de sensors que, amb l'ajuda d'imants, determinen la posició dels fragments analògics. Un programa escrit amb l'aplicació Pure Data tradueix els moviments de les peces de plàstic del trencaclosques en moviments digitals al pla virtual de la projecció.

Durant els grups de treball es van desenvolupar l'electrònica i el programa per al joc.

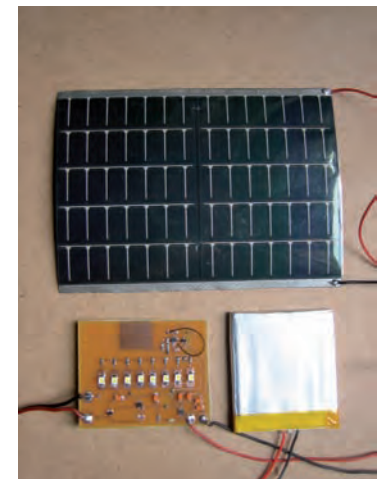
Vacuo v2

Autor: Julio Lucio

Objecte

Vacuo és un prototip d'un llum de LEDS que ha estat desenvolupat juntament amb l'artista durant els grups de treball a Hangar. Va ser dissenyat per aprofitar les característiques especials dels LEDS de llarga vida i alta sortida de lúmens per watt, per tal de crear un llum versàtil i resistent a l'aigua. Es pot fer servir tant en interiors com a l'aire lliure. Utilitza 6 LEDS i bateries de ions de liti, que es recarreguen per mitjà d'unes petites plaques solars. Donat que el llum té la seva pròpia font d'alimentació, es pot segellar al buit. La seva estètica visual es basa en l'elegant simplicitat funcional dels seus components.

Aquest llum es va presentar al concurs Bright LED de la pàgina web Designboom i el van seleccionar per participar a l'exposició universal de disseny de Corea. Durant els grups de treball d'enguany se'n va desenvolupar la versió 2 de l'objecte, que ja s'havia prototipat l'any anterior.

A[d'Aigua]

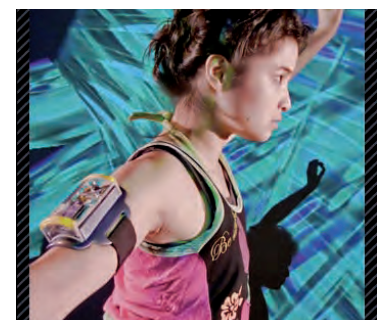
Autors: Kònic Thtr

Performance

A[d'Aigua] és una peça escènica curta per a una ballarina, una *performer* i un músic que generen entorns audiovisuals en temps real.

Mostra l'estat actual del desenvolupament dels llenguatges i eines que s'han investigat durant aquest període i és, alhora, el resultat de la trobada entre Kònic Thtr i la María Muñoz, coreògrafa amb una llarga trajectòria en dansa contemporània.

Efectivament, Kònic Thtr va convidar la coreògrafa María Muñoz, de la companyia

Mal Pelo, a visitar el seu univers de tecnologia, música i vídeo digital en temps real, en una experiència transversal d'investigació i creació per a l'escena que esdevé un lloc de trobada entre noves tecnologies, coreografia, interpretació i música.

Des del laboratori d'interacció d'Hangar s'han desenvolupat uns sensors sense fils destinats a capturar el moviment dels ballarins en escena en temps real, de dimensions reduïdes per integrar millor els sensors sobre el cos. Aquests dispositius s'utilitzen en coordinació amb un software anomenat MnM i desenvolupat per Frédéric Bevilacqua, del Real Time Musical Interaction Team, de l'IRCAM (París, França). La combinació dels sensors i del software ens permet enregistrar la gestualitat de la ballarina i reconèixer-la després.

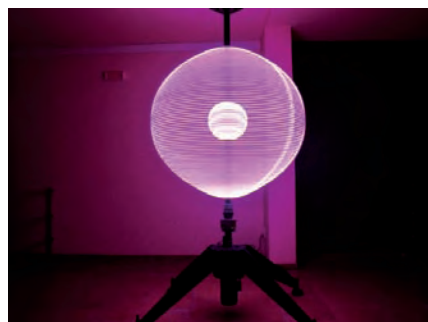

Instruments

Autors: Luthiers Drapaires

Instal·lació

Durant els grups de treball dels dijous, el col·lectiu Luthiers Drapaires van acudir en diferents ocasions al nostre laboratori per sol·licitar ajut en el desenvolupament dels seus projectes. Els vam ajudar amb nombroses consultories per tal que poguessin desenvolupar l'electrònica de diversos instruments musicals basats en materials de reciclatge. Els Luthiers Drapaires van sorgir a partir d'un taller produït pel Centre d'Art Contemporani de Girona, Bòlit. Es va proposar un taller per a la fabricació d'instruments orquestrals audiovisuals a partir del reciclatge i modificació d'elements procedents de ràdios, rentadores, ordinadors i altres deixalles tecnològiques recuperades de diferents punts de reciclatge de la província. El resultat era produir una peça musical utilitzant aquests elements.

The Particle

Autor: Álex Posada

Instal·lació

Projecte desenvolupat al laboratori durant el darrer trimestre pels mateixos tècnics per a la mostra *Vida Origen*, dins el marc del festival de vídeo i art digital Strobe 2009, a Amposta.

The Particle és una escultura cinètica que experimenta amb el color, el so i el moviment. Un sistema de seguiment de sensors analitza els moviments dels usuaris en l'espai expositiu. Entorn de l'espai ocupat per l'escultura es defineix un sistema de so envoltant que reacciona i forma un tot amb el moviment i la llum. El gir continu, la velocitat i la llum creen efectes visuals que defineixen l'estructura espacial de l'objecte. La pell translúcida creada a partir de la llum en moviment es fa visible, creant forma i volum, tant en l'interior com en l'exterior de l'objecte. Va ser desenvolupada en el laboratori d'interacció amb l'ajut de l'artista Raúl Martínez Beteta a la part mecànica. Actualment estem treballant en una versió 2 amb moltes millores en el programa i en els acabats dels materials.

Boomvox

Autor: Enrique Radigales

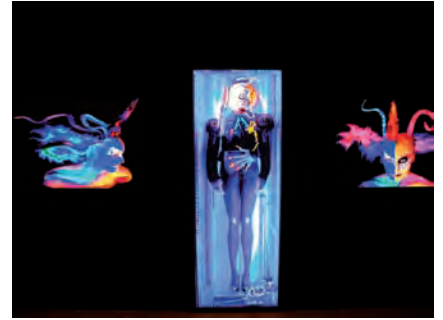
Instal·lació

Instal·lació desenvolupada per l'artista Enrique Radigales. La peça consisteix en la distorsió d'una superfície de pigments en pols a través d'impulsos sonors de baixa freqüència. Es coneix com a "cinemàtica", i consisteix en la modificació dels materials utilitzant el so per crear formes i textures relacionades amb l'estructura sonora. És el cas de la modificació de la forma de pigment per mitjà d'ones sinusoidals de baixa freqüència. Des del laboratori es va desenvolupar un petit mòdul reproductor de so que formava part de la instal·lació final de l'artista i des d'on es reproduïen els sons especialment dissenyats.

Vida Origen. Festival Strobe 2009

Exposició comissariada per Blai Mesa

Vida Origen va ser una exposició relacionada amb l'origen de la vida, organitzada dins la mostra Strobe 2009, el festival de vídeo i art digital d'Ampostà. El projecte va comptar amb la participació dels artistes Evru, Casey Reas, Joanna Hoffman, Gerard Gil i Neuronnoise. Creadors que han explorat aquesta temàtica al llarg de la seva trajectòria i que van produir o adaptar una obra seva per a aquesta exposició. Hangar, i específicament el laboratori d'interacció, es va implicar com a coproductor de l'exposició aportant idees, treball i tecnologia per dur a terme la mostra. Es va desenvolupar hardware i software que permetia manipular cadascuna de les peces de manera que, a través d'un botó a l'entrada, els usuaris activessin un sistema remot de visita guiada. Aquest sistema connectava totes les peces utilitzant tecnologies sense fils, i anava encenent seqüencialment cadascuna de les instal·lacions, la qual cosa obligava el públic, en certa manera, a romandre el temps necessari davant cada peça fins que es produïa el salt a l'obra adjacent. El resultat final va ser una visita guiada per cada instal·lació d'uns 25 minuts. La mostra es va poder visitar un mes sencer, des del 7 de novembre fins al 8 de desembre.

They are alive!!

Autor: Ricardo Iglesias

Instal·lació interactiva

Instal·lació interactiva robòtica desenvolupada íntegrament per Hangar per a l'artista Ricardo Iglesias. Durant aquest any s'ha dut a terme la recerca i el desenvolupament dels robots finals de l'exposició. Tot i que encara està en procés, aquesta peça de gran complexitat ha passat ja per diferents fases i problemes que ens han portat a un seguit de canvis en les idees i les tecnologies. La producció de la peça que es fa al laboratori d'interacció se centra en la creació d'un conjunt de robots que porten càmeres de vigilància acoblades a una plataforma mòbil. El moviment i la direcció els controla una placa d'Arduino, amb diferents sensors i sistemes de navegació. Els robots estan equipats amb sistemes de posicionament espacial basats en la detecció de posicionament amb un programa de visió artificial. Són controlats per un ordinador que, de manera remota, monitoritza la zona de la instal·lació enviant missatges als robots per tal que interactuin de forma conjunta i perfectament sincronitzada amb els visitants. Les plataformes, al mateix temps, envien senyals de ràdio de manera que en els monitors i projectors de la instal·lació es puguin veure projectades les imatges que capten els robots.

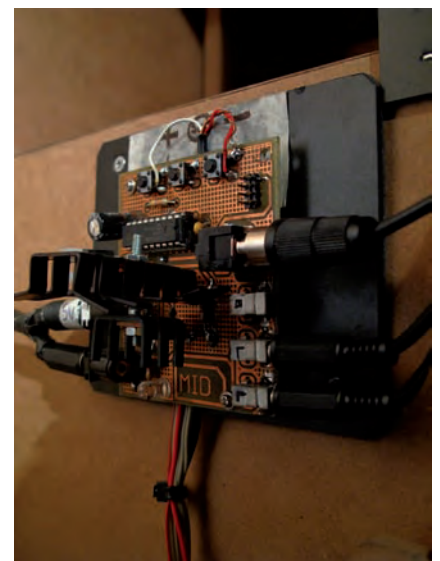
Sueños de un grifo

MID

Exposició

Exposició desenvolupada al laboratori pel grup de recerca MID, encarregada pel Círculo de Bellas Artes de Madrid i el DDI (Instituto para el Desarrollo del Diseño).

Sueños de un grifo. Diseño con alma de agua explora el paper dels objectes com a interlocutors entre nosaltres i l'aigua. El disseny es converteix en eina indispensable per aconseguir un diàleg clar i humà. Aquesta exposició aborda diferents punts de vista sobre com entendre la relació entre aigua i disseny. Tot aquest contingut és presentat a través de l'objecte arquetípic de la nostra relació amb l'aigua: l'aixeta. Aquesta ens serveix d'element per desvelar cadascun dels objectes que formen part de l'exposició. A través de tres instal·lacions, el pou, la plaça i la font, anem descobrint els diferents projectes. Cada instal·lació ha estat dissenyada amb un desenvolupament electrònic específic i un programa audiovisual per a cada una de les interfícies d'informació. Per a la plaça, es van modificar 6 aixetes afegint-hi sensors magnètics i, així, tot girant l'aixeta, poder interactuar amb un vídeo. El pou consistia en una gran taula amb retroprojectió i en 5 aixetes més per a interactuar sobre les projeccions a la taula. La font consistia en una instal·lació que creava un efecte de degoteig aturat en el temps. Mitjançant tècniques de persistència de la visió i utilitzant tintes fluorescents i LEDs ultraviolats, l'usuari podia moure les gotes amunt i avall, creant un efecte d'*slow motion* i fins i tot provocant l'aturada total del temps.

Residents en el Laboratori d'Interacció durant el 2009

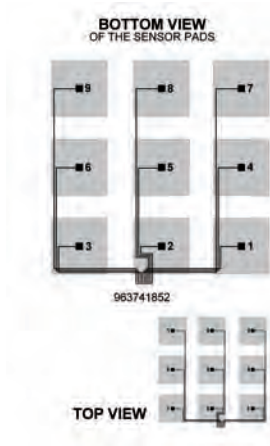
Pop-up Landscapes

Autora: Teresa Dillon *et al.*

Instal·lació interactiva

Teresa Dillon és artista i investigadora en tecnologies emergents, *performance* i interacció en espais públics. Resident del laboratori durant el primer trimestre, va poder desenvolupar la primera fase del seu projecte *Pop-up Landscapes*.

Es tracta d'una instal·lació basada en la localització i la interacció com a projecte de recerca que explora la construcció de paisatge en relació amb la transformació, la interdependència i la supervivència. El projecte combina fotografia de paisatge amb tecnologia de sensors per crear una composició interactiva en tríplic en la qual es poden introduir impressions fotogràfiques directes i específiques segons el lloc. Dins el laboratori d'interacció es va donar tot el suport a l'artista per desenvolupar conjuntament els diferents elements que formaven part de la instal·lació. Es van fabricar unes plaques electròniques basades en Arduino i sensors i, conjuntament, un programa desenvolupat en PD.

UKI

Autora: Shu Lea Cheang

Shu Lea Cheang (Taiwan) és una artista conceptual i directora de cinema que treballa en els camps d'instal·lacions basades a Internet, interfícies socials, *performance* en xarxa i producció de pel·lícules.

Durant la seva residència a Hangar (abril-maig de 2009), Shu Lea va treballar a UKI, un projecte de Live Cinema i espectacle mixt. UKI, l'eslògan del qual és 'Això és amor, no sexe', és una barreja de fantasia i realitat per tal d'obtenir una remescla cinematogràfica fent servir la intervenció del públic i d'un grup de performers. Des del Laboratori d'Interacció es va treballar conjuntament amb l'artista en l'aplicació de la tecnologia a la *performance*. Càmeres, cables, sistemes d'il·luminació amb leds, software per control en temps real d'escenes i moltes coses més.

Hybrid Playground

Autors: Lalalab

Joc interactiu

"Hybrid Playground" és una instal·lació del col·lectiu format per Diego Díaz i Clara Boj.

El projecte Hybrid Playground consisteix en un sistema de sensors de fàcil instal·lació, mitjançant els quals els elements del parc esdevenen elements interactius que ens permeten obtenir dades que són analitzades i transformades per un servidor, per tal de formar part de la dinàmica del joc. Aquestes dades, així com les instruccions del joc, es presenten als jugadors mitjançant uns dispositius mòbils adaptats a un braçalet que els nens porten mentre juguen. Una xarxa de sensors sense fils, interconnectats i fàcilment acoblats als elements existents al parc, enregistren els moviments i les accions dels nens. Els sensors capten dades com ara l'angle d'inclinació dels gronxadors, la velocitat, el gronxament, etc.

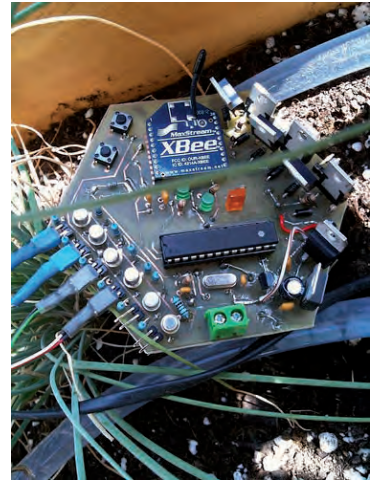
Des del laboratori hem desenvolupat les noves versions de hardware del sistema final, llest per ser fabricat. Hem aconseguit reduir considerablement el tamany, el consum i augmentar l'autonomia del sistema.

Re:farm the city

Hernâni José Silva Carvalho Dias

Re:farm the city és un projecte a través del qual es desenvolupen eines en programari i maquinari lliure per a dissenyar, gestionar i monitoritzar horts urbans enfocats a la biodiversitat vegetal local, la seva cultura gastronòmica i el coneixement de la vida al camp, que a poc a poc va desapareixent. Amb aquestes eines, l'agricultor urbà podrà descarregar d'Internet una aplicació per al seu ordinador i des d'aquí començar a construir el seu hort urbà amb una guia permanent. El procés comença preguntant si es vol un hort culinari o terapèutic, després ve el procés de definir l'espai físic: testos o terra. Un cop completada la configuració del sistema, l'agricultor urbà podrà monitoritzar, modificar o gestionar els seus horts de manera dinàmica, atenent a les variacions de temperatura, humitat, etc.

Des del laboratori d'interacció s'ha treballat juntament amb l'Hernâni en el disseny i conceptualització de les millors solucions per al seu sistema basat en Arduino.

Violí robot

Autor: Joan Vallvé

Instrument musical interactiu

Joan Vallvé és enginyer i músic. El seu treball com a resident del laboratori consisteix a desenvolupar un entorn musical autònom controlat per midi. Aquest instrument permet tocar peces completes des d'un ordinador o utilitzar-lo per a la interpretació d'un músic en directe. La segona part del projecte que s'està desenvolupant al laboratori és un violí completament mecanitzat que permetrà generar so utilitzant una creativa combinació d'elements electrònics, mecànics i robòtics. És important per a l'artista que els entorns siguin intuïtius i complets a nivell de registres sonors com a funcions creatives i de seqüenciació.

Treballs de recerca i desenvolupament de noves eines. R+D

Parlem aquí dels processos de recerca i de les eines desenvolupades al laboratori d'interacció a nivell experimental i de prototipatge.

Interfícies tàctils

Sensors capacitius

Quantum Research

Hem investigat en profunditat aquest camp dissenyant diferents prototips per a interfícies tàctils utilitzant la gamma de sensors capacitius de la marca Quantum Research. Principalment, hem utilitzat xips com el QT118 i el QT1103, amb els quals hem aconseguit interessants resultats aplicables a un gran nombre de projectes i aplicacions per a interfícies tàctils.

Interconnectivitat

Interfaces Zigbee

Xbee

El Zigbee és un protocol de radiofreqüència que s'està implantant amb força en els sistemes de xarxes sensorials i captació de dades remotes. A causa de l'alt nombre de projectes que arriben al lab en aquest camp i del fet que ens exigeixen sistemes de menor consum, major abast i preus al més barats possible, hem investigat i prototipat molt en aquest àmbit. Hem desenvolupat diferents prototips i programacions basats en els mòduls Xbee del fabricant DIGI. Posteriorment, els hem implementat en diversos projectes del lab.

Interfícies DMX

DMX

El DMX és un protocol electrònic utilitzat en il·luminació espectacular per a la comunicació entre els equips de control de llums i les fons de llum. A causa de l'alt nombre de projectes que arriben al lab en aquest camp, i de l'alt preu que tenen aquestes interfícies, hem desenvolupat diferents prototips i programes basats en protocol DMX. Posteriorment, els hem aplicat a alguns projectes del lab.

RFID

Sistemes de reconeixement

Arduino +RFID i sistemes de posicionament

RFID (sigles d'Identificació per Ràdio Freqüència) és un sistema d'emmagatzematge i recuperació de dades remot que utilitza dispositius denominats etiquetes, transponedors o tags RFID. El propòsit fonamental de la tecnologia RFID és transmetre la identitat d'un objecte (similar a un número de sèrie únic) mitjançant ones de ràdio. Les etiquetes RFID són uns dispositius petits, similars a un adhesiu, que poden ser incorporats a un producte, animal o persona. Contenen antenes que els permeten rebre i respondre a peticions per radiofreqüència des d'un emissor-receptor RFID.

Des del laboratori hem desenvolupat diferents prototips basats en aquesta tecnologia per a la seva aplicació en projectes artístics durant aquest any.

Àudio

Reproductors d'àudio incrustats

Arduino + targetes SD

A causa dels nombrosos projectes que necessiten petits reproductors d'àudio integrats, hem fet molta recerca en aquest camp per tal d'aconseguir una eina de treball oberta, barata i fàcilment reprogramable. Així, partint d'un disseny del *wave shield*, un sistema basat en Arduino, hem creat el nostre propi *player* d'àudio integrat, que ens permet disparar arxius d'una memòria SD de fins a 1 GB de capacitat. El sistema l'hem utilitzat en alguns projectes durant aquest any.

Perspectives i línies de treball per al 2010

Millorar els equipaments del taller de mecànica i fabricació de circuits impresos amb eines més professionals.

Establir i enfortir les relacions amb empreses i institucions, amb l'objectiu de crear desenvolupaments en col·laboració, formació especialitzada i intercanvi de coneixement.

Aconseguir noves fonts de finançament per a la recerca i el desenvolupament, i expandir les activitats del lab de cara a l'ampliació d'Hangar.

5.5. Programari lliure

Responsable del servei: Lluís Gómez i Bigordà

Introducció

L'artista que treballa amb formats digitals necessita, cada cop més, un grau d'artesanía en les eines que utilitza que només és possible d'assolir gràcies al programari i maquinari lliure, perquè aquest és l'únic capaç d'oferir-li l'autonomia i la flexibilitat necessàries per a estudiar-les, copiar-les, modificar-les i redistribuir-les de la manera que li sigui més còmoda. Dins d'aquest marc, l'objectiu de l'àrea de programari lliure del laboratori d'interacció d'Hangar és fomentar l'ús d'aquestes eines en tots els àmbits relacionats amb la producció d'art.

El compromís d'Hangar amb el programari lliure, més enllà del fet que el centre basa tota la seva infraestructura informàtica (oficina, servidor web, etc.) en sistemes lliures, es reflecteix en diferents serveis oberts als artistes:

- Medialab d'horari regular on es pot treballar en plataforma GNU/Linux
- Desenvolupament de projectes específics per mitjà de programari o maquinari lliure, per exemple projectes web, aplicacions interactives, quioscs, bases de dades, etc.
- Aula de mitjans lliures amb màquines preparades per a edició i emissió en xarxa de so i vídeo amb programari lliure
- Workshops i grups de treball
- Consultoria de projectes i suport tècnic en GNU/Linux

Projectes produïts durant el 2009

Pop-Up Landscapes

Teresa Dillon

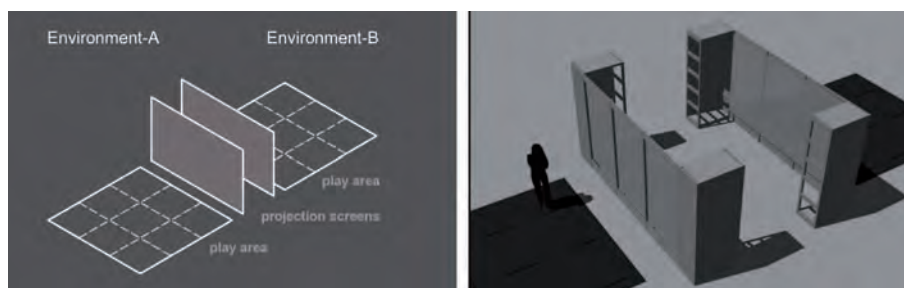
Instal·lació

Des de l'àrea de programari lliure del laboratori d'interacció d'Hangar s'ha desenvolupat el software interactiu per a aquesta peça. Basat en la plataforma de desenvolupament Pure Data, es tracta d'un software que interpreta els senyals d'entrada de les posicions dels espectadors per a fer una composició visual a partir de dues imatges que es combinen entrelaçades de diferents maneres. A més de l'aplicació en Pure Data es va programar un nou objecte en llenguatge C per a fer l'entrellaçat.

<http://www.pop-up-landscapes.net>

Pop-Up Landscapes és una instal·lació basada en la localització i la interacció i també un projecte d'investigació que explora la construcció de paisatge en relació amb la transformació, la interdependència i la supervivència. El projecte combina fotografia de paisatge amb tecnologies de sensors per crear una composició interactiva de tríptics en la qual es poden importar impressions fotogràfiques directes i específiques segons el lloc.

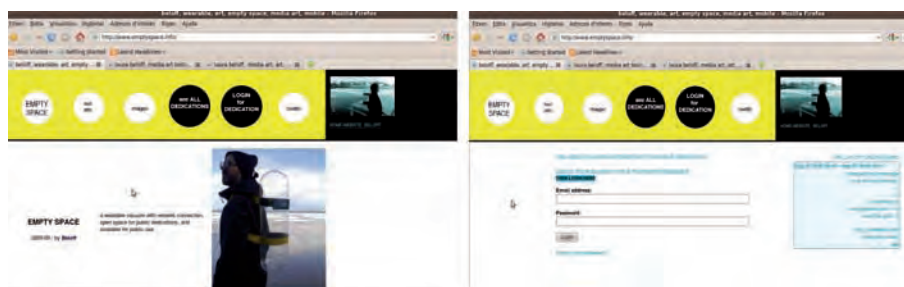

Empty Space

Laura Beloff

Instal·lació interactiva amb interfície web

A Hangar s'ha programat la interfície web des d'on els usuaris poden interactuar amb la peça. S'ha utilitzat una base de dades mysql i els llenguatges php i javascript (jquery) per a crear el gestor de les dedicatòries dels usuaris que es poden veure en el display de la peça en el moment que aquests vulguin.

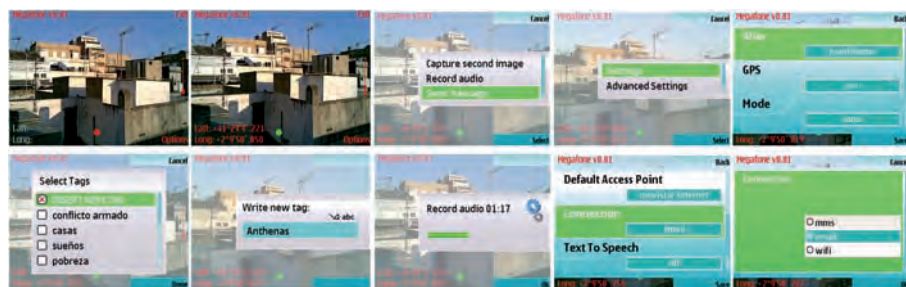
La peça consisteix en una càpsula transparent que es pot portar a sobre i que està construïda com un recipient al buit. Pot ser considerada una instal·lació física d'un espai buit que ocasionalment pot entrar en les nostres vides. Està pensada perquè l'utilitzi el públic en general en el dia a dia. La peça està equipada amb una petita pantalla amb connexió sense fils, que en tot moment mostra una dedicatòria programada des de la interfície web. Això significa que el públic té la possibilitat de fer servir la peça temporalment per a les seves necessitats. Des de la interfície web l'usuari pot reservar una data i hora durant la qual la càpsula estarà destinada al seu ús privat i personal, o bé a una causa universal amb impacte a tot el món.

Megafone.net

Antoni Abad

Dispositiu comunitari de publicació mòbil a la web / procés col·lectiu
Hangar ha continuat durant el 2009 una llarga feina de desenvolupament en aquesta peça de l'artista Antoni Abad. En aquest cas s'han desenvolupat noves funcionalitats per al programari que s'utilitza en els dispositius mòbils per tal que puguin ser útils en zones on no es disposa de xarxa telefònica. El programari Megafone, que s'ha produït íntegrament a Hangar des del 2007, és una aplicació per a telèfons mòbils capaç de captar imatges i sons, geolocalitzar-los mitjançant dades GPS i catalogar-los amb descriptors definits pels usuaris, està preparat per a persones amb discapacitat visual, i pot utilitzar la xarxa telefònica o sense fils (WIFI) i enviar els continguts a la web via e-mail o MMS.

<http://www.megafone.net/INFO/>

Des de 2003, megafone.net (anteriorment zexe.net) convida grups de persones en risc d'exclusió social a expressar les seves experiències i opinions en reunions presencials i a través de telèfons mòbils. Aquests, que permeten als participants crear registres de so i imatge i publicar-los immediatament a la web, es converteixen en megàfons digitals que amplifiquen la veu de persones i grups sovint ignorats o menystinguts pels mitjans de comunicació dominants.

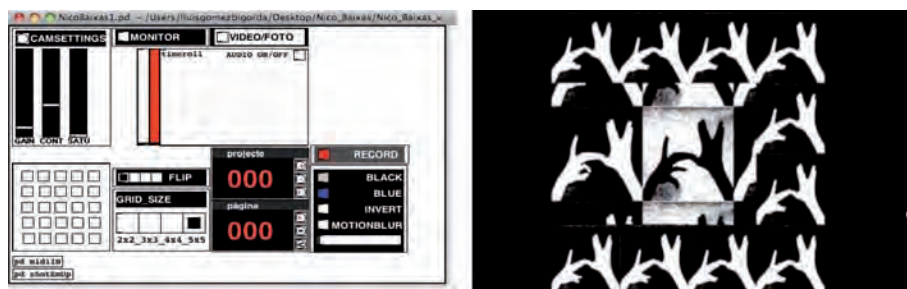
El coleccionista de manos

Nico Baixas

Instrument audiovisual per a directe

Continuació d'un treball engegat l'any 2008. Hangar s'ha encarregat de desenvolupar un instrument visual a mida de les necessitats de Nico Baixas utilitzant el llenguatge de programació Pure Data. L'instrument es conforma bàsicament com un compositor d'imatge interactiu amb el qual el *performer* pot crear diferents configuracions amb les imatges capturades a temps real per una càmera que rep l'ordre de la seva veu o bé a través de missatges MIDI. Un dels aspectes clau

del desenvolupament ha estat dotar l'eina d'una interfície gràfica que permeti al *performer* crear seqüències de configuracions, de manera que en una etapa d'assaig l'artista pot anar programant com serà el comportament de l'instrument un cop a escena.

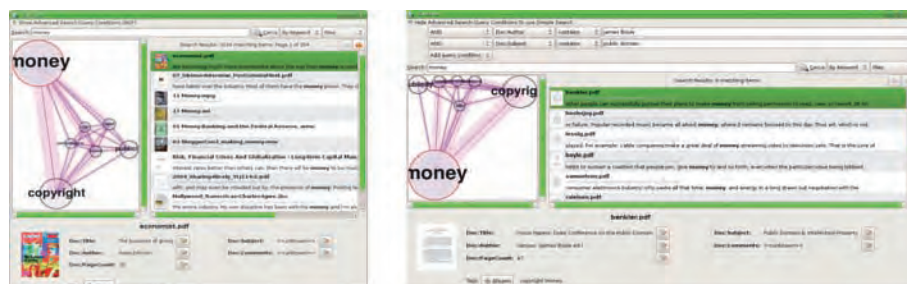

El coleccionista de manos és un projecte d'un espectacle de teatre audiovisual de Nico Baixas. L'espai escènic està format per un escenari-plató en el qual ell actua i realitza *performances* de moviment amb les mans i a vegades amb el cos. També hi ha dues pantalles on es projecten vídeos pregravats i imatges en directe. Les *escenes-performance* que es realitzen se centren en el treball amb la càmera. Són un intent d'introspecció física davant seu, de comunicar-se a través seu de la mateixa forma com et mires davant d'un mirall, i de redescobrir el cos, especialment les mans.

Arxiu Postcapital

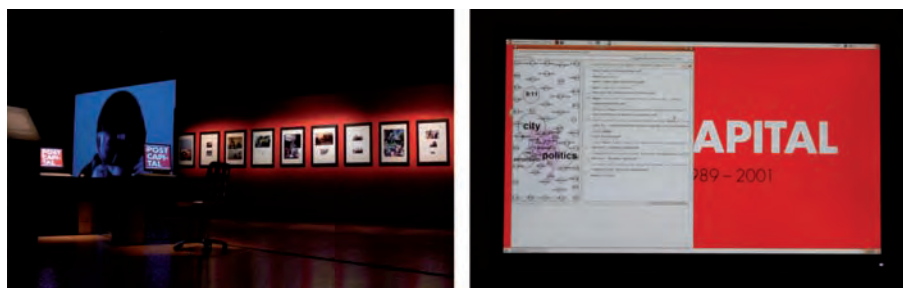
Daniel G. Andújar

Hangar ha desenvolupat, conjuntament amb Technologies To The People, un sistema de cerca integrat en el sistema operatiu GNU/Linux per a l'Arxiu Postcapital. L'aplicació, que permet fer cerques, catalogar i visualitzar gràficament el contingut de l'arxiu, ha estat desenvolupada amb el llenguatge de programació python i utilitza com a base l'indexador Tracker per a GNU/Linux.

<http://www.postcapital.org/circare/>
<http://www.postcapital.org/about/>

El projecte de Daniel G. Andújar *Postcapital. Archive 1989–2001*, concebut, en igual mesura, com a instal·lació multimèdia, base de dades oberta i taller, es fonamenta en un arxiu digital format per més de 250.000 documents (texts, àudio, vídeos, etc.) d'Internet compilats per l'artista durant els últims deu anys.

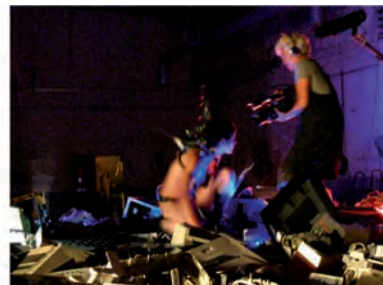

UKI

Shu Lea Cheang

Performance

La *performance* UKI de Shu Lea Cheang va comptar amb nombroses col·laboracions per part de l'equip tècnic d'Hangar. Des de l'àrea de programari lliure es van desenvolupar un seguit d'aplicacions d'àudio i vídeo per al suport audiovisual de la posada en escena de la *performance*. Entre d'altres hi van col·laborar els membres del grup de Pure Data Xavi Manzaneres, Sergi Lario, Oscar Martín, Carlos López i Lluís Gómez, tots ells programant alguna aplicació basada en la plataforma Pure Data que van dotar la peça d'àudio i vídeo.

Seqüela de la seva pel·lícula porno de ciència-ficció IKU que l'any 2000 va ser guardonada al Sundance Film Festival. UKI, eslògan per a "Això és amor, no és sexe", consisteix en una mescla de fantasia i realitat per a obtenir una remescla cinematogràfica fent ús de la intervenció de públic i *performers* col·laboradors de Barcelona.

Wikiplaza

Hackitectura

Intervenció de "mèdia-arquitectura" a l'espai públic

Desenvolupament d'una aplicació de mescla de vídeo a temps real, basada en la plataforma Pure Data i GLSL, capaç de treballar al mateix temps amb quatre canals de vídeo digital en directe (DV) i un canal per a material enregistrat. També es va realitzar la preparació i instal·lació d'un ordinador capaç de treballar amb aquesta aplicació.

[Http://wikiplaza.org](http://wikiplaza.org)

Tecnologies de la informació i la comunicació per a la construcció social de l'espai públic

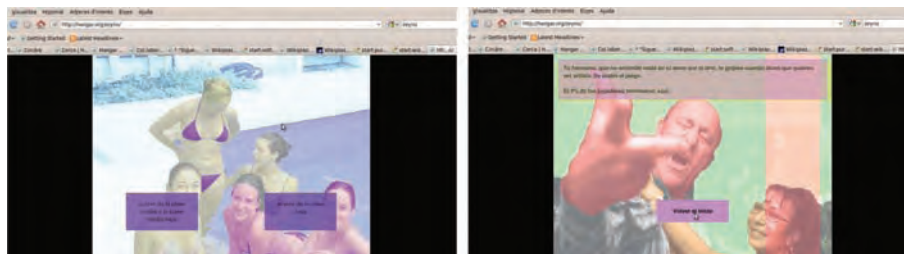
Aquesta investigació tracta de l'emergència de l'anomenat espai públic híbrid, és a dir, de l'ampliació de l'espai públic resultant de la interacció de l'espai físic tradicional i l'espai digital. Els potencials d'aquest espai híbrid es perceben com a ambivalents; constitueixen tant amenaces (control social, videovigilància, publicitat), com oportunitats (participació, ampliació de les experiències de l'espai públic, ús social de les tecnologies). L'estudi es proposa investigar aquestes oportunitats, aplicant les tecnologies de l'anomenada web social o web 2.0 a la construcció social de l'espai públic híbrid.

El juego de ser artista de la periferia

Zeyno Pekünlü

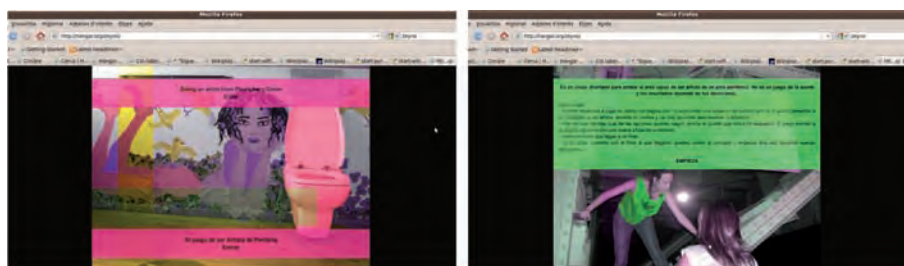
Aplicació web

La peça consisteix en un joc on-line que ha estat programat íntegrament a Hangar seguint les instruccions de l'artista. S'han utilitzat els llenguatges php i javascript (jquery) amb una base de dades mysql. Al mateix temps es van desenvolupar eines per a automatitzar el procés d'importació de dades i les modificacions estètiques per part de l'artista.

<http://artistryourself.com/>

El juego de ser artista de la periferia és un joc dissenyat per provar si ets capaç de ser artista venint d'un país perifèric. No és un joc de la sort i els resultats depenen de les decisions del jugador a partir d'unes possibilitats subjectives que se li ofereixen. Des del principi del joc apareixen preguntes sobre la situació actual del candidat a artista i aquest té l'opció d'escollir una nova situació en la qual decidir, sempre entre dues possibilitats. Segons l'elecció que adopti, el joc el guiarà cap a una etapa o una altra en la seva carrera artística, cap a un camí o un altre i també cap a un final o un altre. És un joc d'estratègia i decisions, en què la sort solament juga un paper al principi, quan esculls el teu rol; ets un artista del Tercer Món, pots ser home, dona, heterosexual o homosexual, de classe mitjana o baixa, tu decideixes.

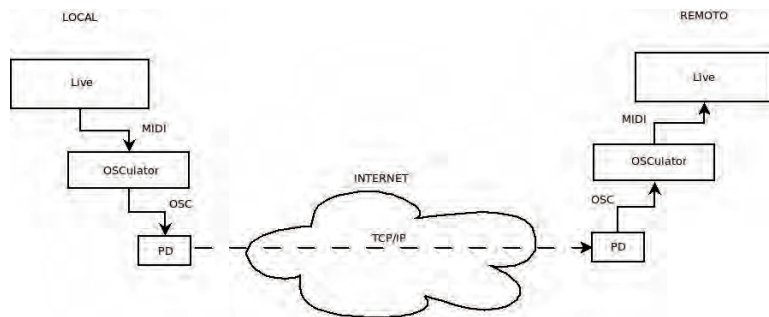

Domini públic (control remot)

Roger Bernat

Performance col·laborativa remota

L'objectiu tècnic d'aquesta col·laboració era trobar solucions que permetin fer la performance *Domini públic* remotament. Juntament amb el director tècnic de la peça, Txalo Toloza, s'ha desenvolupat una petita aplicació de comunicació per xarxa que permet controlar la regidoria tècnica de l'obra des d'una connexió remota.

<http://www.rogerbernat.org/proyectos-en-curso/domini-public-control-remot-2010/>

Pascal Keiser, de Le manège, va veure *Domini públic* i ens va convidar a desenvolupar un nou projecte. En lloc d'això li vam demanar que seguís desenvolupant *Domini públic* per a representar-lo sense necessitat de viatjar al lloc que ens contractava: Domini públic, control remot. Viatjar té alguna cosa contradictòria, d'una banda és una demostració de poder i, de l'altra, és tan avorrit! Així que volíem "llançar" la funció des de casa mentre el públic es troba a qualsevol altre lloc participant del xou.

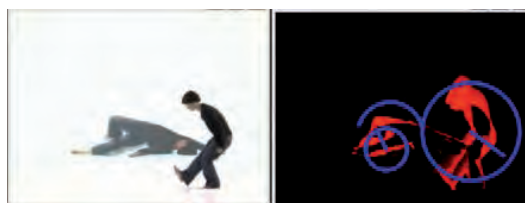
Treballs d'investigació i desenvolupament de noves eines

PureData_OpenCV

http://hangar.org/pd_opencv

El laboratori de programari lliure d'Hangar ha estat creant, entre el 2008 i el 2009, una sèrie d'eines lliures per a utilitzar l'anàlisi de senyals de vídeo en obres interactives. El desenvolupament es realitza a partir de la llibreria de visió artificial **OpenCV**. **PureData_OpenCV** és una extensió per al llenguatge de programació **Pure Data** programada íntegrament a Hangar (en llenguatge C) i opera sota una llicència lliure.

El desenvolupament de **PureData_OpenCV** s'inicià com una necessitat per a l'elaboració d'una peça coproduïda per **Hangar** però posteriorment s'ha anat millorant i utilitzant en altres projectes. Actualment, ja és una eina molt valorada i utilitzada per la comunitat d'usuaris de Pure Data.

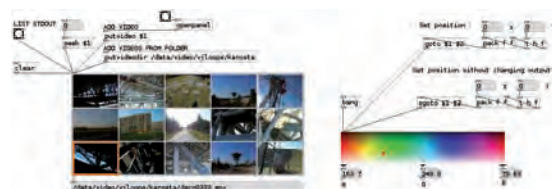
PDVJTools

<http://hangar.org/pdvjtools>

PDVJTools és una llibreria d'objectes (*plug-in's*) de Pure Data pensada per a ser d'utilitat en el treball visual. La llibreria va ser recopilada i empaquetada a petició d'Hangar i el Centro de Arte Laboral de Gijón per als tallers "Eines lliures per a creadors".

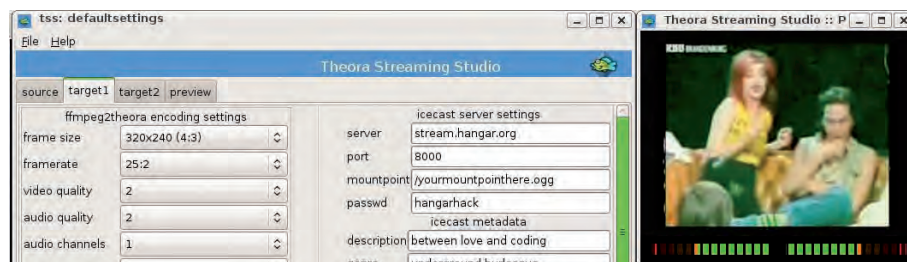
La llibreria consta de sis objectes (*plug-in's*), tots ells desenvolupats per programadors d'Hangar o col·laboradors; quatre poden ser usats com a interfícies gràfiques d'usuari, i els altres dos per a carregar filtres de vídeo, utilitzant respectivament les llibreries FreeFrame i Frei0r.

Durant el 2009 se n'ha fet el manteniment i s'ha millorat el sistema d'empaquetatge per a facilitar-ne la instal·lació als usuaris de Ubuntu i Debian GNU/Linux.

TSS (Theora Streaming Studio)

TSS és una aplicació per a fer *streaming* de vídeo a temps real per mitjà de tecnologia 100% lliure. De fet, es tracta simplement d'una interfície gràfica per a utilitzar altres programes ja existents (dvgrab, ffmpeg2theora, theora i oggfwf) de manera còmoda per als usuaris d'escriptori. L'any 2009, des del laboratori de programari lliure d'Hangar s'ha fet una nova versió de l'aplicació que incorpora un VU_meter d'àudio per a la previsualització del volum de so.

Distributed Multimedia Data Base

La Distributed MultiMedia DataBase és un sistema de publicació de contingut multimèdia que es pot instal·lar a qualsevol servidor d'Internet. Actualment està dotada de les següents funcionalitats:

- Suporta vídeo flaix i ogg/theora (amb recodificació automàtica al servidor)
- Cada usuari pot crear i administrar el seu propi canal, amb l'aparença que desitgi.
- Enviament de contingut de manera simple.
- Navegació simple, clara i eficient, utilitzant AJAX.
- El sistema permet que diferents instal·lacions en diferents servidors puguin compartir dades del material publicat utilitzant XML(rss), per a construir una xarxa de servidors que ofereixen continguts conjuntament. En aquest sentit podem pensar en la possibilitat de construir xarxes temàtiques alternatives a YouTube, homogenies, netes, descentralitzades i flexibles.

Durant el 2009 s'ha treballat en el manteniment i en algunes millores de disseny del programari.

Consultories i grup de treball de Pure Data

El grup de treball de Pure Data, que va començar l'any 2006, continua obert, cada dijous, a les consultes i projectes dels artistes que ho requereixin. Durant el 2009 hem rebut consultes de tot tipus, des d'usuaris i usuàries nous que necessitaven una introducció a la plataforma Pure Data fins a usuaris de nivell més avançat que han realitzat els seus projectes amb la nostra ajuda. El grup ambé va treballar en una peça de l'artista Shu Lea Cheang i es van preparar alguns documents per a la convenció internacional de Pure Data que aquest 2009 ha tingut lloc a Sao Paulo.

Al mateix temps, ha estat en els grups de treball on, juntament amb els desenvolupadors Sergi Lario i Yves Degoyon, s'ha treballat en algunes de les eines esmentades anteriorment a l'apartat R+D.

OLE Workshop

El programari lliure ha tingut també un paper important quant a formació aquest 2009, si bé és cert que ens hem centrat molt més en producció.

OLE (open lab egypt) és un projecte per a la formació en art digital a Egipte, una col·laboració entre Medrar Contemporary Arts (el Caire) i Hangar. Durant el 2009 s'han realitzat dos workshops: un a la ciutat del Caire del 15 al 30 d'octubre i un a Alexandria del 25 de novembre al 4 de desembre. El primer enfocat a l'ús de l'electrònica (sensors, Arduino <http://www.arduino.cc/> etc.) per a interacció, i el segon a l'ús de la càmera de vídeo (computer vision) com a interfície: http://hangar.org/pd_opencv

Streaming i publicació de vídeo on-line

Els serveis de *streaming* i publicació de vídeo on-line d'Hangar continuen sent un dels més utilitzats dins l'àrea de programari lliure. Es tracta d'un sistema per a l'emissió i publicació de vídeo on-line basat íntegrament en programari lliure i que ha demostrat ser fiable i de qualitat.

Alguns dels projectes que fan servir o han fet servir les nostres eines i serveis són els següents:

Oxcars'09 – Esdeveniment de Cultura Lliure, Barcelona
Fòrum de Cultura Lliure - Barcelona
Laporta – Dansa independent de Barcelona
Menoslobos – Canal de reflexió sobre les polítiques culturals
MINIPIMERTv – Col·lectiu de mitjans lliures
surtTV – Canal de televisió per Internet
Projecte *Persona* – *Performance* amb emissió de vídeo en directe
Priorat Centre d'Art – Centre d'Art Contemporani
Roca Umbert – Centre Cultural adreçat a la producció
Lamalavista – Associació audiovisual
TVLata – Workshop realitzat pel col·lectiu Neokinok a Sao Paulo, Brasil
Horitzo.tv – Exposició i estudi de televisió a l'espai La Capella de Barcelona
Comafosca – Node d'art i pensament d'Alella
SummerLab – Laboral Centro de Arte – Gijón
MakeArt – FLOSS Art Festival – Poitiers, França.
Generatech – Festival a l'entorn del gènere i les noves tecnologies, Barcelona
Píksel'09 - FLOSS Art Festival – Bergen, Noruega

Esmentar també que Hangar continua col·laborant activament amb el col·lectiu de suport a l'*streaming* GISS (<http://giss.tv>), aportant un dels servidors de la seva xarxa.

Documentació tècnica

Quan parlem de programari lliure és imprescindible parlar de documentació lliure. Si bé la part més important del desenvolupament de programari és escriure el codi d'un nou programa, aquest esforç podria no servir de res sense una bona documentació. De fet, a vegades passa que, tot i que un programa pugui funcionar a la perfecció, els usuaris no el coneixen o simplement no saben com fer-lo funcionar correctament. A més, en molts casos el programador de programari lliure ho fa per plaer i, malauradament, documentar no és sempre un plaer; pot resultar una tasca tediosa, llarga i avorrida, però molt necessària. És per això que sovint la figura del "documentador" pot arribar a ser tan important com la del programador.

A Hangar, conscients d'aquesta peculiaritat del programari lliure, continuem documentant els projectes que es van realitzant. Aquesta documentació es pot consultar al web:

<http://hangar.org/wikis/lab>

En aquest enllaç també s'hi pot trobar documentació d'alguns dels tallers que s'han realitzat a Hangar durant aquest any.

Per últim, esmentar la publicació de dos documents en format "paper" dels quals el laboratori de programari lliure d'Hangar és coautor i que van ser presentats a la PDCON'09 (convenció internacional de Pure Data):

Enhancing Pure Data Interactivity With Computer Vision [2009 / Ll. Gómez i Y. Degoyon]

Pdvjtools Pure Data externals [2009 / S. Lario i Ll. Gómez]

Ambdós documents es poden trobar en format PDF a les webs dels projectes respectius: http://hangar.org/pd_opencv i <http://hangar.org/pdvjtools>.

Previsions per al 2010

Mantenir el nivell, tant en quantitat com en qualitat, de produccions fetes a Hangar amb programari lliure.

Consolidar i mantenir les eines desenvolupades fins ara.

Obrir nous camins d'investigació i desenvolupament amb eines que en l'actualitat no s'utilitzen directament a Hangar, per exemple: embeded linux, sistema operatiu android, llenguatge GLSL i programació de GPU, etc.

5.6. Administració de sistemes, xarxes i servidors

Responsable del servei: Raffaello Manacorda

Creació d'un supernode sense fils amb la xarxa guifi.net

Hem instal·lat a Hangar dues antenes Wi-Fi d'àmplia potència, permetent la connexió del centre a la xarxa guifi.net; guifi.net és una 'xarxa de telecomunicacions oberta, lliure i neutral' (<http://www.guifi.net>), en la qual Hangar exerceix de 'supernode' (<http://www.guifi.net/és/hangar>), tot oferint una connexió a la xarxa guifi.net i a Internet (limitada) a tots els ordinadors que es trobin en el radi de les antenes. A més, aquesta infraestructura permet l'actual connexió 1Mb simètrica utilitzada per Hangar (veure més avall).

Activació d'una connexió simètrica.

Arran de l'escassa qualitat de la connexió ADSL utilitzada fins a ara, vàrem decidir realitzar una connexió simètrica de fibra òptica de 1Mb/s amb el proveïdor AL-Pi. Això ha estat possible gràcies a la infraestructura de guifi.net instal·lada a Hangar: actualment la connexió va d'Hangar a les oficines de Cromosoma.org via connexió sense fils, i allà es realitza l'enllaç amb la fibra òptica. Es tracta d'una solució provisional a l'espera d'obtenir una connexió de fibra òptica directament a Hangar; no obstant això, aquesta solució ha permès superar els greus problemes d'inestabilitat de la precedent connexió ADSL domèstica.

Instal·lació d'un nou servidor: fusion.

Hem creat un nou servidor intern a Hangar: fusion. Aquest servidor permet unir les dues xarxes internes d'Hangar (xarxa dels tallers i xarxa de les oficines) mantenint la seguretat de cadascuna; a més exerceix de tallafocs i permet controlar el tràfic cap a i des d'Internet. El servidor fusion és accessible des de la connexió sense fils de guifi.net; això obre una gran quantitat de possibilitats per al seu ús com a servidor compartit de continguts (mediabase, directoris compartits, etc.)

Instal·lació d'un nou servidor per a l'experimentació artística

Es tracta d'un servidor dedicat extern (allotjat en una estructura de hosting externa a hangar). S'utilitza principalment com a servidor web per a diferents projectes d'Hangar, o projectes externs als quals oferim allotjament. Actualment, allotja els següents llocs web:

media.hangar.org
canal.hangar.org
www.cascanticllibertari.org
www.minipimer.tv
www.cuatroperras.es
www.pornosotrx.com
www.menoslobos.org

Diferents millores a la xarxa local d'Hangar

Aquestes intervencions apunten a facilitar el treball de les persones dins d'Hangar a través d'eines informàtiques com ara carpetes compartides, servidors FTP/SAMBA interns, Wiki intern per als tècnics, impressores i escàners compartits, connexions sense fils internes, etc. Així mateix, hem millorat i ampliat el funcionament del principal servidor d'ús intern: Gallifante. Hem intervingut en la millora de tots els serveis oferts per Gallifante, com ara DHCP, DNS, FTP, Web. Hem posat en funció una nova estratègia de backup automatitzat de les dades dels ordinadors de l'oficina, substituint la precedent forma de backup manual.

6. Central de Producció

Responsables del servei: Núria Marquès i Carme Romero

La Central de Producció és l'òrgan intern d'Hangar que permet oferir, d'una banda, assessorament i informació dirigida a artistes que comencen la seva carrera i, de l'altra, serveis de producció especialitzada per a projectes que demanen una visió integral de les seves necessitats. Alguns d'aquests serveis són:

- Oficina tècnica permanent d'assessorament en producció artística: models de pressupost, optimització de pressupostos, models de projecte, consultes puntuals, consultes de viabilitat
- Producció integral de projectes: informes de viabilitat (en treball conjunt amb els departaments tècnics, que fan l'estudi), pressupostos, coordinació de la producció, etc.
- Configuració d'equips de producció
- Coordinació de la integració dels diferents serveis d'Hangar: producció, vídeo, laboratori d'interacció, espais, programació, etc.

A finals del 2009 hem introduït el nou servei de suport a la preproducció. Es tracta d'un servei gratuït que pretén compartir l'experiència en producció que, al llarg dels 12 anys d'existència d'Hangar, ha acumulat el seu equip, treballant en molts projectes i donant suport a centenars d'artistes en el desenvolupament i realització de les seves idees. De tots aquests artistes hem après moltes maneres de fer i d'implicar-se en el projecte.

Amb el nou servei de suport a la preproducció, volem fer un cop de mà en la planificació i preproducció d'un projecte, optimitzant el temps de l'artista i l'esforç que suposen les tasques de recerca, estudis de viabilitat tècnica i econòmica, configuració d'un equip de producció o preparació de documents que acompanyen el projecte escrit.

Oferim aquest servei a persones amb experiència en el desenvolupament de projectes, donat que esperem que sigui l'artista qui ens dirigeixi i trïi la metodologia de treball. Nosaltres ens adaptem com uns membres més del seu equip de treball.

Servei d'assessorament

Durant el 2009, des de la Central de Producció hem atès les següents sol·licituds d'assessorament:

01/2009 Beatriz Sánchez, Planificació Projecte
02/2009 Xavier Viadé Piñot, Planificació Projecte
02/2009 Pere Belles, Planificació Projecte
02/2009 José Luis Aguilera, Planificació Projecte
02/2009 Alejandro Martín, Planificació Projecte
03/2009 Núria Calafell, Planificació Projecte
03/2009 Vis a Vis, Viabilitat Tècnica
03/2009 Daniel Steegman, Viabilitat Tècnica
04/2009 Helena Medrano, Viabilitat Tècnica
04/2009 Beer Dierck, Viabilitat Tècnica
04/2009 Diego Soroa, Viabilitat Tècnica
04/2009 Alex Reynolds, Planificació Projecte
04/2009 Grupperfish, Planificació Projecte
04/2009 Ángeles Ciscar, Viabilitat Tècnica
05/2009 Marc Serra, Planificació Projecte
05/2009 Rosana Fernández, Planificació Projecte
05/2009 welovecinema.com, Viabilitat Tècnica
07/2009 María Cerón, Planificació Projecte
07/2009 Yaiza Nicolás, Planificació Projecte
07/2009 Daniel Jacoby, Planificació de la pre-producció
09/2009 Marc Gómez, Planificació Projecte
10/2009 Iker Ormazabal, Planificació Projecte
10/2009 Joan Vallvé, Viabilitat Tècnica
10/2009 Lluïsa Vilalta, Planificació Projecte
10/2009 Sabina Simón, Planificació Projecte
11/2009 Jordà Planelles, Planificació Projecte
11/2009 Rosana Fernández, Planificació Projecte
11/2009 Nathaly Segura, Planificació Projecte

Projectes

SLIC

10/2009

Hangar és impulsor, juntament amb Medialab Prado, del projecte SLIC, on participen tota una sèrie d'institucions de l'Estat espanyol (Tabacalera, Hamaca, Macba, F. Tàpies, MNCARS, etc.).

La idea és trobar solucions de software per a la gestió, comunicació i arxius digitals, amb l'objectiu de compartir recursos en la recerca, donats els nombrosos punts en comú quant a les necessitats de les diferents entitats. El projecte està en fase de recerca, i té els següents fronts oberts:

- Estàndards a la xarxa. Per a cada tipus d'arxiu, estudi, definició i decisió de quin és l'estàndard d'arxiu i de compartició d'arxius pel qual cal apostar.
- Els drets de reproducció. Opcions per a la publicació de documents i arxius.
- Arquitectura de software idònia per a una plataforma compartida.

La recerca es duu a terme a partir d'una sèrie de trobades-seminaris presencials, una llista de correu i un wiki on compartir la informació recollida.

Programa de les jornades celebrades a Medialab Prado del 7 al 9 d'octubre de 2009

"Software lliure i sistemes d'arxiu compartit en institucions culturals"

Aquesta trobada reuneix diferents institucions culturals i desenvolupadores de programari per compartir recursos i coneixements en relació a l'arxiu digital i a l'accés als continguts culturals arxivats.

El motiu d'aquesta trobada és treballar en un projecte que té com a objectiu reunir diferents institucions culturals per compartir recursos i coneixements en relació a la problemàtica de l'arxiu i l'accés digital de continguts culturals, amb la finalitat de donar resposta a les seves necessitats com a entitats amb vocació de servei públic. L'objectiu més immediat consisteix en la creació d'un sistema o plataforma que permetrà compartir continguts produïts per les diferents entitats culturals, de manera que els usuaris puguin accedir-hi i descarregar-los de manera senzilla, lliure i gratuïta.

Aquestes jornades són la continuació d'una trobada que va tenir lloc els dies 13 i 14 de maig de 2009 durant la celebració del Libremeeting a Miraflores de la Sierra (Madrid), on es van reunir diferents institucions culturals i desenvolupadores de software per començar a parlar del projecte.

Les sessions són fonamentalment pràctiques i consten de presentacions sobre qüestions tècniques i de treball en grup entre les institucions participants. Tot i que es parteix del treball fet prèviament, les sessions estan obertes a la participació de qualsevol altra institució o persona interessada en el projecte.

Dimecres, 7 d'octubre

16:30h-20:30h:

Presentació general de la trobada i dels participants.

Formes de col·laboració, motius, objectius concrets de la trobada i propers passos.

Cada una de les institucions participants exposa què arxiva, què vol o pot compartir i en quines condicions, quines eines utilitza, estructura de base de dades i metadades.

Dijous, 8 d'octubre

10h-14h / 16h-18h: Interoperabilitat i estàndards en arxius digitals.

Jaume Nualart i Dabne

Taula de treball: aplicació als arxius de les institucions presents.

18:00h-20:30h: presentacions i experiències concretes:

Qüestions legals: gestió de la propietat intel·lectual i drets d'imatge en relació als arxius. Introducció i anàlisi del cas específic de Medialab-Prado. Javier de la Cueva.

El futur del vídeo a Internet. Diego Kuperman (Freekeylabs)

Formats lliures d'àudio/vídeo. El cas d'Hangar: desenvolupament de la mediabase. Lluís Gómez.

Boomvox

Autor: Enrique Radigales

09/2009

L'artista Enrique Radigales va treballar amb Hangar en el desenvolupament de la placa electrònica del seu projecte *Boomvox*.

Aquest és un text descriptiu del projecte:

Quant de temps triga un paisatge sonor a esborrar-se de la nostra memòria?
Quant de temps triga a desaparèixer l'empremta d'un so?

L'artista aragonès Enrique Radigales (Saragossa, Espanya, 1970) presenta el projecte *Boomvox*, una finestra auditiva que connecta el paisatge sonor de la casa natal de Goya a Fuendetodos amb la seva casa en l'exili francès, actual seu de l'Institut Cervantes de Bordeus.

Per a aquest projecte ha estat escollit el paisatge sonor de la casa natal de Goya, el so de les seves habitacions, el bullici dels carrers de Fuendetodos des d'una de les finestres o fins i tot l'escenari sonor d'una de les habituals visites guiades, per tal que, un cop editat, s'emeti des d'una estàtua sensible situada a la sala d'exposicions de l'Institut Cervantes de Bordeus.

Un trajecte sonor de 575 quilòmetres que reflexiona sobre la velocitat de la tecnologia i sobre com aquesta ha canviat el caràcter efímer del so amb els seus implants moderns de memòria digital. Una il·lusió acústica que, en el cas de Goya, s'esvaeix en un eco sonor o "soroll dins el cap", com diria ell mateix, que ressona de fons en tots els seus gravats de la sèrie *Los Caprichos*. *Boomvox* és una estàtua sensible que utilitza l'edició sonora per, un cop amplificada, construir paisatges amb pols de tòner.

El tòner d'una impressora és l'únic pigment amb què compta l'artista Enrique Radigales per convertir en físic el seu treball digital o de net.art. Una eina pictòrica que en aquest cas fa visibles les vibracions sonores i les tradueix en un paisatge afectat pel so de la memòria.

El paisatge sonor de la casa natal de Goya ocupa les instal·lacions de la seva casa a l'exili, una actualització i/o invasió acústica que, a més a més, podem *imprimir* visualment.

El juego de ser artista de periferia

Autora: Zeyno Pekünlü

11/2009

Hangar ha estat col·laborant amb la Sala d'Art Jove durant el 2009. En concret, Hangar i Can Xalant s'han implicat en la producció d'alguns dels projectes seleccionats en la seva convocatòria de producció.

L'artista finesa Zeyno Pekünlü ens plantejava el repte de portar el seu joc *Com ser un artista de perifèria* a un entorn web. Durant el 2009, hem estat donant suport a l'artista en la producció, que finalment s'ha materialitzat en una pàgina web programada per Lluís Gómez. Podeu veure'n els detalls tècnics a l'apartat de programari d'aquesta memòria.

El joc resultant es pot veure a l'adreça <http://artistryourself.com>.

Theremin tapestry

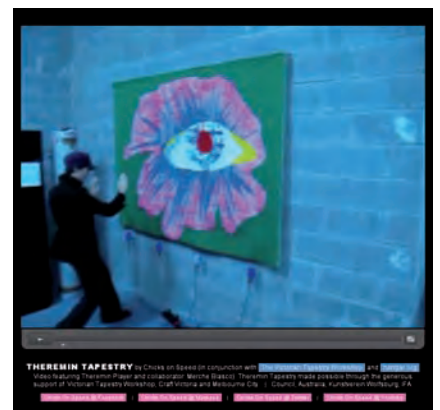
Autores: Chicks on speed

11/2009

El col·lectiu Chicks on speed ha seguit comptant amb Hangar durant el 2009 per a la producció dels seus instruments musicals electrònics interactius.

En aquest cas, al laboratori d'interacció d'Hangar s'han encarregat de desenvolupar un sistema de *theremin* (instrument que funciona amb ones electromagnètiques que capten la proximitat i el moviment del cos de l'interpret per transformar-lo en sons electrònics) aplicat a un tapís. El tapís ha estat teixit a Austràlia, en col·laboració amb el Victorian Tapestry Workshop, i tota l'electrònica s'ha realitzat a Hangar. S'exposarà al Kunstverein Wolfsburg.

La música ha estat creada en col·laboració amb la Merche Blasco, músic i responsable del Medialab d'Hangar.

FAN

Autor: Marc Serra

05/2009

Una peça sobre la hipotètica reflexió artística en la cultura adolescent.

El relat que a Fan es converteix en *performance* esdevé la imaginària reacció davant d'un relat, de manera que genera una mena de bucle conceptual que redunda en la idea de provocar en l'espectador una reflexió crítica sobre la reflexió artística.

Les expectatives de com es percebrà una obra, de quin serà l'efecte en l'espectador, a Fan es "resolen" amb ironia; es mostra una resposta completament emocionada, on l'empatia, la idolatria a allò que és creat i allò creador és el denominador comú en el discurs.

Hangar ha donat suport en la preproducció, enregistrament sonor i de vídeo, postproducció d'àudio i vídeo.

El empleado del mes

Autor: Javier Abreu

10/2009

El empleado del mes de Javier Abreu, becari en residència curta, prové de Montevideo. La Casa de España a Montevideo ens contacta per organitzar la residència i la producció del projecte. El *empleado del mes* és un projecte que l'autor ha anat desenvolupant en diferents llocs del món. L'artista o personatges escollits segons la localització són disfressats d'empleats de Mc Donald's i adopten rols dels treballadors dels diferents espais i contextos. En el cas de Barcelona, les accions es van desenvolupar i fotografiar a la galeria Senda, al bus turístic i a Hangar. Hangar va preproduir i produir la sessió de fotografies, buscant actors, localitzacions, material fotogràfic adequat i la fotògrafa. També va proporcionar espai i equipaments per a la sessió fotogràfica.

AdenOrr

Autor: Daniel Jacoby

09/2009

El projecte AdenOrr és una llengua, és l'ordenament d'un enorme nombre de paraules segons unes normes gramaticals arbitràries conegudes per un grup de persones. Una paraula és l'ordenament d'una sèrie de caràcters seguint un altre conjunt de regles igualment arbitràries. I un caràcter és, al seu torn, la disposició d'una o més línies i punts en un determinat ordre, per suposat arbitrari. Els elements d'un llenguatge, si bé tenen la seva pròpia porció de significat, només adquireixen sentit dins un context i ordre determinats. AdenOrr és una sèrie d'accions que cerca evidenciar l'arbitrarietat que existeix en moltes de les coses que donem per vàlides sense qüestionar-les. No cerca desordenar, ans tot el contrari: ordenar, però de forma tan exhaustiva que es perdi per complet la utilitat del procediment.

Hangar va preproduir i produir l'enregistrament i realització del vídeo de l'actuació d'un pianista interpretant l'esmentada llengua. Vam gestionar tant la localització, el lloguer i trasllat de props de rodatge, actors, il·luminació, tècnics de càmera i so, i la gestió econòmica del projecte.

Suport als artistes residents

01/2009 Núria Canal- Suport a la localització d'espai per a sessió fotogràfica, obra per a l'exposició a la Fundació Suñol.

01/2009 Bestué & Vives- Recerca de material per a escultura, exhibida al CA2M en el marc de l'exposició *Cisnes y Ratas*.

02/2009 Alex Reynolds- Recerca de material mèdic per a la realització d'una escultura.

03/2009 Alberto Gracia- Recerca de material mèdic per a la producció d'una instal·lació.

03/2009 Laila Juma- Recerca de material i proveïdors per a la realització d'escultures de llautó del projecte *Brides*.

04/2009 Marc Serra- Recerca de props per a *atrezzo* de la gravació dels vídeos *El Absurdo Videografía de*.

04/2009 Tjasa Kancler- Recerca de proveïdors per a edició gràfica del projecte www.CopyCat.cat

04/2009 Yael Assaf- Recerca de col·laboradors i props per a rodatge d'una animació amb *stopmotion* titulada *Thin Lines*.

05/2009 Shu lea Cheang- Recerca de col·laboradors i props per a rodatge de UKI

06/2009 Pau Suris- Recerca de props i proveïdors per a sessió fotogràfica.

09/2009 Mercedes González de Garay- Recerca d'espais expositius.

10/2009 Kim Engelen- Recerca de col·laboradors, localitzacions i props per a rodatge.

10/2009 Mahmoud Khaled- Recerca de col·laboradors per a la realització d'entrevistes a periodistes i activistes del món taurí. Projecte per a Manifesta 2010 Murcia.

10/2009 Javier Abreu- Recerca de col·laboradors, localitzacions i props per a sessió de fotografia.

11/2009 Carlota Perla- Recerca de proveïdors per a edició gràfica.

12/2009 David Bestué- Recerca de localització i assistència al rodatge d'una part del projecte *Formalismo puro*.

Becaris del Laboratori d'Interacció

Hybrid Playground

Autors: Lalalab (Diego Díaz i Clara Boj)

06/2009

El col·lectiu artístic Lalalab, format per Diego Díaz i Clara Boj, va ser convidat a fer una residència a Hangar durant els mesos de juny i juliol.

Es tracta d'un sistema de joc interactiu que porta els nens a jugar amb videojocs en el parc infantil, a l'aire lliure i amb la col·laboració necessària d'altres nens. Així, es trenca amb dos dels principals problemes dels jocs interactius que tan atrauen els nens: la passivitat física que els lliga al sofà i el fet que no es relacionin de manera directa i immediata amb altres nens.

El sistema consisteix en una sèrie de sensors que se situen en els gronxadors del parc. Quan uns nens de l'equip es gronxen, els altres poden veure en una consola de joc les evolucions d'uns petits personatges. Hi ha una relació directa entre el moviment físic del nen en el gronxador i el moviment dels avatars del joc. Per poder jugar, els nens han de donar instruccions als companys, posar-se d'acord i negociar moviments i estratègies. El sistema de joc, la situació (a l'aire lliure, amb amics), els dibuixos dels personatges i la història del joc són molt atractius per als nens, que s'ho passen d'allò més bé mentre fan exercici i aprenen a col·laborar.

Els artistes ja comptaven amb un prototip funcional del sistema, amb el qual han realitzat diferents sessions a diferents ciutats europees, en el context d'invitacions rebudes per centres d'art. Aquestes sessions les dirigien ells, ja que en aquest punt el sistema no podia ser autònom. Els recursos aconseguits com a honoraris per a aquestes activitats s'han reinvertit íntegrament en el desenvolupament del sistema, que tot i ser molt reeixit encara no ha reportat beneficis.

Durant la seva residència a Hangar els artistes tenen els següents objectius:

- que els ajudem a desenvolupar un sistema electrònic millor, més eficient i petit, i sobretot més autònom, gràcies al laboratori d'interacció d'Hangar. La descripció d'aquesta part de la residència la trobareu a la secció Laboratori d'interacció d'aquesta memòria
- que els ajudem a cercar vies per a fer el projecte econòmicament sostenible.

Punt de partida

Dins el seu programa de recerca lligat a la producció i la innovació en el camp artístic, Hangar vol investigar formes de viabilitat i sostenibilitat econòmica d'alguns projectes artístics, noves maneres de fer-los arribar a la societat i fórmules que permetin als artistes capitalitzar els riscos que assumeixen en la recerca.

Paral·lelament, i després de 2 anys de desenvolupament, el col·lectiu Lalalab (Diego Díaz i Clara Boj) vol portar el seu projecte Hybrid Playground a una nova fase, que els permeti aconseguir recursos per seguir treballant en aquest i altres projectes creatius sense haver de dedicar-se a gestionar una empresa.

Objectius

- Conèixer les possibilitats actuals de connexió entre els processos d'innovació dels artistes i els processos d'innovació en l'àmbit empresarial.
- Detectar possibles eines i procediments que s'utilitzen en el camp científic i tecnològic per interactuar amb el camp empresarial i que podrien ser útils en l'àmbit artístic.
- Detectar quines eines són necessàries a nivell legal i jurídic (models de contracte, servei d'assessorament, etc.).
- Perfilar quines estructures o serveis caldrien per fomentar la viabilitat econòmica de projectes específics, amb atenció especial a les actuacions que podem fer des d'un centre de producció com Hangar i les implicacions que això té per a un espai que gestiona recursos públics.
- Ajudar el col·lectiu Lalalab a trobar sortides econòmiques de futur per al seu projecte Hybrid Playground.

- Explorar possibilitats de comercialització per a Hybrid Playground en el context de Barcelona
- Explorar models de negoci que permeti als artistes poder-se centrar en els aspectes creatius de l'activitat, no en la gestió o part econòmica

Actuacions i entrevistes

A continuació fem un resum de les actuacions dutes a terme de juny a finals d'octubre de 2009.

Sessió de prova amb l'escola Acàcies

En col·laboració amb l'escola Acàcies, del Poblenou, s'organitza una sessió de prova amb alumnes de 5è de bàsica. Els nens i nenes estan a punt d'acabar les classes aquests dies, i tenen ganes d'esbarjo mentre esperen els pocs dies que falten per les vacances d'estiu. Just al costat de l'escola hi ha un parc infantil amb gronxadors que serviran per a la sessió.

El test és tot un èxit, i els petits s'ho passen d'allò més bé. El sistema utilitzat per a la sessió és l'antic, que requereix un ordinador-servidor i disposa de la primera versió dels sensors, en una capsa gran. Per a l'organització de la sessió comptem amb l'ajut de l'estudiant en pràctiques Micolé Imperiali.

Cromosoma & Digitalent

Cromosoma és una productora audiovisual especialitzada en productes dirigits al públic infantil (*Les tres bessones*). La Fundació Digitalent, impulsada per aquesta productora a més d'altres empreses com Abacus o SAE, té com a missió detectar talent i fomentar-lo en l'àmbit de la cultura digital, tot utilitzant metodologies Open Innovation d'introducció del projecte en la indústria.

Invenio

Es tracta d'una empresa de serveis de consultoria especialitzada en el foment de la innovació i la creativitat. El seu gran actiu és que compten amb la llicència dels productes Lego (Lego Mindstorms, per exemple). Treballen amb escoles, empreses, administracions, museus de la ciència o centres d'innovació, entre d'altres. El seu lema és *Learn by doing*.

22@ Xarxes i desenvolupament de Talent

Després d'explicar-los el projecte, i de fer-nos ells una introducció sobre què és 22@ i la missió de l'àrea concreta de Xarxes i desenvolupament de talent, fem un mapa d'oportunitats:

Des de 22@ ens poden ajudar a establir contactes, dirigir-nos a persones, empreses o plataformes que puguin encaixar amb les necessitats del projecte. En els moments actuals de cerca de la màxima informació possible, això ens és de gran ajuda.

Fem conjuntament un esborrany del projecte per a una plataforma de col·laboració entre artistes i estudiants d'MBA. Quedem que, de moment, es contactarà amb les escoles de negocis per veure la resposta a la idea, i després mirarem de fer una experiència pilot amb el projecte Hybrid Playground.

Plantegem la idea d'establir en el districte de Sant Martí una experiència pilot fixa en un parc o lligada a una entitat. Ens recomanen parlar amb algú del districte per tal de buscar-ne el finançament i la implicació en el barri.

Ludoteca M. Gràcia Pont

Es tracta d'una ludoteca situada a la Rambla del Poblenou. Treballen amb nens d'1 a 16 anys, organitzant tot tipus d'activitats. Està gestionada per l'esplai la Flor de Maig, una entitat ciutadana, i són molt actius en la vida cultural i social del barri.

Entrevista amb l'advocada Patrícia Vila, de Lexpert Advocats

Un dels problemes als quals s'enfronten els artistes és la manca d'informació sobre el marc legal que garanteixi la normalitat dels processos de desenvolupament dels seus projectes i la relació amb entitats, empreses i 3es persones. Aquest desconeixement comporta que no es posin en pràctica uns mínims com la redacció de contractes o l'establiment de condicions per escrit en les relacions. D'aquí sorgiran problemes futurs.

La Patrícia Vila va fer diferents recomanacions als artistes donat el cas específic de Hybrid Playground.

BCN Activa

En relació a aquests dubtes i necessitats que els artistes ens expressen, els dirigim a BCN Activa, entitat dedicada al suport als emprenedors. BCN Activa té un sistema de suport pensat per a les persones que volen desenvolupar el seu *business plan* i crear la seva pròpia empresa.

ESADE

Des de 22@ contacten aquesta escola de negocis, per tal de proposar-los la nostra idea de cercar un punt de trobada entre artistes i estudiants de MBA per al desenvolupament de plans d'empresa.

De seguida es mostren interessats i preparem el què serà una "prova pilot". L'ocasió idònia la planteja la celebració del Mercat d'Idees, previst pel 30 d'octubre. Es tracta d'un esdeveniment pensat perquè els alumnes de 2n curs d'MBA, que han d'elegir el projecte del qual desenvoluparan el pla de negoci durant aquest curs, coneguin emprenedors amb bones idees, i que els emprenedors obtinguin un pla de negoci professional com a resultat, sense tancar la porta a la possibilitat que emprenedors i alumnes de màster col·laborin en un futur per dur a la pràctica l'empresa.

EADA

Es contacta amb l'Escola de Negocis EADA mitjançant el 22@, amb l'objectiu d'oferir el projecte als seus estudiants de MBA per tal que facin el pla de negoci que requereix el seu pla d'estudis.

Mercat d'idees, Innovation Speed Dating ESADE

Finalment, aquest esdeveniment va tenir lloc el passat 30 d'octubre. Hangar hi va portar 4 projectes, entre ells Hybrid Playground, de Lalalab. A més, hi presentaven projectes la UPC, el parc de recerca de la UAB, ESADE-Creàpolis i altres emprenedors individuals.

L'acte tenia format de petita fira on cada idea disposava d'una taula i un cartell on els alumnes de màster es podien informar i conèixer-se entre ells. La proposta de Lalalab va ser una de les que més curiositat va despertar entre els alumnes, que van bombardejar en Diego Díaz a preguntes; aquest va rebre moltes felicitacions per les seves respostes.

Pop-up Landscapes

Autora: Teresa Dillon

01/2009

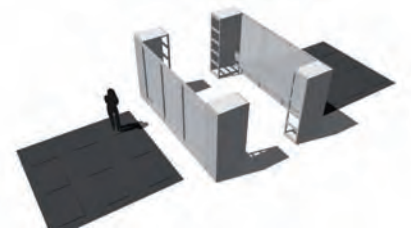
Pop-up Landscapes és un projecte en procés que barreja diferents mitjans i una col·laboració entre l'artista i investigadora Teresa Dillon (Irlanda/Regne Unit), l'estudi lok Arquitectura (Portugal/Espanya) i el dissenyador d'interactius Tuomo Tammenpää (Finlàndia).

El projecte explora el fenomen de la interdependència en la supervivència i les seves implicacions en la transformació humana dels paisatges. Des d'aquesta perspectiva, la supervivència és impulsada pel cultiu de la nostra experiència, en relació als territoris humans i mediambientals que habitem.

El projecte s'estendrà al llarg de tres anys per Finlàndia, Portugal, Espanya i el Regne Unit, implicant la creació d'obres públiques, intervencions en comunitats, exposicions i publicacions.

En el marc d'un context més ampli, la primera realització de *Pop-up Landscapes* va tenir lloc a Hangar entre el 7 de gener i el 28 de febrer de 2009. El projecte va girar al voltant de la percepció ambiental, la construcció i la representació, integrades en una instal·lació que permet a les persones explorar i exposar la condició de presència humana en la creació de paisatge.

Pop-up Landscapes és finançat pel Finnish Institute London i la University of Tomar, Portugal, amb el suport previ del Finnish Fund for Art Exchange.

Objectius

L'objectiu principal d'aquesta fase del projecte és la creació de dos espais similars, interconnectats, en els quals les persones podien participar activament per canviar el seu entorn. A cada ambient

(A i B) es va projectar una composició visual del paisatge urbà del Poblenou amb sons associats.

La composició l'activava la presència humana, cosa que permetia a l'espectador/actor manipular i exposar diferents elements sonors i visuals en funció de cada acció. El so estava lligat a les transformacions visuals, donant suport així a les dinàmiques i sensacions d'immersió en la instal·lació. Com que els espais A i B estan connectats, les accions dels participants a cada espai influïen en els canvis de l'altre espai, i viceversa (p. ex., quan una persona se situa en A, influeix en allò que es projecta en A i també en B, i viceversa). Això permet l'emergència d'una dinàmica de joc entre els dos espais, segons la posició de la persona en l'espai. També permet posar a prova el primer cicle del projecte, que apunta a la creació d'una instal·lació interconnectada que enllaci Portugal i Finlàndia (2010/2011).

En resum, aquesta primera fase a Hangar ens ha permès treballar i explorar mecanismes de paisatge i localitat, posar a prova tècnicament diferents elements i, molt important, la connectivitat i transferència de dades entre dues instal·lacions (A i B), mecanismes de posicionament i dinàmica de joc.

De manera específica, explorem els següents mecanismes: paisatge-presència (temps i posició), percepció (visió i audició) i composició (memòria i imaginació). Les tècniques de reproducció que utilitzem responen directament a aquestes variables.

UKI

Autora: Shu Lea Cheang
05/2009

A més de ser coneguda com una artista mèdia inclassificable, Shu Lea és artista conceptual i directora de cinema, i treballa en el camp de les instal·lacions amb base a Internet, interfícies socials, *performances* en xarxa i producció de pel·lícules. El seu treball es mou entre la realitat i la ficció. El projecte *Brandon* (1998-1999) va formar part del primer encàrrec de net.art del museu Guggenheim de Nova York. El 2000, Shu Lea va dirigir la pel·lícula porno de ciència-ficció japonesa, *IKU* (dv-35mm, premiada al Sundance Film festival, <http://www.i-k-u.com>). Aquest projecte li ha aportat notorietat com a directora de culte i continua tenint repercussió a l'escena *cyberpunk* (<http://www.cyberpunkreview.com/movie/decade/2000-current/iku/>).

Per a la residència a Hangar, l'artista treballa en UKI, una espècie de seqüela d'*IKU* que es desenvolupa com un episodi de Live Cinema. UKI és el contrari d'*IKU*. El sexe replicant reapareix d'*IKU*, orgasme de dades de càstig que desferma el virus en ell mateix, difonent i colpejant l'amor en el seu territori contextualitzat. UKI és un intent de mesclar el cos del virus amb el software per donar lloc a una remescla cinematogràfica. L'artista està interessada en l'escriptura *hacker*, els *patches* de PD (Pure Data, un programa per al control i disseny d'àudio, vídeo, interacció, etc.), la intervenció del públic via aparells wifi... Amb l'objectiu d'aconseguir una *performance* d'una hora, amb música, actuacions en viu i vídeos, Shue Lea busca col·laboradors a Barcelona, gent interessada en el *hardcore* i programadors.

Hangar ha donat suport en la preproducció, enregistrament sonor i de vídeo, postproducció d'àudio i de vídeo, el desenvolupament de software i la gestió econòmica.

El set per a la posada en escena d'UKI consistia en un paisatge format per tones de deixalles electròniques, on actuaren 20 *performers* de l'escena porno feminista de la ciutat. Hangar va aconseguir aquest material en col·laboració amb l'empresa Electrorecycling. Els col·laboradors necessaris per a la *performance* van respondre a una crida a través de la web d'Hangar. Els nostres tècnics de Lab van desenvolupar, juntament amb altres col·laboradors, els *patches* de Pure Data i part de l'electrònica. Aquest projecte va ser presentat en viu a l'Hangar obert de maig de 2009.

Col·laboracions

Madhats

Autores: Chicks on speed

01/2009

Hangar va cedir l'ús del laboratori d'interacció als creadors Diegode León i Jano Bizzotto per al desenvolupament de l'electrònica del projecte Madhats de Chicks on Speed.

Aquests *barrets esbojarrats*, que recullen la veu de les artistes i la transformen electrònicament, els ha incorporat el col·lectiu en els seus concerts, amb gran èxit.

Persona

Autora: Ángeles Ciscar

06/2009

Persona és una instal·lació en un espai vídeo vigilat que reflexiona sobre la imatge del cos com a suport de construcció de la identitat. Una peça que proposa un joc de reflexos on espectadors i *performer* interactuen construint junts la peça mentre són vistos per un altre públic connectat a la xarxa.

Persona ha estat una coproducció entre Hangar, La Porta i el festival Escena Poblenu. Hangar hi va aportar l'espai d'assaig, l'equipament audiovisual complet i el suport tècnic per a l'*streaming* (Lluís Gómez) i l'edició de vídeo (Jovan Cvetkovski).

Es va realitzar una preestrena a Hangar el 12 de juny i l'estrena, en el marc del festival Escena Poblenu, va tenir lloc els dies 16 i 18 d'octubre, també a Hangar.

www.cuatroperras.es

Autors: Joan Saló, Daniel Jacoby

01/2009

La web de publicació de convocatòries artístiques Cuatroperras, una iniciativa de Joan Saló i Daniel Jacoby, està allotjada gratuïtament als servidors d'Hangar.

7. Activitats

Cada dimecres:

grup de treball de *streaming* minipimer.tv

16h00->20h00

Cada dijous :

Grups de treball oberts amb Arduino i Pure Data

19h00 -> 21h00.

17.2 -> 12.5

Seminari de pràctica conscient de l'escolta.

Professors: Josep Manuel Berenguer, Ferran Cuadras, Carlos Gómez.

HANGAR-Orquestra del Caos.

La història de l'ús de l'electrònica en la generació i el tractament de so per a la producció d'obres d'art és llarga. Els hàbits socials d'escolta restringeixen enormement i sense cap raó objectiva el gran espectre de recursos sonors susceptibles d'utilitat expressiva per als productes artístics d'aquest temps. Si gran és l'arsenal d'eines susceptibles d'ús en les activitats artístiques que requereixen la pràctica avançada de l'escolta, major és encara el conjunt d'exemples sonors que des dels anys 40 del segle passat l'han emprat.

Aquesta activitat es dirigeix a artistes i professionals de qualsevol especialitat, interessats en la incorporació del so en l'art, en general, o en llurs produccions, en particular. No es requereix preparació tècnica prèvia, però com les places són limitades, es valorarà l'interès que els possibles participants mostrin pel tema en llur preinscripció, que es farà en línia a:

<http://www.sonoscop.net/info/escuchadelpaisaje.html>

18.2

Presentació (((((Mobilefest))) a Barcelona a càrrec de Marcelo Godoy i Paulo Hartmann

La diversitat de relacions entre les noves tecnologies i la societat en els seus constants moviments i intercanvis és el que el Festival MOBILEFEST pretén reflectir i incentivar a través de la seva pregunta clau:

Com pot la tecnologia mòbil contribuir a la democràcia, la cultura, l'art, l'ecologia, la pau, l'educació, la salut i el tercer sector?

<http://www.mobilefest.org>

27.2 -> 28.2

Pop Up Landscapes

Teresa Dillon (IRE/UK)

lok Arquitectura (PT/ES)

Tuomo Tammenpää (FI).

Basant-se en estudis de cas agafats del barri del Poblenou, els participants utilitzaran tècniques de visualització desenvolupades com a part del projecte Pop-Up Landscapes i Wiki Planning per explorar com es poden utilitzar les tècniques de processos múltiples per crear un joc d'eines visuals per a la participació ciutadana en la planificació urbanística.

Pop-Up Landscapes és una instal·lació basada en la localització i la interacció i també un projecte de investigació explorant la construcció de paisatge en relació amb la transformació, la interdependència et la supervivència. El projecte combina fotografia de paisatge amb tecnologies de sensors per crear una composició interactiva de tríptics en la qual es poden importar impressions fotogràfiques directes i específiques segons el lloc. Desenvolupat per l'arquitecte finan-

dès Peter Tattersall, Wiki Planning forma part d'un intent més ampli de considerar en què podrien ser les implicacions que la web 2.0 podria tenir sobre la arquitectura i la planificació, i si els mitjans socials (i els seus fenòmens derivats) podrien ser utilitzats, o no, perquè la planificació urbanística sigui més participativa. Combinant les tècniques de visualització emprades en Pop-Up Landscapes junt amb el mètode de Wiki Planning, els participants desenvoluparan una sèrie de mapes visuals i dibuixos d'arquitectura que seran presentats al públic en Hangar, el dissabte 28 de febrer.

Teresa Dillon: <http://www.polarproduce.org/>

lok Arquitectura: <http://lok-arq.blogspot.com/>

Tuomo Tammenpää: <http://www.misusage.org/>

Peter Tattersall: <http://www.dodo.org/>

06-3 -> 08.3

Taller sobre l'ús del so i la vibració dels espais.

Impartit per Ilios.

Organitza: Ull Cec

Tots els cossos i materials tenen una o varies freqüències de ressonància pròpies. Un espai arquitectònic pot ésser considerat com un sistema ressonant complex el qual podem fer vibrar com si fos una campana si aconseguim localitzar les seves freqüències de ressonància. Acostumats a pensar que el so es desplaça a través de l'aire, sovint oblidem que els sòlids formen un medi molt més eficient per la seva propagació, podent arribar a transformar les superfícies que envolten en enormes radiadors d'energia acústica.

El taller consistirà d'una part teòrica on s'introduiran els següents conceptes:

- propietats físiques del so
- l'espectre sonor. freqüències de l'organisme humà i d'objectes
- l'ús del so en les pràctiques no musicals (medicina, indústria d'armament, control de gent, etc.)
- el so i l'activitat humana
- el so en l'espai arquitectònic. Com el so afecta l'espai i viceversa.

En la part pràctica els participants realitzaran mesuraments per determinar la presència de certes freqüències en diferents punts de l'espai per localitzar la ressonància d'aquest. S'empraran tàctiques de vibració per mitjà de freqüències baixes per tal d'experimentar com sona un espai i la importància dels materials que el conformen.

Ilios (DIMITRIS KARIOFILIS)

Nascut a Atenes, Grècia. En els darrers 15 anys ILIOS ha desenvolupat un codi personal d'expressió en el camp de l'art sonor i la imatge experimental. La seva obra ha estat presentada com a concert o instal·lació sonora en més d'un centenar d'ocasions i en més de 20 països d'Àsia, Europa i Amèrica. També ha comissariat diversos festivals com Electrograph - Athens Sound Media a Atenes, ha codirigit el projecte [Un]Commonsounds, SDR Muestra de Arte Sonoro Santander i els actes sonors de la Bienale d'Atenes. Des de 1997, dirigeix el segell Antifrost.

08.3

Presentació VENZA CHRIST i performance de VENZA CHRIST vs LIQEN

Venza parla de l'escena de la creació electrònica a Indonèsia i dels seus projectes i activitats al Yogyakarta new media art laboratory.

<http://www.natural-fiber.com/>

<http://liqen.blogspot.com/>

14.3

Visita als centres d'art del Poblenou

Organitza: Can Felipa

A càrrec de Sinapsis [Lídia Dalmau i Cristian Año]

Hangar, Niu, Can Felipa, La Escocesa

18.3

SPINNING JENNY New Fashion Event

<http://www.spinningjennybcn.blogspot.com/>

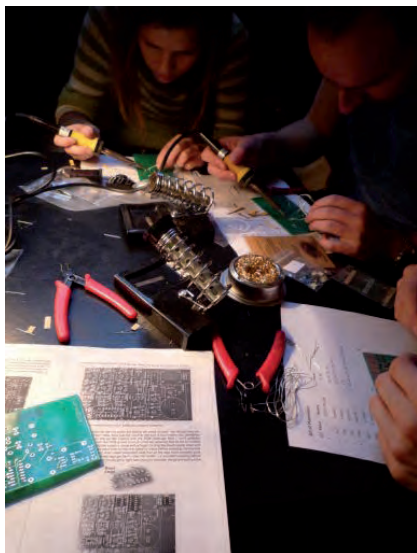
25.3 -> 27.3

Taller de àudio-vídeo per a VJ

Impartit per Fr4m3.

Organitza: Asociación Cultural HOVI Fest

<http://hovifest.wordpress.com/2009/03/09/programa-taller-ac-en-hangar/>

18.4

Construeix el teu propi sintetitzador

Taller impartit per Tom Bugs

Organitza: Ull Cec

L'objectiu d'aquest taller és introduir als participants a conceptes bàsics de la electrònica. No és necessari tenir experiència prèvia en aquesta disciplina. Els participants construiran un petit sintetitzador amb tres oscil·ladors, una mescladora, un comparador, controls de saturació i to, miniamplificador, 13 punts de contacte corporal i sortida de jack per a connectar-lo a taules de mesclades o amplificadors externs. També conté un control per la reducció de corrent, modificació habitual en la pràctica del circuit-bending, ja que acostuma a provocar resultats inesperats en el circuit.

<http://newinterfaces.net>

23.4

Presentació d'artistes d'HANGAR al MACBA

Layla Juma Raschid

Patrick Bérubé

25.4-26.4

Trobada mitjans comunitaris

La Tele de l'Assemblea per la Comunicació Social, amb la col·laboració de Neokinok, Hangar, Telenoika, Contrabanda, VdeVivienda, Krak's, XGAE, Foro Social de la Comunicació, La Directa.

L'objectiu d'aquesta trobada és mirar de posar en marxa una xarxa catalana de mitjans comunitaris, lliures i alternatius que faciliti el treball cooperatiu almenys en els següents quatre punts que ens semblen d'especial rellevància:

- La generació de propostes, arguments i accions en l'imminent desenvolupament de les lleis de l'audiovisual a nivell català i espanyol (Llei de la Comunicació Audiovisual de Catalunya, Ley General del Audiovisual, LSSI i altres), que contribueixin a lliure desenvolupament i enfortiment d'aquest tercer sector de la comunicació.
- Les accions i estratègies per incrementar la visibilitat, la participació, la utilitat i la legitimitat d'aquests mitjans entre les comunitats més properes i dins de la societat en general.
- Els coneixements tecnològics per millorar la qualitat, abast i eficàcia dels missatges i del funcionament participatiu dels mitjans comunitaris, lliures i alternatius
- Les accions i estratègies per donar a conèixer a les administracions amb responsabilitat en el sector audiovisual i digital les característiques, potencialitat i demandes d'aquest tercer sector de la comunicació

<http://www.okupemlesones.org>

08.5-10.5

Taller de Circuit-bending

Impartit per Juan Matos Capote

Organitza : l'Ull Cec

Circuit-bending és el terme que s'utilitza per denominar un conjunt de pràctiques de modificació creativa (a base de curtcircuits) d'aparells electrònics de baix voltatge (joguines, pedals d'efectes, etc.) amb la finalitat de crear nous instruments musicals i generadors de so. Els aparells que s'acostumen a modificar no són nous sino reciclats, trobats al carrer o bé adquirits en botigues de segona mà. Després de la seva transformació, aquests productes desestimats per la societat adquireixen una vida nova, aliena a la que podria haver ideat el fabricant original. Aquests aparells que originalment no havien estat associats a la producció musical, acaben essent utilitzats com a instruments en certes formes de la música experimental contemporània.

Juan Matos Capote és un artista experimental - sonor i visual - de les Illes Canàries que actualment viu a Barcelona. Va estudiar circuit-bending amb el pioner de la disciplina Reed Ghazala i tècniques de deep listening amb la compositora i intèrpret Pauline Oliveros.

<http://www.myspace.com/juanmatoscapote>

<http://juan-music.blogspot.com/>

09.5-16.5

Trobada intercanvi entre estudiants de BBAA de la UB i de Berlín.

Presentació Final.

13.05

Presentació d'Artistes d'Hangar al Pailebot Santa Eulàlia

Carlos González

Alberto Gracia

23.5 - 24.5

Processing-BCN

Organitza: Alba G. Corral i Lali Barrière

Una trobada oberta a artistes, dissenyadors, programadors i desenvolupadors que treballin amb o estiguin interessats en Processing.

L'organització de la trobada ha sorgit de la necessitat de compartir l'experiència Processing en un entorn no virtual. La idea inicial és trobar-nos, compartir experiències i coneixements i, senzillament, mostrar el que fem i veure el que fan els altres.

<http://www.processingbcn.info/>

24.5

Hangar Obert, festes de Maig del Poblenou

- Vermut & Dinar a càrrec de D_forma
- Mostra de vídeos d'Hamaca
- Tallers oberts de artistes residents
- Visites guiades d'Hangar
- Performance de Bruno Bresani amb Sara Herculano - música Andrómeda Rodríguez Tendilla - performer
- Projeccions de vídeo:
- Fran Blanes "Casting Klein"
- Lola Lasurt "Expendeduria 193"
- Presentació de Fernando Llanos (Animasivo / La Cooperativa) www.fllanos.com www.fllanos.com/animasivo/ www.fllanos.com/coperativadvd/
- Performance UKI (Shu Lea Cheang & col·laboradors)

1.6-1.07

E.L.L.A

Es tracta de la iniciativa de vuit dones feministes que busquen formar-se en el camp de la creació audiovisual. Totes dediquen una part important del seu temps a la lluita social i entenen el vídeo com eina de rebel·lia.

Totes tenen al seu torn alguna experiència en aquest camp, però els seus processos d'aprenentatge han estat majoritàriament autodidactes i individuals.

Ara han decidit apostar per una formació col·lectiva i al mateix cop autogestionada, que abarca alguns dels principals aspectes de la creació audiovisual: guió, fotografia, il·luminació, càmera, so, realització i edició.

ELLA és un projecte autogestionat, per tant, els continguts i la metodologia són el resultat d'un procés col·lectiu de posada en comú i planificació. Així ha estat possible adequar els continguts als interessos i experiències prèvies de cadascuna.

ELLA compta amb la participació no remunerada d'algunes professionals externes al projecte i el suport d'Hangar.

'Donar és una cadena de transmissió, posa en moviment una força adormida en el nostre interior, l'autèntica força que permet que els fils es continuïn deslligant, fins i tot quan es creu que els somnis se sequen, quan es pensa en el risc amb escepticisme, quan la novetat perd la seva màgia' Trinh T. Minh-ha

05.6

Taller "Mort aux Vaches Extra Ekstra",

Impartit per Goodiepal (.dk)

Organitza : l'Ull Cec

<http://www.myspace.com/goodiepal>

06.6

Simposi impressió expandida

Organitzat pel grup d'investigació Impresion Expandida.

Direcció i coordinació: UB-Belles Artes : Alicia Vela, Eloi Puig i Antonia Vila

Des de la perspectiva de la producció artística- el paradigma cultural actual a través de converses, col·laboracions i intercanvis, que explorin des de l'exigència teòrica i pràctica l'emergent dinàmica transdisciplinar de l'art digital. Per això hem organitzat una sèrie de conferències i taules temàtiques a partir de projectes que ens plantegen qüestions crítiques i experiències innovadores en processos de producció i difusió, traçant nous entorns visuals que ens permetin generar llenguatges renovadors i interdisciplinars en el camp de l'art contemporani.

La clausura del Simposi es realitzarà en el centre de producció HANGAR el dia 6 de juny, amb una sessió de presentació de projectes oberta a tots els assistents i participants del simposi.

<http://www.ub.edu/pintura/imarte/novetats/simposio/portadasimposio.htm>

07.6

Cap sembrat

Organitza : l'Ull Cec

Artistes electrònics de renom internacional com ara Zbigniew Karkowski i Kasper T. Toeplitz (Le Dépéupleur), ambdós veterans en l'escena de la música experimental i contemporània, així com vells coneguts de festivals com ara el LEM o el Sónar. Antoine Chessex, l'intens i terrorífic saxofonista de Monno. Sons of Bronson (els japanois més castissos), Huan (el projecte en solitari d'en Victor Hurtado, guitarra i multi-instrumentista dels Qa'a) i una col·laboració que promet ser explosiva entre TerrorTank i MindLoad. mudboy (antic membre del col·lectiu Fort Thunder, d'on van sorgir projectes com ara Lightning Bolt o Mindflyer) qui, a més de portar-nos el seu directe, també va executar una intervenció a l'espai.

<http://www.lullcec.org/lullcec.cgi/2009/06/01#062009-cs5>

08.6

Presentació d'Artistes d'Hangar a La Fàbrica, Barcelona

Bruno Bresani

Fran Blanes

12.6

Persona

Ángeles Ciscar

Mostra del resultat de una residència a Hangar en col·laboració amb Escena Poblenu. Una peça de teatre experimental on es qüestiona la construcció de la identitat al nostre món mediatitzat

"Una exposició viva. Una experiència d'edició lliure. Una performance on no se sap qui és el Performer. Un experiment a temps real i espai virtual. Una reflexió en imatges en un espai íntim sense parets."

<http://vodpod.com/watch/2744190-persona-angeles-ciscar>

13.6

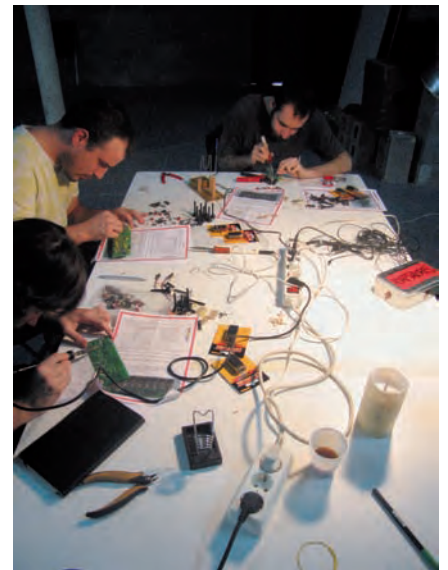
Oscil·lacions d'estiu 1 : Construeix el teu propi Theremin

Diego de León i Alejandro Bizzotto

Construcció d'una de les variants més simples del famós instrument inventat per Lev Termen el 1919, "l'instrument que es toca sense tocar-lo".

El cicle es compon de tres tallers "projecte en mà" per a artistes inquiets que sense uns coneixements previs d'electrònica vulguin construir -se les seves pròpies eines. Cada assistent acabarà cadascun dels tallers havent fabricat un petit generador sonor. Aquests instruments estan pensats de manera que es puguin connectar entre si a més de amb ordinadors i amb altres instruments electrònics, a mode de petit sistema modular. També es volen mostrar alternatives realistes a l'electrònica de consum i tractar d'aprofitar en la mesura possible alguns recursos de reciclatge sonor i circuit bending. El format serà de tallers intensius d'un dia (sis hores aprox.) amb una parada entremig per a menjar i descansar. Tots comencen a les 11.00h i s'acaben al vespre.

<http://www.hangar.org/drupal/?q=content/oscil%C2%B7lacions-destiu>

15.6-26.6

SURT.TV, taller de TV per internet per a dones

Organitza : Fundació Surt

<http://surt.tv>

18.6-20.6

SonarMàtica

Sónar - Festival Internacional de Música Avanzada y Arte Multimedia de Barcelona

SonarMàtica incorpora a aquest projecte els que són, ara per ara, els eixos motors de la creació artística del segle XXI: els centres de producció. Els media labs representen la punta visible d'un nou paradigma cultural basat en la noció de procés, de cooperació col·lectiva i d'intercanvi de coneixements. Aquest recorregut ens mostra alguns dels centres de producció més significatius d'una renaixent Barcelona creativa dedicada a aquesta nova cultura, en forma de projectes en curs, tallers, postgraus i assajos oberts. Artesania del tercer mil·lenni, a l'abast de tots

A Hangar :

Electronic Performers - Oscillare (assaig obert al públic)

Alex Posada - Taller: Arduino y eines de hardware lliure

Lluís Gómez i Bigordà / Nico Baixas - Taller: Hands-Computer-Music

<http://2009.sonar.es/ca/programa-multimedia-sonarmatica.php>

02.7

Presentació de Máximo Corvalán, Bernardo Oyarzún i Francisco Huichaqueo

Máximo Corvalán treballa sobre la situació política i geogràfica de Xile, crea instal·lacions on s'evoca la tortura, la vigilància, el control i la manipulació dels individus. <http://www.maximocorvalan.cl>

Bernardo Oyarzún, a partir de fotografies, videos i instal·lacions, realitza una reflexió sobre la constitució de la seva identitat a partir de les seves dades biogràfiques.

Francisco Huichaqueo presentarà un treball de video experimental de 22 min (GENT PAJARO) i el curt d'animació experimental de 12 minutos (EL CLAN-DESTINO DEL PAISATGE)

<http://www.huichaqueo.cl/>

11.7

Taller : Monta el teu propi espectacle col·laboratiu

Organitza : el col·lectiu l'N'F

<http://integrateandfire.info/en/2009/10/30/integratefire-music-improvisation-to-enhance-intercultural-dialogue-by-ina-ghita/>

20-24.7

Taller d'introducció a la programació de sons i músiques en MaxMSP

Impartit per Jose Manuel Berenguer

Max és conegut per la majoria d'artistes amb interessos en les tecnologies de la computació. Igual que el seu germà de codi obert, Pure Data, la seva lògica de programació, inspirada en la dels sintetitzadors analògics, recorda la d'algunes de les velles computadores, així com el mode d'operació de les antigues centrals telefòniques. Es molt intuïtiva. MaxMSP és un entorn de programació multimèdia que posa a l'abast de tothom la generació automàtica de sons i imatges, així com la gestió de dades d'entrada i de sortida de tot tipus de sensors i actuadors, dispositius essencials de tota obra interactiva.

Aquest taller s'adreça als qui desitgin iniciar-se en aquesta eina a partir del més simple, però amb la finalitat d'adquirir coneixement per fer front a projectes artístics dels qui la realització requereixi graus més alts de complexitat en la programació. Pel fet que el desenvolupament de MaxMSP va ser iniciat per la necessitat de gestionar senyals d'àudio en temps real, en aquest curs introductorí es dedicarà atenció especial a la generació i al tractament d'aquest tipus de dades. <http://www.sonoscop.net/maxmsptaller/index.html>

23.7

Presentació d'Artistes d'Hangara la Fundació Joan Miró

Col·lectiu D_Forma

25.7

Oscil·lacions d'estiu II: Construeix el teu propi sintetitzador

Diego de León i Alejandro Bizzotto

Aquesta màquina compta amb moltes de les funcions dels sintetitzadors clàssics com LFO, generador d'envoltant, VCO, a més d'una entrada on connectar instruments musicals o el theremin proposat en el taller anterior.

03.8-08.8

Summerlab

@ LABORAL - Centre d'Art i Creació Industrial

El SummerLAB 2009 és una trobada de creadors, hackers i artistes, de tota Espanya que treballen principalment amb entorns i eines lliures (FLOSS)

El SummerLAB és un esdeveniment participatiu, una oportunitat per a treballar junts en la frescor estiuenca d'Astúries. La seva organització reproduïx la manera que el /software lliure és desenvolupat - no hi ha jerarquia, únicament la creació

d'un context on el disseny lliure i l'ajuda mútua fluïxen al servei de la creació. El programa consisteix en tallers, presentacions, performances, i altres activitats proposades i organitzades pels propis participants - des de la construcció d'instruments de música, el desenvolupament d'un LiveCD, fins a tallers sobre tècniques de Streaming o presentacions d'entorns de desenvolupament per a projectes multimèdia com OpenFrameworks.

PARTICIPANTS:

Marta Paz Naveiro, Paula Rodriguez, Diego Rodriguez Gomez, Jovan Cvetkovski, Barbara Sansone, Alejandro Bizzotto, Miguel de Heras Gomez, Pilar Monsell, Susana Tesconi, Arturo Castro Prieto, Nuria Sanz, Lilia Villafuerte Bazán, Karolina Bartoňkova, Dani Miracle, minipimer, Paula Pin, Claudia Elena Ossandón Jamett, Cecilia Puglia, Valentina Messeri, Hernani Silva, Alex Posada, Magdy Elsayed Mohamed Mohamed Moustafa, Victor Mazon Gardoqui, Jan Kees van Kampen, Valentina Vuksic, Claude Heiland-Allen, Rob Canning, Barbara Kukovec, Antonia Folguera, Marcos García, Christine Sugrue, Jay William Barros, Antonios Galanopoulos, David Pello, Odila Carabantes, Pablo de Soto, Carme Gomila, Tonina, Shu Lea Chang, Marc Chia Xiang Rong, Sergio Moreno Pérez, Shady el Noshokaty.

<http://summerlab.hangar.org>

19.9-20.9

Tallers oberts del Poblenou 2009

Entrada lliure als tallers dels artistes residents:

TV BOY, Rubén Verdú, Kim Engelen, Mercedes González de Garay, Alberto Gracia, Carlos González, Mahmoud Khaled (beca CIC, El Caire), Pedro Eurrutia, Ana Álvarez-Errecalde, Lola Lasurt, Diego Pujal, Marc Vives, David Bestué, Alex Reynolds, Javier Abreu (beca Centro Cultural d'Espanya, Montevideo), Teresa Martín Ezama, Divina Huguet, Rodrigo Villas, Maria C. Cucuetu.

"La Logia de Bobby Crawford" (exposició de Sergi Botella, comissariada per David Armengol).

Instal·lació de Xavier G-Solis: "PROPI DE SABATES"

19.9

Oscil·lacions d'estiu 3: Construeix el teu propi seqüenciador

Diego de León i Alejandro Bizzotto

Aquest projecte consisteix en un generador de patrons rítmics, amb l'habilitat de manejar tant sintetitzadors analògics com una senyal d'àudio qualsevol (a mode de slicer) i és molt útil per interconnectar els aparells anteriors i les creacions de circuit bending.

03.10-04.10

Processing Interact

Organitza: Lali Barrière i Oriol Aragonès

Nova trobada oberta sobre tecnologies interactives i Processing. Dirigida a tots aquells interessats o que treballen en algun d'aquests dos móns.

Organitzada per Lali Barrière i Oriol Aragonès, partint de l'experiència Multitouch de la trobada ProcessingBCN del darrer mes de maig, per compartir experiències i coneixements de manera participativa en un entorn no virtual.

<http://www.p5interact.info/>

09.10

Presentació TUP

Organitza: Idensitat

TUP (Treballs d'Utilitat Pública) és un col·lectiu xilè dedicat a la investigació sobre relacions i interrupcions entre art i ciutat.

TUP és una zona de treball en la que hi conflueixen diversos interessos i activitats que, en afany contra-disciplinari, treballen el veïnatge i el barri.

TUP, Idensitat i Hangar us convida a conèixer el treball d'aquest col·lectiu i dis-

cutir sobre la possibilitat i impossibilitat de traçar ponts en l'art i la ciutat.
TUP és un projecte que participa a Idensitat #5 en l'àmbit de projectes de documentació. Pablo Cottet, membre de TUP, ha fet una residència a Barcelona convidat per IDENSITAT i allotjat a HANGAR. Presentarà i comentarà diversos projectes realitzats a Xile.
www.idensitat.net
www.tup.cl

15.10-18.10

Escena Poblenou

Escena Poblenou és un festival d'arts escèniques que es realitza al barri del Poblenou. Organitzat per l'associació Escena Poblenou, aquest festival va sorgir fa 8 anys a partir de la iniciativa d'Ada Vilaró i Sergi Estebanell, i la oportunitat donada pel Centre Cívic Can Felipa.
<http://escenapoblenou.com/>

16-30.10

Open Lab Egypt

Taller a El Caire

Organitza : Medrar, Hangar, Embajada de España a El Caire

Taller per a la producció d'idees i projectes al voltant el concepte d'imatge i so interactius, utilitzant una combinació de plataformes de software i hardware lliure (Pure Data i Arduino).

Durant les dues setmanes de taller, es desenvoluparà un espai de reflexió, recerca i treball en col·laboració, en el context de diàlegs de producció, trobades i aprenentatge col·lectiu. Dos tutors, Álex Posada i Sergi Lario, ajuden a desenvolupar les propostes dels participants.

http://hangar.org/wikis/lab/doku.php?id=start:ole_cairo_workshop

15.10, 29.10, 12.11, 26.11, 10.12

Let's Patch : Hazte una funda

Organitza: Crisalida Confeccions

Es tracta d'un curs perquè aprenguis a cosir-te una bossa (per portar el portàtil, una funda pel teu iPod, o el que se't acudeixi per guardar les teves maquinetes). Començarem des de zero, així que si no has tocat mai una màquina de cosir, no t'espantis!

<http://crisalidaconfeccions.blogspot.com/>

17.10

Menoslobos.org

DEL PRIMER TRIPARTIT AL CoNCA

Una revisió de les polítiques culturals de la Generalitat de Catalunya (2004-09)
A partir de 3 entrevistes, realitzades al juny de 2009 amb Gemma Sendra, Berta Sureda i Xavier Marcé, proposem 7 seqüències temàtiques per analitzar els plantejaments generals de política cultural que es van iniciar amb el primer govern d'esquerres de la Generalitat de Catalunya; la nova arquitectura del Departament de Cultura, els objectius, prioritats, accions y les seves conseqüències. Revisem també el que va significar per aquestes noves polítiques el canvi de la Conselleria de Cultura del PSC a Esquerra Republicana de Catalunya i la transició a l'actual CoNCA - Consell Nacional de la Cultura i de les Arts.

En paral·lel publiquem "OBRIR ELS POSSIBLES. Els reptes d'una política cultural avui", un text generat per Marina Garcés per acompanyar i desplaçar cap a entorns saludables la reflexió sobre els futurs que volem i podem projectar per a la cultura.

"Porque el pasado pudo ser de otra manera, lo que ahora existe no debe ser visto como una fatalidad que no se pueda cambiar. Y si el presente tiene una posibilidad latente, que viene de un pasado que no pudo ser, entonces podemos imaginar un futuro que no sea proyección del presente dado, sino del presente posible."

Media Noche en la Historia. Comentarios a las tesis de Walter Benjamin "sobre el concepto de historia". Reyes Mates. (Ed. Trotta / pg. 22)

A Hangar mantindrem una conversa oberta amb convidats especials per obrir el

debat al voltant de la pertinència de certes polítiques i estratègies, la necessitat de canals independents per articular pensament des de la cultura. La conversa també es podrà seguir per streaming.

<http://www.menoslobos.org>.

23.10-24.10

Muestra marrana 2

Organitza : Muestra Marrana

La Mostra Marrana no és una mostra de porno convencional. Les pel·lícules seleccionades no pertanyen a l'àmbit mainstream/comercial i tampoc reproduïxen els codis tan limitats de les sexualitats heteronormatives.

Vine a expandir el teu cos i la teva ment.

Vine a descobrir que altre porno SÍ és possible.

<http://muestramarrana.wordpress.com/>

29.10

Nit digital a l'Hangar

Nits Digitals . Presentació del cicle d'arts electròniques de Vic.

El Cicle d'arts electròniques de Vic, nitsdigitals, pretén apropar les noves tecnologies a tots els sectors per un millor coneixement del seu ús i aplicació, i així mostrar les diferents disciplines fins al moment.

D'una banda es pretén donar veu pública als creadors que utilitzen les noves tecnologies com a mitjà d'expressió, sigui en l'ordre musical, poètic, multimèdia etc., i al mateix temps, es busca de treure a la llum pública els fenòmens importants nascuts com a conseqüència de les noves possibilitats tecnològiques.

<http://nitsdigitals.com/>

31.10

Free culture Forum

Grups de treball entorn dels temes claus del Fòrum per a analitzar i definir reivindicacions i estratègies específica i exhaustivament.

-Perspectives Legals i Accés dels Usuaris

-Economies, Nous Models P2P i Sostenibilitat Distributiva

-Educació i Accés al Coneixement

-Programari Lliure i Estàndards Oberts: Filosofia Hacker de Coneixement

Compartit i Eines d'Acció

- Lògica Organitzativa i Implicacions Polítiques de la Cultura Lliure

<http://fcforum.net/ca/>

6.11 - 8.11

V Trobada de mitjans comunitaris

Organitza : Red Estatal de Medios Comunitarios

La ReMC, on forma part l'ACS, es va formar ara fa quatre anys amb el propòsit de construir una xarxa on recollir les experiències de les ràdios lliures, de les televisions comunitàries, emissores on-line i els mitjans alternatius d'arreu de l'Estat espanyol. En la seva gestació, una trentena de projectes d'Andalusia, Astúries, Galícia, Castella la Manxa, Castella i Lleó, Múrcia, València, Madrid, les Illes Canaries, Euskadi, etc. van iniciar diverses accions com ara l'intercanvi de continguts via web, grups de treball en coordinació amb la xarxa o el redactat de propostes per la nova Llei de l'Audiovisual. Al maig d'aquest any la ReMC s'ha constituït legalment, autodefinint-se com un espai d'organització i treball conjunt entre els mitjans del tercer sector de la comunicació

Després de les trobades a Madrid (2005), Salamanca (2006), Toledo (2006) i Bilbao (2007), et convoquem a la cinquena trobada, que serà al novembre a Barcelona i comptarà amb un centenar de representants dels diferents mitjans comunitaris, lliures i alternatius de tot l'Estat. En el marc d'aquesta convocatòria, també tindrà lloc la segona reunió dels mitjans comunitaris catalans, que es van trobar per primera vegada a l'abril per posar en comú els seus objectius, temes i tasques.

<http://medioscomunitarios.net/barcelona/spip.php?page=programa-ca>

12.11

Xerrada sobre el funcionament d'un sintetitzador modular analògic

Impartit per Alejandro Bizzotto

Xerrada/taller a càrrec d'Alejandro Bizzotto (aka jano) amb el propòsit d'entendre la base de funcionament d'un sintetitzador analògic del tipus modular i cadascuna de les seves parts.

L'enfocament té èmfasi en les construccions DIY (do it yourself) i amb aquesta finalitat s'utilitzarà un sintetitzador modular construït en Hangar durant març-maig de 2008.

Alhora servirà com plataforma de llançament del pròxim cicle de tallers 'Fasell' basat en la construcció d'un sistema modular a mida de cada participant, és a dir, coneixent 'com' i 'perquè', cada participant del taller tindrà la possibilitat d'escollir els mòduls que necessiti.

25.11

Presentació informal de Surveillance Cameras: they are alive!!!

Ricardo Iglesias

Projecte de robòtica desenvolupat al Laboratori d'Hangar.

<http://www.youtube.com/watch?v=sLz0r3mtmLo>

25.11-04.12

Open Lab Egypt

Taller a Alexandria

Organitza : Medrar, Hangar, Embajada de España en El Cairo

Tècniques de visió per computador per a instal·lacions interactives

L'objectiu d'aquest taller és ensenyar l'ús de la càmera com a un aparell per a crear instal·lacions audiovisuals interactives. Utilitzant el programari OpenCV (http://hangar.org/wikis/lab/doku.php?id=start:puredata_opencv), els participants aprendran les bases de les tècniques de visió per computador i seran així capaços d'aplicar-les a projectes artístics.

Durant els 10 dies de taller, es desenvoluparà un espai de reflexió, recerca i treball en col·laboració en un context de producció, trobada, diàleg i aprenentatge col·lectiu. Diferents tutors experts donaran el suport i consell tècnic als artistes i grups de treball que desenvolupin cadascuna de les propostes.

http://hangar.org/wikis/lab/doku.php?id=start:ole_alexandria_workshop

26.11 - 27.11

Jornades Generattech

GENERATECH és una iniciativa d'Investigació-Acció que neix el 2007 amb el propòsit de promoure agencaments de gènere en la tecnocultura audiovisual a través del programari lliure. El seu objectiu des de llavors ha estat crear espais de coordinació i col·laboració entre associacions, col·lectius i persones per a ampliar i defensar la lliure circulació de coneixements, experiències i tècniques en el camp de la reflexió i l'acció crítica sobre les relacions de gènere actuals. D'aquesta forma, les eines audiovisuals operen com un dispositiu tecnopolític per a la reivindicació i defensa de la llibertat de continguts en el marc del capitalisme cognitiu. Aquesta llibertat és la base per a combatre i criticar activament els sistemes normatius de gènere.

<http://generatech.ningunlugar.org/content/generatech-barcelona>

04.12

Presentació de Drumanart

Impartit per Martin Hug

<http://www.drumanart.com/>

10.12-12.12

WIP09 POBLENOU

<http://wip-bcn.net/>

Festival d'art i música.

19.12 - 20.12

Fase II

Impartit per Alejandro Bizzotto

Fase II és una sèrie de tallers dirigits a músics inquiets o a gent interessada a agregar aquest so 'clàssic' a la seva paleta de colors sònics.

Així mateix es pretén (re)introduir la cultura del so 'analògic' en un públic profusament envaït pel so 'digital', reivindicar la capacitat d'escoltar de l'oient i fer a mans d'una cultura actual unes eines caigudes en el més abstrús oblit.

18.12

Presentació de la revista on line dels artistes residents d'Hangar

@ Espai Ubu

<http://artists.hangar.org>

18.12

Performance: patrons discontinus

"Todos tus vestidos" Ale Mizrahi & Pilar Talavera

8. Presentacions d'Hangar

Els responsables del centre han participat, durant el 2009, en nombrosos actes en representació d'Hangar. Aquesta és una relació dels esdeveniments en què han estat presents:

Pedro Soler, director:

23.01.09 Inauguració de l'exposició de l'artista Juan Carlos Bracho, Iniciarte, Sevilla

Obres desenvolupades a Hangar.

<http://www.juntadeandalucia.es/cultura/>

25.03.09 Cairo Residency Symposium, Townhouse, el Caire (Egipte)

Trobada internacional de programes de residències.

http://www.crs.nu/Cairo_Residency_Symposium/CRS.html

29.04.09 Jurat del Festival Rec, Tarragona

http://www.festivalrec.com/rec09/cast/livecinema_rec09.html

07.05.09 Presentació al Festival Elektra, Mont-real (Canadà)

Presentació d'Hangar a la secció MIAN, Cinémathèque Québécoise

<http://www.elektrafestival.ca/>

22.06.09 Entrevista a COM Ràdio, amb Llucià Homs

07.07.09 Taula rodona sobre el futur centre d'art de Barcelona, MACBA

Taula "Espais de producció i creació en relació al Canòdrom"

<http://www.danielandujar.org/2009/06/29/canodrom%E2%80%999909/#more-585>

08.07.09 Conferència de premsa Casa Invisible, Màlaga

Presentació del taller de *streaming* per Internet.

<http://lainvisible.net>

10.07.09 Trobada al Festival d'Avinyó (França)

<http://www.plateforme-virage.org/?p=1053>

21.07.09 Firma del conveni amb la Sala d'Art Jove

Conveni per a la producció dels projectes escollits a la Sala d'Art Jove.

23.09.09 Taula rodona Milla Digital, Saragossa

"Arte y tecnología como motores de las nuevas industrias creativas"

http://www.milladigital.es/espanol/11_fichaNoticias.php?id=40&refererPage=11_noticias.php

05.10.09 Taller al CCE, Buenos Aires (Argentina)

Taller amb 20 participants sobre espais de producció gestionats per artistes.

<http://www.cceba.org.ar/cvirtual/noticias/noticia.pl?noticia=36>

23.10.09 Taula rodona al V Simposi APGCC, Mercat de les Flors

"On són les idees ?", amb Jordi Pardo i Montserrat Pareja

<http://www.gestorcultural.org/>

05.11.09 Trobada Sistematurgia, Bilbao

Presentació i trobada estratègica sobre finançament en col·laboració amb Virage, França.

<http://www.theinit.com/sistematurgia/>

14.11.09 Espai Hangar a Manresa Territori Contemporani

Espai a la Plaça Major i taula rodona

http://www.ajmanresa.cat/web/detall_noticia.php?noticia=901

27.11.09 Taula rodona Fundació Mainel, València

Amb Alejandro Durán, Sala La Perrera, València, i Nerea Goikoetxea, la Fàbrica, Madrid.

<http://www.mainel.org/read.php?nid=147&mid=19>

01.12.09 Taller OLE, Alexandria (Egipte)

Segon taller de formació per a artistes que treballen amb noves tecnologies

<http://medrar.org/ole.html>

10.12.09 Presentació/taller al Festival Klam ou Slam, Tànger (Marroc)

Amb Lluís Bonet i Antoine Leonetti, Universitat de Barcelona – Programa de Gestió Cultural

Ignacio R. Somovilla, gerent:

11-15.02.09 ARCO 2009, Madrid

Representació d'Hangar a la presentació i distribució de les beques d'intercanvi d'Hangar i davant els diferents fòrums organitzats en ocasió de la fira.

29.04.09 Presentació final del projecte As_Tide, Brussel·les (Bèlgica)

El projecte, nascut el 2008, va arribar a la seva fi amb la presentació pública, al Parlament Europeu, dels centres participants i dels projectes realitzats. As_tide és un projecte finançat amb el programa europeu Cultura 2007, promogut des de la Fundació Pistoletto, en el qual Hangar ha participat com a soci i que ha consistit en diferents tallers i trobades celebrats a les seus dels centres participants.

www.astide.eu

14.11.09 Presentació pública d'Hangar als Culture Workshops. Lublin (Polònia)

Lublin Culture Workshops, l'antiga escola de mecànica situada a Lublin (sud-est de Polònia) està en vies de transformar-se en centre de producció i d'exhibició. Aquest espai va convidar Hangar a presentar-se, posant èmfasi en la seva gestació i en les relacions amb l'Ajuntament i altres entitats finançadores, ja que en aquest moment ells estan en fase de consolidació del projecte i els interessava especialment el model de gestió d'Hangar.

www.warsztatykultury.pl/?page_id=23

16-19.11.09 Trobada europea de la xarxa Res Artis. Varsòvia (Polònia)

Res Artis és la xarxa que uneix un gran nombre de centres artístics que ofereixen residències. Les trobades anuals són una oportunitat per tal que els responsables d'aquests centres comparteixin experiències, intercanviïn informació i plantegin estratègies comunes. És, a més a més, el lloc on poder conèixer altres centres i establir primers contactes que es concretin en futurs acords

de col·laboració o intercanvi. En aquesta ocasió, els antics països de l'Est hi van donar a conèixer la seva nova realitat emergent en l'escena contemporània. www.csw.art.pl/a-i-r

3-4.12.09 Rencontres Internationales París/Berlín/Madrid. París (França)

"Les Rencontres" és un festival de nou cinema i art contemporani creat el 1997, amb tres seus europees. Hangar és el segon any que hi acudeix com a convidat a participar al festival i a contactar amb professionals del món de la cultura, en els diferents actes programats per tal de facilitar aquest intercanvi d'idees i experiències. www.art-action.org

Álex Posada, cap del Laboratori d'Interacció:

04.07.09 Presentació al Lab Celrà. Celrà.

Jornada de presentació i intercanvi d'experiències entre creadors que treballen amb noves tecnologies a les comarques de Girona. Presentació del laboratori d'Hangar, les seves activitats i projectes.

18-20.06.09 Workshop a Sonarmàtica, Hangar.

Durant els tres dies de Sónar, un grup format per artistes, programadors i dissenyadors, coordinat per Álex Posada, van treballar de manera intensiva en diferents projectes basats en la plataforma Arduino.

29.09-03.10.09 Workshop Paisatges Lumínics. Museu de Belles Arts, Bilbao.

Laboratori d'introducció a les tècniques actualment existents per al control de la il·luminació en temps real, utilitzant les noves tecnologies digitals aplicades al disseny i control de llums, leds i conceptes bàsics d'electrònica. Presentació d'Hangar i de les activitats del centre.

16-30.10.09 Workshop Ole Cairo. Rooftop studio Medrar, el Caire (Egipte)

Taller per a la producció d'idees i projectes al voltant del concepte d'imatge i so interactius mitjançant una combinació d'eines de hardware i software lliure. Primeres preses de contacte amb l'electrònica i la programació. Organitzat per Medrar per a artistes locals del Caire. A càrrec d'Álex Posada i Sergi Lario.

23-28.11.09 Instal·lacions interactives a l'entorn del cos i el moviment. L'animal a l'esquena, Celrà.

NU2's va proposar una nova trobada internacional d'artistes de diferents disciplines per desenvolupar la reflexió i la pràctica de la utilització d'eines digitals interactives amb el cos i el moviment com a subjectes principals. Presentació d'Hangar, activitats i projectes, als artistes. Assessorament i suport tècnic als projectes del laboratori.

Joana Cervià, responsable de l'àrea de Beques:

7-8.10.09 Simposi internacional. Seül (Corea del Sud)

La Seoul Foundation for Arts and Culture convidà Hangar a la cerimònia d'inauguració del centre de residències per a artistes Geumchon i al simposi "Present i futur de les residències d'artistes", que va tenir lloc els dies 7 i 8 d'octubre de 2009 a Seül amb la participació de Joana Cervià en representació d'Hangar.

Corea ha experimentat un espectacular creixement econòmic durant aquesta última dècada i en concret la ciutat de Seül; el seu alcalde ha pres la iniciativa de promoure les arts i la cultura tant a nivell local com internacional amb unes inversions astronòmiques per crear centres per a les arts visuals, arts escèniques, literatura, dansa i música. L'objectiu és incentivar encara més l'economia a través del turisme i les relacions internacionals per mitjà de festivals i exposicions.

9. Projectes independents residents

9.1. Formació contínua

El Pla de Formació Contínua per a Artistes Visuals neix amb l'objectiu de servir d'instrument per enfortir les competències professionals dels artistes visuals i obtenir, com a resultats complementaris, una millora en les seves oportunitats laborals i econòmiques.

Segons l'estudi *La dimensión económica de las artes visuales en España*,¹ el sector de les arts visuals es caracteritza per l'autoocupació, pel fet que no compta amb un teixit empresarial o industrial i per l'alt percentatge d'artistes que es troben en situació de precarietat laboral. Per aquest motiu, el Pla de Formació Contínua per a Artistes Visuals vol ser una eina per enfortir les competències professionals del sector. Per tal d'aconseguir aquest objectiu, el programa es divideix en tres àrees segons les competències professionals: Àrea jurídica i fiscal; Àrea professional i Àrea Tècnica i Tecnològica.

Durant l'any 2009 hem dut a terme el programa complet que es va elaborar l'any 2006, i des de la primera edició s'hi han anat incorporant millores a mesura que s'avaluava el seu impacte. Així s'han actualitzat els continguts dels cursos afegint-hi nous temes, seminaris i convidats. D'altra banda, també s'ha millorat la comunicació, ampliant la base de dades i actualitzant la web amb un sistema de gestió de continguts Textpattern i un editor de continguts adaptat.

Desenvolupament del programa 2009

1r quadrimestre: febrer - maig 2009

Durant el primer quadrimestre de l'any s'han desenvolupat els cursos i seminaris de l'Àrea professional, principalment als espais del centre de producció Hangar, però també s'ha disposat del Pati Manning del Cerc (Diputació de Barcelona). El cos docent ha estat format per 19 agents consolidats de la xarxa professional del sector de les arts visuals, que han intervingut com a professors o ponents convidats. Els cursos i seminaris impartits han estat:

ÀREA PROFESSIONAL

Curs: ***Comunicació i presentació de la trajectòria professional artística.*** Docent: **Joan Morey**

Seminari: ***Comunicació gràfica i entorns editorials***
Docents: **Folch Studio i Jordi Mitjà**

Seminari: ***Eines de difusió on-line i la Xarxa com a espai d'actuació.*** Docents: **Andrea García i Ana Urroz Osés**

Seminari: ***Difusió en premsa i la relació amb altres agents especialitzats.*** Docents: **David Armengol i Alexandra Laudo**

Curs: ***Orientacions per al treball artístic i cultural.***
Docents: **YProductions i David Armengol**

Curs: ***Preproducció i producció en els processos artístics: de la idea al producte.*** Docent: **Maribel Perpiñá (la Pinta)**

2n quadrimestre: setembre - desembre 2009

Durant el segon quadrimestre de l'any es va impartir tot el conjunt de cursos a Barcelona ciutat i a diferents municipis de la província gràcies al finançament de l'Entitat Autònoma de Difusió Cultural i als fons socials europeus gestionats a través del programa Artwork de la Diputació de Barcelona.

ÀREA TÈCNICA I TECNOLÒGICA

Aquests cursos es van impartir a Hangar:

Curs: ***Fotografia digital en els processos artístics.***
Docent: **Daniel Caño (HautTouch)**

Curs: ***Tecnologies i metodologies del vídeo digital.***
Docent: **Glòria Martí**

Curs: ***Introducció als sistemes interactius.***
Docent: **Àlex Posada**

Curs: ***Introducció als processos de creació sonora.***
Docent: **Josep Manel Berenguer**

Curs: ***Aplicacions del disseny gràfic en els processos artístics***
Docent: **Rosa Llop**

ÀREES JURÍDICA I FISCAL I PROFESSIONAL

Aquests cursos es van impartir a diversos centres de la província de Barcelona:

Orientacions per al treball artístic i cultural. Cornellà de Llobregat.
Docent: YProductions.

Gestió fiscal i econòmica de la pràctica artística. Terrassa.
Docent: Josep Guiu.

Comunicació i presentació de la trajectòria professional artística. Vilanova i la Geltrú. Docent: Joan Morey.

Preproducció i producció en els processos artístics: de la idea al producte. Vic. Docent: Maribel Perpiñá (la Pinta).

El contracte de l'artista. Avinyó. Docents: Florenci Guntin i Muntsa Roca.

9.2. Hamaca

Durant el 2009 s'han inclòs noves obres dels artistes ja en catàleg, entre elles:

- *Merde*, Antoni Abad
- *Barcelona Accesible*, Antoni Abad/Glòria Martí
- *Léxico familiar: cambiar el mundo sin tomar el poder (retrato de John Holloway)*, Marcelo Expósito
- *Andalucía (music) ración*, Kikol Grau
- *Galicia Caníbal*, Kikol Grau
- *Salar*, Pedro Ortuño
- *El sueño de Adriana*, Pedro Ortuño
- *A Permanent Provisional*, Pedro Ortuño
- *Buffer*, Manuel Saiz
- *The two dreams team*, Manuel Saiz
- *Margaritas*, Jose Luis Tirado
- *Ali Salem*, Jose Luis Tirado
- *El Bombero Torero*, Antonio Ortega
- *Photomatons*, Eugeni Bonet
- *Toma-Vistas*, Eugeni Bonet
- *Plan Rosebud 1: La escena del crimen*, María Ruido
- *Plan Rosebud 2: Convocando a los fantasmas*, María Ruido
- *Mi hermana y yo*, Virginia García del Pino
- *Abanico Rojo*, Pedro Ortuño
- *Body Building*, Gabriel Villota
- *Political Advertisement VII*, Antoni Muntadas

Durant el 2009 Hamaca també ha participat en nombrosos debats i taules rodones entorn de la producció i la distribució audiovisual, entre ells:

Al fòrum d'experts d' ARCO el passat 13 de febrer, a la taula organitzada per Berta Sitchel "¿EDICIONES LIMITADAS O ILIMITADAS? UNA PREGUNTA Y MUCHAS RESPUESTAS". HAMACA va compartir taula amb Brigitta Burger-Utzer, directora, Sixpackfilms. Viena, ÀUSTRIA. Sr. i Sra. Lemaitre, col·leccionistes, Londres (UK), Abina Manning, directora Video Data Bank, Chicago (EUA) Wanda vanderStoop, directora de distribució, V Tape Canada, Toronto (CANADÀ) Paul Willemsen, director i comissari, Argos-Centre for Art & Media, Brussel·les (BÈLGICA). A l'article publicat al nostre blog es poden consultar i comentar les nostres impressions.

El 18 d'abril vam aterrar a Madrid per participar en una taula rodona entorn de la distribució del vídeo dins de l'última edició dels "Rencontres Internationales", que del 16 al 25 d'abril va oferir una extensa programació al Museo Reina Sofía, la cinemateca espanyola, el Centro de Arte Dos de Mayo, el Ministeri de Cultura i Tabacalera, futur Centre Nacional de les Arts Visuals. En aquella mateixa setmana vam presentar en aquest context el *pack* HAMACA Pesadilla TV al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía.

El 24 de maig, a la jornada de portes obertes d'HANGAR vam presentar una selecció de vídeos sota el títol El placer como control: del voyeurismo a la vigilancia, que es va poder visitar en les diferents habitacions de la casa de vigilància del recinte de Can Ricart. També vam obrir les portes a les nostres oficines per tal que interessats i curiosos poguessin conèixer de primera mà el projecte i el catàleg.

El 25 de novembre vam ser a Bilbao dins del context del Festival ZINEBI presentant HAMACA a la secció paral·lela d'Ex IS Experimental Imatge i So. La presentació va anar seguida d'una programació de vídeos del catàleg seleccionades per la mateixa organització d'Ex IS.

Els dies 2 i 3 de desembre DiverCult, organització que actua per la promoció de

la diversitat i cooperació cultural, va realitzar les jornades "VideoControl". HAMACA va participar a les xerrades que van tenir lloc a l' Arts Santa Mònica i a ZZZINC amb el propòsit de facilitar el diàleg entre realitzadors, productors i investigadors audiovisuals, especialment els que se serveixen de les noves tecnologies per a la promoció cultural. Durant les jornades es va presentar la xarxa audiovisual Iberoamericana RAIA.

En aquest mateix sentit però a nivell internacional, Hamaca ha tingut l'oportunitat de presentar el projecte en nombrosos centres, entre ells:

Vam acudir al Festival Internacional de Cinema de Rotterdam, on es va presentar el video Golden Shield de ACTOP i també a la reunió anual de distribuïdors que se celebra a porta tancada coincidint amb el festival. Entre els assistents es trobaven membres d'Argos Centre for Art and Media, Arsenal, Av-Arkki, CFMDC40, Collectif Jeune Cinema, EAI, Filmbank, Filmform, Gartenberg Media, Light Cone, Lux, Montevideo, Sixpack Film, Vtape, i VDB .

Del 19 al 22 de maig vam ser a São Paulo per assistir a la I Trobada Presencial RAIA-xarxa Audiovisual Iberoamericana i participar en un fòrum sobre la gestió i distribució de continguts audiovisuals, organitzat per l'institut de diversitat cultural Divercult (<http://divercult.net/es>) amb el suport de l'AECID.

Durant el 2009 també hem treballat per millorar la web d'HAMACA, www.hamacaonline.net

- S'ha implementat a l'administrador de continguts [www.hamacaonline.net /admin](http://www.hamacaonline.net/admin) una eina que permet consultar les estadístiques de visites a les fitxes d'autor i a les diferents obres del catàleg per a tenir una visió de la magnitud de consulta de les diferents peces; així podem treballar amb més èmfasi en la promoció de les menys consultades.

- S'està optimitzant el procés de comandes online per tal que sigui necessària aquesta eina per a la confirmació de qualsevol gestió i poder centralitzar tota la informació de les gestions d'Hamaca per aquesta via.

- Inaugurem l'apartat de Recursos Teòrics a la web amb una investigació realitzada pel col·lectiu a-minima sobre comercialització i venda d'art digital.

- Després de l'aprovació dels artistes, fins a 247 obres del catàleg (un 45% del total) ja estan disponibles per al seu visionat íntegre sense necessitat l'adquisició d'un bonus previ.

Els serveis de lloguer i venda han augmentat considerablement respecte a l'any 2008; entre altres hem servit a:

Caixaforum, Casa Encendida, CAAC, MNCARS, Instituto Cervantes, Sala Rekalde, ambaixada d'Espanya a Croàcia, Intermediae, CCCB, ZKM, Can Felipa, ZEMOS98, Documenta Madrid, Festival Internacional de Cine de las Palmas, SECC, Documenta Madrid, Filmoteca de Cantabria, Instituto Cervantes, CCCB, Filmoteca de Andalucía, CA2M, Mostra de Films de Dones, Rencontres Internationales Madrid, ambaixada d'Espanya a Croàcia, Fusic, Centro Cultural Montehermoso, Playtime, OVNI, Ca Larenas de Mataró, SKOR (Amsterdam), Hangar Obert , MNCARS i Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona, Fundación Telefónica a l'Argentina, CA2M, Addaya Centre d'Art, Metrópolis TVE, Centro Cultural de España en Buenos Aires i els festivals BRXLBRAVO a Brussel·les i ZINEBI a Bilbao, Diputació de Barcelona, la Casa de Cultura de Okendo, ExpoCoruña, OVNI, Injuve, CA2M, CCE a Montevideo, Casa Encendida, Espai d'Arts de Granollers, MNCARS, Universidad de Gijón, Observatorio Sur, ZEMOS98,, OVNI-CCCB i Facultad de Bellas Artes de la Universidad de Cuenca.

També hem establert xarxes amb altres projectes amb els quals compartim inquietuds:

SLIC: (Programari lliure i institucions culturals) des de fa mig any formem part d'aquesta xarxa al costat de diferents institucions culturals, iniciatives independents, arxiveres, desenvolupadors de programari etc., amb la finalitat de compartir recursos i coneixements en relació a l'arxiu digital i a l'accés als continguts culturals arxivats.

Mediateca CA2M i projectes educatius entorn del vídeo, començant pel cicle "Reescrituras. Video Español, Narraciones e Historia".

RAIA, aquesta xarxa audiovisual iberoamericana ens permet conèixer amb més profunditat la realitat audiovisual d'aquests països i crear vincles i possibles col·laboracions amb projectes que pertanyen a aquesta mateixa xarxa.

9.3. Idensitat

IDENSITAT és un projecte d'art que investiga sobre les maneres d'incidir en l'àmbit de l'espai públic a través de propostes creatives en relació amb el lloc i el territori des de la dimensió física i social. IDENSITAT es posiciona com a espai de producció i recerca en xarxa, fonamentat en el camp de l'art, per experimentar noves formes d'implicació i interacció en l'espai social.

El conjunt d'activitats que promou es defineix per la producció de projectes, a partir de la combinació entre la convocatòria oberta i la invitació, amb la finalitat de promoure propostes per a contextos específics; per accions educatives, proposades a determinats col·lectius locals i que es desenvolupen en relació amb alguna de les activitats del col·lectiu; i per projectes de documentació, que participen com a treballs realitzats en altres contextos i que es presenten mitjançant accions comunicatives i de difusió com debats, exposicions o publicacions.

iD #5 / Introducció

iD #5 és la cinquena edició del projecte, que es desenvoluparà entre finals del 2008 i principis del 2010. En les diferents edicions s'ha propiciat que el conjunt d'activitats s'articulin entorn a un lema o un concepte de treball, que en aquest cas es sintetitza sota les inicials iD.

iD és Identitat | Densitat, síntesi que inicialment va donar nom al projecte, però també vol significar *Investigar | Desenvolupar – Inventar | Descobrir – Implementar | Direccionar – Incidir | Definir – Implicar | Denunciar – Itinerar | Derivar – Integrar | Desplaçar – Innovar | Debatre – Intercanvi | Decreixement – Interrogar | Dissentir*, entre altres múltiples combinacions de termes.

IDENSITAT, iniciat a Calaf l'any 1999, ha evolucionat en aquest temps tot estenent una xarxa de col·laboracions entre diferents llocs i cercant metodologies per a la interacció de projectes de creació amb contextos socials, culturals i polítics de matisos diferenciats. D'aquesta manera, plantejat inicialment com una plataforma per a la producció de projectes que incideixen en l'espai públic, s'ha anat transformant en un espai de producció itinerant que transita pel territori amb els projectes que impulsa, alhora que genera visions, anàlisis i propostes de transformació al seu entorn.

Resum d'activitats en procés Idensitat el 2008 – 2009

iD #5. Convocatòria de projectes

iD #5 obre una convocatòria internacional de projectes dirigida a creadors que aportin propostes en l'àmbit de l'espai públic, des d'una perspectiva transdisciplinària i amb una voluntat d'interactuar sota diferents estratègies en l'espai social dels contextos implicats. Aquests són Calaf i Manresa. En paral·lel iD #5 realitza activitats a Mataró (Can Xalant), Priorat (Priorat Centre d'Art), El Prat de Llobregat i Euskadi (Consonni). Mitjançant aquesta convocatòria es van proposar projectes a desenvolupar en aquestes ciutats o territoris.

iD #5. Resultat de la convocatòria

Projectes de producció

Calaf

1. Horitzó TV. Col·lectiu format per Clara Garí, Hugo Barbosa, Pamela Gallo, Alex

- Muñoz, Félix Pérez-Hita (Girona – Barcelona) Projecte: Plató Volante a Idensitat.
2. LUL Landscape Urbanism Labs. Col·lectiu format per Sigal Barnir, Yael Moria. Klain, Adi Gura, Yael Caron, Assaf Evron (Tel Aviv, Israel). Projecte Toolkit.
3. Walter Gam. (Belo Horizonte. Brasil)
4. Josep-Maria Martín (Barcelona)
- Manresa
5. Traces of autism. Col·lectiu format per Jozua Zaagman, Maartje Dros, Jacqueline Schoemaker (Eindhoven, Zaandam, Amsterdam, , Holanda)
6. Basurama. (Madrid). Projecte Spermöla
7. Domènec. (Mataró). Projecte Motocarro
8. Democràcia. Col·lectiu format per Pablo España i Ivan López. (Madrid)

Mataró. Co-producció amb Can Xalant. Centre d'Art i Pensament Contemporani de Mataró.

9. Rogelio López Cuenca. (Málaga)

Prat de Llobregat. Co-producció amb Ajuntament del Prat

10. Ingrid Guardiola, Daniel Miracle, Victor Masferrer. (Barcelona). Projecte Radio instalación experimental El Prat.
11. Celia Marín, Francesc Inés Hernández, Pedro Martínez Ruda. (El Prat de Llobregat). Projecte Observatorio Prat.
12. Loreto Varela, Isaac Gimeno. (Barcelona). Projecte Jardí de Fang.

Sondika. Co-producció amb Consonni

13. Xelo Bosch i Cyrille Larpenteur. (París). Projecte Jueves Milagro.

Projectes de documentació i edició

14. Amasté, Col·lectiu format per Txelu Balboa i Ricardo Antón, Idoia Azkorra, Fco. Javier Molina, Seba Domato (Bilbao). Projecte Dinamik TT (AK)
15. Zeyno Pekunlu, Aylin Kuryel, Bob Pannebaker. Projecte Yenisehirmektupculari Newcityletttrists
16. Martín Dipeco. (Buenos Aires) Projecte Rallyconurbano.
17. Tomás Ruiz Rivas. (Madrid). Projecte Antimuseo
18. Nicola Pellegrini i Ottonella Mocellin (Itàlia)
19. Sin|studio. Col·lectiu format per Paula Álvarez, Ana Fernández, José M. Galán. (Sevilla)
20. KuntsrePublik. Col·lectiu format per Markus Lohmann, Harry Sachs, Philip Horst, Daniel Seiple Matthias Einhoff (Berlin)
21. Paola Di Bello (Italia)
22. TUP (Trabajos de Utilidad Pública). Col·lectiu format per Pablo Cottet Soto, Patricio Castro, Enrique Venegas Flores. (Santiago de Chile)

iD#5. Jornades de treball

Observatori Prat

20 de juny, Centre d'Art Torre Muntadas

Observatori Prat és un projecte de projectes que assenyala possibles recerques sobre el territori del Prat de Llobregat. Sota el comissariat de Martí Peran, hi ha confluït: projectes curatorials proposats per l'alumnat de la matèria "Polítiques de l'art contemporani. Nous mecanismes de producció i gestió" impartida als Màsters d'Estudis avançats d'Història de l'Art, de Gestió de Patrimoni Cultural i de Producció Artística i Recerca de la Universitat de Barcelona; una convocatòria de producció i recerca específica per al Prat en el context de la plataforma Idensitat i, finalment, la invitació al col·lectiu Osservatorio Nomade/Barcelona a desenvolupar una primera aproximació al territori.

iD Barri. Creativitat social, acció col·lectiva i pràctiques artístiques

14 i 15 de novembre, Espai HivernacleCultural, c. Francesc Macià, 8. 08280 Calaf

27 i 28 de novembre, La Capella. C.Hospital, 56. 08001 Barcelona

iD Barri és un projecte vinculat a iD#5 que explora la idea de barri des de la perspectiva urbana i a través de la relació entre art, creativitat social i transformació de l'entorn. Consisteix en tres parts interrelacionades: seminari, taller i exposició (Dispositiu Itinerant). Es va desenvolupar a Calaf i a Barcelona, permetent treballar el tema del barri des del context de ciutats petites i mitjanes en àrees rurals i en relació amb la metròpolis. Artistes, agents culturals, experts i estudiosos dels processos de transformació de la ciutat i projectes actius en barris específics conflueixen per analitzar diferències i traçar punts de connexió des dels respectius camps d'acció.

iD#5. Tallers

Taller HIVERNACLECULTURAL. 29 de juny – 3 de juliol 2009

Mitjançant el projecte iD Barri Calaf, IDENSITAT va organitzar el taller JARDINS TEMPORALS amb l'objectiu de desenvolupar propostes d'intervencions temporals en els solars abandonats de Calaf i impartit, entre el 29 de juny i el 3 de juliol, per Josep Maria Martín en col·laboració amb Jean Nicolas Fauchille i dins del projecte HIVERNACLECULTURAL. Van participar al taller alumnes del Màster Disseny i Espai Públic (ELISAVA), Màster d'Intervenció i Gestió del Paisatge per a l'Ordenació del Territori i del Medi Ambient (UAB), i MBA en Empreses i Institucions Culturals (Universitat de Salamanca i Grup Santillana) i altres professionals seleccionats a través d'una convocatòria oberta.

Taller TeleCALAFFFFF. 6, 7 i 13 de novembre 2009

Taller de receptes per cuinar una televisió a Internet.

El taller, dirigit per Horitzó Tv per fer la Tele de Calaf a Internet, va consistir en conèixer les eines disponibles a Internet, d'accés lliure, per tal muntar imatges, compondre l'àudio, fer animacions, editar de vídeo, i trobar múltiples solucions a problemes que es plantegen a l'hora de construir i distribuir continguts audiovisuals per la xarxa. També es van poder veure nombrosos exemples d'altres televisions existents així com de vídeos existents en diferents plataformes.

Taller KUNSTrePUBLIK. 30 de novembre – 4 de desembre 2009

El taller dirigit pel col·lectiu KUNSTrePUBLIK [Markus Lohmann, Harry Sachs, Philip Horst, Daniel Seiple, Matthias Einhoff] s'ha realitzat sobre el barri del Raval i s'ha utilitzat La Capella com a espai de treball. Al taller s'han realitzat propostes de treball específiques orientades a posar en relació l'exploració del territori, l'anàlisi de l'espai amb l'activisme sociocultural i la participació. El taller ha comptat amb la participació de 32 persones que configuren un grup transdisciplinari on es combinen artistes, arquitectes i dissenyadors.

Taller Traces of Autism. 30 de novembre – 4 de desembre 2009

Traces of Autism [Jozua Zaagman, Maartje Dros, Jacqueline Schoemaker] és un col·lectiu interdisciplinari que treballa sobre l'anàlisi i cartografia del territori realitzant recorreguts per l'espai públic per produir un arxiu d'elements trobats, traduint-lo en mapes, texts, imatges i vídeos. El taller ha consistit a aplicar aquesta metodologia de treball a tot Barcelona. Un grup procedent del Màster en Disseny i Espai Públic d'Elisava conjuntament amb altres dissenyadors, artistes i arquitectes han configurat un grup de 22 persones que ha participat en el taller.

iD#5. Exposicions i presentacions

6 de juny de 2009. Presentació del projecte Històries i Llocs. Cooperativa Vinícola El Masroig.

21 de maig – 21 de juny de 2009. Observatori Prat. Comissariada per Martí Peran. Centre d'Art Torre Muntadas

3 d'octubre de 2009. Presentació del projecte Jueves Milagro de Xelo Bosch i Cyrille Larpenteur, en col·laboració amb Consonni. Sondika.

8 d'octubre de 2009. Presentació de projectes de TUP (Trabajos de Utilidad Pública). Hangar

9 d'octubre de 2009. Presentació de projectes de TUP (Trabajos de Utilidad Pública), en col·laboració amb ACVIC. Universitat de Vic.

26 de novembre - 8 de desembre de 2009. Dispositiu Itinerant. La Capella.

17 de desembre de 2009. Artwork'09 Presentació del programa 2009 dels Laboratoris Locals d'Arts Visuals. Centre d'Estudis i Recursos Culturals.

17 de desembre de 2009. Presentació del projecte Al Revés de la Trama de Rogelio López Cuenca, en col·laboració amb Can Xalant. Mataró.

Presentacions d'IDENSITAT en seminaris, tallers i conferències.

2009

19-23 de gener. Taller *Dispositifs dans le contexte*. HEART Haute École d'Art de Perpignan.

5-6 de març. Seminari sobre art públic a Stadshotellet, Västerås. Suècia. Amb la col·laboració de l'Institut Cervantes d'Estocolm.

26-29 de maig. Taller D.I.Y. *Soluciones creativas para el desarrollo*. Centro Cultural Parque de España / AECID. Rosario, Argentina.

13 de maig. Art i espai públic, dins del taller *Public Spaces at Work*. Màster Intervenció i Gestió del Paisatge de la UAB/ Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Barcelona.

13 de maig. Cicle de debat Arquitectura i Urbanisme. Habitatge i iniciatives artístic-ciutadanes. Debat Santiago Cirugeda- Ramon Parramon. Àgora. Auditori Cercle Sport, Figueres.

8-10 de juliol. Seminari Internacional "Prácticas culturales para mejores ciudades", Alcaldía de Medellín i la Organización de Estados Iberoamericanos (OEI). Medellín, Colombia.

9-11 de setembre. Seminari internacional "Porto Alegre Cidade Criativa". Santander Cultural i Prefeitura de Porto Alegre, Brasil.

14-16 de setembre. *Arte e Transformações no Território*. Encuentro dentro del proyecto Santo Amaro en Rede, culturas e convivência. SESC Santo Amaro, Sao Paulo, Brasil.

IDENSITAT és un projecte impulsat per Ajuntament de Calaf, Ajuntament de Manresa, Generalitat de Catalunya i Diputació de Barcelona.

Col·labora i comparteix projectes amb Can Xalant, Centre de Creació i Pensament Contemporani de Mataró, Priorat Centre d'Art, Ajuntament del Prat de Llobregat, Consonni. (Sondika), La Capella (Barcelona) i Hangar (Barcelona). Forma part de la xarxa d'espais de producció Xarxaprod.

iD Barri | Calaf és una proposta d'IDENSITAT en col·laboració amb l'Ajuntament de Calaf i forma part del projecte ARTWORK'09 de la Diputació de Barcelona que està subvencionat pel programa de Projectes Innovadors d'acord amb l'Ordre TRE/337/2008, patrocinat pel Servei d'Ocupació de Catalunya i cofinançat pel Fons Social Europeu.

iD Barri | Barcelona és una proposta d'IDENSITAT per La Capella. Ajuntament de Barcelona amb la col·laboració del Goethe Institut i el Consolat General dels Països Baixos a Barcelona i Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura.

9.4. Disonancias

La plataforma DISONANCIAS és un programa pioner a nivell internacional en la recerca de noves relacions entre les arts, la innovació oberta i col·laborativa i la creativitat.

DISONANCIAS treballa des de la perspectiva del reconegut valor estratègic de la creació com a peça clau en el trànsit d'una economia de la informació a una economia del coneixement, i és un dels pocs programes que incideixen de ple en l'anomenada "innovació oberta i col·laborativa", un nou paradigma que busca equilibrar estratègicament les fonts internes i externes d'idees en oposició al model tradicional d'innovació basat en el coneixement intern i la investigació. En aquesta direcció, la creació de coneixement nou i competitiu passa pels processos creatius innovadors que molt sovint es troben i experimenten específicament en el sector de la creació contemporània.

DISONANCIAS proposa un marc de relació molt estret entre empresa/ organització i artista; es tracta realment d'un projecte de col·laboració, i es demana una alta implicació a ambdues parts. L'artista participant a DISONANCIAS treballa a partir de conceptes, processos, productes, materials o tecnologies desenvolupades per l'empresa o el centre d'investigació.

Amb aquests objectius, l'equip de DISONANCIAS treballa en:

- a) la mediació entre els artistes i les entitats, aplicant metodologies específicament desenvolupades per a facilitar l'intercanvi creatiu i l'avanç en les diverses fases de la relació,
- b) la gestió dels projectes en el seu conjunt i de cada un d'ells en particular, atenant a les necessitats i requeriments d'artistes i entitats acollidores,
- c) l'avaluació dels resultats obtinguts i de les metodologies emprades en cada projecte,
- d) la comunicació i difusió dels processos i dels resultats de cada projecte.

DISONANCIAS durant la seva residència a HANGAR

DISONANCIAS_ Catalunya ha estat un dels projectes residents a Hangar des de l'inici de les activitats d'aquesta plataforma a Catalunya, i s'ha desenvolupat en un calendari extens entre 2008 i 2009, en el qual el 2008 va ser dedicat a la preparació de la documentació impresa i web de l'edició, l'adaptació a l'especificitat del context català pel que fa al finançament del programa, la cerca d'empreses i la seva adquisició per la plataforma, la definició dels projectes de col·laboració i la convocatòria d'artistes amb la selecció dels darrers candidats.

En el transcurs del 2009, s'ha pogut desenvolupar la totalitat del programa i dels projectes. En primer lloc, amb la selecció dels artistes definitius per part de les empreses i la primera reunió metodològica amb entitats acollidores i artistes. A partir de llavors, s'ha anat fent el seguiment dels diversos projectes, reunions bilaterals d'avaluació, assessorament i mediació en alguns moments tant amb les entitats com amb els artistes; així com les reunions metodològiques 'sectorials' i una segona reunió metodològica amb tots els participants.

La presentació dels resultats es va fer al novembre de 2009, acompanyada de la publicació del catàleg i en el marc del seminari també organitzat per part de l'equip de DISONANCIAS amb la col·laboració del CoNCA dit "Creative Clash". Aquest seminari ha estat el resultat de la participació de la plataforma DISONANCIAS al llarg del 2009 com a soci d'un projecte europeu, juntament amb TILLT (Suècia) i l'institut WZB (Berlin) destinat a l'elaboració de recomanacions en polítiques de suport a les relacions col·laboratives entre les arts i les empreses, projecte que ha re-dimensionat els projectes realitzats a les edicions

d'Euskadi i de Catalunya, tant pel que fa al seu impacte comunicatiu com a la pròpia presència d'artistes i entitats catalanes a les reunions de treball i a les presentacions a Götteborg, a Berlín, a Barcelona, a Brussel·les i a Estocolm. A més, DISONANCIAS va ser seleccionada com a cas de bona pràctica europea en creativitat i innovació, dins el marc de l'Any Europeu de la Creativitat i la Innovació 2009.

Activitats de DISONANCIAS al llarg de 2009

Resum de les col·laboracions:

Les col·laboracions entre els artistes i les entitats seleccionades es van iniciar a finals de gener de 2009, després de la finalització del procés de selecció i de contractació dels artistes. Aquestes col·laboracions van partir del concepte definit per l'empresa i de l'avantprojecte presentat per l'artista. Des d'aquesta base i una vegada celebrada la primera reunió de metodologia on es van afinar els projectes a desenvolupar i el primer calendari de treball, es va encetar la col·laboració que ha tingut una durada de 9 mesos, període en que els artistes no resideixen a les empreses, sinó que van i vénen en funció dels projectes, com qualsevol altre col·laborador.

A DISONANCIAS, l'empresa i l'artista desenvolupen conjuntament una idea, un prototip o un procediment dels quals puguin resultar canvis en els processos de treball, predicció d'escenaris de futur, nous valors associats al producte, o noves aplicacions o serveis derivats.

DISONANCIAS Catalunya 2008/09 va agrupar quatre projectes d'investigació que s'han desenvolupat entre gener i octubre de 2009. Han estat un total de nou mesos de col·laboració per desenvolupar un prototip o procediment organitzatiu partint del concepte definit a la primera sessió metodològica resultant de la confluència entre els interessos de les organitzacions participants i dels artistes.

a) Tipus d'entitats i tipologia dels artistes participants enguany

Les entitats participants a Catalunya es concentren a l'àrea metropolitana de Barcelona. Entre elles hi ha dues empreses tecnològiques: GTD Ingeniería de Sistemas y Software i Eidola (investigació i producció de solucions tecnològiques multimèdials); una companyia dedicada exclusivament a la investigació i desenvolupament, com és Telefónica I+D, i un grup de comunicació públic, TV3. Com hem comentat a l'inici d'aquest informe, la participació d'empreses de caire més industrial va venir greument dificultada per la situació de paràlisi econòmica en que les empreses del sector es van trobar a la tardor de 2008.

El perfil de les entitats cobreix tant el sector privat com el públic (TV3), i tant les multinacionals com les PYMES, amb el cas d'extrem d'EIDOLA, amb un total de dos treballadors. EIDOLA és una *spinoff* de la Universitat Rovira i Virgili.

Pel que fa als artistes i creadors participants tenim dues tipologies definides: aquelles artistes amb formació especialitzada en Belles Arts o en Art Electrònic, com és el cas de Carme Romero i Jazmin Vasco respectivament; o aquells provinents de l'arquitectura, un altra disciplina freqüentment present a les convocatòries de DISONANCIAS, com és el cas de Diego Soroa o del col·lectiu grecofrancès Mo Y al qual es sumen, a més de l'arquitectura, la filosofia i la biologia.

b) Camps d'investigació tractats

Les investigacions desenvolupades per part de les entitats i els artistes a DISONANCIAS Catalunya 2008/09 es poden agrupar en dos camps:

i) Investigacions relacionades amb el desenvolupament de noves aplicacions per a tecnologies ja existents o la projecció de noves tecnologies. Aquest ha estat el cas de les investigacions dutes a terme per:

GTD / Mo Y, que es van concentrar en la concepció d'un assistent o *e-partner*, basat en tècniques d'intel·ligència artificial i realitat augmentada, que en un futur desenvolupament fos capaç de guiar als astronautes de les futures missions tripulades d'exploració planetària en la interpretació de matèries de les quals no són experts, com enginyeria, medicina o psicologia, amb l'objectiu de facilitar-los ajuda en diferents circumstàncies o possibles situacions de crisi.

EIDOLA / Jazmin Vasco, amb la planificació, disseny i construcció d'un prototip

de taula multimèdia *multitouch* capaç d'adaptar-se a diversos àmbits d'aplicació com bars, restaurants, jardins d'infància, residències de la tercera edat, hotels, fires, congressos etc., a uns costos molt reduïts.

ii) Investigacions relacionades amb el desenvolupament de noves dinàmiques creatives i noves formes d'organització del treball. En aquesta categoria englobem els projectes desenvolupats per:

Telefònica I+D / Carme Romero, l'objecte del qual era la recerca de noves dinàmiques i entorns de treball per al departament de R+D de Telefònica a Barcelona. Es va comptar amb el suport de la Direcció per a introduir noves idees, canvis estructurals i activitats que poguessin fomentar la col·laboració entre les persones i ajudar a dinamitzar l'empresa, fent-la més competitiva.

TV3 / Diego Soroa, que es van sumergir en la revisió dels processos de treball i les metodologies del departament de grafisme de TV3, a través de diferents dinàmiques creatives, amb la finalitat de provocar un desenvolupament de les estratègies de col·laboració creativa entre els diversos membres del departament.

Activitats de suport: Trobades metodològiques

Les sessions metodològiques estan pensades per a facilitar el marc comú de treball, així com les sinergies entre entitats i artistes, en la cerca de llenguatges i problemàtiques comuns al treball conjunt de les quals permeti un millor desenvolupament dels projectes. Les sessions organitzades han estat tres, i han complert objectius molt diferents.

Primera sessió: subject *'Estira el teu horitzó'*

Celebrada el 10 i 11 de febrer del 2009. Va constar de dos dies: el primer dia vam treballar al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona; i el segon dia a la sala Barcelona de l'Àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona (aquesta segona cedida en el seu ús gràcies a la col·laboració del 22@). Hi van assistir tots els participants -entitats i artistes.

Els objectius de la reunió van ser:

1. donar començament als projectes de col·laboració i aportar eines per al desenvolupament d'un llenguatge comú entre cada entitat i la seva(s) corresponent(s) artista(s).
2. introduir maneres de treballar i entorns menys formals que els habituals.
3. lluitar contra els estereotips; crear una plataforma per a un intercanvi efectiu i la comprensió dels interessos de l'altre.

Segona sessió: subject *'Donar-li la volta als obstacles'*

Celebrada el 8 de maig per a les empreses en una sessió matinal a l'Hangar, centre de producció d'art visuals; i el dia 11 de maig per els artistes en una sessió de tarda/nit.

Aquesta segona sessió de metodologia es va plantejar en grups separats – entitats d'una banda i artistes de l'altra-, i en dies diferents. D'aquesta manera es volia facilitar un clima de més complicitat. En aquesta sessió, planificada a quatre mesos d'inici del projecte, ens hauria de servir d'avaluació i, en cas que fora necessari, de correcció de línies de desenvolupament.

Els seus objectius concrets van ser:

1. promoure un intercanvi entre les entitats participants d'una banda, i els artistes de l'altra, per a compartir dubtes, sorpreses, mètodes i formes de portar els projectes endavant;
2. establir el valor del projecte i realitzar primeres avaluacions de l'experiència.

Tercera sessió: subject *'Compartir navegació'*

Celebrada el 9 de juliol al Citilab de Cornellà. En aquesta tercera sessió de metodologia, de tot un matí de durada, hi van tornar a assistir tots els artistes i entitats acollidores participants en l'edició.

Els objectius van ser:

1. Recollir els avanços dels projectes i definir els objectius per finals d'octubre 2009.
2. Visualitzar oportunitats i col·laboracions donats fins aquest punt del projecte per aprofitar recursos propis i aliens tant a nivell conceptual, com econòmic i social.
3. Planificar el desenvolupament de la fase final dels projectes.

Presentació dels resultats

En la voluntat d'oferir un marc que aportés una valor afegit a la comprensió tant dels objectius de la plataforma DISONANCIAS com de cada un dels projectes realitzats, vam decidir que cada projecte havia de ser presentat en la seu on es va desenvolupar. Això volia dir, en la majoria dels casos, comptar amb l'acceptació de les entitats corresponents d'organitzar les presentacions a les seves instal·lacions.

Un altra circumstància que va marcar el caràcter de la presentació dels resultats de l'edició va ser el fet que DISONANCIAS ha estat participant al llarg del 2009 en un projecte europeu destinat a l'anàlisi d'experiències de canvis organitzatius en entitats privades mitjançant el treball conjunt d'aquestes amb les arts. Els resultats d'aquest estudi realitzat a nivell europeu s'havien de presentar en una sèrie de seminaris sota el lema 'Creative Clash', el primer dels quals s'havia de celebrar a Barcelona (més endavant es detalla més informació sobre aquest programa). Així, considerant que els convidats principals del seminari havien de ser polítics i tècnics de les diverses administracions dedicats al sector cultural i al sector de la innovació tecnològica i empresarial, la presentació dels resultats de l'edició catalana de DISONANCIAS assoliria un impacte molt més gran. De fet, tots els actes van comptar amb una afluència de públic important.

La presentació dels resultats dels projectes de col·laboració desenvolupats en l'actual edició de DISONANCIAS Catalunya, es va realitzar el passat 23 de novembre a Barcelona. Telefónica I+D i Carme Romero, GTD Ingeniería de Sistemas y Software i Mo Y, Eidola i Jazmin Vasco, TV3 i Diego Soroa i, com a punt final Trànsit Projectes i Pau Faus, van rebre els visitants a cada una de les seus de les entitats. Per a facilitar l'arribada dels visitants a cada seu varem organitzar dues rutes en bus, en las que els participants tindrien l'ocasió d'assistir a la presentació de dos dels projectes. L'organització de les rutes va ser determinada per dos factors: la mescla de tipologia dels projectes (el prototipatge i el canvi en el procés organitzatiu), i l'idioma en que es va realitzar (anglès i català).

9.5. Minipimer.TV

Laboratori experimental de vídeo en temps real

Minipimer. tv és un laboratori experimental de vídeo per Internet en temps real realitzat amb programari lliure, on fem recerca sobre les possibilitats del *live streaming* (emissió de vídeo en directe). La nostra base d'operacions es troba a Hangar, on ens hem constituït com a grup de treball obert i disposem d'un espai i de la tecnologia necessària per a experimentar i realitzar les nostres emissions amb periodicitat quinzenal.

Els orígens: pcp.netv, taller sobre ètica/estètica

El desembre de 2008 va tenir lloc a Hangar un laboratori de pensament, creació i producció de continguts audiovisuals per a l'emissió de televisió per Internet. El taller tractava la relació entre ètica i estètica, i formava part d'una xarxa de tallers per tot Europa, organitzats per ASTIDE (Art for Social Transformation and Intercultural Dialogue in Europe). Arran d'aquest taller, i entre els artistes convidats, sorgeix un grup que fundarà Minipimer.tv.

Els streamers

Som un grup de treball obert i multidisciplinari. Procedim del món de l'art, les ciències socials, l'audiovisual, l'activisme, la *performance*, la música, la informàtica i el cinema.

Les nostres eines

Cultura lliure, programari lliure. **TSS** (Theora Streaming Studio) és una interfície gràfica per a Linux que permet codificar àudio i vídeo al format lliure Theora OGG i enviar *streaming* en temps real. Aquesta interfície, basada en les aplicacions `ffmpeg2theora`, `dvgrab` i `oggfwd`, ha estat desenvolupada per Lluís Gómez amb la finalitat de simplificar i de fer més accessible l'emissió de vídeo amb programari lliure. El funcionament és fàcil i intuïtiu: tres pestanyes permeten elegir les fonts del material audiovisual que es vol emetre (webcam o dv), les diferents grandàries i la qualitat de l'emissió, la inserció de metadades, el control de l'emissió per mitjà d'una finestra de previsualització i, finalment, la possibilitat de guardar aquest material en el teu ordinador.
<http://gollum.artefacte.org/tss/>

GISS (Global Independent Streaming Support) és un projecte desenvolupat en el curs dels últims cinc anys amb la finalitat d'oferir servidors per fer *streaming* de forma lliure i gratuïta. Funciona gràcies a una xarxa de servidors Icecast, compartits i distribuïts a tot el món, que ofereixen la possibilitat de transmissió i arxiu als canals que volen emetre àudio i vídeo en temps real. Des de la pàgina giss.tv, qualsevol persona pot crear el seu propi canal de manera ràpida i gratuïta i també organitzar el seu material en una *mediabase*. El projecte, que neix des de la necessitat d'afavorir el creixement i el desenvolupament de mitjans independents, es basa totalment en principis i tecnologies lliures. <http://giss.tv>

Documentació audiovisual i tallers

A més del laboratori experimental, com a taller obert hem realitzat treballs de documentació audiovisual i emissió en directe d'actes culturals i tallers de formació:

Summerlab09. Documentació audiovisual i emissió en directe. El Summerlab és una trobada d'artistes digitals que treballen amb eines lliures per produir tota classe de projectes d'art electrònic. Aquesta trobada va tenir lloc al LABcafé de la Laboral Centro de Arte y Creación Industrial (Gijón), del 4 al 8 d'agost, i va ser organitzada per Hangar. <http://canal.hangar.org/SummerLab09>

La invisible Tév  -Fent visible l'invisible. Taller teòric/pràctic d'emissions en directe, impartit per Minipimer.tv a la Casa Invisible de M laga, del 10 al 14 d'agost de 2009, amb l'objectiu de realitzar la primera emissió en directe de la invisible T v . www.lainvisible.net

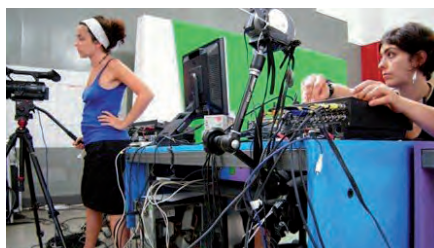
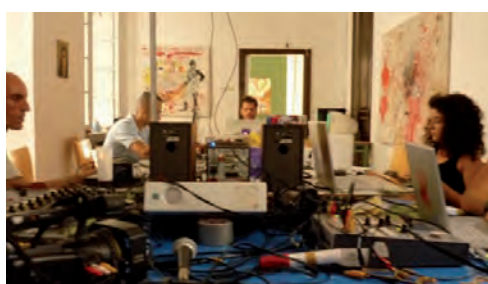
-Festival de Cultura Lliure i Popular Surpas 09 (Portbou). El grup de *streaming* dirigit per Neokinok amb la col·laboració de Minipimer.tv i Surt.tv es va encarregar de la documentació i emissió de continguts audiovisuals generats durant el festival. www.festivalsurpas.org

-Mostra Marrana 2. Emissió en directe des d'Hangar. La Mostra Marrana no  s una mostra de porno convencional. Gairebé cap de les pel·lícules seleccionades pertany a l mbit comercial i tampoc reprodueixen els codis, tan limitats, de les sexualitats heteronormatives. <http://muestramarrana.wordpress.com/>

-Taller de *streaming* i cobertura del Festival Manresa Territori Contemporani. MTC va tenir lloc del 14 al 29 de novembre de 2009. Es tracta d'un programa per potenciar la connexió entre els creadors locals i el teixit social i econòmic de la ciutat, fer arribar l'art i la cultura a tothom i potenciar la creació artística. MTC és un projecte impulsat per l'Ajuntament de Manresa i la xarxa de creadors locals, dins el programa Artwork09 engegat per la Diputació de Barcelona amb el suport del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya i el finançament del Fons Social Europeu. Minipimer, des de l'Espai Jove la Kampana de Manresa, es va ocupar d'impartir un taller d'*streaming* amb programari lliure. Conjuntament amb Manresacomunik.tv vam treballar en la documentació i emissió de MTC. www.manresacomunik.tv/

-GENERATECH. El 26 i 27 de novembre de 2009, Minipimer.tv va documentar i emetre en directe Generatech Barcelona. Generatech és una iniciativa de recerca i acció que té el propòsit de promoure agenciaments de gènere en la tecnocultura audiovisual a través del programari lliure. Enguany Generatech es converteix en un triple projecte que recorre quatre ciutats: Barcelona, València, Madrid i A Coruña. Generatech Barcelona es va realitzar a Hangar. En aquest esdeveniment, a part de la documentació audiovisual Minipimer.tv va desenvolupar el taller Stream Zombie: Chroma -cirurgia no invasiva- d'experimentació corporal: "posa't el cos que vulguis". www.generatech.org

Minipimer.tv el formen Lucía Egaña, Laura Malinverni, David Batlle, Lluís Carbonell, Valentina Messeri, Ariadna Vallcorba i Carles Martí.

10. Hangar a Xarxaprod

Hangar ha estat un dels impulsors de la creació de la Xarxa d'Espais de Producció Artística de Catalunya (www.xarxaprod.cat) i n'és un membre actiu. Els objectius d'aquesta xarxa, a la qual pertanyen més d'una vintena d'espais i centres de producció d'arts visuals de tot Catalunya, són:

1. Facilitar la informació i la comunicació entre tots els membres a fi de:

- a) optimitzar al màxim els recursos de què disposa cada un d'ells i tots en conjunt (equipaments, personal qualificat, residències, espais i eines de difusió dels membres i dels projectes que gestionen),
- b) facilitar el transvasament de coneixement especialitzat
- c) i promoure l'intercanvi de programes sota criteris de complementarietat.

2. Buscar solucions conjuntes a les temàtiques específiques:

- a) dels espais de producció d'arts visuals, amb l'objectiu de donar estabilitat als projectes de cadascun dels membres,
- b) i dels processos de creació contemporània, assumint la multiplicitat i complexitat de la producció.

3. Assolir una major visibilitat des de l'especificitat dels espais i un major reconeixement de la tasca que realitza cadascun d'ells.

4. Contribuir a la creació d'estàndards de producció, la implementació de bones pràctiques en producció i en el desenvolupament de la pràctica artística en general.

5. Facilitar l'accés dels creadors:

- a) a eines que cada membre de la Xarxa per si sol no té a l'abast,
- b) a un espai conjunt d'experimentació i risc en la creació contemporània,
- c) a espais de trobada social i professional,
- d) a l'oferta conjunta de serveis de suport i assessorament.

6. Crear una plataforma conjunta d'interlocució davant les administracions a fi de:

- a) consolidar els actuals espais de producció i obtenir l'estatus d'interlocutor expert davant de la planificació i creació de nous espais de producció i en temes referents a l'ampliació de recursos per a la producció i les infraestructures;
- b) ajudar a l'elaboració d'actuacions públiques de suport a la producció i als seus processos;
- c) mediar, juntament amb les associacions professionals, en la demanda de nous espais per a la creació, segons les necessitats detectades en l'àmbit d'influència de cadascun dels membres;
- d) detectar l'aparició de nous espais de producció atenent a la naturalitat de la seva gestació.

7. Treballar per l'obtenció i gestió de recursos que possibilitin projectes comuns de la Xarxa, en forma de "projectes associats" o "projectes residents", que poden ser puntuals o permanents.

8. Vetllar pel compliment del Codi de Bones Pràctiques dels centres de producció.

Activitat de la Xarxa durant el 2009

Durant el 2009, Hangar ha estat un membre actiu de la Xarxa, participant en diferents grups de treball, i compartint eines i propostes. Hem participat en les següents trobades:

24.03.2009

7a reunió de la Xarxa a Nau Còclea, a Camallera.

17.07.2009

8a reunió de la Xarxa a El Forn de Calç CACIS, Centre d'Art i Sostenibilitat.

10.12.2009

9a reunió de la Xarxa al TPK Arts Plàstiques de L'Hospitalet de Llobregat
Celebració de la jornada "On és la bretxa? Debat obert sobre el funcionament de la cadena de valor en les Arts Visuals".

10.12.2009 / TPK Arts Plàstiques [Av Josep Tarradellas 44 L'Hospitalet]

"ON ÉS LA BRETXA?" DEBAT OBERT SOBRE EL FUNCIONAMENT DE LA CADENA DE VALOR EN EL SECTOR DE LES ARTS VISUALS

PROGRAMACIÓ SESSIÓ TARDA [oberta al públic]

transmissió per streaming a càrrec de COMAFOSCATV [http://comafoscatv.net/]

HORA	TEMA	PARTICIPANTS*
16:30_17:45	Ponència/conferència de presentació del sector de la producció científica: funcionament i relacions entre els agents actius.	Ponent: Reimond Fickert [director de projectes del Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona].
17:45_18:00	Pausa [café]	
18:00_20:00	La sostenibilitat del sector de les arts visuals vist des de la seva cadena de valor i des dels vincles necessaris per al sistema.	Moderadora: Francesca Minguella [PARTners]. Participen: Daniel García Andújar, Alicia Vela, Ramon Parramon, Jorge Luis Marzo i Àngels de la Mota.

* a més de membres de xarxaprod

més informació: <http://xarxaprod.cat/>

11. Dades econòmiques

Responsables: Ignacio Somovilla i José Navarro

L'any 2009, ja en plena crisi econòmica, ha suposat el manteniment del pressupost general, amb tot just una lleugera disminució de l'1,3%. Això és degut, en gran part, a què els tradicionals finançadors públics han mantingut les seves aportacions econòmiques sense canvis significatius, a excepció feta del Ministerio de Cultura. La fluïda comunicació amb totes les institucions públiques, la justificació de les subvencions rebudes dintre del termini i en la forma escaient, ajuden que el projecte d'Hangar segueixi rebent el reconeixement i suport de les entitats públiques que hi han confiat fins a data d'avui, i aquelles que en el futur desitgem que es vagin incorporant per tal de seguir fent créixer el projecte. El capítol d'ingressos propis del centre ha aconseguit augmentar, respecte de l'any anterior, en un 24%, cosa que ha servit per equilibrar la partida extraordinària que havíem rebut en anys anteriors del programa especial Cultura 2007 i la disminució de l'aportació feta pel Ministerio de Cultura. Durant el 2009 hem anat millorant l'aplicació comptable introduïda l'any anterior i hem incorporat a l'equip un responsable financer que permetrà afinar encara més les nostres previsions de tresoreria i l'anàlisi de la viabilitat econòmica dels projectes que desenvolupem i del projecte general de Hangar.

RESUM ECONÒMIC 2009

INGRESSOS

Subvencions públiques

Departament Cultura, Generalitat Catalunya	250.000,00 €
Institut Cultura, Ajuntament Barcelona	154.000,00 €
Agencia Española de Cooperación Internacional al Desarrollo	50.000,00 €
Diputació de Barcelona	10.000,00 €
Ministerio de Cultura	4.000,00 €
Subtotal	468.000,00 €

Mecenatge

Fundació Banc de Sabadell	12.000,00 €
---------------------------	-------------

Ingressos propis

Lloguer tallers	21.182,13 €
Lloguer material	5.875,87 €
Medialab	8.002,94 €
Edició video	15.629,00 €
Taller electrònica	30.600,00 €
Lloguer espais	9.929,06 €
Producció	43.558,84 €
Laboratori d'interacció	33.588,08 €
Subtotal	168.365,92 €

TOTAL	648.365,92 €
--------------	---------------------

DESPESES

Manteniment	112.656,01 €
Sous i assegurances socials	378.112,18 €
Comunicació (web i publicacions)	27.852,86 €
Comissió de Programes i Patronat	10.509,24 €
Adquisició de material	15.542,98 €
Programa de beques i intercanvis	50.000,00 €
Programa d'activitats	24.385,66 €
Producció	29.306,99 €

TOTAL	648.365,92 €
--------------	---------------------

12. Alguns indicadors

1) Agents, entitats i espais amb què Hangar ha col·laborat durant el 2009

Barcelona

Can Felipa (diferents col·laboracions)

La Porta (producció de projectes de dansa, espai, sistema streaming i media-base per projecte Menoslobos)

La Caldera (ús de materials per produccions)

Facultat de Belles Arts (becaris, cessió d'espais per trobada amb Berlín, espai per simposi)

Cultura de Base (reunions, impressions)

Yproduccions

Formació Contínua (projecte resident)

Hamaca (projecte resident)

Idensitat (projecte resident)

Disonancias (projecte resident)

ICUB (finançament)

Orquestra del caos (organització taller)

L'ull Cec (organització d'una sèrie de tallers)

MACBA (presentació d'artistes)

Fundació Miró (presentació d'artistes)

La Fàbrica (presentació d'artistes)

TOP (organització dels Tallers oberts Poblenou)

Associació de veïns del Poblenou (participació en la comissió d'equipaments)

Coordinadora d'entitats culturals del Poblenou (membre)

Festival Escena Poblenou (participació amb coproducció)

Sonarmàtica (participació amb programa de tallers i presentacions)

Muestra marrana 2 (espai per esdeveniment)

Free culture Forum (espai per esdeveniment)

Trobada de mitjans comunitaris (espai per esdeveniment)

Projecte Generatech, UAB (col·laboració streaming, espai, soci del projecte)

22@, Àrea de foment del Talent (diferents projectes, festival WIP)

Oxcars 2009 (suport i cessió de material)

Festival Fundub (materials i documentació de l'esdeveniment)

Cromosoma (acord per a l'ús compartit del seu plató per artistes)

Escena post-porno Barcelona (participació projecte Shu Lea Cheang)

Epson (cessió d'equips per al medialab d'Hangar)

Fundació Banc de Sabadell (finançament de l'Hangar Obert)

Moritz (patrocini en espècies)

Catalunya

AAVC (impulsors)
ESDI, Sabadell (Becaris)
Màster gestió cultural Universitat de Girona (Becaris)
Xarxaprod (Membre)
ICAC (Finançament)
Nits digitals de Vic (presentació a Hangar del projecte)
Festival Surpas, Portbou (coproducció d'una obra)
Festival Tramuntana, Cadaqués (materials)
Festival Mapa, Pontós (materials)
Coordinadora catalana de Fundacions (membre)
Festival Rec, Tarragona (jurat)
CONCA (Taula rodona futur Centre d'Art)
Sala d'Art Jove, Joventut Gencat (conveni per coproducció)
Associació de professionals de la Gestió Cultural de Catalunya
(participació en simposi)
Manresa Territori Contemporani (participació al programa)
Lab Celrà (presentació Àlex Posada Lab d'Interacció)
L'animal a l'esquena, NU2's (trobada)

Estat Espanyol

Medialab Prado (intercanvi 1 becari, SLIC)
Tabakelera, Donosti (Slic, assessorament)
La Laboral, Gijón (coproducció de tallers i Summerlab)
Ministerio de Cultura (finançament)
AECID (finançament programa beques)
Hovifest (presentació del grup i taller)
Casa Árabe, Madrid (acord per rebre un artista resident)
La Casa Invisible, Málaga (taller d'streaming)
Fundación Mainel, València (participació taula rodona)
Museo de Bellas Artes de Bilbao, Ajuntament de Bilbao (taller 'Païsatges lumínics')

Internacional

Consulat espanyol a El Caire (Egipte) (finançament tallers)
CIC, El Caire (Egipte) (beca d'intercanvi)
Medrar, El Caire (Egipte) (organització de tallers)
Tokyo Wonder site, Tòquio (Japó) (beca d'intercanvi)
Cittadellarte, Biella (Itàlia) (beca d'intercanvi, projecte As_tide)
Duende, Rotterdam (Holanda) (beca d'intercanvi)
Fonca, Mèxic (beca d'intercanvi)
Cenart, Mèxic D.F. (Mèxic) (beca d'intercanvi)
GlogauAir, Berlín (Alemanya) (beca d'intercanvi)
Res artis, xarxa internacional (assistència trobada)
MIS, Sao Paulo (Brasil) (beca d'intercanvi)
Artedos Gráfico, Bogotá (Colòmbia) (beca d'intercanvi)
Mobilefest Brasil (presentació del projecte a Hangar)
Seoul Foundation for Arts and Culture (assistència a seminari), Seül, Corea del Sud
Centro Cultural de España en Montevideo, Uruguay (acord per rebre 1 artista resident)
Emirates Foundation, Emirats Àrabs Units (acord per rebre una artista resident)
Tent, Rotterdam (Holanda) (acord per rebre una artista resident)
Townhouse, El Caire (Egipte) (seminari residències)

Festival Elektra, Montréal (Québec) (presentació d'Hangar)
Festival d'Avignon (França) (Participació trobada)
Centro Cultural de España en Buenos Aires (Argentina) (organització de taller)
Festival Klam ou Slam, Tànger (Marroc) (Taller en col·laboració amb la UB)
Deburen, Brusel·les (Bèlgica) (Soci en el projecte As_tide)
NextKunst, Graz (Àustria) (Soci en el projecte As_tide)
St.James Cavalier, La Valetta (Malta) (Soci en el projecte As_tide)
Programa Cultura 2007-2009 (Finançament projecte As_tide)
Culture Workshops, Lublin (Polònia) (presentació model gestió Hangar)

2) Usuaris 2009

Visitants

Visitants aleatoris en el dia a dia (estimació aprox.) 800

Estadístiques web

Visites web a hangar.org i altres webs d'Hangar 757.403
 Webs servides 4.541.699

Visites de grups i representants

Màster UPC	13
ESB La Salle	10
Màster Environmental Design Univ. Calgary	15
Fundación Carolina	3
AECID, direcció general	1
Delegació de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat	3
Nau Ivanow	3
Regidor Delegat de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona	1
SGAE, director general i de Catalunya	2
Museo de Antioquia, Colòmbia	2
Postgrau de Gestió cultural, Universitat de Barcelona	18
Escola Massana	15
Oficina del Quebec a Barcelona	2
Linguamón, gerència i tècnics	3
Chelsea School of Art	14
Instituto de Geografia e Ordenamento do Território - Centro de Estudos Geográficos (IGOT-CEG) Universidade de Lisboa	1
Elisava	19
Ateneu Nou Barris, junta directiva	3
Departament de Cultura de la Diputació de Guipúzcoa, directora i tècnic	2
Central del Circ, gerent	1
CoNCA	2
Delegació del departament de cultura de l'Ajuntament de Rio de Janeiro, Brasil	6
AVAM	4
Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Lió	2
Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Toulouse	1
Delegació programa Iniciarte, Andalusia	3
Facultat de Belles Arts de la Universitat de La Laguna a Tenerife	2
Casa Árabe de Madrid	2
Encatc (Xarxa europea de centres de formació en gestió cultural)	18
Centre residencial Corazón-La Plata- Buenos Aires	3
Màster arquitectura reversible UPC	10
Fundació Miró, responsable d'exposicions	1
Julia Lemoirey, comissària	1
Màster d'arquitectura, Universitat de Chicago	17
Escola Metaphora	25
Ambaixada espanyola a el Caire	2
Li Hua, gestora cultural xinesa	1
Programa de Can Felipa visites a centres culturals Poblenou	25

OBS,TV coreana	6
American University Museum, director	2

TOTAL VISITES GRUPS I REPRESENTANTS 266

Activitats	Assistents
Tallers. Se n'han fet 25 x 12 p de mitjana (no es compten els cursos de Formació Contínua)	300
Activitats obertes al públic, 23 x 17 p de mitjana	391

TOTAL ASSISTENTS ACTIVITATS 691

Tipologia d'activitats

Tallers, workshops i seminaris
Presentacions de projectes
Tallers oberts
Trobades de col·lectius
Mostres audiovisuals

Usuaris (els col·lectius es compten com 1 usuari)

Projectes residents	5
Artistes residents i becaris	33
Participants programa beques	9
Usuaris lloguer material	240
Usuaris dijous obert Lab Interacció	260
Projectes que utilitzen la mediabase programada al Lab d'Hangar	17

TOTAL USUARIS 564

Produccions

Produccions en platós i espais polivalents (una mitjana de 4 persones per projecte)	40
Projectes vídeo	29
Impressions gran format	30
Produccions laboratori Interacció	18
Produccions software lliure	9

Coproduccions

Cessions de material per esdeveniments massius	5
Coproduccions en espècies de projectes	2

TOTAL PRODUCCIONS I COPRODUCCIONS 133

Publicacions

Fulletons Beques i Serveis
Web dinàmica, CMS Drupal
Mediabase de creació pròpia
Wiki de documentació
Newsletter mensual, mailing list
Galeria d'imatges artistes residents
Newsletter/revista artistes residents
Canal Hangar amb vídeos residents i documentació activitats
Hangar també allotja altres webs de projectes independents

Llistes de distribució	Subscriptors
General@llistes.hangar.org	2.486
Intern@llistes.hangar.org	47
lab@llistes.hangar.org	105
News@llistes.hangar.org	318
Staff@llistes.hangar.org	20
Video@llistes.hangar.org	115
TOTAL SUBSCRIPTORS	3.091

